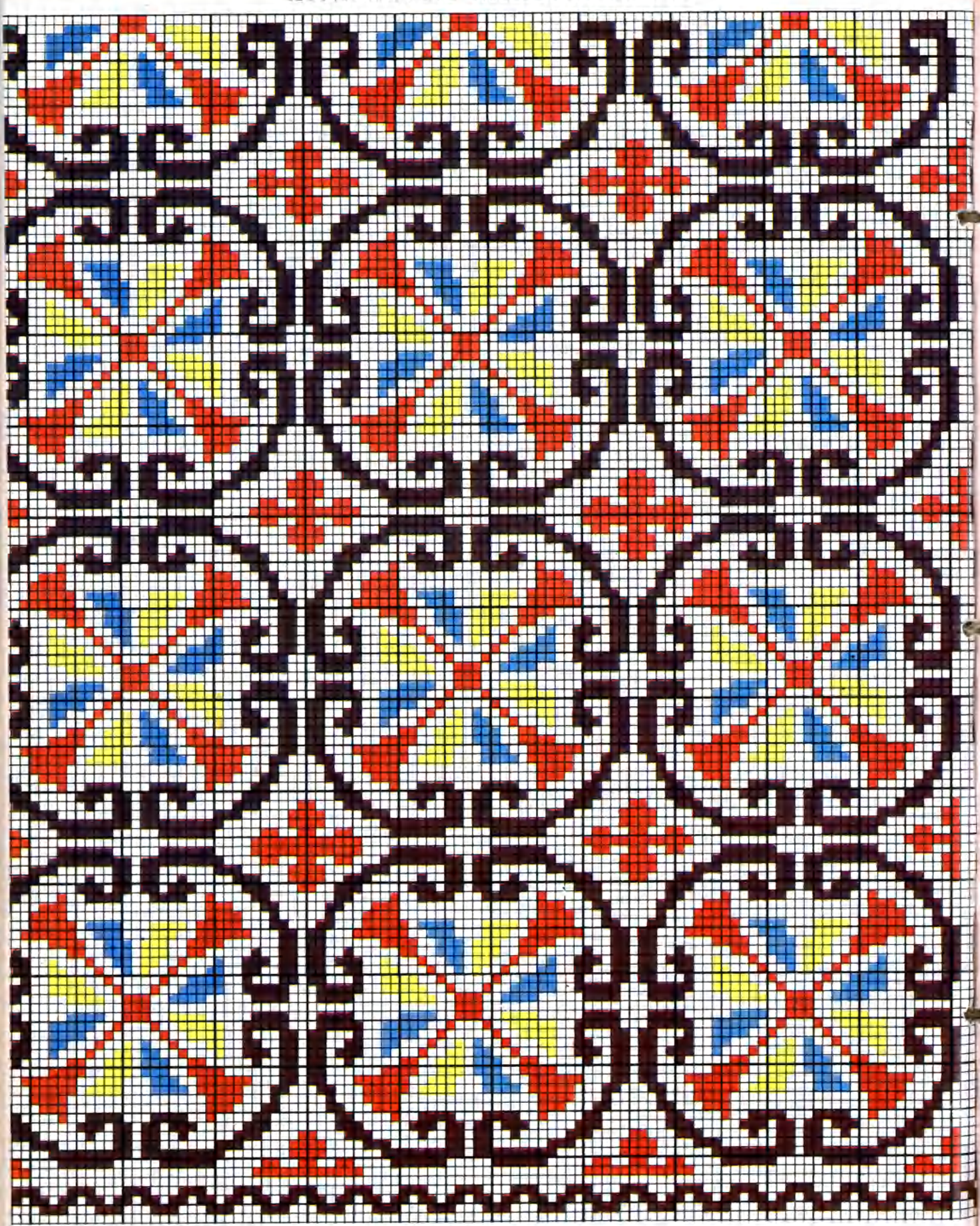
ἐπιθεώρησις χωροφυλακῆς

HELLENIC GENDARMERY REVIEW

ΜΑΡΤΙΟΣ 1975, ΕΤΟΣ 6ον, ΤΕΥΧΟΣ 63ον

ΣΕΜΑΙΝ — ΜΑΞΙΛΑΡΑΚΙ

Ὅμορφο σχέδιο σὲ φωτεινὰ χρώματα. Θὰ τὸ κεντήσετε σὲ Καμβᾶ **ΧΑΚΙ No 9** μὲ **ΜΟΥΛΙΝΕ** D. M. C. **(ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ)** διπλῆ κλωστὴ σὲ σταυροβελονιὰ στὰ χρώματα: **Κόκκινο 666, Μπλὲ 806, Κίτρινο 445, Καφὲ Νέγκρ 3371.**

ἐπιθεώρησις χωροφυλακῆς

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΧΩΡΙΚΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Γραφεῖα: Ἰουλιανοῦ 36 - Ἀθῆναι
τηλ. 835.446, 836.361 εσωτ. 173
ΜΑΡΤΙΟΣ 1975, ΕΤΟΣ 6ον, ΤΕΥΧΟΣ 63ον

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀγῶνος τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, κ. Ἀποστόλου Δασκαλάκη, Ὁμ. Καθηγητοῦ Νεωτέρας Ἱστορίας Παν)μίου Ἀθηνῶν..... 130
Ἐνῶ ἡ δόξα ξεκινᾶ, κ. Χρήστου Εὐαγγελάτου, Ἐπιτίμου Προέδρου Ἑνώσεως Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν 134
ΓΙΩΡΓΗΣ ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΑΣ, τὸ ἀτρόμητο λιοντάρι τῆς Ἠπείρου, κ. Γρηγορίου Μηλιώνη, Ἀνθ)στοῦ Χωρ]κῆς 138
Ἡ καπετάνισσα, κ. Κων)νου Κυριακοπούλου, Λογοτέχνου 142
Ἐδῶ Ἄμεσος Ἐπέμβασις 145
Ἡ προσφορὰ τῶν Μακεδόνων εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ 21 κ. Δ. Κουγιουμτζίδου, Φιλολόγου..... 146
Παγκόσμιον ἀστυνομικὸν περισκόπιον 148
Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία Χωροφυλακῆς 150
Ἀπὸ τὸ βιβλίον Συμβάντων 152
Ὁ Ἰατρὸς σᾶς συμβουλεύει (Ἡ δυσκοιλιότης), κ. Ἀν. Ἐμμανουηλίδη Ἐπιάτρου Χωρ)κῆς 154
Νέα ἀπὸ τοὺς Νέους 156
Ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο..... 158
Πνευματικοὶ ἀντίλαλοι 160
Ἡ Ἀστυνομία τῆς Φινλανδίας, κ. Ἰωάννου Τρύπη, Ταγ)ρχου Χωρ)κῆς 162
Σύγχρονα τεχνικὰ μέσα, κ. Ἠλία Οἰκονομάκη, Ταγμ]ρχου Χωρ]κῆς.... 168
Τὰ πρῶτα μέτρα ὁδικῆς κυκλοφορίας, κ. Ν. Κτενιάδη, Δημοσιογράφου.... 170
Χριστιανικὰ μηνύματα 173
Ἡ Ἤπειρος (Β' μέρος), κ. Χρήστου Ρέππα, Ὑπομ]ρχου 174
Σεξουαλικῶς ἀνώμαλοι ἐγκληματίαι, κ. Ἐμμανουὴλ Κοκολάκη, Δικηγόρου 180
Ἀθλητικὴ Ἐπιθεώρησις 184
Διασκεδάζετε .....μαθαίνοντας 186
Νέα τοῦ μηνὸς 188

ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ

Ὁρμητικός, ἀκάθεκτος ὁ Ἕλληνας πολεμιστὴς σήκωσε πάλι ψηλὰ τὸ γιαταγάνι γιὰ νὰ ξαναζωντανέψη μὲ τὸ αἷμα του καὶ νὰ θεριέψη τὸ δέντρο τῆς ἐλευθερίας στὴν πατρίδα του.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΗ

★ Σὲ λίγες ἡμέρες ὁλόκληρη ἡ Ἑλλάδα θὰ γιορτάση τὰ 154 χρόνια τῆς Ἐθνικῆς της ἀναγεννήσεως. Οἱ πανέλληνες θὰ κληθοῦν νὰ ἀποτίσουν τὸν αἰώνια ὀφειλόμενο φόρο τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης σ' ἐκείνους ποὺ εἶχαν τὸ παράτολμο θάρρος νὰ ἐξεγερθοῦν γιὰ νὰ ἐπαναπατήσουν τὰ ἐθνικά τους δίκαια.

★ Μέσα στὴν παγερὴ εὐρωπαϊκὴ ἀτμόσφαιρα, ποὺ εἶχε δημιουργήσει τὸ STATUS QUO τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας τοῦ Μέττερνιχ, οἱ Ἕλληνες ἀψηφώντας τὴν λογικὴ τῶν ἀριθμῶν καὶ τὸν συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων, ξεσηκώθηκαν σὰν ἕνας ἄνθρωπος καὶ ἀντιμετώπισαν μὲ ἀπαράμιλλο σθένος τὸν τυραννικὸ κατακτητή.

★ Ἄλλωστε γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς χώρας αὐτῆς οἱ ἀριθμοὶ δὲν ἐσήμαιναν ποτὲ τίποτα. Ὅπως τότε στὸν Μαραθῶνα, στὶς Θερμοπύλες καὶ στὴν Σαλαμῖνα δὲν ὑπολόγισαν πόσοι ἦταν οἱ ἐχθροί, ἔτσι καὶ τώρα στὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς, στὴν Ἀλαμάνα καὶ στὰ Δερβενάκια δὲν τοὺς ἐνδιέφερε ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀθωμανικῶν στιφῶν. Ἤξεραν ὅμως γιατί πολεμοῦν καὶ τοῦτο τοὺς ἔφτανε νὰ γίνουν γίγαντες στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχὴ καὶ γι' αὐτὸ νὰ νικήσουν.

★ Οἱ Ἕλληνες παραμένουν οἱ ἴδιοι στοὺς αἰῶνες. Δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ φιλοπόλεμοι ἀλλ' ἦταν πάντα πολεμισταί. Πολλοὶ κατὰ καιροὺς θεώρησαν τὴν διαλακτικότητά τους σὰν ἀδυναμία. Ὅταν ὅμως γεύθηκαν τὴν πολεμικὴ ὁρμὴ τοῦ Ἕλληνος μαχητοῦ ἦταν πλέον ἀργὰ γιὰ ν' ἀλλάξουν γνώμη. Γιατί ὅπως λέγει καὶ ὁ ποιητὴς "κρατεῖ ἡ Ἑλλάδα κλαδί, ἐλιᾶς, μὰ ξέρει νὰ σπέρνη κεραυνοὺς μὲ τ' ἄλλο χέρι."

" Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ "

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἀξιωματικοί - Ἀνθυπασπισταί Δρχ 150
Ὑπαξιωματικοί - Χωροφύλακες " 130
Πολιτ. Ὑπάλληλοι - Ἰδιῶται " 150
Σύλλογοι - Σωματεῖα - Ὀργανισμοί " 250

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 13

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ
Νεωτέρας Ἱστορίας Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν

ΑΠ' ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ ΒΓΑΛΜΕΝΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΑ ΙΕΡΑ

Τὸ Ἔθνος μας ἑορτάζει τὴν ἐπέτειον αὐτὴν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας του ἀπὸ τοῦ ἑπομένου τῆς κηρύξεώς του ἔτους καὶ δὲν θὰ παύσῃ νὰ τὴν ἑορτάζῃ ὅσον ἡ ψυχή του ἀντλῇ δύναμιν ζωῆς ἀπὸ τὰς δόξας καὶ τὰ μεγαλουργήματα τῶν προγόνων του καὶ ἡ ἱστορικὴ πορεία του ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ ἔνδοξον παρελθόν του. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως, δὲν εἶχεν ἀκόμη ὁρισθῇ ἡμέρα πανηγυρισμοῦ ἐθνικῆς ἐπετείου τοῦ ἀγῶνος καὶ εἶχεν ἐπικρατήσει νὰ πανηγυρίζῃ ὁ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ἐλευθερίας Ἑλληνισμὸς τὴν 1ην Ἰανουαρίου διότι τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1822 ἡ πρώτη Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῆς Ἐπιδαύρου προέβη εἰς τὴν ὁμαδικὴν πανελλήνιον διακήρυξιν τῆς ἐλευθερίας ἡ ὁποία ἔλεγε : «Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος τὸ ὑπὸ τὴν φρικώδη Ὀθωμανικὴν δυναστείαν μὴ δυνάμενον νὰ φέρῃ τὸν βαρύτατον καὶ ἀπαραδειγμάτιστον ζυγὸν τῆς τυραννίας, καὶ ἀποσεῖσαν αὐτὸν μὲ μεγάλας θυσίας, κηρύττει σήμερον διὰ τῶν νομίμων παραστατῶν του, εἰς Ἐθνικὴν συνηγμένην Συνέλευσιν, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τὴν Πολιτικὴν αὐτοῦ ὕπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν».

Συγχρόνως, κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τῆς πρώτης Ἐθνοσυνελεύσεως τὸ πρῶτον πολίτευμα τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος τὸ γνωστὸν ὡς Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου τὸ ὁποῖον καθιέρωσε τὴν πολιτικὴν ὕπαρξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ὁ πρῶτος πανηγυρισμὸς ἐγένετο ἓν ἔτος βραδύτερον, τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1823 εἰς τὸ πολιορκούμενον Μεσολόγγι ὅπου τὴν χαραυγὴν αὐτῆς τῆς Πρωτοχρονιᾶς ἀντήχησαν τὰ κανόνια τῶν χαρακωμάτων διὰ νὰ χαιρετήσουν τὴν πρώτην αὐτὴν ἐπέτειον καθιερώσεως καὶ διακηρύξεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὑπὸ τῆς πρώτης Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ.

Ἐν τούτοις, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἀκόμη τοῦ Καποδίστρια καὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος αὐθορμήτως καὶ χωρὶς καμμίαν ἐπίσημον ἀπόφασιν οἱ Ἕλληνες ἤρ-

χισαν νὰ ἑορτάζουν τὴν 25ην Μαρτίου ὡς ἡμέραν τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, πρῶτον διότι εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐπικρατῇ εἰς τὴν λαϊκὴν συνείδησιν ἡ ἰδέα ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐκηρύχθη ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν Ἁγίαν Λαύραν, δεύτερον διότι ἡ ἡμέρα αὐτὴ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου συμβολίζει συγχρόνως τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ἐπισήμως καθιερώθη ἡ 25η Μαρτίου ὡς ἡμέρα πανηγυρισμοῦ καὶ ἐθνικῆς ἑορτῆς διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 15ης Μαρτίου τοῦ ἔτους 1838.

Ἔκτοτε ἡ 25η Μαρτίου ἑορτάζεται καὶ πανηγυρίζεται ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ὄχι ἁπλῶς ὡς ἐπέτειος ἐνάρξεως τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἀνεξαρτησίας, ἀλλ' ὡς συμβολικὴ ἡμέρα παντὸς ἀγῶνος ὑπὲρ ἐλευθερίας, πάσης δόξης καὶ παντὸς μεγαλείου τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἐξ ἄλλου ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις δὲν συμβολίζει ἁπλῶς ἀλλὰ καὶ ἐγκλείει, καὶ ἐνσαρκώνει ὅλα τὰ ἰδανικά, ὅλας τὰς παραδόσεις, ὅλας τὰς δόξας τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Ἀγὼν τοῦ 1821 ὑπῆρξεν πράγματι ἓν ἀπὸ τὰ λαμπρότερα καὶ ἐνδοξότερα ἐπεισόδια τῆς τόσον πλουσίας εἰς λαμπρὰς πράξεις καὶ ἔνδοξα γεγονότα ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ἀλλὰ καὶ γενικώτερον διὰ τὴν ὅλην ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ὑπῆρξε μέγας καὶ ἀποφασιστικὸς σταθμός. Μετέτρεψε ριζικῶς μίαν ἀπὸ αἰώνων ὑφισταμένην κατάστασιν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον, τὴν διατήρησιν τῆς ὁποίας αἱ μεγάλαι Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις ἐθεώρουν ὡς ζωτικὴν διὰ τὰ συμφέροντά των καὶ ἀπαραίτητον δια τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν. Προεκάλεσε διεθνῆ ἀναστάτωσιν, διεθνεῖς διαπραγματεύσεις, θυελλώδη διαβούλια, παταγώδη συνέδρια. Παρ' ὀλίγον νὰ γίνῃ ἀφορμὴ γενικῆς συρράξεως, εἶδος πρώτου ἐν τῇ ἱστορίᾳ πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, καὶ ἐν πάσει περιπτώσει ὑπῆρξεν αἰτία ἑνὸς μεγάλου Ρωσοτουρκικοῦ Πολέμου, ὁ ὁποῖος συνετάραξεν τὴν Εὐρώπην. Συνέτριψε τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε παγιώσει μίαν σιδηρᾶν τάξιν διὰ τῆς πυγμῆς καὶ τῆς βίας, καταδυναστεύουσα τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς καταπνίγουσα δι' ἐνεργῶν στρατιωτικῶν ἐπεμβάσεων πᾶσαν φιλελευθέραν ἢ ἀπολυτρωτικὴν κίνησιν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην καὶ διατηροῦσα τὴν δεσποτικὴν ἀπολυταρχίαν της ὡς μόνιμον καὶ ἕως τότε ἀπαρασάλευτον εὐρωπαϊκὸν καθεστώς. Εἰς τὸ τέλος, ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις, δημιουργήσασα χάρις εἰς τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῶν ἀγωνιστῶν μας νέας εὐρωπαϊκὰς καταστάσεις καὶ νέα Εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα, ὑπεχρέωσε τὰς μεγάλας Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις νὰ ἀπαρνηθοῦν θεωρίας των περὶ διεθνοῦς πολιτικῆς τάξεως, νὰ ἐγκαταλείψουν μεθόδους διακυβερνήσεως τῶν λαῶν, νὰ περιφρονήσουν θεωρουμένους ἕως τότε ἀπαρεγκλίτους κανόνας διπλωματικῶν σχέσεων καὶ διπλωματικῶν χειρισμῶν διεθνῶν προβλημάτων, διὰ νὰ ἐνστερνισθοῦν νέας ἀντιλήψεις περὶ πολιτικῆς ἠθικῆς καὶ νὰ υἱοθετήσουν νέας μεθόδους παγιώσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Οὕτω, αἱ νέαι πραγματικότητες, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ συνεχιζομένη ἐπὶ ἔτη χάρις εἰς τοὺς ἡρωϊσμοὺς καὶ τὰς θυσίας τῶν Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν ἐπανάστασις καὶ ἡ ντὲ φάκτο ὕπαρξις ἑλληνικοῦ κράτους, ἔδωσε τελικῶς ἀφορμὴν ὑπὸ ἄλλην πλέον μορφὴν εἰς τὰς πρώτας μεγάλας Εὐρωπαϊκὰς συνθήκας συνεργασίας καὶ συμμαχίας.

Οὕτω, ἡ τελικῶς ἐπισφραγισθεῖσα διὰ διεθνῶν συμφωνιῶν πολιτικὴ ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ δημιουργία ἑλληνικοῦ κράτους, ἔδωσεν ὅλως νέαν ὄψιν εἰς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, τὴν πέτραν αὐτὴν τοῦ σκανδάλου διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν πολιτικήν. Δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821 ἀνακύψασα νέα ἀφορμὴ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ὑφίσταται μέχρι σήμερον. Εἰς πολλὰ βαρύνει μέχρι σήμερον εἰς τὰς σχέσεις καὶ εἰς τὰς τύχας τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 κρίνεται ὡς τὸ σημαντικώτερον διεθνὲς γεγονὸς τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν τὴν δυτικὴν Εὐρώπην αἱ συνέπειαι τοῦ θριάμβου τῆς ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ὑπῆρξαν ἀνυπολόγιστοι. Τὰ διακηρυχθέντα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἰδεώδη κατέστησαν τὸ σύμβολον τῶν καταδυναστευομένων λαῶν, τοὺς ὁποίους καμμία δύναμις βίας δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ συμφωνήσῃ εἰς δουλικὴν ὑποταγήν. Τὸ ἔτος 1830, ἔτος τῆς ἐπισήμου διὰ διεθνῶν συνθηκῶν ἀναγνωρίσεως τῶν ἀγώνων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους δι' ἱδρύσεως ἑλληνικοῦ κράτους, μία ἐπανάστασις εἰς τὴν Γαλλίαν ἀνατρέπει τὸ ἀπολυταρχικὸν καθεστὼς τῶν Βουρβώνων. Τὸ ἴδιον ἔτος μία ἐπα-

νάστασις τῶν Βέλγων ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἵδρυσιν τοῦ Κράτους τοῦ Βελγίου. Ἀκολουθοῦν ἐθνικαὶ ἐπαναστάσεις εἰς τὴν Πολωνίαν, τὴν Βοημίαν, τὴν Ἰταλίαν, πολιτικὰ φιλελεύθερα κινήματα εἰς τὴν Αὐστρίαν τὴν Πρωσίαν καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς Εὐρώπης. Ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν καθέδραν τῶν Ἀψβούργων, τὴν Βιέννην κέντρον τότε τοῦ παγκοσμίου δεσποτισμοῦ, ἐκδηλοῦται λαϊκὸν φιλελεύθερον κίνημα, ὁ δὲ στυλοβάτης τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ ἀμείλικτος πολέμιος τοῦ ἀγῶνος τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, ὁ Μαίτερνιχ, τελικῶς ἀναγνωρίζει ὅτι ἠττήθη εἰς τὴν πάλην του καὶ ἀποχωρεῖ ὡς αὐτοεξόριστος εἰς ξένην χώραν.

Ἄνευ ὑπερβολῆς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν '21 εἶναι τὸ θεμέλιον ὅλου τοῦ νεωτέρου πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος τῆς δυτικῆς Εὐρώπης.

Ἀλλὰ ὅταν πανηγυρίζομεν τὴν ἀπελευθερωτικὴν ἐπανάστασίν μας πρέπει νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν σκέψιν μας πρὸ παντὸς ἄλλου τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο δικαιολογεῖ τοὺς πανηγυρισμούς μας τῆς ἡμέρας αὐτῆς καὶ συγχρόνως μᾶς προσφέρει ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ χρήσιμα διδάγματα. Δρᾶκες πολεμιστῶν τῶν ὀρέων καὶ ὁμάδες ἀσύντακτοι καὶ ἀπόλεμοι τῶν πεδιάδων, χωρὶς πόρους καὶ πολεμικὰ μέσα, ὀλίγα ἐξωπλισμένα ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν νήσων, αὐτὰ καὶ μόνα ἦσαν τὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα οἱ Ἕλληνες τοῦ 1821 ἐσκέφθησαν ν' ἀντιμετωπίσουν μίαν κολοσσιαῖαν αὐτοκρατορίαν, ἱκανὴν νὰ κινητοποιήσῃ ἑκατοντάδες χιλιάδων πολεμιστῶν, στόλους καὶ ἀνεξαντλήτους πόρους πρὸς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις. Καὶ ὅπως εἴπομεν, τὸ πνεῦμα τῆς ἀπολυταρχίας, τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς καταδυναστεύσεως, τὸ ὁποῖον ἐκυριάρχει τότε εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, δὲν ἐπέτρεπεν ἐλπίδας οἱασδήποτε ἀμέσου βοηθείας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες, ὅταν ἐκήρυξαν τὴν ἐπανάστασίν των, ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ ἐλευθερωθοῦν ἢ νὰ ἀποθάνουν. Ἡ προηγηθεῖσα ὑπὸ τῶν Διδασκάλων τοῦ Γένους προσπάθεια πνευματικῆς ἀναγεννήσεως εἶχε ζωογονήσει εἰς τὴν ψυχὴν ὅλων τὸ αἴσθημα τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀναγεννήσεως μιᾶς Ἑλλάδος ἀνταξίας τῆς ἐνδόξου Ἱστορίας της ὡδήγει εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀντὶ οἱασδήποτε θυσίας ἀπελευθερώσεως.

Οἱ ἡγέται τῆς Ἐπαναστάσεως ὄχι μόνον δὲν ἀπέκρυψαν ἀπὸ τὸν

Στοῦ ξεσηκωμοῦ τὴν ὥρα ὁ κλῆρος πρῶτος δίδαξε στοὺς Ἕλληνες τί εἶχαν, τί ἔχασαν καὶ τί ἔπρεπε νὰ ξαναπάρουν καὶ οἱ λόγοι αὐτοὶ θέριεψαν στὰ στήθη τῶν ραγιάδων τὸν πόθο γιὰ τὴν λευτεριά.

Λαὸν τὴν τραγικὴν πραγματικότητα, ἀλλὰ τοὐναντίον τὴν ἐπρόβαλον εἰς τὰ μάτια του κατὰ τρόπον ὠμὸν καὶ μὴ ἐπιτρέποντα ἀμφιβολίας. Ὅλαι αἱ προκηρύξεις τῆς Ἐπαναστάσεως ἀρχίζουν μὲ τὰς φράσεις «Ἐλευθερία ἢ θάνατος», «θὰ ἐλευθερωθῶμεν ἢ θὰ ἀποθάνωμεν ὅλοι», «βαδίζομεν πρὸς τὸν θάνατον διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας», «διακηρύσσομεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἀποθάνωμεν ὅλοι, ἂν δὲν ἐλευθερωθῶμεν» κ.λ.π.

Οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ 1821 ἀπέδειξαν μὲ τὰ ἔργα των ὅτι ὅσα διεκήρυσσον δὲν ἦσαν λόγοι κενοί, ἀλλ' αὐτὴ ἡ πραγματικότης.

Σκληραὶ θυσίαι, τραγικαὶ δοκιμασίαι δὲν ἐκλόνισαν τὴν ἀπόφασίν των. Ἀπέθνησκον μαχόμενοι ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος, ἐγίνοντο ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ δὲν ἐγκατέλιπον τὸν Ἀγῶνα. Ἑβδομάδες, ὀλίγαι ἡμέραι

Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστι τὴν ἁγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερία, σὰν ἕνας ἄνθρωπος ξεσηκώθηκαν οἱ Ἕλληνες πρὶν ἀπὸ 154 χρόνια ἐνάντια στὸν κατακτητή.

εἶχον παρέλθει ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Ἀγῶνος καὶ ὁ Κόσμος ὁλόκληρος ἔμενε κατάπληκτος πρὸ τῶν ἡρωϊσμῶν καὶ τῶν μεγαλουργημάτων τῶν Ἑλλήνων Ἀγωνιστῶν, παρόμοια τῶν ὁποίων ματαίως θὰ ἀνεζήτει τις εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων.

Οἱ Ἕλληνες Ἀγωνισταὶ ἀπέδειξαν διὰ τῶν ἔργων των ὅτι ὄντως ἦσαν ἀντάξιοι τῶν μεγάλων προγόνων των. Ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος ἀντελήφθη τότε ὅτι ὑπὸ τὸν γλαυκὸν τῆς Ἑλλάδος οὐρανὸν συνέχιζε, παρὰ τὰς δραματικὰς περιπετείας της, τὰ μεγάλα πεπρωμένα της μία φυλή, ἡ ἐνδοξοτέρα φυλὴ τοῦ κόσμου. Καὶ τότε, τότε καὶ μόνον, ὁ πολιτισμένος κόσμος συνεκινήθη καὶ ἔσπευσε πρὸς βοήθειάν μας. Πρὶν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, τοὺς Γάλλους, τοὺς Γερμανοὺς φιλέλληνας, ἔπεσαν ὁ Διάκος, ὁ Μπότσαρης, ὁ Παπαφλέσσας, ὁ Καραϊσκάκης καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ Ναυαρῖνον εἶχαν ἔλθει ἡ Ἀλαμάνα, τὰ Δερβενάκια, τὸ Μεσολόγγι, τὰ μπουρλότα τῶν καραβιῶν τῆς Ὕδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν. Ξένοι μεγάλοι ποιηταὶ ἔψαλλαν κατορθώματά μας, ξένοι ἐπιστήμονες καὶ πολιτικοὶ μᾶς ἐξεθείασαν καὶ ἐζήτησαν ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις των τὴν βοήθειάν μας, πλούσιοι καὶ πτωχοὶ ἔδωσαν χρήματα διὰ νὰ μᾶς σταλοῦν πυρομαχικὰ καὶ πολεμισταὶ προσήρχοντο ἀπὸ πᾶσαν γωνίαν τῆς γῆς διὰ νὰ χύσουν τὸ αἷμα των διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας, μόνον ὅταν διὰ τῶν ἡρωϊκῶν μας πράξεων τῶν καταπληκτικῶν μας θυσιῶν ἀπεδείξαμεν ὅτι εἴμεθα ἄξιοι τῶν προγόνων μας, ἄξιοι τῆς Ἐλευθερίας. Καὶ τέλος, μόνον ὅταν διὰ τῶν μεγαλουργημάτων καὶ τῶν θυσιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τοῦ Μαίτερνιχ καὶ τῶν ἄλλων πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, συνεκράτει ἀνημμένην τὴν δάδα τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ ἐδημιούργει μίαν νέαν πραγματικὴν κατάστασιν εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀντίθετον πρὸς τὴν καθεστυκίαν τάξιν τῆς Εὐρώπης, αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις ἐκινήθησαν πρὸς διασκέψεις καὶ συνθήκας διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ὡραῖα καὶ ἀθάνατα διδάγματα τὰ ὁποῖα ἀντλοῦμεν ἀπὸ τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821, αὐτὰ προσφέρουν τὰς ὑψηλὰς ἠθικὰς ἐννοίας τοῦ σημερινοῦ ἑορτασμοῦ μας, καὶ αὐτὰ πρέπει νὰ κατευθύνουν πάντοτε εἰς τὴν ἱστορικὴν πορείαν του τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Τὰ μαριοφίλια, σήμερα, τὰ τμημένα
ξανὰ στὴ θύμησή μας μελαποῦνε
καὶ τῆς ἀδούλωτης γενιᾶς τοῦ Ἐπιφυλλίου
τοὺς μυθικοὺς ἀγῶνες διαλαλοῦνε.

—•—

Ἀλαϊ της-νοερά-κι' ἐμεῖς γιγαντομάχοι,
μὲ μαριοφίλια καὶ σπαθιὰ στὰ χέρια,
μ' ἀμοιράστην ὁρμὴ ρανόμαστε στὴ μάχη
καὶ κόβουμε τὰ τούρκικα τ' ἀσυφέρια.

—•—

Τῆς Καλαμάτας τὸ ζυγὸ προκαταλάβαμε
μὲ τὸ γυμνό σπαθί μας, τ' ἀσημάρο
καὶ στὸ Βαλτέτσι σὰ λιοντάρια πολεμάμε
μὲ τὸ Κιτσαρά, τὸν Τουρκοφάγο.

—•—

Στὶς τούρκικες φρουρὲς τῆς Τριπολης διορπάμε
καὶ παίρνουμε τ' ἀπαίτητά της φρούρια
κι' ἀπ' τὴν ἀνεπίτρεπτη χαρά μας τραγουδᾶμε
καὶ γέλνουμε τοῦ Ρήγα μας τὰ θούρια.

—•—

Μὲ τὸ Μιαούλη, τὸ Σαχτούρη, τὸν Κανάρη
τὰ τούρκικα καράβια ναυμαχοῦμε
κι' εἴμαστε μεῖς τῆς λευτεριᾶς ἄσβηστοι φάροι
ὅ' ὅπου λαμπάνει καὶ χαλὸ σταθοῦμε.

—•—

Οὐρανοφόρμοι σταυραετοί, χορτοπετᾶμε
στὰ Δερβενάκια πού μουντοχυμώνει
ἡ μυρμηγκιὰ τοῦ Φραγκιὰ καὶ τὴ νικᾶμε
μὲ τοῦ ἡμίθεου Καλομοιρώνη.

—•—

Καὶ στὴν Ἀράχωβα μὲ χιόνι, μ' ἀγριοκαιρι,
μπροστὰ στὸ Μουσταφάμπεη, σὰ δράκοι,
σταματᾶτε καὶ τοῦ θεριζουμε τ' ἀσυφέρι
μὲ τὸν πολεμαρχο Καραϊσκάκη.

—•—

Εὐλογημένη μέρα σὺ ποὺ μᾶς θυμίζεις
τὶς δόξες τῆς γενιᾶς τοῦ Ἐπιφυλλίου
καὶ τὴν ψυχή μὲ περηφάνεια μᾶς γεμίζεις,
σὲ χρόνια, φέρνοντάς μας, δοξασμένα.

Φάνης Καπόπουλος

ΕΝΩ Η ΔΟΞΑ ΞΕΚΙΝΑ

Οπως ὅλα τὰ μεγάλα, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Ὑπερτάτη Βούλησις ἔχει σφραγίσει τὴν Ἑλληνικὴν αἰωνιότητα, καὶ τὸ 1821 ὑπῆρξε πρωτίστως, ψυχικὸν γεγονός. Πρὶν τὸ υἱοθετήση ἡ λογικὴ τὸ εἶχεν ἐπιβάλει ἡ συνείδησις τοῦ Ἔθνους.

Αὐτὴ εἶχε φθάσει εἰς τὴν πλήρη ἑτοιμότητά της. Ἡ ψυχὴ τοῦ Ἕλληνος, ἡφαίστειο πλημμυρισμένο ἀπὸ ἐκρηκτικὰς δυνάμεις δημιουργίας, εἶχεν σηκώσει τὸ Λάβαρον, πρὶν τὸ κρατήση τὸ ἅγιο χέρι τοῦ Δεσπότη. Αὐτὴ παρέσυρε τοὺς δισταγμοὺς καὶ ἥνωσεν ὅλας τὰς θελήσεις, εἰς τὴν μεγαλειώδη ἔφοδον τοῦ Δικαίου, ποὺ τελικῶς, ἔστησε τὸ τρόπαιόν του, ἐπάνω εἰς ἄθλους ἐκπληκτικούς, ἐπάνω εἰς ἡρωϊσμοὺς ἀπιστεύτους, ἐπάνω εἰς θυσίας, ποὺ προκαλοῦν τὸ δέος. Αὐτὴ ἥναψε τὸν δαυλὸν τοῦ Κανάρη καὶ τὸ πυροτέχνημα τοῦ Μεσολογγίου.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Ἐπιτίμου Προέδρου
Ἑνώσεως Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν

Αὐτὴ ἐφώτισε τὸν δρόμον τῆς Δόξης,ποὺ (περπατῶντας μονάχη στῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ράχη), ἔφθασε κάποτε εἰς τέρμα δικαιώσεως.

Καὶ ὅμως . . . Ἡ τύχη τῆς μεγάλης ὑποθέσεως, παρ' ὀλίγον νὰ διακυβεύετο, ἀνεπανορθώτως. Παρ' ὀλίγον ὅλη ἐκείνη ἡ ἀκατάσχετος δύναμις τῆς ἠθικῆς, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποθηκεύσει τὸ πάθος τῶν αἰώνων, ν' ἀχρηστεύετο. Παρ' ὀλίγον τὸ μεγαλειῶδες κίνημα νὰ κατεπνίγετο πρὶν κἂν ἐκδηλωθῆ. Καὶ ἐχρειάσθη ἡ συνδρομὴ εὐφυΐας καὶ περιστασιακῶν γεγονότων, ἐχρειάσθη ὁ νοῦς καὶ ἡ σύμπτωσις, ἐχρειάσθη ἡ ἀπαράμιλλος Ἑλληνικὴ ἀρετὴ καὶ ἡ ἐπικουρία αἰφνιδιαστικῶν

παραγόντων, διὰ νὰ ἀνοίξῃ ὁριστικῶς, ἡ ὁδὸς εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ πόθου, ποὺ ἐπυράκτωσε τὴν σκέψιν καὶ ἐρρίπιζε τὰς ἰδέας καὶ ἐτόνιζε τὸν ὕμνον, τὸ θούριον, τὸν παιᾶνα τῆς νίκης.

Ὀλίγον πρὶν νὰ δοθῇ τὸ σύνθημα τῆς ἐξεγέρσεως προύχοντες τῶν Καλαβρύτων καὶ Ἀρχιερεῖς ἀντιμετώπισαν τὸν δόλον, ποὺ ἠθέλησε τὴν παγίδευσίν των. Ἀπήντησαν μὲ τὴν εὐφυΐαν των. Τὸ γυμνασμένον, κάτω ἀπὸ τὸν ἀμείλικτον ζυγόν, ἔνστικτόν των, τοὺς ἐπληροφόρησε περὶ τοῦ καραδοκοῦντος κινδύνου. Καὶ ἀντέδρασαν μὲ θαυμαστὴν τεχνικὴν πολιτικότητος. Ὁ ἑλιγμὸς των ὑπῆρξεν ἀριστούργημα εὐστροφίας. Ἠπειλοῦντο μὲ ἐκμηδένησιν. Εἶχε διαρρεύσει τὸ μυστικὸν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας. Ὁ ὅρκος των ἦτο προδομένος. Οἱ Τοῦρκοι ἦσαν ἐνήμεροι τοῦ σχεδίου. Καὶ ὁ Σουλτᾶνος διέταξε τὸν Καϊμακάμην τοῦ Μοριᾶ νὰ τοὺς καλέσῃ μὲ φιλοφροσύνην, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς φυλακίσῃ μὲ ὅσην ἀγριότητα ἠμποροῦσεν. Ἡ ὑποκρισία καὶ ἡ ἐκδίκησις. Οὕτω ἤλπισεν, ὅτι θὰ προελάμβανε τὰ γεγονότα. Πράγματι, ὁ Βαλῆς ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς προύχοντας καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν ἕδραν του, τὴν Τρίπολιν, πολλοί, οἱ περισσότεροι μετέβησαν. Ὄχι ὅμως καὶ τῆς Ἀχαΐας. Αὐτοὶ διέκριναν, ἀμέσως, τὴν παγίδα, εἰς τὴν πρόσκλησιν. Ἐχρησιμοποίησαν διαφόρους προφάσεις, διὰ νὰ ἀπαγκιστρωθοῦν ἀπὸ τὴν πρόσκλησιν τοῦ θανάτου. Καί, τελικῶς, ἦλθεν ἡ στιγμή, ποὺ ἔπρεπε νὰ παίξουν τὸ ἀποφασιστικὸ (χαρτί). Περαιτέρω ἄρνησις ἦτο πλέον ἀδύνατος. Δυνατὴ ὅμως ἐφαίνετο ἐξαπάτησις τῶν Τούρκων. Ἡ ἀρετὴ οὕτω ἐσκηνοθέτει τὴν σωτηρίαν της. Ἐνάτη Μαρτίου 1821. Ἀσημάκης Ζαΐμης, Ἀσημάκης Φωτήλας, Ἀνδρέας Ζαΐμης, Σωτήριος Χαραλάμπης, Σωτήριος Θεοχαρόπουλος, Ἀνδρέας Λόντος, ἄρχων τῆς Βοστίτσας καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς καὶ Κερνίτσης Προκόπιος, συνοδευόμενοι ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοῦ διοικητοῦ τῶν Καλαβρύτων, ξεκινοῦν. Διανυκτερεύουν εἰς Μαζέϊκα Καλύβια, εἰς τὸ χαμόσπιτο τοῦ Νταφαλιᾶ, ὅπως ἀναφέρεται. . . . Καὶ ἐκεῖ λαμβάνουν τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασίν των.

Βασανιστικὴ ὑπῆρξε, διὰ τοὺς προκρίτους, ἐκείνη ἡ νύκτα. Παρὰ τὴν κόπωσιν, ὁ ὕπνος δὲν ἤρχετο. Εἰργάζετο, ἀκαταπαύστως, τὸ πάθος διὰ τὴν Ἐλευθερίαν. Καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ εἰκονίζοντο αἱ σκέψεις. Συντονιστής των ἦτο ὁ κίνδυνος. Τὸν ἔβλεπαν καθαρά. Καὶ τὸν ἐστάθμιζαν εἰς τὰς συνεπείας του. Δὲν ἐνδιαφέροντο, διὰ τοὺς ἑαυτούς των. Ἐνδιαφέροντο ἀποκλειστικῶς, διὰ τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν, ποὺ ἦτο συνδεδεμένη μαζί των. Καί, ὅπως, συχνὰ συμβαίνει, ἡ ἀναζήτησις ἔδωσε τὴν λύσιν. Ἐπρόκειτο περὶ παραπλανητικῆς ἐπινοήσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιδιώκετο νὰ κερδηθῇ χρόνος. Ἐπ' αὐτῆς, εἰς τὴν σύσκεψιν, ποὺ ἐπραγματοποιήθη τὴν αὐτήν, ἔμειναν ὅλοι σύμφωνοι. Συγκεκριμένως συνετάχθη ἐπιστολή, προερχομένη δῆθεν ἐκ Τριπολιτσᾶς, ἀπὸ Τοῦρκον φίλον των. Τὴν ἐνεπιστεύθησαν εἰς ἔμπιστόν των, μὲ τὴν ἐντολήν, ὅπως τοὺς συναντήσῃ, τὴν ἑπομένην, εἰς ὡρισμένην θέσιν καὶ τοὺς παραδώσῃ τὴν ἐπιστολήν. Πράγματι, τὴν ἑπομένην 10 Μαρτίου, τὸ σχέδιον ἐξετελέσθη. Ἀνεχώρησαν δῆθεν διὰ τὴν Τρίπολιν οἱ πρόκριτοι. Συνήντησαν ὅμως τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν ἐπιστολήν, ἡ ὁποία δῆθεν τοὺς κατετάραξε. Καὶ τὴν παρέδωσαν, εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἀρναούτογλου, διοικητοῦ τῶν Καλαβρύτων. Ἐνώπιόν του ἐνεφανίσθησαν κατηγανακτησμένοι. Διεμαρτύροντο, ἐντόνως, ὅτι εἶχον συκοφαντηθῇ, ὡς τοὺς ἐπληροφόρει ἡ ἐπιστολὴ καὶ ἐπέμενον, ὅτι κατόπιν τούτου, ἦτο ἀδύνατον νὰ μεταβοῦν εἰς Τριπολιτσάν. Προηγουμένως, ἐτόνιζον, ἔπρεπε νὰ φροντίσουν, διὰ τὰς ἀποδείξεις τῆς ἀθωότητός των. Ὅντως, ἐπέστρεψαν εἰς τὸ χωρίον Καρνέσι καὶ μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν πλαστῆς ἐξάψεως καὶ ἀγανακτήσεως, συνέταξαν ἐπιστολήν, πρὸς τὸν Καϊμακάμην τῆς Τριπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ δεξιοτεχνίαν, ποὺ θὰ ἐζήλευον ὀνομαστοὶ τεχνῖται τοῦ εἴδους, ἐτόνιζον, ὅτι εἶναι ἀθῷοι, ὑπεγράμμιζον τὴν «πίστιν» των, ὡρκίζοντο ἀφοσίωσιν καὶ ἐζήτουν ἀπόδοσιν δικαίου καὶ ἀποκατάστασιν. Οὕτω, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἐδημιουργήθη θέμα. Ἡ Τουρκικὴ Διοίκησις παρεσύρθη, ἐκ τῆς «εἰλικρινείας» τῆς ἐπιστολῆς. Καὶ ναὶ μὲν ὠργίσθη διὰ τὴν παρεμβληθεῖσαν «παρεξήγησιν», ἡ ὁποία προεκάλει ἀνωμαλίαν καὶ ἐκράτει «ἀνοικτὸν» τὸ ζήτημα, ὅμως δὲν τοὺς ἐκήρυξεν ἐχθρούς. Ἀντιθέτως ἀπέστειλε τοὺς Ἕλληνας Καλαμογδάρτην καὶ Μοθινὸν μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ τοὺς μεταπείσουν. Οὗτοι ἔφθασαν, μέσω Τρικοκκιᾶς, εἰς τὴν Μονὴν τῆς Λαύρας τὴν νύκτα τῆς 11 ἢ 12 Μαρτίου. Τὴν 13, πάντως, ἦσαν ἐκεῖ.

Ἐπραγματοποιήθησαν τότε τρεῖς συσκέψεις, μὲ πρῶτον ὁμιλητὴν τὸν Ἀνδρέαν Ζαΐμην, ὁ ὁποῖος ἐτάχθη, ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς Ἐπαναστάσεως. Ὑπεστήριζε συγκεκριμένας «θέσεις» καὶ αἱ ἀπόψεις του εἶχον

Ἡ χρυσοκέντητη εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὸ λάβαρο ποὺ ὕψωσε ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς στὴν Ἁγία Λαύρα ξεσηκώνοντας τοὺς Ἕλληνες στὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα.

μεταξύ των σύνδεσιν. Κατ' αὐτὸν ἔπρεπε νὰ ἐκτιμηθῆ ἡ κατάστασις μὲ τὰ ἀντικειμενικὰ στοιχεῖα της. Δὲν ἐθεώρει ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐξέγερσιν τότε. Καὶ ὁπωσδήποτε, ἔκρινεν ἀνεπαρκεῖς τὰς ἑτοιμασίας. Θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ ἴδουν τὶ θὰ ἔπραττον καὶ αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι. Δι' αὐτό, ὑπέδειξεν, ὅπως οἱ προύχοντες κρυβοῦν εἰς τὴν Ὕδραν ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν (τὰς Ἰονίους Νήσους) διὰ νὰ παρακολουθήσουν ἐκεῖθεν τὰς κινήσεις. Καὶ ὑπενθύμισεν, ὅτι δὲν εἶχεν ἐπιστρέψει ἀκόμη ὁ ἱερωμένος, ὁ ὁποῖος εἶχε, πρὸ καιροῦ, σταλῆ, μὲ «διερευνητικὴν» ἀποστολήν, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη εἶχεν ἀποφασισθῆ εἰς τὴν σύσκεψιν τῆς Βοστίτσας, ὅπου ἐκρίθη, ὅτι παραλλήλως πρὸς πᾶσαν προπαρασκευήν, συνέφερε νὰ ἔχουν ἐνημέρωσιν περὶ τῶν κρατουσῶν, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπόψεων.

Ἀκριβῶς ἀντίθετον ἄποψιν ἀνέπτυξεν, εἰς δευτέραν σύσκεψιν, πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 15 Μαρτίου, ὁ Ἀσημάκης Φωτήλας. Μὲ ἐπιχειρήματα καὶ παλμόν, μὲ ὁρμητικότητα καὶ ὑψηλὸν τόνον, ἐζήτησεν ἄμεσον κήρυξιν τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἠκούσθη μὲ συγκίνησιν. Ἀλλὰ δὲν εὗρεν ἀνταπόκρισιν. Ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος ὡς ἀναφέρεται, ἐπηρεάσθη ἦτο ὁ Σωτήριος Χαραλάμπης.

Ἐπὶ τῶν ἀντιλήψεών του ἐπανῆλθεν ὁ Φωτήλας, καὶ τὴν ἐπομένην, εἰς τρίτην σύσκεψιν. Καὶ ὑπῆρξεν ἐπίμονος. Ἡ σύσκεψις αὐτὴ ἐκυριαρχεῖτο ἀπὸ δραματικὸν στοιχεῖον. Ἦτο ἠλεκτρισμένη καὶ εἰς ὡρισμένας φάσεις τῶν συζητήσεων ἐκρηκτική. Ἔγινε βράδυ καὶ ἐκλήθη, διὰ νὰ παράσχη κατατοπιστικὰς πληροφορίας καὶ ὁ μόλις ἀφιχθεὶς ἐκ Τριπόλεως Καλαμογδάρτης. Ὑπῆρξε κατηγορηματικός. Διεβεβαίωσεν, ὅτι εἰς τὴν ἕδρα τοῦ Καΐμακάμη οἱ πρόκριτοι δὲν ἐπρόκειτο νὰ εὑρεθοῦν πρὸ ἐνέδρας. Ὅτι ἡ πρόσκλησις ἐστερεῖτο δόλου. Καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὐδένα διέτρεχεν κίνδυνον. Παρὰ ταῦτα δὲν κατώρθωσε νὰ ἄρη τὴν ἐπιφυλακτικότητα. Ἀμετακίνητος ἔμεινεν ἡ ὑποψία, ἡ ὁποία ἐβάρυνεν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν. Ὁ Φωτήλας μάλιστα ἦτο ἕτοιμος νὰ ἐκραγῆ. Ὅπως καὶ συνέβη, ὅταν ὁ Καλαμογδάρτης ἀπεχώρησε. Τότε διετύπωσεν ἀμείλικτον κατηγορητήριον. Τὸν ἐδακτυλοδείκτησεν ὡς φιλότουρκον καὶ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν

Ἡ εἴσοδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὁ ἱστορικὸς πλάτανος ὅπου οἱ Ἕλληνες ἐκείνη τὴν ἱστορικὴ ἡμέρα τοῦ Μαρτίου ἔδωσαν τὸν ἱερὸ ὅρκο γιὰ τὸν ξεσηκωμὸ τοῦ Ἔθνους.

Ἦτο ὕποπτος, διότι εἶχεν ἀποποιηθῆ τὸν ὅρκον τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας. Ἦτο γεγονός. Καὶ τῆς ἀρνήσεώς του ἐτέλει ἐν γνώσει ὁ Γερμανός, ὁ ὁποῖος εἶχε μυηθῆ ἀπὸ τὸν Πελοπίδαν. Ἡ συζήτησις οὕτω ἐξελίσσετο μὲ μαχητικὴν ζωηρότητα. Καὶ ἐνῶ ὁ δραματικὸς τόνος της ἐκορυφοῦτο ἔπεσεν, αἰφνιδίως, ὡς βόμβα μία πληροφορία. Ἀποφασιστική, πράγματι, πληροφορία, ἡ ὁποία ἔκρινεν, ὁριστικῶς, τὴν ἔκβασιν τῆς συσκέψεως καὶ ὥθησεν εἰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις. Ἔφθασαν ἀπὸ τὰ Σουδενά, οἱ Ἀναγνώστης καὶ Βασίλειος Πετμεζᾶς καὶ Ἀσημάκης Σκαλτσᾶς, μὲ φίλους των. Τὴν ἐπομένην, ἐπέτειον τῆς μνήμης, τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου - 17 Μαρτίου - ἐπανηγύριζεν ἡ Μονή. Καὶ εἶχον ἔλθει διὰ τὴν ἑορτήν. Ἄθυμοι ἦσαν εἰς τὴν ἀρχήν. Καὶ ἀνεφέρθησαν, ὅπως ἄλλωστε, ἦτο φυσικὸν εἰς τὴν δυστυχίαν, ποὺ κατέθλιβε τὴν περιοχήν των. «Φτώχεια, ὅση θέλετε» τὸ ἔλεγον καὶ τὸ ἐπανελάμβανον. Καὶ ἔπειτα ἀνύποπτοι, ἔδωσαν τὴν μεγάλην εἴδησιν : Ὁ Χονδρογιάννης εἶχεν ἐπιτεθῆ, εἰς τὴν θέσιν «Χελονοσπηλιὰ» κατὰ τῆς συνοδείας τοῦ Σεϊντῆ, τοῦ εἰσπράκτορος ἐφόνευσε ἕνα μέλος της καὶ ἥρπασε τὰ φορτία μὲ τὰ χρήματα. Ἦτο δὲ ὁ Χονδρογιάννης ἔμπιστος τῆς οἰκογενείας Ζαΐμη ἄνθρωπος τοῦ Ἀνδρέα Ζαΐμη, ὁ ὁποῖος μάλιστα, εἶχε ἐγγυηθῆ, ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τοὺς Τούρκους τὸ κεφάλι του.

Ἡ πληροφορία συνεκλόνισεν. Ἐφάνη ἀπίστευτος. Ἐμβρόντητοι οἱ πρόκριτοι. Ἀμηχανία. Καὶ βεβαίως, οὐδεὶς ἠμποροῦσε νὰ ὑποπτευθῆ, ὅτι ὁ Χονδρογιάννης ἦτο ἁπλῶς ὁ ἐκτελεστὴς καὶ ὅτι· ὁ ἐμπνευστὴς δὲν ἦτο παρὰ ὁ γέρων Ἀσημάκης Ζαΐμης, ὁ ὁποῖος ἠθέλησεν οὕτω νὰ τερματίση τὰς ταλαντεύσεις καὶ τὰς διστακτικότητας τῶν προκρίτων. Ἡ συμπεπυκνωμένη πεῖρα του τὸν συνεβούλευσεν, ὅτι ἐν μέσῳ ἐκείνης τῆς καταστάσεως τῶν ἀντιθέσεων, ἡ ὁποία ἐκράτει ἀναποφασίστους ἐκείνους ποὺ ἦσαν φυσικοὶ ἡγέται τοῦ ἀγῶνος ἐχρειάζετο κάποιο βίαιο γεγονὸς διὰ νὰ ἀνοίξη τὸν δρόμον. Ἡ εὐφυΐα καὶ τὸ ἔνστικτόν του δὲν τὸν εἶχον προδόσει. Ἐγνώριζε πολὺ καλά, ὅτι ἡ ἀβεβαιότης ἦτο χειροτέρα καὶ ἀπὸ τὴν πλέον δραματικὴν πραγματικότητα. Ἀπὸ τὴν καμμίαν ἀπόφασιν προτιμοτέρα εἶναι καὶ ἡ κακή. Ἀπεφάσισε, κατὰ συνέπειαν νὰ θέση τοὺς ἀμφιρρέποντας πρὸ τετελεσμένου γεγονότος. Καὶ ὁ Χονδρογιάννης ἦτο ἐκτελεστής.

Ἐνῶ διηρωτῶντο, ἐνῶ προσεπάθουν νὰ σταθμίσουν τὴν σημασίαν τῆς ἐπιθέσεως, ἐνῶ διησθάνοντο ἀνήσυχοι τὰς συνεπείας καὶ εἶχον

Τὸ ἡρῶον τῶν πεσόντων στὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Χτισμένο κοντὰ στὴν Μονὴ τῆς Ἁγίας Λαύρας θὰ θυμίζῃ αἰώνια στὶς γενιὲς τῶν Ἑλλήνων τὸ μεγαλούργημα ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸν τόπο ἐκεῖνο τὸ 1821.

ἀρχίσει νὰ διακρίνουν τὴν ἐξέλιξιν, φθάνει καλογεροπαίδι μὲ μίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν παραδίδει εἰς τὸν Ἀσημάκην Φωτήλαν. Ὡς εἶπε τοῦ τὴν ἔδωσε κάποιος χωρικός, ὁ ὁποῖος εἶχε φθάσει εἰς τὸ Μοναστῆρι μὲ τρεῖς ἄλλους. Ὡδήγουν, προσέθεσε τέσσαρα ζῶα φορτωμένα.... Ἡ ἐπιστολή, βέβαια, ἦτο τοῦ Χονδρογιάννη, ὁ ὁποῖος, μὲ τὴν συναρπαστικὴν ἁπλότητα μιᾶς ἡρωϊκῆς ψυχῆς Ἕλληνος, ἔγραψεν ὅτι «δὲν βάσταζεν» νὰ βλέπῃ Ἑλληνικὸν χρῆμα νὰ μεταφέρεται εἰς Τουρκικὰ ταμεῖα. Τὸ χρῆμα ἐσημείωνε, χρειάζεται διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐπῆρεν, ἀπὸ τὴν συνοδεία, ποὺ ἐκτύπησε. Τοῦ τὸ στέλλει δέ, τώρα, διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ, ὅπου πρέπει.

Ὁ Ζαΐμης, ἐν μέσῳ, σιγῆς ἀνακτᾶ τὴν πρωτοβουλίαν. Οἱ λόγοι του ἄστομφοι, ἀλλὰ πυκνοὶ εἰς περιεχόμενον ἔχουν παραδοθῇ ὡς ἑξῆς : «Ἐνῶ ἡμεῖς, λέγει σκεπτόμεθα διὰ νὰ εὕρωμεν διέξοδον ἐπὶ τοῦ δημιουργηθέντος ζητήματος, ὁ λαὸς μᾶς ἐπρόλαβε καὶ ἐκήρυξε τὴν ἐπανάστασιν. Εἴμεθα ἐκ τούτου ὑποχρεωμένοι, νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν, διὰ νὰ δώσωμεν τὴν πρέπουσαν κατεύθυνσιν. Πᾶσα ἄλλη ὁδός, τὴν ὁποίαν ἐσκεπτόμεθα νὰ ἀκολουθήσωμεν, μᾶς ἀπεκόπη. Δὲν μένει ἄλλο παρὰ ἡ ἄμεσος κήρυξις τῆς Ἐπαναστάσεως. Δὲν μᾶς χωρίζει, πλέον καμμία διαφωνία. Ἂς ἀναπαυθῶμεν ἀπόψε καὶ αὔριον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀφοῦ μεταλάβωμεν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἂς προσευχηθῶμεν ὅλοι, κατὰ τὴν δοξολογίαν εἰς τὸν Ἅγιον Ἀλέξιον καὶ τὴν Παναγίαν νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὸν ἄνισον ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδυόμεθα. Αὔριον τὴν αὐτὴν ὥραν, νὰ συναντηθῶμεν, ἐνταῦθα, διὰ νὰ κανονίσωμεν τὰ τοῦ ἀγῶνος».

Ὁ κύβος εἶχε ριφθῇ. Τὸ «στρατήγημα» εἶχεν ἀποδώσει. Ἡ ἐλευθερία ἐξεκίνα ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ χαμόσπιτο. Ποῖος, πλέον, θὰ ἠμποροῦσε νὰ τῆς ἀνακόψῃ τὸν δρόμον ; Ἕλληνες τὴν ἠκολούθουν.....

Στὰ χρόνια τοῦ '21

ΓΙΩΡΓΗΣ ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΑΣ

Τὸ ἀτρόμητο παλληκάρι τῆς Ἠπείρου

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΜΗΛΙΩΝΗ
Ἀνθ]στοῦ Χωρ]κῆς

ΤΟΥΤΗ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ποὺ εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀληθινή, τὴν ἔχω ἀκούσει ἀπὸ πολλοὺς γέροντες συντοπίτες μου. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν ἔγραψα ἴδια καὶ ἀπαράλλαχτη ὅπως μοῦ τὴν εἶπαν χωρὶς λογοτεχνικὰ χτενίσματα. Ἔτσι θαρρῶ πὼς ἔχω κάνει τὸ χρέος μου ἀπέναντι στὴν παράδοσι, καθὼς καὶ σ' ὅλους ἐκείνους ποὺ τὴν ἔζησαν στὰ χρόνια τῆς πικρῆς σκλαβιᾶς. Σὲ τοῦτα τὰ μαῦρα καὶ ἄραχλα χρόνια ἦταν λέει ἕνα παλληκάρι Ἠπειρώτικο-Κοσολιανίτικο ποὺ δὲν ἔσκυβε κεφάλι στοὺς Ἀγαρηνούς. Κάπως λιγοστὸ στὸ μπόϊ ἀλλὰ πλατύστηθο καὶ ὁρμητικό, στὸ δίκηο πύρωνε μεμιᾶς καὶ δὲ χωράτευε στὴν προσβολὴ ὅποιος καὶ ἂν ἦταν ὁ φταίχτης. Πάνω στὸ πάθος του δὲ λογάριαζε Τοῦρκο Χαλντούπη, Ἀρβανίτη Γκέκα, ἢ ἀκόμα καὶ Γραικό. Τὴ μέρα παραδερνόταν στοὺς λόγγους μὲ τὰ σφαχτὰ καὶ τὸ κυνῆγι, καὶ τὸ βράδυ ξαπόσταινε στὸ σπιτικό του στὴ κορφὴ τῆς στιᾶς. Γύρω - γύρω μάζευε τὰ παιδιά του, τ' ἀναμάλλιαζε, τὰ πέταγε στὸ σιάδι, καὶ ἐκεῖνα τὰ λυκόπουλα μὲ τὴ σειρά τους χυμάγανε στὸ λύκο.... Τοῦτο τὸ παλληκάρι ἄκουγε στὸ ὄνομα Γιώργης, Μπαρμπούτας στὸ παράνομα. Ἦταν παιδὶ καμάρι τῆς γενιᾶς του. Ἀψὺ καὶ περήφανο ὅπως καὶ ὅλα τ' ἄλλα ποὺ κρατοῦσαν ἀπὸ τοὺς Παπαγιανναίους. Τὴ μεγάλη αὐτὴ φαμίλια ποὺ ἦταν γνωστὴ ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς Σιούτιστας καὶ τὰ καμποχώρια πίσω, μέχρι τὴ Ζίτσα, τὴ Μπράνια, τοῦ Λιᾶ, καὶ πέρα ὡς τὸ Κάστρο. Ἂν καὶ ἡ περήφανη τούτη γενιὰ λογίζονταν γιὰ ντόπια, - ἀντίθετα μὲ τὶς ἄλλες ποὺ ἦταν φερτικές - ὅμως παληόκαιρα, ἐδῶ καὶ τετρακόσια τόσα χρόνια, κρατοῦσε ἀπὸ τὴ Μόσιωρη τοῦ Πωγωνιοῦ. Γιὰ ποιὰ αἰτία ἦρθαν καὶ στέριωσαν στὴν Κοσιόλιανη, δὲν ἔμαθε κανείς. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ξέρουμε εἶναι ὅτι ἀπὸ τούτη τὴ μεγάλη φαμίλια ἔχουμε σήμερα κλωνάρια δυό. Τοὺς Μπαρμπουταίους καὶ τοὺς Ζεκαίους. Κάποιος Παπαγιάννης ζωηρὸς ἔπεσε στὴν παρατήρησι τῶν Τούρκων. Ἀσιγούρευτος καὶ πολυλογᾶς καθὼς ἦταν τὸν ἔβγαλαν Ζευζέκη. Ζευζέκης, Ζευζέκης, ἀπόμεινε Ζέκης. Ἄλλος πάλι Παπαγιάννης, δούλεψε μιναδόρος στὸ ἄνοιγμα τοῦ Ἰσθμοῦ. Καὶ ἐπειδὴ σ' ἕνα ἀπότομο φούντωμα τῆς μπαρούτης φουρνελοκάηκε λίγο στὸ μοῦτρο, τοῦ κόλλησαν τὸ παρανόμι Μπαρούτας, γιὰ νὰ γίνῃ σιγὰ - σιγὰ γιὰ τὸν κόσμο Μπαρμπούτας. Τὸ παληὸ ὄνομα τῆς φαμίλιας τῶν Παπαγιανναίων κρατάει ὡς τὰ σήμερα σὲ κάτι χωράφια ποὺ βρίσκονται «στὴν ἰτιὰ τοῦ Παπαγιάννη» καταπὼς λέμε τὴν τοποθεσία σιμὰ στὴ στράτα ποὺ πάει γιὰ τὴ Λάβδανη. Ἀπὸ τοῦτο τὸ παπαδοσόϊ κρατοῦσε ὁ Γιώργης μας τὸ ψυχωμένο παλληκάρι....

Μιὰ φορὰ ἦρθαν στὸ χωριὸ τρεῖς Τοῦρ-

κοι χαρατσῆδες γιὰ νὰ πάρουν τὴ δεκάτη. Κάποιο τομάρι χωριανὸς - ὑπήρχανε καὶ τέτοιοι - πῆγε καὶ εἶπε σ' ἕνα ἀπὸ δαύτους :

—Ἀφέντη μου τὰ μάθατε ; Ὁ γερο—Μπαρμπούτας κατέβηκε στὴ Μπόζια καὶ μάζεψε κρυφὰ τὸ ἀραποσίτι του....

—Βάϊ - βάϊ τί εἶναι τοῦτο ποὺ μοῦ κρένεις ὀρὲ μπίρο μου ; σκύλιασε ὁ Τοῦρκος θαρρεῖς καὶ τοῦ εἶχανε μαζέψει τὴ δική του τὴ σοδειά. Πῶς κότησε ὀρὲ τὸ γκιαοὺρ νὰ σηκώσῃ κεφάλι ; Νὰ τὸ φωνάξετε νὰρθῇ στὸ Κούλα.....

Πρόσταξαν τότε τὸν κήρυκα νὰ κρίνῃ δίχως ἄλλο. Κι' ἐκεῖνος μὲ τὴν ἀράδα του ἔστειλε προβαδοῦρο τὴ γυναίκα του. Μὲ κομμένη ἀνάσα ἔφτασε ἡ βαρυόμοιρη στὸ Μαχαλᾶ καὶ ἔφερε στὸ γερο - Μπαρμπότα τὸ μαντᾶτο :

—Ἀφέντη ἤρθανε δεκατιστάδες καὶ σὲ γυρέψανε νὰ πᾶς στὴν Κούλα. Μόνο μὴ χασομερᾶς καὶ ἔχεις μπλεξίματα....

—Καλὰ θὰ πάω, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος χωρὶς νὰ σηκώσῃ τὴ ματιά του. Κατάλαβε ὁ μαυρόγερος τί τὸν καρτεροῦσε. Ἀργὰ - ἀργὰ τράβηξε στὸ σπιτικό του, ἔβαλε τὴν πιὸ παληὰ φορεσιά ποὺ εἶχε, καὶ πῆρε τὸ δρόμο τῆς ἄχαρης μοίρας του. Σὲ ὅλη τὴ στράτα ἀπὸ τὸ Μαχαλᾶ ὡς τὴ Μπολιάνα, μονολογοῦσε κι' ἔλεγε : Ἄχ τὰ σκυλιὰ τὸ φύτεψαν κιόλας.... Ἄλλοτε πάλι κοντοστεκόταν γιὰ νὰ συλλογιστῇ τί θὰ ἀπολογιόταν στὶς σαπιοκοιλιὲς τὶς ἀχόρταγες ἀπὸ τοῦ ραγιᾶ τὸ βιός. Τί νὰ κρίνῃ καὶ τί νὰ ἀφήσῃ.... Ἔφτασε καμμιὰ φορὰ στὴν Κούλα καὶ στάθηκε μπροστὰ στοὺς δεκατιστάδες χωρὶς τερτίπια καὶ γαλυφιές.

—Καλημέρα ἀγάδες μου, εἶπε θαρρετά. Τί διατάζει ἡ ἀφεντιά σας;

Δὲν ἔβαλε τὸ χέρι στὴν καρδιὰ μήτε ἔσκυψε νὰ προσκυνήσῃ. Ἔβγαλε μονάχα τὴ σκούφια του κατὰ τὸ ζακόνι τὸ Γραϊκικο. Τὸ κηφηνολόϊ σκύλιασε ἀπὸ τοῦτο τὸ περήφανο φέρσιμο τοῦ ραγιᾶ.

—Βαλλαΐ-μπαλλαΐ κόψιμο σοῦ πρέπει ὀρὲ χαντακωμένε γκιαούρη! ἀλύχτησε ὁ πιὸ τρανός. Τί στέκεις καὶ δὲν προσκυνᾶς ὀρὲ πλιάκ;

—Ἀγάδες μου σὲ τί κρῖμα ἔπεσα γιὰ νὰ προσκυνήσω; καμώθηκε ὁ γέροντας.

—Μὸ πλιάκ κιοπὲκ τί τὄμασες στὴ Μπόζια τὸ καλαμπόκι τὸ Μπέη ;

– Τί νἄκανα ἀγάδες μου; Πεινάγαμε. Ἀπόσωσε ὁ ἀλεύρι καὶ μοῦ κλαίγανε τ' ἀγγόνια . . .

—Ἀφοῦ πεινᾶς πάρε καὶ τοῦτο πάρε καὶ ἐκεῖνο νὰ χορτάσῃς! . .

Ἄστραψαν ἀπανωτὰ τὰ χτυπήματα στοῦ γέροντα τὸ πρόσωπο. Ἦταν τρεῖς νιοὶ κι' ἁρματωμένοι καὶ βάραγαν ἕνα ἀνήμπορο . . .

—Κρῖμα ὀρὲ παιδιὰ τοὺς εἶπε ὀρθώνοντας τὸ κορμί του. Γιὰ δυὸ σπυριὰ ἀστάκια χάθηκε ἡ Ἀρβανίτικη παλληκαριά; Ποιὸς θὰ σᾶς παινέψῃ γιὰ τοῦτο τὸ κάμωμα;

Τοῦτες οἱ κουβέντες ἄφηκαν σύξυλους τοὺς ψευταντρειωμένους. Σταμάτησαν τὸ βάρεμα καὶ τοῦ εἶπαν :

—Ἄϊντε ὀρὲ κιοπὲκ σῦρε στὸ Μαχαλᾶ νὰ διακονέψῃς τὸ γέννημα καὶ νὰ τὸ φέρῃς. Δέκα ταγάρια ξέχειλα νὰ μαζέψῃς.

Ἔφυγε ὁ γέροντας σκυφτὸς καὶ πονεμένος. Τὸ ἕνα του μάτι ἦταν μισόκλειστο καὶ ἀπὸ τὸ φρῦδι ἔσταζε αἷμα στὸ σταφιδιασμένο μάγουλο. Μονάχα αἷμα. Δάκρυ δὲν ἔβγαλε. Βρῆκες Μπαρμπούτα νὰ δακρύσῃ . . . Φαρμακωμένος κι' ἄλλος πῆρε τὸν κατήφορο γιὰ τὸ Μαχαλᾶ. Μέσα του φούσκωνε ἡ ἐκδίκηση μὰ πῶς νὰ τὴν πάρῃ; Ἔτσι ἀμίλητος καὶ βαρυγκομισμένος διάβηκε τὸ θυροστόμι τοῦ σπιτιοῦ του. Γύρω του μαζεύτηκαν τ' ἀγκόνια.

—Πάππη ποιὸς σὲ βάρεσε στὸ φρῦδι ; τοῦ εἶπανε ὅλα μοναμιᾶς.

— Οἱ Τοῦρκοι τὰ παληόσκυλα μὲ βαρέσανε γιατὶ θερίσαμε τὸ καλαμπόκι μας . .

— Πάππη ἅμα τρανέψουμε θὰ σκοτώσουμε τοὺς Τούρκους, γουριάξαν μὲ μιὰ φωνὴ τ' ἀγγόνια τὰ λυκόπουλα.

— Ναὶ παιδόπουλα κούτσικα . . . Ναὶ ἅμα τρανέψετε... ἀπόσωσε ὁ γέροντας καὶ ἔβαλε τὰ δυνατά του νὰ πνίξῃ ἕνα στεναγμό.

Σὰν ἤρθαν οἱ γυναῖκες τὸν βρήκανε ἀκουμπισμένο στὴν κορφὴ τῆς στιᾶς. Καθὼς τὸν εἶδαν βαρεμένο χύμηξαν νὰ τοῦ παρασταθοῦν. Ἐκεῖνος τότε ἀνακάθησε καὶ τὶς ἀντίσκοψε ἁπλώνοντας προσταχτικὰ τὸ χέρι. Δὲν τὶς ἄφηκε μήτε νὰ ἀναστενάξουν. Μόνο τοὺς εἶπε μὲ ἀτάραχη φωνή :

— Γυναῖκες μὴ χολοσκᾶτε ἄδικα γιὰ ἕνα ἐλαφρὺ λάβωμα στὸ φρύδι. Σῦρτε νὰ μαζέψετε δέκα ταγάρια καλαμπόκι γιατὶ ἔτσι πρόσταξε ὁ Τοῦρκος. Τὸ γυρεύει τώρα—για.

Βγῆκαν στὴ γειτονιὰ στοῦ Μαχαλᾶ τὰ σπίτια. Μονάχα δυὸ δισάκια μάζεψαν.

— Καὶ τώρα πῶς θὰ τὰ πορέψουμε μὲ τὰ χασάπικα σκυλιά; στέναξε ἡ μαυρογυναίκα του.

— Τήραξε ἐσὺ τὸ λάβωμα καὶ μὴ βαρυγκομᾶς τὴν ἡσύχασε ἐκεῖνος. Ἂς εἶναι καλὰ ὁ Γιώργης μας. Σὰν βγῇ στὰ γυροχώρια θὰ μαζέψῃ τὸ χρειαζούμενο καρπό. Τότε ὅλα τοῦτα βαστάζοντας μὲ τὰ δόντια τὸν πόνο ἀπὸ τὸ λάβωμα. Κι' ἐκείνη ἡ δύστυχη πῆρε κρομμύδια καὶ τάβρασε στὸ κακάβι μαζὶ μὲ φλούδα ἀπὸ φτελιὰ καὶ πεντάνευρα. Ὕστερα τάκανε μπλάστρη καὶ τὰ ἀπίθωσε μαλακὰ στὴ μπάλα τοῦ γέροντα ἀφέντη της. Τριγύρω τ' ἀγγόνια σώπαιναν θλιμμένα . . Ὁ κύρης τους, ὁ Γιώργης τὸ ἀητόπουλο τοῦ λόγγου, χαμπάρι δὲν ἤξερε γιὰ τὸ κακὸ ποὺ εἶχε πέσει στὸ σπιτικό του. Μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους πιστικοὺς ἔβλεπε τὰ σφαχτὰ ἐκεῖ ψηλὰ στὴν παληομάντρα στὴν ἀποπάνου ἀριστερὴ μεριὰ τοῦ μονοπατιοῦ κατὰ τὸν Ἁη—Γιάννη καὶ προτοῦ φτάσουμε στὴ Λούτσα. Ἀκόμα καὶ σήμερα παληομάντρα τοῦ Μπαρμπούτα τὸ λέμε. Ὅλες τοῦτες τὶς ὧρες, κάτι τὸν κένταγε τὸν Γιώργη στὰ σωθικά. Τοῦ φαινόταν πὼς κάποιος ἔπαθε στὸ σπιτικό του. Προμάντεμα βλέπεις . . . Ὥσπου κάποια στιγμὴ πετάχτηκε ἀπὸ τὴν πικρὴ συλλογή του. Ἄφηκε τὰ γίδια στοὺς ἄλλους, πῆρε τὸ καρυοφύλλι του καὶ μιὰ καὶ δυὸ στὸ Μαχαλᾶ. Μπῆκε στὸ σπίτι καὶ τί νὰ ἰδῇ . . Ὁ γερο Μπαρμούτας κοιτόταν ξαπλαταριὰ στὸ σάϊσμα μ' ἕνα κεφαλομάντηλο δεμένο κατακούτελα.

Μὲ πίστι στὰ δίκαια τῆς Φυλῆς καὶ πάθος γιὰ τὴν ἐλευθερία οἱ Ἕλληνες ἀγωνίστηκαν ἐναντίον τοῦ δυνάστη.

Ἀναπήδησε σὰν πληγωμένο λιοντάρι ὁ γιὸς καὶ γονάτισε πλάϊ του.

—Πατέρα τί ἔπαθες ; Ποιὸς σὲ βάρεσε ; Σμποδίστηκες; Πατέρα κρίνε μου τί γένηκε ;

—Τίποτε ἀπ' ὅλα γιέ μου ἀποκρίθηκε ὁ γέροντας καθὼς ἀνασηκωνόταν ἀπὸ τὸ στρωσίδι. Οἱ Τοῦρκοι γιέ μου . . . Οἱ Τοῦρκοι τὰ ἀτάϊστα σκυλιὰ μὲ βάρεσαν γιατὶ μάσαμε ἀνερώτηχτα τὸ καλαμπόκι μας στὴ Μπόζια . .

—Ἤρθανε στὸ σπίτι οἱ Τοῦρκοι πατέρα ; ἄναψε καὶ κόρωσε ὁ νιός.

— Ὄχι γιέ μου . . . Μὲ φωνάξανε στὴν Κούλα. Γυρεύουνε λέει δέκα ταγάρια καρπό. Μάσαμε ἀπὸ τὸν κόσμο δυὸ δισάκκια, βάλαμε καὶ ὅσο εἴχαμε δικό μας μὰ δὲ μαζεύονται οὔτε καὶ τὰ μισά. Σῦρε καλὸ νἄχῃς στὴ Ζελίστα, στὴ Κρεσούνιστα σῦρε παντοῦ καὶ διακόνεψε τὸ ἀποδέλοιπο γέννημα . . Πὲς τί μᾶς βρῆκε κι' ὁ κόσμος θὰ καταλάβη...

Τὸ παλληκάρι τ' ἄξιο ἔγινε κόκκινο σὰν τὴν πυρά. Πετάχτηκε ὀλόρθο καὶ ἀφοῦ ἔφερε κάμποσες γυροβολιὲς σὰν πεινασμένος λύκος, ἀκούμπησε σ' ἕνα σκαμνί.

— Γιὰ τοῦτο μοῦ σκανιάζεις πατέρα ; εἶπε ὕστερα ἀπὸ μικρὴ συλλογή. Τώρα θὰ ἰδῇς τί ἔχει νὰ γενῇ. Ἔννοια σου καὶ θὰ κάμω ἐγὼ τοὺς Χαλντούπηδες νὰ ἀναμεριάζουν ὅταν ἀκοῦνε Μπαρμπούτα !... Καὶ μεμιᾶς πετάχτηκε πάλι ὀρθός. Χωρὶς δεύτερο λόγο ἔβγαλε τὴ φουστανέλλα καὶ τὸ πεσλί, καὶ τὰ σκάλωσε στὸν κρεμαστάρη. Ἀπόμεινε μονάχα μὲ τὶς ἀσπρόκαλτσες, τὸ γελέκι, καὶ τὸ παντελόνι ποὺ τοῦ ἔφτανε ὣς τὰ γόνατα. Ἔτσι γιὰ νἄναι λεύτερος. Μὲ τὴν ἴδια βιάση φορτώθηκε τὴν ἁρματωσιά του καὶ τοιμάστηκε νὰ ξεθυρώσῃ. Οἱ σπιτικοὶ κατάλαβαν ὅτι ἔβαλε κακὸ στὸ νοῦ του.

—Μὴ Γιώργη μου!. Γιὰ τὸ Θεό ἄσε τὸν τουφέκι ! . . ἔκραξε ἡ καψερὴ ἡ μάννα του. Σὲ Τοῦρκο πᾶς νὰ κάμῃς φονικό; Στοχάστηκες μαθὲς πῶς θὰ μᾶς γκρεμοτσακίσουν στὴ Γρέβα ; Τόδε ὁ Γιώργης φρόνιμα πὼς μὲ τ' ἅρματα δὲν ξεθύρωνε.

— Καλὰ ὀρὴ μαννα . . . εἶπε ἤσυχα. Θὰ πάω νὰ μάσω τὸ γέννημα νὰ φᾶνε τὰ σκυλιά. Κράτα τὸ ντουφέκι . . . Νὰ πάρε καὶ τὸ χατζάρι . . . Θέλεις καὶ τὸ ἀσημομάχαιρο ; Πάρτο καὶ τοῦτο! . . . Τὰ πέταξε ὅλα στὴν ἄκρη, πῆρε ἀνάσα βαθειά, καὶ βγῆκε. Κατόπιν ὥσπου νὰ πῇς φακή, σκαπέταγε στὶς Καροῦτες νὰ πάῃ τάχα στὴν Κρεσούνιστα γιὰ γέννημα . . . Ὁ Γιώργης ὁ Μπαρμπούτας νὰ βγῇ στὴ διακονιὰ γιὰ νὰ γεμίσουν οἱ ἀγάδες τὶς σαπιοκοιλιές τους . . . . Φίδι κολοβὸ ποὺ τοὺς ἔφαγε . . . συλλογιζόταν τὸ παλληκάρι. Ἀπὸ τὶς Καροῦτες στὸν Τρακοσάρη, καὶ ἀπὸ κεῖ διαβαίνοντας ρίζωμα—ρίζωμα τὸ Καμποπούλη-ποὺ τότε τὄλεγαν γυφτο—καθίσματα—, βρέθηκε καταμεσήμερα στὴν Κούλα. Μέσα στὸ στόμα τοῦ λύκου ξαρμάτωτος καὶ μοναχός ! . . Σ' ἕνα σοκκάκι ἔπεσε πάνω στοὺς χαρατσῆδες. Στάθηκε μπροστά τους στητὸς σὰν κυπαρίσσι.

—Ποιὸς εἶσαι σὺ ὀρὲ γκότση ; τὸν ρώτησε ἕνας ἀπὸ δαύτους.

— Ὁ Γιώργης ὁ Μπαρμούτας ἀπὸ τὴν Κοσόλιανη εἶμαι ! ἀποκρίθηκε θαρρετὰ τὸ παλληκάρι. Βαρέσατε τὸν γέροντα πατέρα μου καλὰ καὶ καμωμένα. Ἔφταιξε καὶ τοῦ ταίριαζε. Πῶς θὰ πάῃ μαθὲς τὸ Ντοβλέτι μπροστὰ ὅταν οἱ

Ὁρμητικός, γενναῖος, ἄτρομος, ἀληθινὸ παλληκάρι, ὁ Ἕλληνας πολεμιστὴς ρίχθηκε στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Πατρίδος.

ραγιάδες κάνουν καταπῶς τοὺς κόψει ἡ κόκα τους ;

— Νὰ ζήσῃς ὀρὲ γκότση ἔχεις μυαλὸ περίσσιο. Μόνο νὰ πῇς στὸν πλιάκο νὰ φέρῃ τὸ γέννημα.

—Ἀφεντάδες μου— καμώθηκε τὸ παλληκάρι— δὲ βρήκαμε οὔτε σπυρὶ γέννημα. Ἔφερα ὅμως γρόσια γιὰ τὸν Μπέη. Ἔχω καὶ γερὸ μπαξίσι γιὰ τὴν ἀφεντιά σας. Μόνο πᾶμε πάρα μέσα γιατὶ δὲ θέλω νὰ μὲ ἰδῇ κανένας περαστικὸς ἀπὸ τὰ μέρη μας. . Δὲν ἤθελαν καὶ ἄλλη κουβέντα οἱ ἀχόρταγοι. Μπροστὰ ἐκεῖνοι πίσω ὁ Γιώργης, μπῆκαν μέρα— μεσημέρι στὸ κατώϊ. Στάθηκαν. Ὁ Γιώργης τὸ ἀνήμερο θεριὸ παραμερίζει σ' ἕνα τοῖχο γιὰ νἄχῃ τὶς πλάτες του σιγουρεμένες. Κάνει νὰ βγάλῃ τάχα τὰ γρόσια ἀπὸ τὸ κεμέρι του, ρίχνεται στὸν ἕνα, καὶ τὸν ξαπλώνει στὸ σιάδι μὲ μιὰ κατεβατὴ στὸ μεσόφρυδο. Τὸ ἴδιο κάνει καὶ στὸν δεύτερο ποὺ σωριάζεται κι ἐκεῖνος ἄλαλος... Ὁ τρίτος ξεθηκάρωσε. Δὲν πρόφτασε ὅμως νὰ κατεβάσῃ τὸ σπαθί. Ὁ Γιώργης λιοντάρι ἀληθινό, χύμηξε, τοῦ ἅρπαξε τὸ χέρι, καὶ στὴν στιγμὴ τὸ τσάκισε στὰ γόνατά του. Τὰ μάτια του πετοῦσαν φωτιές. Νὰ γρόσια κερατάδες πόσα θέλετε ; Νὰ γέννημα μισιριώτικο ! Ἔτσι βαροῦνε ὀρὲ ζαγάρια τοὺς ἀνήμπορους ; ἔλεγε καὶ ξανάλεγε καθὼς βροντοχτυποῦσε ὅπου εὗρισκε τοὺς ἁλαλιασμένους χαρατσῆδες. Βάρεσε, πάλαιψε γερὰ μέχρι ποὺ τοὺς ξάπλωσε καταγῆς ἀνήμπορους. Ὕστερα τοὺς κλείδωσε τὴ θύρα καὶ πῆρε τὸν κατήφορο. Μέχρι νὰ πῇς κίμινο ἔφτασε ἐμπρὸς στὸ σπιτικό του.

— Ἔβγα πατέρα νὰ ἰδῇς τὶς μοῦλες φορτωμένες γέννημα γιὰ τοὺς ἀγάδες! . . βροντοφώναξε καθὼς ἔμπαινε στὴν αὐλή. Βγαίνει ὁ γέροντας καὶ τί νὰ ἰδῇ . . . Τὸ γιό του ξανσμμένο ἀπὸ τὸ πάλαιμα καὶ τὸ ποδοκόπι.

— Τὸν πατέρα σου περιγελᾶς ὀρὲ Γιώργη ; τοῦ εἶπε ἐκεῖνος μὲ ἄγρια ματιὰ καθὼς πρόβαλε στὴν ἐμπατή. Σὰν ὅμως τὸν εἶδε καλύτερα ἡ ὄψη του ἔγινε ἀνήσυχη. Τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὶς πλάτες, καὶ τοῦ εἶπε μαλακά :

— Τί ἔπαθες γιέ μου καὶ φαίνεσαι σὰν νἄχῃς πιῇ οὔλα τὰ κρασιὰ τῆς Ζίτσας;

Ἐκεῖνος φαινόταν ἀληθινὰ σὰν μεθυσμένος. Πῆρε μιὰ βαθειὰ ἀνάσα, λευτερώθηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ πατέρα κι' ἀκούμπησε στὸ πέτρινο πεζούλι.

— Πατέρα τοὺς πλήρωσα τοὺς κερατάδες, εἶπε κοντανασαίνοντας. Σῦρε νὰ ἰδῇς στὴν Κούλα. Ντάργα καὶ οἱ τρεῖς ἀπανωθιό ! ἀπόσωσε μ' ἕνα τρανταχτὸ γέλιο. Τότε φάνηκαν καὶ οἱ γυναῖκες.

— Ἄχ κακὸ ποὺ μᾶς ηὗρε στὸ σπιτικό μας ! Καὶ τὄλεγα ἡ δύστυχη πὼς θὰ μᾶς γκρεμοτσακίσουν οἱ Τοῦρκοι στὴ Γρέβα, στανίκωσε ἡ μάννα.

— Τί Γρέβα μονολογᾶς ζουρλὴ μου μάννα ; πετάχτηκε ὁ Γιώργης. Ἐμένα ποὺ μὲ βλέπεις θὰ πάω στὴ Ρούμελη ὅπου ἔχουνε τρανὸ ρωμέϊκο σεφέρι. Στὸ Μισολόγγι ἀλάργα θὰ πάω . .

— Κι' ἐμεῖς τί θ' ἀπογίνουμε ; ἔκραξε ἡ δύστυχη μάννα. Μὴ στέκεις γιέ μου. Κρύψου νὰ διαβῇ τὸ κακό. Ὕστερα βλέπουμε . .

Στοχάστηκε τότε ὁ νιὸς παλληκαρᾶς : Νὰ πάω στὴ Ρούμελη καλά. Ὅμως ξοπίσω οἱ ἄλλοι τί θ' ἀπογίνουν ; Ὕστερα εἶπε φωναχτά :

— Ὄχι ! Θὰ κάτσω στὴν Κοσόλιανη καὶ ὅτι μᾶς βρῇ μᾶς βρῆκε!. Νὰ κι ἡ Γρέβα! Ζωντανὸς δὲν πιάνομαι . . Θὰ βαρέσω μὲ τ' ἅρματα καὶ στὰ στερνὰ ἕνα φουσέκι φτάνει καὶ γιὰ μένα! Σηκω-

θῆτε τώρα νὰ πᾶμε στὸ χειμάδι πρὶν πλακώσουν τὰ σκυλιά . . .

Ἔτσι καὶ ἔγινε. Καταπῶς εἶπε ἐκεῖνος, φόρτωσαν ὅλα τὰ σιγύρια τους καὶ ἀνηφόρισαν κατὰ τὸ βουνό. Ὅλη τὴ μέρα στὰ κλαριά. Σὲ στράτα καὶ διάραχο δὲν ξεκάμπιζαν. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ οἱ Τοῦρκοι χαρατσῆδες ποὺ ὁ Γιώργης τοὺς περίμενε τὸ ἄλλο κιόλας πρωϊνὸ νὰ τὸν γυρεύουν στὴν Κοσόλιανη, μάζεψαν τὰ δέκατα καὶ ἔφυγαν γιὰ τὸ Κάστρο μὲ τὴ τὴν οὐρὰ στὰ σκέλια. Οὔτε γάτα οὔτε ζημιὰ ποὺ λένε. Μήτε στὸν Χότζα δὲν τόπαν. Πῶς νὰ στέκονταν οἱ μαῦροι ; Τοῦρκοι ἁρματωμένοι ἐκεῖνοι νὰ τοὺς λιανίση μὲ τὸ μπράτσο του ἕνας ὁλομόναχος Γραικός; Ρεζίλι τῶν σκυλιῶν θὰ γένονταν . . Ἔτσι δὲν τόφερε τ' ἀντέτι νὰ πολεμήση ὁ Γιώργης, μήτε νὰ κινδυνέψη ἡ φαμίλλια του στὴ Γρέβα . . .

Πέρασαν χρόνια ἀπὸ τότες. Ὁ Γιώργης ὁ Μπαρμπούτας πάντα στεκόταν περήφανος λεβέντης. Τὸν πῆραν τὰ γεράματα, ἄσπρισαν τὰ μαλλιά του, ἀλλὰ φέσι ἄσπρο τῆς Ἀρβανιτιᾶς ἢ κόκκινο τῆς Τουρκιᾶς δὲν ἔβαλε ποτὲ στὸ κεφάλι του. Ἔβανε πάντοτε στραβὰ μαῦρο κουκάκι κατὰ τὴν ρωμέϊκη συνήθεια. Τὴ μπάλα του τὴ στόλιζε τσιαμπᾶς πυκνὸς κλωσμένος. Τὸ μουστάκι του σταφνισμένο, στριμμένο κι' ἄκλεφτο. Ἡ ματιά του— μάτι Μπαρμουτάτικο — ἀστρίτης. Ὅταν λάχαινε τράβαγε καὶ τὴν πάλα. Μιὰ φορά, ἀνήμερα στὴ χάρη τῆς Ἁγια—Παρασκευῆς, λόγο τὸ λόγο μ' ἕνα Μπολιανάτη χωριανό, ἤρθανε στὰ σπαθιὰ Κοντὰ σὲ τούτους ξεθηκάρωσαν καὶ ἄλλοι. Θὰ γινόταν μεγάλο κακὸ γιὰ τὸ τίποτε ἂν δὲν ἔμπαιναν στὴ μέση μερικοὶ ἄπιαστοι στὸν καυγᾶ. Τοὺς ἔβαλαν μπροστὰ καὶ τοὺς ἔκλεισαν στὰ σπίτια. Ὕστερα φώναξαν γύφτους ποὺχαν τσαντήρια στὰ γυφτοκαθίσματα. Τοῦτο ἦταν ποὺ Ἀερικὸ θαρρεῖς εἶχε περάσει. Ἔπαιξαν οἱ γύφτοι τὰ ὄργανα, σκόρπισε τὸ γινάτι, καὶ τόρριξαν ὅλοι στὸ χορό. Ἔτσι γιὰ ἕνα μολόγημα ζοῦσαν τότε οἱ ἄνθρωποι . . .

Ἀκόμα ἔφτασε σ' ἐμᾶς καὶ ἕνα ἄλλο κάμωμα τοῦ Γιώργη τοῦ Μπαρμπούτα. Ἕνα καιρὸ ποὺ εἶχε πεθάνει ὁ Μπέης στὸ Ἀργυρόκαστρο, ἦρθε μαντᾶτο τῆς Κυρᾶς νὰ πᾶνε ὅλοι στὸ σεράϊ του γιὰ νὰ τὸν συχωρέσουν. Κατὰ τὴν Τούρκικη προσταγὴ — ἔτσι γινόταν πάντα — ὅλοι οἱ Κοσολιανίτες ἤθελαν δὲν ἤθελαν φοροῦσαν φέσια κόκκινα. Κόκκινα φέσια ἐκεῖνοι; Μαῦρο ὁ Γιώργης! . .

— Τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω βγάλτο ἀφέντη . . τὸν συμβούλεψε ὁ Μουχτάρης τοῦ χωριοῦ.

— Γιατὶ ὀρὲ ξωπαρμένε ; ξέσπασε ἐκεῖνος. Αὐτὸ ποὺ βάζω ἐγὼ εἶναι ρωμέϊκο καὶ στὸ δίκηο μου δὲ λογαριάζω τίποτε.

Ἔτσι πῆγε στὸ Κάστρο τὸ σκυλί. Μὲ τὸ μαῦρο φέσι ! . . Μαζὶ μὲ τοὺς ἄντρες ἦταν καὶ γυναῖκες ποὺ πήγαιναν κατὰ τὴν συνήθεια γιὰ νὰ κλάψουν τὸν πεθαμένο Μπέη. Πῶς νἄβγαινε ὅμως τὸ δάκρυ; Δασκαλεμένες ὅμως οἱ γυναῖκες εἶχαν πάρει μαζί τους κρομμύδια γιὰ νὰ τὰ βάλουν στὰ μάτια σὰν ἐρχόταν ἡ ὥρα ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ δακρύσουν . . Μὲ τέτοια καὶ ἄλλα καμώματα ξεγέλαγαν τὰ σκυλιὰ καὶ τοὺς μαλάκωναν τὴν καρδιὰ . . . Σὰν ἔφτασαν ἔξω ἀπὸ τὸ σεράϊ, περίμεναν μὲ τὶς ὧρες γιὰ νὰ συχωρέσουν καὶ νὰ κλάψουν τὸν Μπέη. « . . . Μαῦρο κατράμι στὰ κόκκαλά του ποὺ θέλει κλάψιμο καὶ συχώρεση . . .» μονολογοῦσε ποῦ καὶ ποῦ φωναχτὰ ὁ ἀφιλότιμος ὁ Μπαρμπούτας. Ὥσπου κάποτε βγῆκε ἡ Κυρὰ στὸ παραθύρι καὶ χαιρέτησε στὰ Τούρκικα. Σκύψανε τότε ὅλοι οἱ ὑποτακτικοί, τρίψαν οἱ γυναῖκες τὸ κρομμύδι στὰ μάτια, καὶ σκούξανε ὅλες σύγκαιρα :

— Νὰ ζήσῃ ὁ γιός σου Κυρά! . . Πολλὰ τὰ ἔτη! . Συχωρεμένος . . . Συχωρεμένος ὁ Μπέης μας . . . .

Ἡ Κυρὰ τοὺς εὐχαρίστησε ἀπὸ καρδιὰ καὶ τοὺς ὁρμήνεψε νὰ προσκυνᾶνε τὸ τὸ γιό της καταπῶς συνηθίζανε μὲ τὸ μακαρίτη της. Ὅλοι καμώνονταν πῶς κρέμονταν ἀπὸ τὰ χείλη της. Μονάχα ὁ Γιώργης χάζευε τριγύρω καὶ χαμογελοῦσε κάτω ἀπὸ τὰ μουστάκια του. Ὥσπου ἡ σκύλα ἡ Τούρκα τὸν δοκήθηκε ποὺ φόραγε μαῦρο σκουφάκι. Τὰ λόγια της βγῆκαν πικρὰ καὶ φαρμακωμένα :

— Ἐ πλιάκο Κοσολιανίτη ! . Σὰ μύγα μεσ' τὸ γάλα φαίνεσαι μὲ τὸ Γιουνάνικο τὸ σκουφί... Ξεχνᾶς τάχατε πῶς εἶσαι ραγιᾶς; Μὰ τὸν Ἀλλὰχ θὰ πρόσταζα τοὺς τζοχαντάρηδες νὰ σὲ περάσουν στὰ σίδερα . . . . Ἔχε χάρη τούτη τὴν ὥρα . . .

Καὶ ὁ γέρος μας Μπαρμπούτας, χάϊδεψε τὸ μουστάκι του, τὴν κοίταξε κατάματα— ἦτανε ὅμορφη κατὰ τὸ μολόγημα— καὶ ἀπολογήθηκε ἀργὰ καὶ διφορούμενα :

— Κυρὰ— Κυρὰ! . . Μὴ χολοσκᾶς γιὰ τὴ γραϊκικη τὴ σκούφια. Παληὸ ἄλογο καινούργια περπατησιὰ δὲ βγάζει . . . .

Τοῦτος ὁ διάλογος φανερώνει καθαρὰ πῶς τρόμαζε τότε τὸ δυνάστη κάθε τι ποὺ θύμιζε στοὺς ραγιάδες τὴν Ἑλλάδα. Φανερώνει ἀκόμα πῶς οἱ ραγιάδες καὶ στὶς δυσκολώτερες ὧρες κρατοῦσαν τὸ Ἐθνικὸ φρόνημα ψηλὰ καὶ δὲν χαμπάριζαν τὸν Τοῦρκο. Ἔτσι καὶ ὁ ἥρωας τῆς ἱστορίας μας. Μπορεῖ νὰ ἔζησε καὶ νὰ πέθανε ραγιᾶς, ἀλλὰ στὸ βάθος ἦταν Ἕλληνας ζορμπᾶς Κοσολιανίτης. Τέτοιος ἦταν ὁ Γιώργης ὁ Παπαγιάννης Ὁ Γιώργης ὁ Μπαρμπούτας! . . Τέτοιο. ἦταν ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἐμεῖς τοὺς χρωστᾶμε σήμερα τὴν Ἐλευθερία μας! . . -

Μαῖες στὴν ἐποχή μας

...Οἱ ἄλλοι

Ὁ χρόνος εἶναι ἀόρατος. Γιὰ πρακτικοὺς λόγους τὸν χωρίζουμε σὲ παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον.

Σ' αὐτὸ τὸ ἀόρατον πεδίον ὅλοι ἀναζητοῦμε τὶς ἐπιτυχίες, διακρίσεις. Στὸν ἀγώνα τῶν ἀναζητήσεων συναντοῦμε ἄπειρα προβλήματα, ποὺ πρέπει νὰ λυθοῦν ἀπὸ μᾶς, ἀλλὰ γιὰ κάποια ὑποσυνείδητη δικαιολογία τὰ λέμε ἐμπόδια.

Σὲ κάθε προσπάθεια ἢ ἀπολογισμὸ ξεπερνοῦμε τὰ δικά μας λάθη ἢ τὶς ἀστοχίες καὶ τὸ βάρος τῶν δυσκολιῶν τὸ μεταφέρουμε στοὺς ἄλλους.

Οἱ ἄλλοι, συγγενεῖς, φίλοι, γνωστοί, γείτονες εἶναι ἀπερίγραπτα παράξενοι. Ζηλεύουν, ζητοῦν περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι δίνουν. Δηλαδὴ φέρονται σὰν δυνάσται. Αὐτὸ εἶναι ἀναμφισβήτητο γεγονὸς ἔστω καὶ ἐὰν οἱ σχέσεις μας εἶναι ἁρμονικές.

Οἱ ὑποψίες στηρίζονται σὲ ἀδιάσειστα στοιχεῖα τῆς συμπεριφορᾶς των. . .

Καλημερίζουν τὸ πρωὶ μὲ κατήφεια. Εἶναι εὐδιάθετοι μόνον ὅταν ἐκεῖνοι εἶναι εὐχαριστημένοι.

Γιορτάζουν μὲ κέφι, μὲ τοὺς δικούς τους ἀνθρώπους καὶ ὅταν χωρίζουν τοὺς βρίσκουν ἐλαττώματα.

Στὶς συζητήσεις μᾶς ὑποτιμοῦν, στὸ ντύσιμο μᾶς κρίνουν, στὸ φαγητὸ μᾶς παρατηροῦν καὶ ὅλες τὶς ἀποφάσεις τὶς βρίσκουν λανθασμένες.

Μὲ λίγα λόγια κάνουμε πολλὰ λάθη στὸν καθένα χωριστά. Οἱ ἐξυπηρετήσεις δὲν ἔχουν σημασία, διότι αὐτὲς εἶναι ὑποχρεώσεις, οὔτε ἡ ἀδυναμία νὰ θυσιαστοῦμε λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

... Οἱ ἄλλοι σκοπεύουν τί μποροῦμε νὰ προσφέρουμε.

Ἐφ' ὅσον πεισθοῦν ὅτι ἔχουμε τὴν ἱκανότητα ἢ τὴν ὁποιαδήποτε θέση καὶ δὲν εἴμαστε πάντοτε χαμογελαστοί, λιγάκι σὰν ὑπηρέτες, τὰ πράγματα δὲν πηγαίνουν καλά, σὲ ὅλες τὶς προεκτάσεις τῶν σχέσεών μας.

Ἀναλαμβάνουμε μονομιᾶς ὅλες τὶς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, διότι ἀλλοιῶς τί νόημα θὰ εἶχε ὁ δεσμός, ἡ φιλία, ἡ γνωριμία!

Μὲ τὸ λεπτὸ αὐτὸ νόημα ὑφαίνουμε πολλὲς φορὲς καὶ τὶς ἀξίες.

Ἔτσι ἀποκτοῦμε αὐτοδικαίως τὸ δικαίωμα νὰ κρίνουμε τοὺς ἄλλους. Ὅσους γνωρίζουμε ἔστω καὶ ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες.

Ὁ θρίαμβος ὅμως ἀνήκει σὲ μᾶς διότι εἴμαστε κρυμμένοι στὸν ἀνώνυμο ἑαυτό μας.

...Προσοχὴ λοιπὸν ἀπὸ παντοῦ μᾶς σκοπεύουν οἱ ἄλλοι...

ΣΕΡΓΙΟΣ

Ἡ ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΑ

Ὅσο κι' ἂν ἡ ἀνδρειοσύνη τῆς Ζαμπίας ἢ Ζαμπέτας Κωνσταντίνου Κολοκοτρώνη (τῆς θυγατέρας τοῦ ὁπλαρχηγοῦ τῆς Ἀλωνίσταινας Κωτσάκη), ἀναδείχτηκε ἀρχικὰ τὴ νύχτα τῆς 19 Ἰουλίου 1780, ὅλη της ἡ ζωὴ ὑπῆρξε ἕνας συνεχὴς ἀγώνας καὶ μιὰ ἀλύγιστη προσπάθεια νὰ βοηθήση τὴ γενιὰ τὴ δική της, τοῦ ἀντρός της καὶ ὅλων τῶν συμπατριωτῶν της, νὰ καταλυθοῦν τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας ποὺ τοὺς ἐξευτέλιζε.

Ἀπὸ τὸ γάμο της μὲ τὸν πατέρα τοῦ «Γέρου τοῦ Μοριᾶ», τὸ διάσημο ἁρματολὸ Κωνσταντῖνο Κολοκοτρώνη, εἶχε ἀποχτήσει ἄλλα τρία ἀγόρια καὶ δύο θυγατέρες. Ὁ Θεόδωρος ἦταν ὁ μεγαλύτερος καὶ τὸν ἐγέννησε ὅταν—μετὰ τὴν ἀπροπαράσκευη ἐπανάσταση τοῦ Ὀρλὼφ (1770) καὶ ἀφοῦ ἀγωνίστηκαν γενναῖα οἱ Ἕλληνες—ἐπακολούθησε ὁ διωγμός. Ἐκεῖ, στὸ Διάσελο, ποὺ ὀρθώνεται μετὰ τὴν πεδιάδα τῆς Μεγαλοπόλεως, γεννήθηκε ὁ ἐλευθερωτὴς τοῦ Μοριᾶ.

Τ' ἀνήκουστα μαρτύρια ποὺ τράβηξαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς Τουρκολβανούς, ποὺ μέχρι τὸ 1779 ἀνασκάψαν τὴν Πελοπόννησο, προσπαθοῦσαν, μὲ σκληροὺς ἀγῶνες, νὰ ἐλαττώσουν οἱ κλέφτες κι' οἱ ἁρμα-

> **« . . . κ' ἡ Κωνσταντοῦ ἦταν πονηρὴ καὶ ντύθηκε τ' ἀντρίκια.**
>
> **Ἐπῆρε τ' ἀλαφρὸ σπαθὶ καὶ τὸ βαρὺ τουφέκι καὶ μὲ τοὺς ἄντρες ἔσμιξε, καὶ πάει τὴ μέσα Μάνη.**
>
> **Κι' ὁ Ἀλήμπεης ποὺ τἄκουσε, πολὺ τοῦ κακοφάνη.**
>
> **— Δὲν εἶχα Τούρκους ἰδικούς, δὲν εἶχα παληκάρια γιὰ νὰ τὴν πιάσουν ζωντανή! . . . ».**
>
> **(Τὸ Δημοτικό)**

ΚΩΝ)ΝΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Λογοτέχνου

τολοί. Πρῶτοι καὶ ὀνομαστότεροι ὁ Κωνσταντῖνος Κολοκοτρώνης κι' ὁ ἀδελφοποιτός του Παναγιώταρος.

"Οταν, ἀκόμη καὶ οἱ Τοῦρκοι τοῦ Μοριᾶ, ἐξαναστῆκαν κατὰ τῶν στιφῶν τῶν Τουρκαλβανῶν, ἡ Πύλη ἔστειλε, γιὰ νὰ τοὺς διώξη, τὸν καπετὰν Χασὰν πασᾶ, μὲ 7.000. στρατό. Μὲ τὴν ἄρνησι ὅμως τῶν Τουρκαλβανῶν νὰ φύγουν, ζήτησε τὴν ἐπικουρία τῶν κλεφτῶν. Κάλεσε τοὺς ὁπλαρχηγούς τους στοὺς Μύλους τοῦ 'Αναπλιοῦ, ὁ Κ. Κολοκοτρώνης ὅμως καὶ ὁ Παναγιώταρος δὲν πῆγαν, ἂν καὶ δήλωσαν ὅτι θὰ βοηθοῦσαν. Αὐτὴ τὴν ἄρνησι —ἔστω καὶ μὲ προφάσεις—τὴ θεώρησε προσβλητικὴ ὁ Χασάνπασας, ἂν καὶ δὲν τὸδειξε ἀμέσως.

"Οταν τὸ σχέδιο τῆς ἐκστρατείας κατὰ τῶν Τουρκαλβανῶν μπῆκε σ' ἐφαρμογή, μὲ κατάπληξί του εἶδε ὁ καπετὰν πασᾶς, ὅτι συγκεντρώθηκαν ἔξω ἀπὸ τὴν Τριπολιτσᾶ πέντε χιλιάδες κλέφτες, καὶ τότε εἶναι ποὺ προμάντεψε—42 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν 'Επανάσταση τοῦ '21—ὅτι σύντομο θᾶταν τὸ τέλος τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας.

'Ο Χασὰν, μὲ 6 χιλ. τουρκικὸ στρατό, βάδισε ἀπὸ ἀνατολικὰ καὶ διέταξε τὸν Κολοκοτρώνη νὰ κινηθῆ ἀπ' ἀντίθετα, ὥστε νὰ βρεθοῦν οἱ Τουρκαλβανοὶ περικυκλωμένοι μέσα στὴν Τριπολιτσᾶ. Σὰν αἰσθάνθηκαν τὸν κλοιὸ ποὺ βρέθηκαν, προτίμησαν οἱ Τουρκαλβανοὶ νὰ ἐπιχειρήσουν νὰ τὸν διασπάσουν ἀπὸ τὴ μεριὰ τοῦ Κολοκοτρώνη. 'Εκεῖ τοὺς περίμενε σωστὴ πανωλεθρία. 'Από τοὺς 12 χιλ., μόλις ἑφτακόσιοι κατώρθωσαν νὰ φτάσουν στὴ Ρούμελη.

'Από τὰ 'Απομνημονεύματα τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη μαθαίνουμε τὸ διάλογο τοῦ πατέρα του μὲ τοὺς 'Αρβανίτες.

—Κολοκοτρώνη, δὲν κάνεις νισάφι;

—Τὶ νισάφι νὰ σᾶς κάμω, ὅπου ἤρθατε καὶ ἐχαλάσατε τὴν πατρίδα μου, μᾶς πήρατε σκλάβους καὶ μᾶς κάματε τόσα κακά...

"Ετσι ἀπαλλάχτηκε ὁ Μοριᾶς ἀπὸ τὴ συμφορὰ τῶν Τουρκαλβανῶν.

'Αμείβοντας ὁ καπετὰν Χασὰν τὴν ἐπικουρία ποὺ τοὔδωσαν οἱ κλέφτες, ἀνταπόδωσε στοὺς ὁπλαρχηγούς τους πιστοποιητικὸ ὑποταγῆς καὶ τοὺς ἀναγνώρισε «ἀρματωλοὺς τῶν ἐπαρχιῶν τους». Μόνον στὸν Κολοκοτρώνη καὶ στὸν Παναγιώταρο δὲν ἔδωσε, γιατὶ δὲν εἶχαν πάει νὰ προσκυνήσουν. "Αλλωστε, ὅπως θὰ ἰδοῦμε, τοὺς προώριζε ἄλλη μεταχείρισι.

Μετὰ τὴν ἔνδοξη ἐκείνη νίκη, ὁ Κ. Κολοκοτρώνης τράβηξε γιὰ τὸν Πύργο τῆς Καστάνιτσας, ὅπου βρισκόταν ὁ φίλος του ὁ Παναγιώταρος.

'Εκεῖ πῆγε ἀπὸ τὴν Γορτυνία καὶ τὸν βρῆκε ἡ γυναίκα του μὲ τὰ παιδιά του, ὁ Θεόδωρος ἦταν τότε δέκα χρονῶν.

'Επὶ ἕνα χρόνο ἔζησαν ἐκεῖ εἰρηνικά, ἀπολαμβάνοντας τὴν οἰκογενειακὴ θαλπωρὴ ποὺ σπάνια τοὺς δινόταν εὐκαιρία νὰ χαροῦν.

'Ο Χασὰν πασᾶς ὅμως δὲν εἶχε ξεχάσει τὴν προσβολὴ ποὺ τὄκαμαν ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Παναγιώταρος. 'Ακόμη, ἐκεῖνες οἱ πέντε χιλιάδες κλέφτες ποὺ εἶδε συγκεντρωμένους κοντὰ στὴν Τριπολιτσᾶ, ἔπεισαν τὸν Σουλτάνο πὼς ἔπρεπε νὰ στείλη πολυάριθμο στρατὸ γιὰ τὴν ἐξολόθρευσί τους.

'Αρχές, λοιπόν, 'Ιουνίου 1780, μεγάλα τουρκικὰ καράβια ἀποβίβασαν στὸ Γύθειο—ποὺ ἀπέχει ἑφτὰ ὧρες ἀπὸ τὴν Καστάνιτσα—14.000 στρατὸ μὲ ἀρχηγὸ τὸν Χασάν. Σὲ μιᾶς ὥρας ἀπόστασι ἀπὸ τοὺς πύργους τῆς Καστάνιτσας ἔταξε τὰ στρατεύματα μὲ τὰ κανόνια. 'Ο 'Αλήμπεης, πάλι, τῶν Βαρδουσίων, μὲ 6.000 ἄνδρες, διατάχθηκε νὰ πιάση τὸ ἀπέναντι μέρος.

"Εβλεπαν ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Παναγιώταρος τὶ θὰ ἐπακολουθοῦσε. Καὶ δὲν εἶχαν κοντά τους παρὰ 150 παληκάρια.

Τοὺς μηνάει ὁ 'Αλήμπεης:

—Στεῖλτε ἕνα γράμμα γιὰ νὰ προσκυνῆστε, καὶ δῶστε ἐνέχυρο ἕνα παιδὶ ὁ καθένας σας κι' ἔτσι νὰ τραβήξουμε χέρι ἀπὸ πάνω σας.

'Απαντοῦν αὐτοί:

—Δὲν προσκυνᾶμε· θέλουμε πόλεμο κι' ὅποιος μείνει νικημένος ἂς προσκυνήση.

Καὶ ἄρχισε ἡ πολιορκία, ποὺ βάσταξε δώδεκα ἡμερόνυχτα, μὲ συνεχῆ κανονιοβολισμὸ καὶ ἐπιθέσεις.

Τὶς ἐνισχύσεις ποὺ περίμεναν στὸν πύργο δὲν τὶς ἄφησαν οἱ πολιορκητὲς νὰ φτάσουν.

"Ετσι δὲν ἔμενε παρὰ μιὰ ἡρωϊκὴ ἔξοδος.

Μόλις κατὰ τὰ μεσάνυχτα τῆς 19 'Ιουλίου εἶχε δύσει τὸ φεγγάρι, δόθηκε τὸ σύνθημα. "Εβαλαν στὴ μέση τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά, τράβηξαν τὰ γιαταγάνια καὶ ὥρμησαν.

'Η γυναῖκα τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη («Καπετάνισσα» τὴν ἀποκαλοῦσαν σ' ὅλη τὴν 'Αρκαδία), χωρὶς νὰ πάρη κἂν τὴ γνώμη τοῦ ἀντρός της, σκέφτηκε πὼς τῆς δινόταν ἡ εὐκαιρία νὰ ἱκανοποιήση τὴν παρόρμησι, ποὺ ἀπ' ἀνέκαθεν φώλευε μέσα της, ἀντιμετωπίζοντας τὸν ἐχθρὸ σὰν τὰ παληκάρια ποὺ τὰ κατορθώματὰ τους τῆς γέμιζαν τὸ εἶναι ἀπὸ θαυμασμό.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ περίφημος Γέρος τοῦ Μωρηᾶ. 'Υπῆρξε μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἡρωϊκές, ἂν ὄχι ἡ ἡρωϊκώτερη, μορφὴ τοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία.

Δὲ χάνει καιρὸ καὶ φορεῖ ντυμασιὰ πολεμιστή· βάζει στὸν ὦμο τὴν καραμπίνα καὶ χουφτώνει τὸ σπαθί. Τὰ παιδιά της βρίσκονταν μαζὶ μὲ τ' ἄλλα γυναικόπαιδα.

Κεῖνες τὶς μεταμεσονύχτιες ὧρες ἀντήχησαν τὰ γύρω ρουμάνια ἀπὸ πολεμιστήριες κραυγές, ποὺ καὶ πρὶν καὶ μετὰ στόλισαν τὴν ἑλληνικὴ ἱστορία μὲ τὶς ὑψηλὲς νότες τῶν ἀτρομήτων ψυχῶν τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων.

Κι' ἀνάμεσα στὰ γιαταγάνια ποὺ θέριζαν τοὺς κατάπληκτους ἀπὸ τὸν αἰφνιδιασμὸ Τούρκους, ἐκεῖνο τῆς Καπετάνισσας λές καὶ μιλοῦσε θανατερὰ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ παράτολμο πήδημα πρὸς τὴν ἐλευθερία.

Τρεῖς ἄντρες καὶ ἐλάχιστες γυναῖκες σκοτώθηκαν κατὰ τὴν ἔξοδο καὶ πολλὰ παιδιὰ αἰχμαλωτίστηκαν. Ἡ Καπετάνισσα κατώρθωσε νὰ σώσῃ, ὕστερα ἀπὸ σκληρὸ ἀγῶνα, τὸν Θόδωρο καὶ μιὰ ἀδελφή του, ἐνῶ τ' ἄλλα τέσσερα παιδιά της σκλαβώθηκαν, γιὰ ν' ἀπελευθερωθοῦν ἀργότερα.

Ο Κ. Κολοκοτρώνης, πληγωμένος, ἀποσύρθηκε στὸ κοντινὸ δάσος. Ἡ δίψα ὅμως τὸν ἀνάγκασε νὰ βγῇ τὴν ἄλλη μέρα. Βλέποντας νὰ προσεγγίζῃ ἕνα ἀπόσπασμα Τούρκων, τοὺς φωνάζει ἀνεμίζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Βρὲ Τοῦρκοι, κι' ἐγὼ θὰ χαθῶ, μὰ κι' ἀπὸ σᾶς θὰ φάγω ὅσους μπορέσω. . .

Αὐτοὶ κατάθεσαν τὰ ὅπλα καὶ ὡρκίστηκαν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ χτυπηθοῦνε. Σὰν ὅμως ζήτησε νερό, καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ ἔπινε ἔπεσαν ὅλοι ἀπάνω του, τὸν στραγγάλισαν κ' ἔπειτα τὸν λήστεψαν. Ἔκοψαν τὸ κεφάλι του καὶ τὄριζαν σ' ἀπόκρυφο μέρος, τὸ δὲ πτῶμα του μεταφέραν σ' ἕνα βάραθρο.

Στὴ Μάνη ὅπου κατέφυγε ἡ Καπετάνισσα μὲ τὰ παιδιά της, ἔζησε πολὺ φτωχικὰ ἐπὶ τρία χρόνια. Ἐκεῖ μετέφερε κ' ἔθαψε τὰ ὀστᾶ τοῦ ἀντρός της. Ἀλλὰ καὶ ὅταν θέλησαν νὰ τὴν περιθάλψουν τ' ἀδέλφια της στὴν Ἀλωνίσταινα, πάλι ἀναγκάσθηκε νὰ κρυφτῇ στὰ βουνὰ τῆς Πιάνας, γιατὶ οἱ Τοῦρκοι τὴν κυνηγοῦσαν.

Περιτρέχοντας τὰ χωριὰ μήπως προδοθῇ, καὶ προσπαθῶντας νὰ συντηρήσῃ τ' ἀνήλικα παιδιά της, ἔκοβε ξύλα, ποὺ φόρτωνε σὲ γαϊδουράκι ὁ γιός της ὁ Θόδωρος καὶ τὰ πουλοῦσε στὴν Τριπολιτσᾶ.

Αὐτὴ ἡ ἡρωϊκὴ σύζυγος καὶ μητέρα, μὲ τὴν ἄφθαστη αὐταπάρνησι καὶ στοργή, σύντομα εἶδε νὰ καρπίζουν οἱ προσπάθειές της.

Δεκαέξη χρονῶν ἦταν ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ποὺ ἀναγνωρίστηκε ἁρματωλὸς ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ πατέρα του καὶ τῶν συγγενῶν του.

Στοὺς ἀτέλειωτους ἀγῶνες τῶν ἁρματωλῶν αὐτῶν, ποὺ προλείαναν τὸ ἐπικὸ ξεσήκωμα τοῦ Εἰκοσιένα, συχνὰ ἡ Καπετάνισσα μὲ τὴ γυναίκα τοῦ Θοδωρῆ, ὁδηγώντας ἄλλες συντρόφισσες, πολεμοῦσαν μὲ λύσσα τὸν Τοῦρκο.

Κι' ἡ καλή της μοῖρα τῆς προώρισε νὰ ζήσῃ ὡς τὰ τέλη τῆς Ἐπαναστάσεως, γιὰ νὰ εὐφρανθῇ ἡ καρδιά της μὲ τὰ κατορθώματα καὶ τὴ δόξα τοῦ «Γέρου τοῦ Μοριᾶ», ποὺ ἦταν τὸ ὄνειρο τοῦ πατέρα του καὶ ἡ ἀκοίμητη λαχτάρα τῆς μητέρας του, τῆς Καπετάνισσας.

Η ΨΩΡΟΚΩΣΤΑΙΝΑ

ΟΤΑΝ, τὸν Ἰούνιο τοῦ 1826, ἔγινε στὸ Ναύπλιον ὁ μεγάλος λαϊκὸς ἑρανος γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας, ὁ σοφὸς Γεώργ. Γεννάδιος, ποὺ εἶχε ὁρισθῇ ὁμιλητής, στάθηκε κάτω ἀπὸ τὸν πλάτανο τῆς κεντρικῆς πλατείας καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα φλογερὸ λόγο, ἔδωσε πρῶτος τὸ σύνθημα: προσέφερε τὶς 4 λίρες ποὺ εἶχε καὶ τοὺς μισθοὺς του 4 χρόνων (ἂν βρισκότανε κανεὶς νὰ τὸν πάρῃ δάσκαλο). Συγκινημένοι ὅλοι ὅσοι εἶχαν πλημμυρίσει τὴν πλατεῖα σπεύσανε νὰ προσφέρουν ὅ,τι μποροῦσαν. Ὁ Ὑψηλάντης, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Σοῦτσος, ὁ Ζαΐμης, οἱ Δεληγιανναῖοι προθυμοποιήθηκαν νὰ δώσουν καθετὶ πολύτιμο ποὺ εἶχαν, ἄλλοι πιστόλες ἀσημένιες, παλάσκες, σπαθιά, γιαταγάνια, ἄλλοι γρόσια, ἄλογα, χρυσαφικά. Ἡ ὡραία κόρη τοῦ Καλαμογδάρτη Καλλιόπη ἀρραβωνιασμένη τότε μὲ τὸν Παπαλεξόπουλο, ἀφοῦ ἔδωσε ὅλα της τὰ κοσμήματα, ἔβγαλε τὸ χρυσὸ ἀρραβῶνα της καὶ τὸν θυσίασε κι' αὐτόν. Ὅλοι, πρῶτος ὁ Γεννάδιος, τῆς φώναξαν «ὄχι», μὰ ἐκείνη, κοιτάζοντας μὲ δακρυσμένα μάτια τὸν μνηστῆρα της, ἀρνήθηκε νὰ τὸν πάρῃ πίσω.

Ξαφνικὰ τὴν προσοχὴ τοῦ κόσμου τράβηξε μιὰ γριὰ ζητιάνα, ποὺ πῆγε κι' ἔρριξε στὰ πόδια τῆς ἐπιτροπῆς ἕνα γρόσι καὶ τὸ μονάκριβο στολίδι ποὺ τῆς εἶχε ἀπομείνει, τὸ ἀσημένιο δαχτυλίδι της.

Ὅσοι τὴν γνώριζαν φωνάξανε:

—Ἡ Ψωροκώσταινα!

Τῆς εἶχαν βγάλει αὐτὸ τὸ παρατσούκλι γιατὶ ἦταν ἀναμαλλιασμένη, κουρελοῦ κι ὅλο ξυνότανε.

Ἕνας, ποὺ τὴν ἤξερε καλά, διηγήθηκε ἀργότερα τὴν ἱστορία της: Ὡς τὴν ὥρα τοῦ ξεσηκωμοῦ ἦταν ἀρχόντισσα στὶς Κυδωνίες (Αἰβαλί) τῆς Μ. Ἀσίας. Τὴν ἔλεγαν Πανώρια Χατζῆ—Κώστα. Ὅταν οἱ Τοῦρκοι βάλανε φωτιὰ στὴν ὄμορφη ἑλληνικὴ συνοικία, καὶ τὰ γυναικόπαιδα μαζεύτηκαν στὸ λιμάνι γιὰ νὰ σωθοῦν μὲ τὰ ἑλληνικὰ καράβια, οἱ ἄντρες μπλέξανε σὲ ἀγῶνα μὲ τοὺς Τούρκους.

Ἡ Πανώρια, ἀφοῦ εἶδε νὰ σφάζουν τὸν συντροφό της καὶ νὰ παίρνουν σκλαβάκια τὰ τέσσερα παιδιά της, πῆγε νὰ πέσῃ στὴ θάλασσα, μὰ τὴν πρόλαβαν.

Βρέθηκε στ' Ἀνάπλι κι ἀναγκάσθηκε νὰ ξενοπλένῃ. Καὶ σὰ νὰ μὴν ἔφτανε ἡ φτώχεια της, μάζεψε τρία ὀρφανὰ προσφυγάκια ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι καὶ τὰ πῆρε στὴν τρώγλη της. Ἐπειδὴ δὲν τὰ κατάφερνε μὲ τὴν πλύσι, ἀναγκάζονταν νὰ ζητιανεύῃ πότε—πότε ροῦχα, ψωμί, λεφτά.

Τὸ παρατσούκλι, ποὺ τῆς εἶχαν βγάλει δὲν ἄργησε νὰ κυκλοφορήσῃ ὕστερα ἀπὸ τὸν ἔρανο καὶ νὰ δοθῇ καὶ στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνησι, ποὺ ἐξ αἰτίας τῶν φοβερῶν ἐξόδων τοῦ πολέμου καὶ τοῦ διχασμοῦ εἶχε ἀπομείνει ἀπένταρη.

Ἐδῶ ΑΜΕΣΟΣ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

"ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ" ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΡΥΠΝΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟ ΜΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΗΤΑΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΕΣ τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα ὅταν ἡ ἡλικιωμένη κυρία ξύπνησε τρομαγμένη. Στὴν ἀρχὴ τῆς φάνηκε ὅτι κάποιος χτυποῦσε τὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος. Ὅταν ὅμως ἄκουσε καλύτερα, ἔνοιωσε τὸ αἷμα νὰ παγώνῃ μέσα στὶς φλέβες της. Κάποιος προσπαθοῦσε νὰ παραβιάσῃ τὴν κλειδαριά.

... Ὁ χαρακτηριστικὸς ἦχος ἀπὸ τὸ περιστρεφόμενο ἀντικλεῖδι ἀκουγόταν καθαρά. ...

— Ποιὸς εἶναι ; κατώρθωσε νὰ ἀρθρώσῃ μὲ τρεμάμενη φωνή.

Μεμιᾶς ὁ θόρυβος σταμάτησε. Πίσω ἀπὸ τὴν κλειστὴ πόρτα ἀκούστηκε κάτι σὰν πνιχτὴ ἀνάσα. Ὕστερα ἡσυχία . . .

— Ποιὸς εἶναι ; ρώτησε καὶ πάλι ἡ τρομαγμένη γυναῖκα. Ἡ φωνή της ἀκούστηκε σὰν ἠχὼ μέσα στὴν βαθειὰ σιωπὴ τῆς κοιμισμένης πολυκατοικίας. Ἑτοιμαζόταν νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ κρεββάτι, ὅταν ὁ ἐφιαλτικὸς θόρυβος πίσω ἀπὸ τὴν κλειστὴ πόρτα ἀκούστηκε καὶ πάλι. Ἡ ὁλομόναχη γυναῖκα παρέλυσε ἀπὸ τὸν φόβο καὶ τὴν ἀγωνία. Κάτι πῆγε νὰ ἀρθρώσῃ ἀλλὰ ἕνας δυνατὸς κόμπος τῆς ἔπνιγε τὴν φωνή. Ἐπιστρατεύοντας ὅσες δυνάμεις τῆς εἶχαν ἀπομείνει ἔτρεξε μέχρι τὸ τηλέφωνο, σήκωσε βιαστικὰ τὸ ἀκουστικό, καὶ μὲ τρεμάμενο χέρι σχημάτισε ἕνα τριψήφιο νούμερο στὸ καντράν. Σὲ λίγα λεπτὰ ἕνα περιπολικὸ τῆς Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως στάθμευε σὲ μιὰ γειτονικὴ πάροδο. Οἱ Χωροφύλακες κατέβηκαν βιαστικά, πλησίασαν μὲ προφυλάξεις στὴν ἐπίμαχη πολυκατοικία, καὶ ξύπνησαν ἀθόρυβα τὸν θυρωρό. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀνέβηκαν μέχρι τὸν πρῶτο ὄροφο. Ἄναψαν ξαφνικὰ τὸ φῶς τοῦ διαδρόμου καὶ ἀκινητοποίησαν τὸν δράστη, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀντιμετώπισε μὲ κυνικὴ ἀπάθεια. Γιατὶ ἁπλούστατα ὁ μεταμεσονύκτιος διαρρήκτης ἦταν ἕνα εὐτραφέστατο . . . «μπουλντόγκ» ἐντελῶς ἄγνωστο ὅπως ἀπεδείχθη στὸ . . σκυλικὸ περιβάλλον τῆς γειτονιᾶς. Αὐτὴν τὴν διαβεβαίωσι ἔδωσαν στὸν ἐπικεφαλῆς Ἐνωμοτάρχη ὁ θυρωρός, ἡ κυρία, καὶ μερικοὶ ἀγουροξυπνημένοι ἔνοικοι. Πῶς βρέθηκε ἐκεῖ ὁ τετράποδος ταραξίας καὶ γιατὶ ζητοῦσε ἐπίμονα— καταφύγιο στὸ διαμέρισμα τῆς ἡλικιωμένης κυρίας, δὲν ἔγινε γνωστό. Κάποιος βέβαια μίλησε γιὰ μερικοὺς μπόμπιρες τῆς γειτονιᾶς, γνωστοὺς ἀπὸ μερικὲς πρόσφατες ἐξαπολύσεις γάτων καὶ σκύλων μὲ τενεκέδες στὴν οὐρά, ἀλλὰ ποιὸς καθόταν τέτοια ὥρα νὰ ἀσχοληθῇ μὲ αὐτὲς τὶς λεπτομέρειες . . . Ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Χωροφύλακες ἄφησαν τοὺς ἐνοίκους τῆς πολυκατοικίας νὰ ἡσυχάσουν. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ θυρωροῦ φόρτωσαν τὸν σκύλο στὸ πόρτ—μπαγκὰζ τοῦ περιπολικοῦ, καὶ τὸ πρωῒ τὸν παρέδωσαν στὴν ἁρμόδια ὑπηρεσία. Μὲ ἄλλα λόγια δηλαδὴ χρειάστηκε νὰ γίνῃ ὁλόκληρη διαδικασία γιὰ . . . σκύλου πήδημα. Ἀφῆστε ποὺ ἀπὸ τὴν ἴδια κιόλας ἡμέρα ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ περιπολικοῦ δὲν μποροῦσε νὰ σταθῇ σὲ χλωρὸ κλαρί. Γνωστὸ «Κεντρὶ» τῆς Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως τῆς συμπρωτευούσης φρόντισε νὰ ἐνημερώσῃ ὅλα τὰ πληρώματα— πότε πρόλαβε ὁ ἀφιλότιμος!— ὅτι τὸν Ἐνωμοτάρχη Μ. γνωστὸ ἀπὸ παληὰ ὡς «σερίφη», τώρα μποροῦν νὰ τὸν ἀποκαλοῦν κάου— . . . μπόγια. Τί νὰ γίνῃ ; Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἀμίμητα συμβαίνουν σὲ ὅλους αὐτοὺς ποὺ συμπρωταγωνιστοῦν στὶς ἀπίθανες ἱστορίες σὲ στὺλ φαρσοκωμῳδίας, ποὺ σκαρώνει κάθε φορὰ ἡ ζωή. Λίγο χιοῦμορ εἶναι τὸ καλύτερο τονωτικὸ στὰ ἀδιάκοπα ξενύχτια. .

• •

ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ καὶ πάλι τὸ συμβάν. Ἡ ἀπομαγνητοφώνησις τῆς σχετικῆς ταινίας ποὺ ἀκούσαμε, μᾶς ἔδωσε τὸν ἀκόλουθο διάλογο :

— Ἄμεσος Ἐπέμβασις ἐκεῖ ;

—Μάλιστα ὁμιλεῖτε παρακαλῶ.

—Ὀνομάζομαι Β. Ε. καὶ κατοικῶ στὸν τρίτο ὄροφο μιᾶς πολυκατοικίας τῆς ὁδοῦ Α. ἀριθμὸς 128. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἐπέστρεψα στὸ διαμέρισμά μου καὶ βρῆκα τὴν πόρτα μισάνοιχτη. Ἡ γυναίκα μου ἀπουσιάζει καὶ . . .

— Ἔχετε ἄλλα μέλη οἰκογενείας ;

— Ὄχι.

— Διαπιστώσατε μήπως κλοπή ;

— Δυστυχῶς ναί. Ἔρριξα μιὰ πρόχειρη ματιὰ καὶ εἶδα ὅτι ἀπὸ τὸ συρτάρι τοῦ Γραφείου μου πέντε χιλιάδες δραχμὲς ἔκαναν φτερά.

— Ποῦ εἶναι ἡ σύζυγός σας ;

— Θέλετε νὰ πῆτε δηλαδὴ ὅτι . . . Ὄχι . . Ὄχι . . Ἀποκλείεται νὰ πῆρε ἡ γυναίκα μου τὰ χρήματα. Πῶς σᾶς πέρασε αὐτὴ ἡ ἰδέα; Δὲν σᾶς τὸ ἐπιτρέπω κύριε... κύριε.. δὲν ξέρω τί βαθμὸ ἔχετε...

— Παρακαλῶ μὴ παραξηγῆτε τὴν ἐρώτησί μου. Ἔχω καθῆκον νὰ . . .

— Ἐν πάσῃ περιπτώσει . . . Σᾶς πληροφορῶ λοιπὸν ὅτι ἡ γυναίκα μου μᾶλλον πρέπει νὰ πῆγε στὴν μητέρα της. Μιὰ στιγμὴ παρακαλῶ γιατὶ κάποιος χτυπάει τὸ κουδοῦνι . .

Μεσολαβεῖ παῦσις. Τὸ μαγνητόφων ἔχει καταγράψει διάφορους ἤχους ποὺ πνίγουν μιὰ συνομιλία στὸ βάθος. Ἀκούγεται ἕνα παρατεταμένο «Σσσσσσ . .», μερικοὶ ψιθυροι, βήματα ποὺ πλησιάζουν πρὸς τὸ ἀνοιχτὸ τηλέφωνο, ὁ χαρακτηριστικὸς ἦχος ἀπὸ τὸ ἀκουστικὸ ποὺ σηκώνεται, καὶ τέλος ἡ ἑξῆς στιχομυθία :

— Ναί! . . .

— Σᾶς ἀκούω κύριε . . .

—Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἐπέστρεψε ἡ γυναῖκα μου. Εἶχε βγῆ γιὰ ψώνια καὶ ὅπως μοῦ εἶπε τῆς χρειάστηκαν μερικὰ χρήματα. Ἐκπτώσεις βλέπετε . .

— Ἐπομένως τὰ χρήματα τὰ πῆρε ἡ σύζυγός σας.

— Ἀκριβῶς. Γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἂς θεωρηθῇ λῆξαν. Νὰ μὲ συγχωρῆτε γιὰ τὴν ἐνόχλησι.

— Παρακαλῶ κύριε. Ἐμένα νὰ μὲ συγχωρῆτε ἂν στὴν ἀρχὴ σᾶς ἔκανα μιὰ ἐρώτησι ποὺ φαινόταν ἐκ πρώτης ὄψεως ἀδιάκριτη.

— Ὁμολογῶ πὼς μὲ ἐνόχλησε λίγο. Τώρα ὅμως βλέπω ὅτι πετύχατε διάνα ποὺ λένε. Νὰ σᾶς κάνω κι ἐγὼ μὲ τὴν σειρά μου μιὰ ἴσως ἀδιάκριτη ἐρώτησι ;

— Σᾶς ἀκούω κύριε.

Δὲν μοῦ λέτε, Εἶσθε παντρεμμένος ;

— Ὄχι.

— Περίεργο . .

— Δηλαδή ;

— Θέλω νὰ πῶ ὅτι καίτοι ἄγαμος, εἶσθε ἄριστα ἐνημερωμένος γιὰ τὰ βάσανα τῶν ἐγγάμων τώρα μὲ τὶς ἐκπτώσεις.

— Ἔ ὄχι καὶ βάσανα . .

— Δὲν εἶδατε, τί τραβάω ἐγὼ μὲ τὴν γυναίκα μου ; Ξετίναξε τὶς οἰκονομίες μου καὶ ἀπὸ τὴ φούρια της γιὰ τὶς ἐκπτώσεις ξέχασε τὴν πόρτα ὀρθάνοιχτη. Ὅταν μὲ τὸ καλὸ παντρευτῆτε θὰ μὲ καταλάβετε . . .

Ὁ ἐκφωνητὴς ἀσφαλῶς καὶ εἶχε καταλάβει τὰ πάντα καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ τηλεφωνήματος. Ὅλα εἶχαν γίνει ὅπως ἀκριβῶς τὰ εἶχε προβλέψει. Γι' αὐτὸ τοῦ συνιστοῦμε νὰ παίζῃ τακτικὰ ΠΡΟ—ΠΟ. Ἔτσι δὲν ἀποκλείεται νὰ γίνῃ κάποτε καὶ αὐτὸς ἑκατομμυριοῦχος ὅπως ἔγινε πρόσφατα ὁ Χωροφύλαξ κ. Μάης. Μιὰ καὶ θυμηθήκαμε τὸν τυχερὸ συνάδελφο, ἀξίζει νὰ μεταφέρωμε ἐδῶ αὐτὸ ποὺ τοῦ εἶπε κάποιος ἀπὸ ἐμᾶς ὅταν πέρασε πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας. Ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι τὸν καλωσώρισαν μὲ τὶς συνηθισμένες εὐχές, ἐκεῖνος καθὼς τοῦ ἔσφιγγε τὸ χέρι, τοῦ εἶπε : «Ζῆσε κύριε Μάη μου νὰ φᾶς εὐτυχισμένος τὰ χιλιάρικα ποὺ κέρδισες . . . .»

Ἐδῶ σημειώσατε Χ. Δηλαδὴ ἰσοπαλία μεταξὺ τῆς πρωτότυπης εὐχῆς τοῦ συντάκτου μας καὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ ποὺ ἔδωσε τὸ «Κεντρὶ» τῆς Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως Θεσσαλονίκης στὸν «σερίφη» Ἐνωμοτάρχη Μ.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ 1821

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΙΔΟΥ
Καθηγητοῦ Φιλολογίας

ΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ φορεῖς τῆς παναρχαίας κληρονομίας τῶν Δωριέων καὶ γνήσιοι ἀπόγονοι τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἔζησαν καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς στυγνῆς Τουρκικῆς τυραννίας μὲ τὸ ὅραμα καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἐθνικῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ πόθος των πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ποὺ ἤγγιζε τὸ πάθος, γίνεται καταφανὴς ἐκ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰ κατὰ καιροὺς ἀτυχῆ κινήματα κατὰ τοὺς μαύρους ἐκείνους αἰῶνας τῆς δουλείας.

Οἱ Μακεδόνες τῆς γενεᾶς τοῦ '21 καθοδηγούμενοι ὑπὸ τῆς λαμπρᾶς των κληρονομίας, ὅταν ἦλθεν ἡ στιγμὴ τοῦ μεγάλου ἐγχειρήματος τῆς φυλῆς, ἔδωσαν τὸ παρὸν καὶ διὰ τῶν ἡρωϊκῶν των ἀγώνων συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ θαύματος τοῦ 1821.

Μυηθέντες μεταξὺ τῶν πρώτων εἰς τὴν Φιλικὴν Ἑταιρίαν καὶ δράσαντες ὡς κατηχηταὶ κατὰ τὰ τρία πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ἔτη εἰς τὴν Μακεδονίαν, Θράκην, Μολδοβλαχίαν καὶ Σερβίαν, ἐπετέλεσαν ἔργον σπουδαῖον.

Πλεῖστοι κληρικοί, ἔμποροι, διδάσκαλοι, πολεμισταί, πρόκριτοι καὶ σπουδασταὶ ἐμυήθησαν εἰς τὴν Φιλικὴν Ἑταιρίαν ὑπὸ τῶν κορυφαίων φιλικῶν. Ι. Φαρμάκη, Γ. Ὀλυμπίου, Ἀρισ. Παπᾶ καὶ Γ. Λασσάνη, βλαστῶν τῆς ἐνδόξου Μακεδονικῆς γῆς.

Ὅταν δὲ ὁ Ἀλεξ. Ὑψηλάντης, εἰσελθὼν εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν, ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὸ Ἰάσιον, οἱ πρότερον κατηχηταὶ ἀπετέλεσαν τὸ ἐπιτελεῖον αὐτοῦ καὶ οἱ κατηχηθέντες Μακεδόνες ἐπύκνωσαν τὰς τάξεις τῶν ἀγωνιστῶν.

Ἀγωνισθέντες οἱ Μακεδόνες γενναίως καὶ χαρίσαντες ἐπ' ὀλίγον ἔστω, τὴν ἐλευθερίαν ἐκεῖ ἐσάλπισαν μετὰ τῶν ἄλλων τὸ μήνυμα εἰς τὰ ἑκατομμύρια τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν.

Καὶ ὅταν ὁ Ὑψηλάντης, μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Δραγατσανίου, ἀποφασίζῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Αὐστρίαν, οἱ Μακεδόνες ἐκτελοῦν τὸ καθῆκον των εἰς τὸ ἀκέραιον.

Ὁ κατὰ πάντα ἄριστος Λασσάνης ἀκολουθεῖ τὸν ἀρχηγόν του εἰς τὴν φυγὴν καὶ ὑφίσταται μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν περίπου τὰ δεινὰ τοῦ δεσμώτου. Μετὰ δὲ τὴν ἀπελευθέρωσίν του κατέρχεται εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα καὶ λαμβάνει μέρος εἰς τὰς τελευταίας μάχας.

Ὁ Γ. Ὀλύμπιος, ὁ ἔξοχος πολε-

μιστὴς καὶ διπλωμάτης, συνοδεύει τὸν Ὑψηλάντην ἕως τὰ σύνορα καὶ τὸν ἀποχαιρετᾶ μὲ τὰς πλέον συγκινητικὰς λέξεις: «Πήγαινε νὰ πολεμήσῃς ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐγὼ θὰ μείνω, διὰ νὰ ἐκδικηθῶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ ἂν τελειώσω, καλὴν ἀντάμωσιν εἰς τὴν Πατρίδα». Ἐν συνεχείᾳ συναντᾶται μετὰ τοῦ πρώτου εἰς τὴν σειρὰν τῶν Φιλικῶν Φαρμάκη καὶ ἀποφασίζουν τὴν συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος.

Ὑποχωροῦντες μετὰ τῶν 800 περίπου ἀνδρῶν των, ὡς νέοι μύριοι, καὶ συγκρουόμενοι συνεχῶς μετὰ τῶν Τούρκων ἐκδικοῦνται τοὺς ἀδελφοὺς των καὶ καθηλώνουν χιλιάδες ἐχρικοῦ στρατοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα διεξαγομένου ἀγῶνος.

Περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου καταφεύγουν εἰς τὴν μονὴν Σέκκου καὶ δίδουν τὴν τελευταίαν των μάχην, ἥτις ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἐκπνοὴν τοῦ εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν ἀγῶνος.

Ἀμφότεροι ἔλαμψαν ὡς φωτεινὰ μετέωρα κατὰ τὴν αὐγὴν τῆς Μεγάλης Ἐπαναστάσεως καὶ διὰ τῆς ὑπερόχου θυσίας των κατέλιπον μνήμην ἡρώων.

Τὴν δᾳδα τῆς Ἐλευθερίας παρέλαβεν ἀπὸ τοὺς ἀγωνιστάς τῶν ἡγεμονιῶν καὶ μετέφερεν εἰς τὴν Μακεδονικὴν γῆν ὁ Ἐμμανουὴλ Παππᾶς, γέννημα καὶ θρέμμα τῶν Σερρῶν.

Ὁ Παππᾶς, πληροφορηθεὶς τὴν ἧσσαν τοῦ Ὑψηλάντου εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν, ἔμπλεως χαρᾶς, καταφεύγει εἰς τὴν Λῆμνον, πληροῖ πλοῖον πολεμοφοδίων καὶ ἀποπλέει εἰς Ἄθωνα, διὰ νὰ κηρύξῃ τὴν Ἐπανάστασιν. Ὅταν περὶ τὰ μέσα Μαΐου τοῦ 1822 ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἐξεγέρσεως, οἱ τοῦ Ὀλύμπου καὶ Δυτ. Μακεδονίας ὁπλαρχηγοί, ἀναμένοντες βοήθειαν ἐκ τοῦ Νότου, δὲν ἐκινήθησαν. Μετὰ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας τοῦ Παππᾶ εἰς τὴν Χαλκιδικὴν ἦλθεν ἡ Δαντικὴ καταστροφή. Ὁ Παππᾶς ἀπαγοητευμένος οἰκτρῶς ἀπὸ τὴν ἀποτυχίαν ἐπεβιβάσθη πλοίου καὶ ἀνεχώρησε πρὸς Ὕδραν μὲ σκοπόν, ἀφοῦ ἐξασφαλίσει βοήθειαν, νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα. Αἱ σκέψεις του, τὰ σχέδιά του, οἱ ὁραματισμοί του ἔμειναν ἀπραγματοποίητοι, διότι καθ' ὁδὸν τὸν εὗρεν ὁ θάνατος.

Μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος εἰς τὴν Χαλκιδικήν, οἱ τοῦ Ὀλύμπου καὶ Δυτ. Μακεδονίας ὁπλαρχηγοί, πιεζόμενοι ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀποφασίζουν νὰ δράσουν ἀπὸ κοινοῦ.

Τσάμης Καρατάσος, ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστὰς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος κατὰ τὸ 1821.

Τὴν 22αν Φεβρουαρίου τοῦ 1822, ἔν ἔτος περίπου μετὰ τὰ γεγονότα τῆς Χαλκιδικῆς, ἡ εἰς τὴν μονὴν τῆς Παναγίας τοῦ Δοβρᾶ εὐλογηθεῖσα ἐπαναστατικὴ σημαία κυματίζει εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κέντρον, τὴν Νάουσαν. Οἱ ὑπὸ τὸν Γάτσον καὶ Καρατάσον ἀγωνισταὶ κερδίζουν τὰς πρώτας νίκας καὶ ἐνσπείρουν τὸν πανικὸν εἰς τὸν πολλαπλάσιον ἐχθρόν.

—Δυστυχῶς παρὰ τὰ συμπεφωνημένα οἱ τοῦ Ὀλύμπου ὁπλαρχηγοὶ καὶ πάλιν ἀπράκτησαν.

Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξεν ἄνισος. Ἡ Νάουσα μετ' οὐ πολὺ πίπτει καὶ ὑφίσταται βιβλικὴν καταστροφήν.

Ἀκολουθεῖ ὁ τραγικὸς ἐπίλογος μὲ τὴν θυσίαν τοῦ Ἀραπίτσα, ποὺ θυμίζει Ζάλογγον.

Τὴν 22αν Μαρτίου τοῦ 1822 ἔφθασεν εἰς τὴν Πιερίαν ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἀναμενομένη βοήθεια ἐκ τοῦ Νότου. Ἂν καὶ ἡ δύναμις αὕτη ἦτο ἀσήμαντος, ἐν τούτοις οἱ ὁπλαρχηγοὶ τοῦ Ὀλύμπου ἐκινήθησαν. Ἦτο ὅμως ἀργά. Οἱ Τοῦρκοι ἀπερίσπαστοι κατέπνιξαν τὸ κίνημα ἐν τῇ γενέσει του.

Ἡ καταστολὴ τοῦ κινήματος εἰς τὸν Ὄλυμπον ἐσήμανε καὶ τὸ τέλος τοῦ ἡρωϊκοῦ ἀγῶνος τῆς Μακεδονίας.

Οἱ Μακεδόνες ἀγωνισταί, μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἀνερχόμενοι εἰς 4.000 περίπου, γενόμενοι μιμηταὶ τῆς «Ξενοφωντείου καθόδου» κατέρχονται εἰς τὴν Νότιον Ἑλλάδα καὶ ἀγωνίζονται μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Οἱ εἰς τὸν Νότον δράσαντες Μακεδόνες ὠνομάσθησαν «Ὀλύμπιοι». Ἡγοῦντο δὲ τούτων οἱ ἄριστοι καὶ δεδοκιμασμένοι ὁπλαρχηγοί, Γάτσος, Γούλας, Καρατάσος, Λάζος, Λιακόπουλος καὶ Κασομούλης. Τὰ ἀθλήματα τῶν Ὀλυμπίων ἀρχίζουν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς καθόδου των. Εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Πηνειοῦ διαλύουν Τουρκικὴν δύναμιν 2.000. Ἐκεῖ οἱ Ὀλύμπιοι χωρίζουν. Ἄλλοι κατευθύνονται εἰς τὰς Σποράδας καὶ ἄλλοι εἰς τὰ Ἄγραφα. Οἱ δεύτεροι βοηθοῦν τὸν Γ. Καραϊσκάκην εἰς τὴν διάλυσιν τῶν ἐκεῖ δρώντων Τουρκικῶν ἀποσπασμάτων.

Ἐν συνεχείᾳ ἑνώνονται μὲ τὸν Ἀλεξ. Μαυροκορδᾶτον καὶ τὸν ἀκολουθοῦν εἰς τὴν εἰς Ἀνατ. Στερεὰν Ἑλλάδα ἐκστρατείαν του. Ἀγωνίζονται καὶ διακρίνονται τόσον εἰς τὸ Κομπότι, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἔνδοξα ὄρη τοῦ Σουλίου.

Ὀλίγον ἀργότερον ἓν τμῆμα ὑπὸ τὸν Γάτσον συμβάλλει ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸν θρίαμβον τῶν Δερβενακίων. Πολλοὶ Μακεδόνες ὑπὸ τὸν Γούλαν ἀποστέλλονται τὸ 1824 ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐνδόξου νήσου τῶν Ψαρῶν.

«Στὴν ὁλόμαυρη ράχη» 600 Μακεδόνες ἀντιμετωπίζουν 12000 Τούρκους. Τρεῖς φορὰς τοὺς ἀπέκρουσαν καὶ μετά, θέσαντες πῦρ εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην, ἐσκεπάσθησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια μὲ ἀπείρους ἐχθρούς, Τὸν Μάϊον τοῦ 1825 ὁ Καρατάσος κερδίζει περιφανῆ νίκην εἰς τὴν Μεσσηνίαν.

Ἕνα μῆνα ἀργότερον οἱ ὑπὸ τὸν Λιακόπουλον Μακεδόνες ἐνισχύουν τὸ ὑπὸ τὸν Δημ. Ὑψηλάντην στρατόπεδον εἰς Μύλους καὶ προκαλοῦν μεγάλην φθορὰν εἰς τὸ στράτευμα τοῦ Ἰμπραὴμ.

Πολλοὶ ἀγωνισταὶ ὑπὸ τὸν Ν. Κασομούλην καταφεύγουν εἰς τὸ Μεσολόγγιον, ζοῦν ὡς ἐλεύθεροι πολιορκημένοι καὶ πρωτοστατοῦν εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἔξοδον.

Καὶ εἰς τὴν Κρήτην κατῆλθον οἱ Μακεδόνες ὑπὸ τὸν Τόλιον Λάζου καὶ ἠγωνίσθησαν καὶ διεκρίθησαν καὶ εὗρον πολλοὶ θάνατον ἔνδοξον ἐκεῖ.

Ἀτυχῶς οἱ τιτάνιοι ἐκεῖνοι ἀγῶνες τῶν Μακεδόνων δὲν ἤμειψαν διὰ τοῦ θείου δώρου, τῆς ἐλευθερίας, καὶ τὴν ἰδικήν των γῆν. Δὲν ἀπηλπίσθησαν, δὲν ἠδράνησαν. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Ἀγῶνος, ἐπανῆλθον εἰς τὴν γενέτειράν των καὶ συνέχισαν τοὺς ὡραίους ἀγῶνας των.

Οἱ ἴδιοι δὲν ηὐτύχησαν νὰ ἴδουν τὸν ἥλιον τῆς Ἐλευθερίας νὰ φωτίζῃ τὴν αἱματοβαμμένην γῆν των. Εὐτυχοῦν ὅμως οἱ ἰσάξιοί των Μακεδονομάχοι, διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

ΕΝΑΣ ΛΟΥΚΟΥΛΛΟΣ... ΚΛΕΦΤΗΣ

Τὰ πειστήρια τοῦ ἐγκλήματος, ὅπως λέμε στὴν ἀνακριτικὴ ἢ δικονομικὴ γλῶσσα, εἶναι ἐκεῖνα ποὺ προδίνουν τὶς περισσότερες φορὲς τοὺς δράστες, εἴτε εἶναι κλέφτες, εἴτε ἐγκληματίες ἢ τέλος ἄνθρωποι ποὺ ἀνήκουν στὸ γενικώτερο... πλέγμα τῶν κακοποιῶν. Ἂν λοιπόν, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τῆς συμφορᾶς μπορέσουν καὶ ἐξαφανίσουν, τὸ γρηγορότερον δυνατόν, τὰ πειστήρια τοῦ ἐγκλήματος, ἴσως τότε νὰ κατάφερναν νὰ ἀποφύγουν τὴν δίκαιη τιμωρία, ποὺ τοὺς ἐπιφυλάσσει ἡ τιμωρὸς Νέμεσις. Ἔτσι σκέφθηκε ὁ σεσημασμένος κλέφτης Τόμας Σ., ποὺ ἡ ἐγκληματικὴ του δραστηριότης στὸ Λονδίνο καὶ ἰδιαίτερα στὶς κλοπὲς αὐτοκινήτων ἦταν καθημερινὴ του ἀπασχόλησις μὲ ρεκόρ κλοπῶν κάθε εἰκοσιτετράωρο. Ἔπειτα, λοιπόν, ἀπὸ ἐντατικὴ παρακολούθησι ὁ... Σὲρ Τόμας συνελήφθη καὶ ὡδηγήθη στὴν Ἀστυνομία γιὰ τὴν καθιερωμένη προανάκρισι. Ἐνόμισε, ὅμως, ὁ ... τάλας!! ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ ἀποφύγη τὴν ἀποκάλυψί του, γιὰ τὴν τελευταία κλοπὴ αὐτοκινήτου, μὲ τὸ νὰ καταπιῇ τὸ μόνο πειστήριο ποὺ εἶχε ἡ Ἀστυνομία ἐναντίον του. Καὶ τὸ ἀκαταμάχητο αὐτὸ πειστήριο ἦταν τὰ κλειδιὰ αὐτοκινήτων ποὺ βρέθηκαν στὴν τσέπη του, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως. Ἀλλ' οἱ Ἀστυνομίες ὅλου τοῦ κόσμου ἔχουν στὰ χέρια τους τὰ πλέον σύγχρονα μέσα, γιὰ τὴν ἀποκάλυψι ὅλων τῶν ἀξιοποίνων πράξεων καὶ τῶν πιὸ πολύπλοκων ἀκόμη. Ἔτσι ὁ μίστερ Τόμας παρεπέμφθη στὰ εἰδικὰ Ἀστυνομικὰ ἐργαστήρια ἐρεύνης καὶ μὲ τὴν χρῆσιν τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων ἀπεκαλύφθη ὁ ... ὁρμαθὸς τῶν κλειδιῶν ποὺ εἶχε ἐναποτεθῇ «ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ» στὸ ἀδιερεύνητο καὶ ...ἀνεξιχνίαστο μέχρι ἐκείνη τὴ στιγμὴ στομάχι του. Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψι τῶν συντριπτικῶν σὲ βάρος του στοιχείων δὲν ἐναπέμεινε ἄλλο περιθώριον στὸν παράξενο Λούκουλλο τῶν... κλειδιῶν ἀπὸ τὴν ὁμολογία, ποὺ ἦταν....ὁμολογουμένως διαφωτιστικὴ καὶ πλήρης. Αὐτή, λοιπόν, καὶ οἱ .... ἀκτῖνες «Χ» ἀπεκάλυψαν τὸν δραστήριο... αὐτοκινητο κλέφτη. Καὶ σοῦ λένε ὕστερα μερικοὶ ἀθεράπευτοι «Φορμαλισταὶ» ὅτι ὁ τεχνικὸς πολιτισμὸς βλάπτει...

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ... ΕΠΑΙΤΕΙΑΣ

Στὴν σημερινὴ ἀλλοπρόσαλη καὶ ἀντιφατικὴ ἐποχή μας, ποὺ ἡ ὑποαπασχόλησις καὶ ὁ παρασιτισμὸς ἀνθεῖ καὶ εὐδοκιμεῖ σὲ παγκόσμια κλίμακα, μεταξὺ τῶν προσοδοφόρων καὶ ποικιλωνύμων δῆθεν ἐπαγγελμάτων, συγκαταλέγεται καὶ ἡ... ἐπαιτεία, ποὺ ὅταν μάλιστα προαχθεῖ σὲ πολυμελῆ ἑταιρεία, γίνεται στὴν κυριολεξία σωστὴ «χρυσοτόκος ὄρνιθα» γιὰ τοὺς ἐπικεφαλῆς—διευθυντάς. Μιὰ τέτοια...ἐπιχείρησι ἐπαιτείας ἀπεκάλυψε πρόσφατα ἡ ἰταλικὴ Καραμπινιερία (Χωροφυλακὴ) στὶς μεγαλύτερες πόλεις τῆς Ἰταλίας, ποὺ εἶχε μὲν τὴν ἕδρα της στὴν Ρώμη, ἀλλὰ τὰ πλοκάμια της ἦταν ξαπλωμένα σὲ πολλὲς ἰταλικὲς μεγαλουπόλεις. Συγκεκριμένα ἡ δράσις τῆς ..ἐπιχειρήσεως ἄρχισε τὸ 1957 καὶ πήγαινε πολὺ καλὰ μέχρι πρὸ μηνὸς ποὺ ἀπεκαλύφθη στὴν Ρώμη καὶ συνελήφθη ὁ κύριος μοχλὸς αὐτῆς κυρία Ἐλιζαμπέτα Ρ. Ὅπως προέκυψε ἀπὸ τὶς ἀνακρίσεις ἡ ἐρίτιμη αὐτὴ Κυρία εἶχε περὶ τὰ 20 μέλη στὴν «Κοινότητά» της, τὰ ὁποῖα εἶχε ἐγκαταστήσει σ' ἕνα ἄθλιο... κοινόβιο μιᾶς ἀθλιεστάτης συνοικίας τῆς Ρώμης. Τὰ μέλη ἦταν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, νέες γυναῖκες, μειωμένης ἀντιστάσεως καὶ πολὺ χαμηλῆς διανοητικῆς καταστάσεως, ποὺ κατάγονταν ἀπὸ διάφορες ἐπαρχίες τῆς Ἰταλίας. Τὶς εἶχε δὲ πείσει ὅτι θὰ ἐφρόντιζε αὐτὴ γιὰ τὴν ἀποκατάστασί τους καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε γιαυτὸ νὰ ἀνησυχοῦν καθόλου. Τὶς ἔστελνε, λοιπόν, γιὰ ἐπαιτεία στὴν Ρώμη καὶ σ' ἄλλες ἰταλικὲς πόλεις μὲ τὴν ρητὴν ἐντολὴν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ συγκεντρώσουν καὶ νὰ φέρουν ὅταν θὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ δέκα χιλιάδες τουλάχιστον λιρέττες ἡ κάθε μία, δηλαδὴ 500 περίπου ἑλληνικὲς δραχμές. Ἀπὸ τὰ λεφτὰ αὐτὰ κρατοῦσε γιὰ τὸν ἑαυτό της τὴν μερίδα τοῦ λέοντος καὶ στὶς ταλαίπωρες ζητιάνες ἔδινε ψιχία. Πολλὲς φορὲς οἱ νεαρὲς αὐτὲὲ γυναῖκες συνοδεύονταν κατὰ τὶς ἐξόδους τους ἀπὸ μικρὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα ἔστελναν οἱ οἰκογένειές τους στὸ πολυδιαφημισμένο ἀλλ' ἀνύπαρκτο «νηπιαγωγεῖον» τῆς ...Κοινότητος. Τὰ παιδιὰ ἡ Ἐλιζαμπέττα τὰ παρουσίαζε σὰν ὀρφανὰ ἢ νόθα τῶν ...ὑπαλλήλων της, τὶς ὁποῖες διέτασε στὶς περιπτώσεις αὐτὲς νὰ ὑποκρίνωνται τὴν « μετανοοῦσαν Μαγδαληνήν», γιὰ νὰ συγκινοῦν τὶς ἐλεήμονες ψυχὲς τῶν φιλανθρώπων, πρᾶγμα ποὺ τὰ πειθήνια ὄργανά της κατέφερναν πολὺ ἄνετα, ἔπειτα ἀπὸ τὴν «κτηθεῖσαν» ὑπερδεκαπενταετῆ ἐμπειρίαν στὸν ἀγῶνα τῆς δουλιᾶς. Ἡ σύλληψις, ὅμως, τῆς Ρ., ἔθεσε τέρμα στὰ μεγαλόπνοα σχέδιά της, ἀλλ' ὡστόσο τὸ δρᾶμα τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς πληγῆς τῆς ἐπαιτείας ἔμεινε ἀνοικτὸ καὶ θὰ μένῃ, ἀφ' ὅσον πάντοτε θὰ ὑπάρχουν ἀφελεῖς ἄνθρωποι πρὸς ἐκμετάλλευσιν καὶ .. ἐκμεταλλεύσιμοι φιλάνθρωποι στὴν ζωή...

ΑΠΑΤΕΩΝΩΝ ... ΜΠΙΖΝΕΣ

Ἡ ἀπάτη εἶναι μιὰ ὁλόκληρη ἐπιστήμη, ὅταν εἶναι... καλοβαλμένη καὶ καλοστημένη ἀπὸ ἔμπειρους καὶ «ἐμπνευσμένους» ἀνθρώπους τοῦ εἴδους. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου μάλιστα, ὅταν ἀποκαλυφθῆ, ἀπορεῖ κανεὶς, πῶς εἶναι δυνατὸν ἄνθρωποι μὲ τόσα «φόντα» καὶ ἐπιστημονικο—διδακτορικοὺς τίτλους νὰ καταπιάνωνται μὲ τέτοιες φοβερὲς καὶ ἀπάνθρωπες.... ἀπατεωνιές, οἱ ὁποῖες δὲν ἀποσκοποῦν σὲ τίποτε ἄλλο, παρὰ στὸ νὰ σφετερισθοῦν τὴν περιουσία τοῦ ἄλλου, ποὺ—Κύριος οἶδε!!—μὲ πόσους κόπους, ἀγῶνες καὶ ἀγωνίες τὴν ἔχουν δημιουργήσει. Τὰ θύματα ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ συμβαίνει πολλὲς φορὲς νὰ εἶναι ἄνθρωποι ἔξυπνοι καὶ φτασμένοι, ἀλλὰ ὡστόσο νὰ τὴν παθαίνουν σὰν ἀγράμματοι, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παίζουν καὶ νὰ χάνουν τὰ ὑπάρχοντά τους, ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι περιουσίες ὁλόκληρες. Αὐτὸ συνέβη τελευταῖα στὴν Ἀμερική, ὅπου διάσημοι δικηγόροι, μεγαλοεπιχειρηματίες καὶ γνωστοὶ ἠθοποιοὶ ὑπῆρξαν θύματα ἀπάτης, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χάσουν περισσότερα ἀπὸ 100 ἑκατομμύρια δολλάρια, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐπενδύσει σὲ μιὰ δῆθεν ἐπιχείρησι πετρελαίου στὴν πολιτεία τῆς Ὀκλαχόμα. Ἡ χονδροειδὴς αὐτὴ ἀπάτη εἰς βάρος προσώπων, ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ ὡς ἀφελῆ θὰ μποροῦσαν νὰ χαρακτηρισθοῦν, ἔγινε ἀπὸ ἀξιόπιστη κάποτε ἑταιρεία ἐξορύξεως πετρελαίων, ἡ ὁποία ἐχρεωκόπησε τελευταῖα. Ἀπὸ τὴν σωρεία τῶν μηνύσεων ποὺ κατέκλυσαν τὴν τοπικὴ Ἀστυνομία, προέκυψαν πολλὰ καὶ κωμικὰ περιστατικά, σχετικὰ μὲ τὴν λειτουργία τῆς περιώνυμης αὐτῆς ἑταιρείας, τῆς ὁποίας οἱ δραστηριότητες τὶς περισσότερες φορὲς ἦταν φανταστικὲς καὶ εἰκονικές. Τὸ ἀποκορύφωμα, ὅμως, τῆς ἀπάτης ὅπως τὸ ἀφηγήθη ὁ Σερίφης τῆς περιοχῆς εἶναι τὸ ἑξῆς. Ὁ κ. Δ]ντὴς τῶν ἐπιχειρήσεων εἶχε δηλώσει πρόσφατα, ὅτι εἶχε διανοίξει πέντε καινούργιες στοὲς σὲ ἀγροὺς καλλιεργείας λαχανικῶν καὶ ὅτι ἀναμένοταν πλουσιωτάτη ἐξαγωγὴ πετρελαίου. Γιὰ νὰ πείση, μάλιστα, τοὺς χρηματοδότες καὶ νὰ καταφέρη ἔτσι νὰ τοὺς ἐξαπατήση, εἶχε πάρει ἄδεια ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτη τῶν ἀγρῶν νὰ βάψη ὡρισμένους.. ἀρδευτικοὺς σηλῆνες μὲ χρῶμα πορτοκαλὶ καὶ νὰ ἀποτυπώση πάνω σ' αὐτοὺς τὰ καθιερωμένα σήματα τῶν πετρελαιαγωγῶν, ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι... ρέει ἄφθονος πλέον μαῦρος χρυσὸς πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις. Μὲ αὐτά, λοιπόν, τὰ τεχνάσματα καὶ ἄλλες παρόμοιες.. μαφιόζικες ἐνέργειες ἐξαπατοῦσαν τοὺς «ἐπενδυτάς», γιὰ νὰ χρηματοδοτήσουν τὶς δῆθεν μεγάλες, ἀλλὰ στὴν οὐσία ἀνύπαρκτες ἑταιρεῖες πετρελαίου. Οἱ πρωτεργάτες τῆς ἀπάτης βρίσκονται πλέον στὰ χέρια τῆς Ἀστυνομίας, γιὰ νὰ ὁδηγηθοῦν στὴν συνέχεια στὴν Δικαιοσύνη, ὅπου καὶ θὰ ὑποστοῦν τὶς συνέπειες τοῦ νόμου. Δὲν γνωρίζομεν, ὅμως, πῶς θὰ ἀμειφθοῦν ἢ τοὐλάχιστον πῶς θὰ κατορθώσουν νὰ πάρουν τὰ λεφτὰ τους πίσω οἱ χρηματοδότες... ἐπενδυτές. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα ποὺ θὰ ἐξετασθῆ σφαιρικὰ ἀπὸ Ἀστυνομία καὶ Δικαιοσύνη....

Ο ΠΑΡΑΤΑΙΡΟΣ ... ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ

Τὰ πάντα στὴν ζωὴ τὰ διέπει μιὰ αὐστηρὴ νομοτέλεια ἁρμονίας, γιαυτὸ ἂν γίνη κάτι ἀνακόλουθο θὰ θεωρηθῆ «ἐκ προοιμίου» παράταιρο καὶ ἀποτυχημένο. Ὁ ἄνθρωπος, λοιπόν, σὰν τὸ τελειότερο πλάσμα τῆς δημιουργίας εἶναι συνάμα καὶ τὸ ἀντιπροσωπευτικώτερο δεῖγμα αὐτῆς τῆς ἁρμονίας. Διαθέτει κεφαλὴ καὶ σῶμα μὲ ἀνάλογες διαστάσεις, καθὼς ἐπίσης δύο χέρια καὶ δυὸ πόδια, χαρακτηρισμένα ἀπό.. φυσικοῦ τους σὲ δεξιὸ καὶ ἀριστερό. Τὰ τέσσερα, λοιπόν, αὐτὰ ἄκρα θέλουν τὰ ἀνάλογα ζευγάρια «ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως» ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀντιστοιχοῦν συνάμα καὶ στὴν ἀνάλογη θέσι τους. Δεξιὸ χέρι, ἀριστερὸ χέρι. Δεξιὸ πόδι, ἀριστερό πόδι. Μὲ αὐτὰ τὰ.. ὄργανα καὶ τὶς ἀναλογίες μπῆκε ὁ Γιουγκοσλάβος Πιέτρο Χ. σὲ ἕνα μεγάλο κατάστημα«Ὑποδημάτων Πολυτελείας» στὴν πόλι Νίσς, γιὰ νὰ ἀγοράση ἕνα ζευγάρι παπούτσια. Ἀτυχῶς, ὅμως, εἴτε ἀπὸ ἀβλεψία τοῦ ὑπαλλήλου, εἴτε ἀπὸ κατασκευαστικὴ ἀτέλεια, ὁ Πιέτρο ἀγόρασε ἕνα «ζευγάρι» παπούτσια ποὺ ἀνῆκαν καὶ τὰ δύο στὸ δεξιὸ πόδι. Στενοχωρήθηκε πολὺ ὁ ἄνθρωπος καὶ σκέφθηκε τὶ θὰ ἔπρεπε νὰ κάνη, ὁπωσδήποτε ὅμως δὲν ἤθελε «ἐπ' οὐδενί λόγω» νὰ ἐπιστρέψη τὰ ...παράταιρα παπούτσια, γιατὶ τοῦ ἄρεσαν πάρα πολὺ καὶ δὲν εὕρισκε ἄλλα παρόμοια. Τὸ σκέφθηκε πολὺ—ὁ καημένος!!! μὲ ὁλονύκτιες ἀυπνίες καὶ ἰδιαίτερες συνομιλίες μὲ τὸν ..... ἑαυτόν του καὶ ἕνα βράδυ πῆρε τὴν μεγάλη ἀπόφασι. Θὰ πήγαινε μετὰ τὰ μεσάνυκτα νὰ ἀνοίξη μὲ ἀντικλεῖδι τὸ κατάστημα γιὰ νὰ κλέψη δυὸ κατὰ τὸ δυνατὸν παρόμοια παπούτσια, γιὰ τὸ ἀριστερό του πόδι, καὶ ἔτσι θὰ συμπλήρωνε τὰ ἀγορασμένα παράταιρα παπούτσια, ἀλλὰ συνάμα θὰ ἀποκτοῦσε καὶ ἕνα δεύτερο ζευγάρι, τοῦ ὁποίου δὲν εἶχε προβλέψει ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἀγορά. «Ἂμ' ἔπος, ἄμ ἔργον» λοιπόν. Σὰν κλειδαρᾶς ποὺ ἦταν πῆρε... ὀπτικῶς τὰ μέτρα τῆς κλειδαριᾶς καὶ ἔφτιαξε τὰ ἀνάλογα γιὰ τὴν περίπτωσι κλειδιά. Ὅταν πῆγε στὸ κατάστημα ἄνοιξε μὲ πολὺ ἄνεσι τὴν πόρτα καὶ μὲ τὸ... κλεφτοφάναρό του ἔψαχνε τὰ ράφια γιὰ τὴν ἀνεύρεσι τῶν.. συμπληρωματικῶν παπουτσιῶν. Τὸ ἀμυδρὸ φῶς, ἡ ἀκατάλληλη ὥρα καὶ .οἱ..ἀπαλοὶ θόρυβοι ποὺ ἀκούγονταν ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ καταστήματος ἐκίνησαν τὴν περιέργεια τοῦ σκοποῦ Χωροφύλακος, ποὺ μὲ τὸν δικό του «Ἀστυνομικὸ φανό» ἐφώτισεν ἅπλετα καὶ διάχυτα τόν... παράταιρο νυκτερινὸ διαρρήκτη, τὸν ὁποῖον καὶ προσεκάλεσε νὰ τὸν ἀκολουθήση γιὰ μιά...μικρὴ ἐπίσκεψι μέχρι τὸ γειτονικὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΧΩΡ/ΚΗΣ

Δρος
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗ
Ἐπιάτρου Χωροφυλακῆς
Τμηματάρχου Ὑγειονομικῆς
Ὑπηρεσίας Ἀρχηγείου Χωρ]κῆς

Ἡ ἰδέα διοργανώσεως Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ]κῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῆς μορφὴν ὑπῆρξε παλαιὰ πλὴν ὅμως ἀπραγματοποίητος διὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον λόγῳ τῆς νηπιακῆς ἀκόμη καταστάσεως τῆς ὅλης Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος. Βῆμα πρὸς βῆμα ὅμως ἡ Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσεται διὰ τῆς κατατάξεως νέων Ἀξιωματικῶν Ἰατρῶν καὶ τὸ σπουδαιότερον νὰ ἐξελίσσεται διὰ τῆς συνεχοῦς ἐπιστημονικῆς ἀνόδου τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν. Οὕτω τὰ τελευταῖα ἔτη ἔφθασε εἰς τὸ εὐχάριστο σημεῖον νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἰατροὺς πολλῶν εἰδικοτήτων μὲ ὑψηλὸν ἐπίπεδον ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως, ὡς μαρτυροῦν οἱ πανεπιστημιακοὶ των τίτλοι καὶ μὲ περαιτέρω σπουδὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο κατέστησε ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην ἀξιοποιήσεως αὐτοῦ τοῦ ἰατρικοῦ δυναμικοῦ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἀποβῇ περισσότερον ἐπωφελὲς διὰ τὸ Σῶμα.

Ἡ κατανομὴ τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματος καὶ τῶν ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν δὲν ἐπέτρεπε πρὸς τὸ παρὸν ἄλλην λύσιν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δημιουργίαν μιᾶς συγκεντρωμένης ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἦτο δυνατὸν νὰ συγκροτηθῇ καὶ νὰ λειτουργήσῃ μία ὑγειονομικὴ μονάδα αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἔγινε κάτι πολὺ ἁπλό. Οἱ ἰατροὶ διαφόρων εἰδικοτήτων οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦσαν εἰς ὑπηρεσίας τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς συνεκεντρώθησαν καὶ ἀπετέλεσαν τὴν νέαν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς. Προηγουμένως εὑρέθη κατάλληλον οἴκημα καὶ ἠγοράσθησαν ὅλα τὰ ἰατρικὰ ἐργαλεῖα καὶ μηχανήματα τὰ ἀπαραίτητα διὰ μίαν σύγχρονον καὶ ὑψηλοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου ὑγειονομικὴν μονάδα.

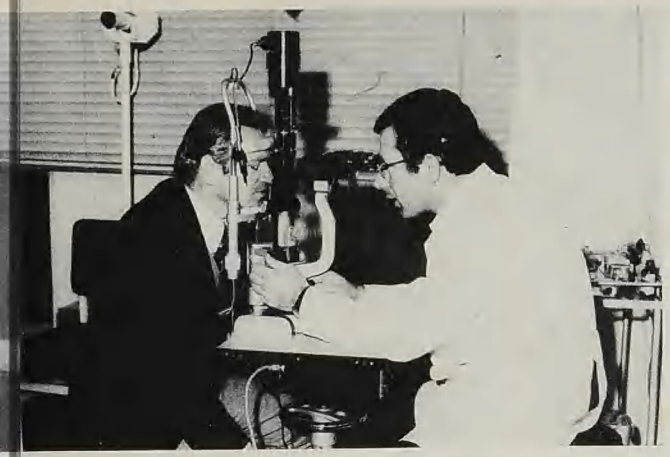
Ἀπὸ τῆς 25ης Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους ἤρχισε ἡ λειτουργία τῆς ἀναδιαρθρωθείσης Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς, ἡ ὁποία στεγάζεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κοδράτου ἀριθ. 6—8 οἴκημα, εὑρισκόμενον πλησίον τῆς πλατείας Καραϊσκάκη.

Διοικητικῶς ἡ ὑπηρεσία ἀποτελεῖ Τμῆμα τῆς Δ]νσεως Προσωπικοῦ τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ]κῆς καὶ περιλαμβάνει τὰ κάτωθι ἰατρεῖα πλήρως ἐξωπλισμένα καὶ διευθυνόμενα ὑπὸ Ἰατρῶν τῆς ἀναλόγου εἰδικότητος.

1) Παθολογικὸν 2) Καρδιολογικὸν 3) Γαστροεντερολογικὸν 4) Ὀφθαλμολογικὸν 5) ΩΡΛ 6) Ὀρθοπεδικὸν 7) Μικροβιολογικόν.

ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΠΟΚΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἰατρεῖα γίνεται ἡ κλινικὴ ἐξέτασις τῶν ἀσθενῶν ὡς καὶ ἡ ἐξέτα-
ις διὰ διαφόρων εἰδικῶν ἰατρικῶν ὀργάνων ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως (ἠλεκτρο-
ιρδιογράφημα, ἀκτινοσκόπησις, ὀρθοσκόπησις, ἀκοημετρικὸς ἔλεγχος, ὀρθοοπτικαὶ
ελέται, ἔλεγχος γλαυκώματος κ.λ.π.).

Ἐπίσης ἐφαρμόζονται καὶ ὡρισμέναι θεραπευτικαὶ ἀγωγαὶ εἰς εἰδικὰς περιπτώ-
εις, (εἰσπνευσιοθεραπεία, ἠλεκτροκαυτηριάσεις κ.λ.π.).

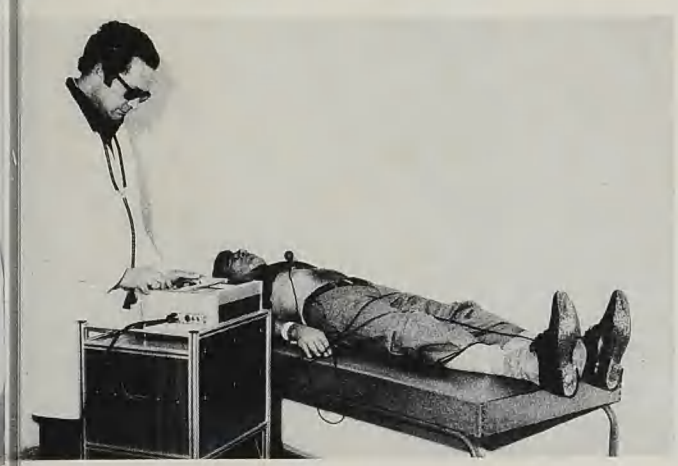
Τὸ μικροβιολογικὸν ἰατρεῖον βασικῶς ἐξυπηρετεῖ τὰ ἄλλα ἰατρεῖα, δηλαδὴ ἐκτε-
εῖ ἐξετάσεις ἐπειγούσης φύσεως ἀπαραιτήτους διὰ μίαν ταχεῖαν καὶ ὀρθὴν διάγνωσιν.

Τὰ ἰατρεῖα λειτουργοῦν καθημερινῶς ἀπὸ 08.00 ἕως 12.00, κατὰ τὰς ἰδίας δὲ ὥ-
ες γίνεται καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν βιβλιαρίων ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως ἐκτὸς τοῦ
ὀντιατρικοῦ ἐλέγχου ὁ ὁποῖος γίνεται ὡς καὶ πρότερον εἰς τὰ ὀδοντιατρεῖα τῆς Σ.Ο.
ωροφυλακῆς Ἀθηνῶν καὶ τῆς Δ.Α. Π. Πρωτευούσης.

Δεκτοὶ πρὸς ἐξέτασιν εἶναι ἅπαντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἄνδρες τοῦ Σώματος, ἀσχέτως
ῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὑπηρετοῦν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀσθενῶν ἀνδρῶν καὶ τὸν
ελεγχον τῶν βιβλιαρίων, ἡ Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία ἔχει καὶ τὴν εὐθύνην ὅλων γενικῶς
ῶν ὑγειονομικῶν προβλημάτων ὡς π.χ. τὰς εἰσαγωγὰς εἰς Νοσοκομεῖα, ἀναρρωτι-
ὰς ἀδείας αἱμοδοσίαν, μεταφορὰ ἀσθενῶν κ.λ.π.

Διὰ τὰ ἔκτακτα περιστατικὰ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, ὑπάρχει Ἰατρὸς
τιφυλακῆς καὶ ἡ ἐπικοινωνία μαζί του γίνεται εἰς τὸ τηλέφωνον 532-705. Εἰς τὸ ἴδιον
ηλέφωνον εἰδοποιεῖται ὁ Ἰατρὸς καὶ κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας εἰς περιπτώσεις σοβα-
ῶν περιπτώσεων ὅταν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ μετάβασις εἰς τὰ ἰατρεῖα.

Αὐτὴ εἶναι διὰ βραχέων ἡ νέα Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυ-
κκῆς καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας εἶναι εἰς θέσιν νὰ προσφέρῃ. Κατεβλήθησαν μεγάλοι
όποι καὶ ἔγιναν σεβασταὶ δαπάναι διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία
ης μὲ μόνον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώ-
ατος. Εἰς αὐτοὺς ἐναπόκειται πλέον νὰ ἐμπιστευθοῦν τὴν ὑγείαν τους εἰς χεῖρας τῶν
ικῶν τους Ἰατρῶν οἱ ὁποῖοι μόνον σκοπὸν ἔχουν τὴν κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον
γειονομικήν τους περίθαλψιν.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

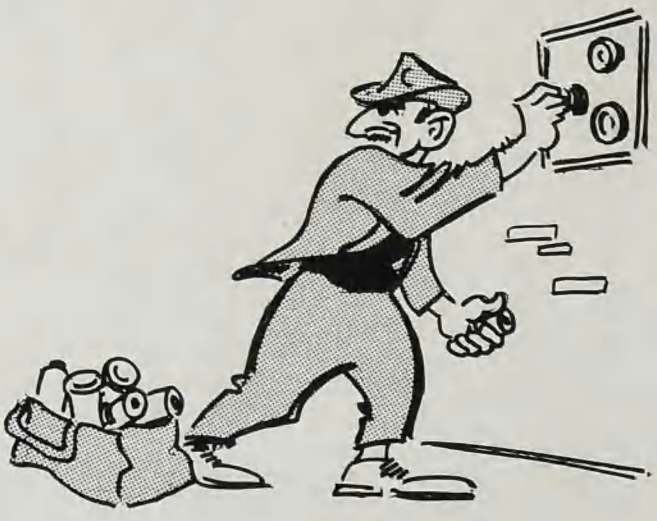
ΣΠΟΥΔΑΙΟΦΑΝΗΣ.....ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ

Οἱ κακοποιοὶ ἔχουν μιὰ ὁλότελα δική τους κοσμοθεωρία ἢ βιοθεωρία ἢ φιλοσοφία, ἂν θέλετε, στὸν τρόπο τῆς ζωῆς καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τους γενικώτερα, ἐπειδὴ πιστεύουν, ὅτι ἡ ἐξυπνάδα καὶ ἡ καπατσοσύνη, μὲ τὶς ὁποῖες τοὺς ἔχει φιλοδωρήσει πολὺ ἁπλόχειρα ἡ φύσις, εἶναι εἰδικὰ γιαυτοὺς «Θεία δωρεὰν ἄνωθεν», ποὺ δὲν τὴν ἔχουν οἱ ἄλλοι.κοινοὶ θνητοί. Πιστεύουν ἀκράδαντα, ὅτι αὐτοὶ μποροῦν νὰ κάνουν μὲ πολλὴ ἄνεσι ἐκεῖνο ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τὸ κάνουν οἱ ἄλλοι. Αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ὀπαδὸς καὶ θιασώτης φαίνεται ὅτι ἦταν ὁ Δ.Π. Τ., 26 μόλις ἐτῶν ποὺ συνελήφθη πρόσφατα σὲ κωμόπολι τῆς Μακεδονίας, γιατὶ παρίστανε —οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ-τὸν γιατρὸ (ὁ ἀθεόφοβος!) καὶ μάλιστα μὲ πολλὲς εἰδικότητες καὶ...ντοκτορὰ ὅπως Παθολόγου Καρδιολόγου καὶ Γαστρεντερολόγου.. Ὁ σεσημασμένος, λοιπόν, αὐτὸς κακοποιὸς ποὺ ἐξωτερικὰ τουλάχιστον καὶ φυσιογνωμικὰ διέθετε τὰ φόντα καὶ τὰ προσόντα τοῦ γιατροῦ ξεκίνησε ἀπὸ κάποιο χωριὸ τῆς ὀρεινῆς Ναυπακτίας γιὰ τὴν πρωτεύουσα, μὲ σκοπὸ νὰ κατακτήση δυναμικὰ τὴν ζωή, σὰν ἐπιστήμονας ὑψηλῆς περιωπῆς. Ὅταν ἦλθε στὴν Ἀθήνα φιλοξενήθη σὲ διαμέρισμα συγχωριανοῦ φίλου του, στὸ ὁποῖο ἔκανε τὸ ...διαρρηκτικό του «ντεμποῦτο» πέρνοντας 9.300 δραχμές. Τὰ λεφτά, ὅμως, δὲν τὰ σπατάλησε σέ...«ντόλτσε βίτα», ὅπως κάνουν συνήθως οἱ ἄνθρωποι τοῦ εἴδους, ἀλλὰ ἔσπευσε νὰ ἀγοράση διάφορα ἰατρικὰ ἐργαλεῖα καὶ μιὰ βαριὰ ἰατρικὴ τσάντα, γιὰ νὰ φαίνεται σὰν γνήσιος γιατρός. Στὴν συνέχεια προσπάθησε νὰ προσληφθῆ σὲ μεγάλο νοσοκομεῖο ἢ σὲ σοβαρὴ κλινική, ἀλλὰ προσέκρουσε σὲ ἀνυπέρβλητες δυσκολίες, λόγῳ ἐλλείψεως πτυχίου. Καὶ αὐτὲς, φυσικά, οἱ δυσκολίες ξεπεράσθηκαν, γιατὶ μὲ τὴν συνεργασία ἑνὸς ψευτοκαλλιτέχνη φίλου του κατάφεραν νὰ ....παράγουν καὶ νὰ ἐπικυρώσουν πτυχίον τοῦ «Ἀθήνησι Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου» μὲ βαθμὸν μάλιστα «Λίαν Καλῶς». Τὰ μεγαλεπήβολα λοιπόν, σχέδια τοῦ..... φερέλπιδος ἀπατεῶνος μπῆκαν σὲ ἐφαρμογὴ μὲ τὴν πρόσκλησί του σὲ ἐπαρχιακὴ κλινική. Δὲν ἔνοιωθε, ὅμως, ἄνετα, γιατὶ ὑποψιαζόταν ὅτι κάτι εἶχαν μυρισθεῖ τὰ λαγωνικὰ τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας Χωρ)κῆς τῆς πόλεως, ἀφοῦ εἶχαν ἀρχίσει νὰ ἐνδιαφέρωνται σοβαρὰ γιὰ τὴν ....ὑγεία του καὶ παράλληλα γιὰ τὴν ὑγεία τῶν ἀσθενῶν του. Ἐπειδὴ φοβήθηκε ἐμπλοκὲς μὲ ἀνακρίσεις καὶ ἐξακριβώσεις, μιὰ ὡραία.. πρωΐαν —ἢ μᾶλλον ἑσπέραν —«πῆρε τῶν ὀμματιῶν του» καὶ ἐξαφανίσθηκε. Αὐτὴ ἦταν καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους του. Ἔπειτα ἀπὸ «ἐντατικὲς καὶ διονυχιστικὲς» ἀναζητήσεις ἐντοπίσθηκε σὲ κλινικὴ μεγάλης κωμοπόλεως τῆς Μακεδονίας, ὅπου εἶχε προσληφθῆ σὰν ἐσωτερικὸς βοηθός. Ἐκεῖ συνελήφθη καὶ ἤδη ἀνακρίνεται γιὰ νὰ διαπιστωθῆ, ἂν ὑπὸ τὴν ψευδῆ αὐτὴν ἰδιότητα ἔχει διαπράξει ἀπάτες. Ἐκεῖνο ποὺ προέκυψε, ἀπὸ τὴν πρώτη φάσι τῆς ἀνακρίσεως, εἶναι ὅτι πρὸ καιροῦ εἰργάσθη, γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα, σὲ κλινικὴ τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου ἐμφανίσθη σὰν τεταρτοετὴς φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς γιὰ πρακτικὴ ἐξάσκησι....

Μεγάλες καὶ εὐγενεῖς οἱ φιλοδοξίες τοῦ...φερέλπιδος ψευτογιατροῦ, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἀντίθετες πρὸς τὸν νόμον καὶ τὴν ἠθικήν, γιαυτὸ καὶ καταχωνιάσθηκε, ἄδοξα καὶ ἐπαίσχυντα, στὰ κρατητήρια τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Χωρ)κῆς τῆς γραφικῆς Μακεδονικῆς κωμοπόλεως.

Ο ... ΔΕΚΑΡΟΛΟΓΟΣ ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ

Ἀπὸ πρόσφατη ἐγγραφὴ ἐκ τοῦ Βιβλίου Ἀδικημάτων καὶ Συμβάντων Τμήματος Ἀσφαλείας Πελοποννησιακῆς πόλεως, ἀντλοῦμε τὸ θέμα τῆς στήλης μας. Ὁ Π.Β.Ε. εἶναι 55 χρόνων καὶ θεωρεῖται πατριαρχικὴ φυσιογνωμία, συνάμα δὲ καὶ σεβάσμιος πρεσβύτης ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς συνοικίας του. Ποτὲ καὶ γιὰ τίποτε δὲν εἶχε δώσει ἀφορμὴ καὶ ὅλοι τὸν θεωροῦσαν σοβαρὸ καὶ φιλόνομο πολίτη, ποὺ ἀνῆκε στὴν δημογεροντία τῆς πόλεως. Ἦλθε,

ὅμως, τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, γιὰ νὰ ἀποδειχθῆ κι' αὐτὸς κοινὸς καὶ εὐτελὴς ἀπατεωνίσκος, μὲ πενιχρὴ δραστηριότητα σὲ κύκλο ἐργασιῶν, ποὺ βασικὸ καὶ κύριο στόχο εἶχε τὶς ἁπλὲς ἀσφάλειες ἠλεκτρισμοῦ, τὶς ὁποῖες ἀφαιροῦσε ἀπὸ διαφόρους πίνακες διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τῆς πόλεως, καθὼς καὶ διαφόρων κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς περιοχῆς. Ἔπεσε, ὅμως, καὶ αὐτὸς στὸ ἄγρυπνο μάτι τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας Χωρ)κῆς τῆς πόλεως καὶ ἔτσι κατελήφθη σὲ πολὺ μικρὴ ὥρα, μιὰ παγερὴ καὶ ἀσέληνη νύκτα, νὰ ἔχη γεμίση τὴν τσάντα μὲ τὰ ἐργαλεῖα του ποὺ ἦταν κατσαβίδια, πένσες, τανάλιες, καὶ τά... ἀποδέλοιπα τῆς δουλιᾶς, καθὼς καὶ τὸν ἐφεδρικό του σάκκο, τὸν ὁποῖον εἶχε γεμίσει μὲ 34 ἀσφάλειες ποὺ εἶχε ἀφαιρέσει ἀπὸ ὅσους πίνακες διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος βρῆκε μπροστά του. Τὶς κλεμμένες ἀσφάλειες καθάριζε στὴν συνέχεια προσεκτικὰ καὶ ἀφοῦ τὶς ἀμπαλάριζε μὲ πολλὴ ἐπιμέλεια, σὲ εἰδικὰ κουτιά, ποὺ εἶχε παραγγείλει εἰδικὰ γιὰ τὴν περίπτωσι, τὶς προωθοῦσε σὲ δύο ἐνδιάμεσους κλεπταποδόχους, οἱ ὁποῖοι διέθεταν συνεργεῖα ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων σὲ κατασκευαζόμενες πολυκατοικίες καὶ ἔτσι γίνοταν ἡ ἀπορρόφησις τοῦ εἴδους, χωρὶς τὸν κίνδυνο ἀποκαλύψεως ὁλοκλήρου τοῦ πλέγματος τῆς παρανόμου δραστηριότητος τῶν κακοποιῶν. Ἡ ἐσωτερική, βλέπετε, κατανάλωσις εἶναι πολὺ ἀσφαλεστέρα ἀπὸ τὴν κατανάλωσι τοῦ προϊόντος στὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον.....

Ἡ δουλιὰ πήγαινε γιὰ ὅλους καλά, μέχρι τὴν στιγμὴ ποὺ τὸ ἀδιάκριτο μάτι τῶν ἀνδρῶν Ἀσφαλείας Χωρ)κῆς τῆς πόλεως ἔφερε στὴν ἐπιφάνεια τίς..κάποιες ἄλλες ἀσφάλειες, ποὺ ἦταν βέβαια πολὺ ὕποπτες, ἀλλὰ καὶ πολὺ κερδοφόρες γιὰ ὅλους τοὺς... «ἐρύφηδες» τῆς δουλιᾶς. Μπορεῖ ὁλόκληρα χωριά ἢ καὶ ὁλόκληροι συνοικισμοὶ τῆς πόλεως νὰ ἔμειναν σὲ πηχτὸ καὶ ἀδιαπέραστο σκοτάδι, ἀλλὰ αὐτοὶ φωτίζονταν ταμειακῶς καὶ διαφωτίζονταν θαυμάσια, ὥστε στὸ μέλλον νὰ κάνουν σωστότερα καὶ ἀνετώτερα τὴ δουλιά τους. Ἦταν μιὰ πολὺ καλὴ ἐπιχείρησι ποὺ ἀσφαλῶς θὰ προάγοταν σὲ Ἑταιρία Περιωρισμένης Εὐθύνης, ἂν στὰ μεγαλεπήβολα σχέδια τῶν ...συμβασιούχων μελῶν της δὲν ἔθεταν τέρμα τὰ ὄργανα Ἀσφαλείας τῆς πόλεως, ἀσχέτως ἂν αὐτοὶ ἤθελαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἐνώπιον ἀξίων κλεπτῶν δὲν εἶναι ἀσφαλεῖς οὔτε καὶ αὐτές οἱ... ἀσφάλειες τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

ΕΝΑΣ ΘΛΙΒΕΡΟΣ...ΠΑΝΑΓΗΣ

Ὁ πλέον συμπαθὴς καὶ γραφικὸς καρδιοκατακτητὴς τῆς πρὸ 50ετίας ρομαντικῆς ἐποχῆς ἦταν ὁ περιώνυμος Παναγὴς τῆς ὡραίας πόλεως τῶν Μεγάρων, ποὺ τὸ ὄνομά του κυκλοφοροῦσε... «λίαν εὐφήμως» σὲ ὁλόκληρη τὴν ἐπικράτεια. Ὁ... ἡρωϊκός, λοιπόν, ἐκεῖνος «Δὸν —ζουανίσκος» ποὺ εἶχε τὸ χόμπυ νὰ παριστάνη τὸν ἀκάματο καὶ παραγωγικώτατο καζανόβα τοῦ αἰῶνος, περιώριζε τὴν δραστηριότητά του μόνον στὸ νὰ κατακτήση μὲ ἔντιμα μέσα μιὰ γυναικεία καρδιὰ καὶ τίποτε περισσότερο. Ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερα ἦταν πολλοὶ οἱ μιμητὲς τοῦ περίφημου Παναγῆ, ἀλλ' οἱ περισσότεροι, ἂν ὄχι ὅλοι, ἀπεδείχθησαν θλιβερὰ καὶ κακέκτυπα ἀντίγραφα τοῦ πρώτου διδάξαντος δραστηρίου πρωταγωνιστοῦ. Ἕνα τέτοιο, λοιπόν, ὑποπροϊὸν δυναμικοῦ δῆθεν ἀνδρὸς παρουσιάσθη πρόσφατα στὸ προσκήνιο μὲ... κατακτητικὲς βασικὰ φιλοδοξίες, οἱ ὁποῖες ὅπως ἀπεδείχθη στὴν συνέχεια τοῦ χρειάζονταν πολὺ περισσότερο, γιὰ νὰ ἀναπτύξη τὴν παράνομη δραστηριότητά του καὶ νὰ «πιάση τὴν καλὴ» στὴν ζωή του. Μὲ αὐτὲς τὶς βλέψεις καὶ προθέσεις ξεκίνησε ὁ Λαρισαῖος 45ντάρης Ν. Α. Π., γιὰ νὰ κατακτήση τὴν ζωή, κατακτώντας προηγουμένως διάφορες πολύφερνες ὑποψήφιες... νυφοῦλες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες «ἀπομυζοῦσε» τὸ πολύτιμο περιεχόμενο τοῦ κομποδέματός τους, μὲ τὸν κλασσικὸ καὶ στερεότυπο τρόπο τῆς ὑποσχέσεως γάμου. Αὐτός, λοιπόν, ὁ περίφημος γαμπρὸς μὲ... δόσεις πιάστηκε πρόσφατα ἀπὸ τὴν Ὑποδ)νσιν Ἀσφαλείας Χωρ)κῆς Προαστίων Πρωτευούσης, κατηγορούμενος γιὰ κλοπές, ἀπάτες, πλαστογραφία καὶ πολλὰ ἄλλα...ὅμοια καὶ παρόμοια. Σὲ πρώτη φάσι εἶχε διαπράξει τὰ ἀδικήματα τῆς ἀπάτης καὶ ἀθετήσεως ὑποσχέσεως γάμου, ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ συναπεκόμισε ἀθροιστικὰ τὸ σεβαστὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸ χιλιάδων (ἀριθμητικῶς: 100.000) περίπου δραχμῶν. Συγκεκριμένα εἶχε ὑποσχεθῆ γάμο σὲ τρεῖς νέες ἀπὸ πόλι τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν Ἀθήνα, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀπέσπασε τὰ χρήματα, γιὰ τὴν ἀγορὰ δῆθεν... ἀγροαίου αὐτοκινήτου. Ὅταν συνελήφθη καὶ ἀνεκρίθη διεπιστώθη ὅτι εἶχε συνδεθῆ καὶ μὲ μιὰ τετάρτη νέα, ἡ ὁποία γιὰ νὰ ἀποφύγη τὸν διασυρμὸ δὲν ἀπεκαλύφθη. Ἐπίσης γιὰ νὰ φανῆ συνεπὴς στὶς ὑποσχέσεις ποὺ ἔδινε στὶς ὑποψήφιες νῦφες ἀντὶ νὰ ἀγοράση τὸ... περίφημο ταξί, ἔκλεψε ἕνα αὐτοκίνητο ἰδιωτικῆς χρήσεως καὶ ἀφοῦ τοῦ... κόλλησε πλαστὲς πινακίδες κυκλοφορίας τὸ μετέτρεψε σὲ ταξί... Ἡ σύλληψίς του, ὅμως, ἐσήμανε τὸ ἄδοξο τέλος τῶν μεγαλεπήβολων σχεδίων του...

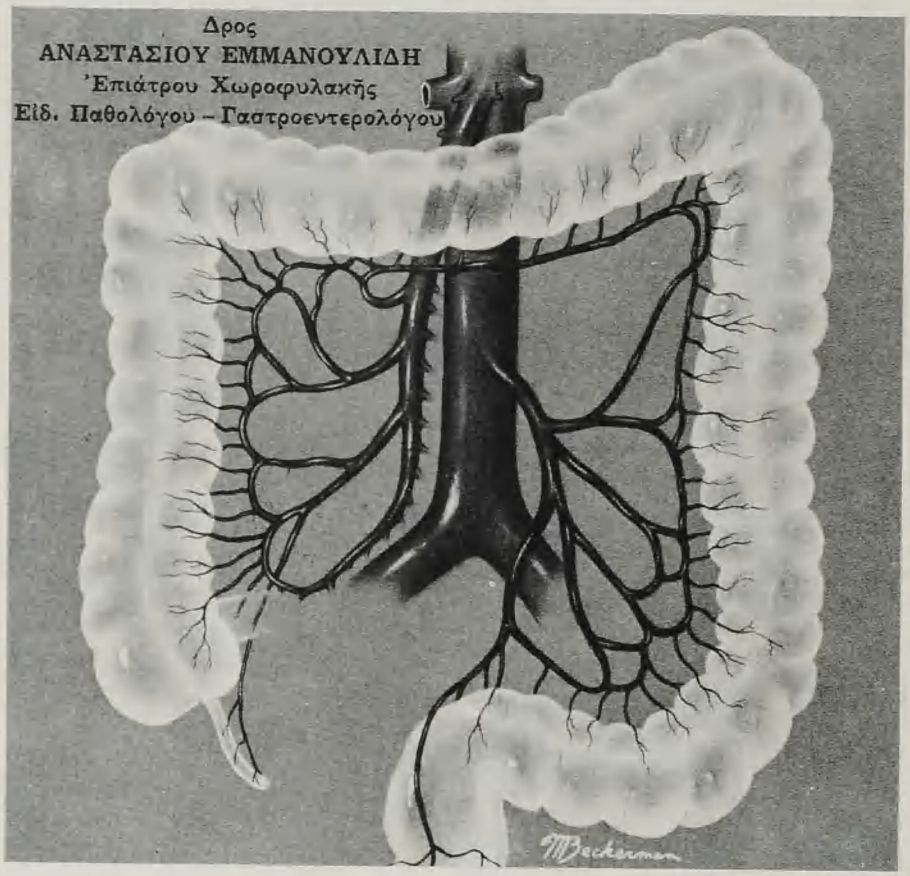

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ

Μιά συνήθης ἀλλά βασανιστική κατάστασις τοῦ ὀργανισμοῦ

Δρος
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΛΙΔΗ
Ἐπιάτρου Χωροφυλακῆς
Εἰδ. Παθολόγου – Γαστροεντερολόγου

Τὸ παχὺ ἔντερον. Ἡ ἑστία δημιουργίας τῆς δυσκοιλιότητος.

Ἡ δυσκοιλιότης, ἡ τόση συχνὴ αὐτὴ ἀνωμαλία τῆς λειτουργίας τοῦ ἐντέρου μπορεῖ νὰ ἐκδηλώνεται ὡς ἠλαττωμένη συχνότης κενώσεων, ὡς ἠλαττωμένη ποσότης κοπράνων ἢ ὡς ἠλλοιωμένη σύστασις κοπράνων (ξηρὰ καὶ σκληρὰ κόπρανα). Κάθε μία ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω τρεῖς καταστάσεις, ξεχωριστὰ ἢ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὶς ἄλλες, συνιστοῦν τὴν ἔννοια τῆς δυσκοιλιότητος.

Ἀναλόγως τοῦ μηχανισμοῦ ὁ ὁποῖος προκαλεῖ τὴν δυσκοιλιότητα, διακρίνουμε διαφόρους τύπους αὐτῆς.

Ὁ φανταστικὸς τύπος δυσκοιλιότητος, εἶναι ἐκεῖνος κατὰ τὸν ὁποῖον ὅπως καὶ ἡ ὀνομασία του ὑποδηλοῖ δὲν ὑπάρχει πράγματι δυσκοιλιότης. Ἁπλῶς τὸ ἄτομο βαπτίζεται ἀπὸ μόνο του ὡς δυσκοίλιο ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἔχει κένωσιν μία φορὰ ἡμερησίως ἢ ἀνὰ διήμερον καὶ ὑποθέτει ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν εἶναι φυσιολογική. Εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ παθολογικό, δεδομένου ὅτι κάθε ὀργανισμὸς ἔχει δικό του ρυθμὸ λειτουργίας. Ἑπομένως ἂν ἕνα ἄτομο ἔχει κένωσιν ἀνὰ διήμερον ἢ τριήμερον ἀπὸ τότε ποὺ θυμᾶται τὸν ἑαυτό του, δὲν εἶναι κατ' οὐδένα τρόπο δυσκοίλιο.

Ἡ δυσκοιλιότης τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου εἶναι ἕνας ἄλλος τύπος κατὰ τὸν ὁποῖο ἡ σύστασις τῶν κοπράνων εἶναι φυσιολογική, πλὴν ὅμως ἡ κένωσις πραγματοποιεῖται κατ' ἀραιὰ διαστήματα. Ὁ τύπος αὐτὸς τῆς δυσκοιλιότητος ἐμφανίζεται ὅταν ἕνα ἄτομο ἐνῶ αἰσθάνεται τὴν ἐπιθυμία πρὸς κένωσιν τὴν ἀναβάλλει καὶ συγκρατεῖται διὰ διαφόρους λόγους, μὲ ἀποτέλεσμα ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρονικὸ διάστημα νὰ καταστῇ μονίμως δυσκοίλιο. Παραδείγματα τέτοιας μορφῆς δυσκοιλιότητος ὑπάρχουν πολλά. Οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου, τὰ ἄτομα ποὺ ταξιδεύουν συχνά, οἱ ὁδηγοὶ ταξί, ὑπάλληλοι γραφείων κ.λ.π. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ κένωσις δὲν ἀναβάλλεται διὰ κοινωνικοὺς λόγους, ἀλλὰ διότι τὸ ἄτομο πάσχει ἀπὸ διαφόρους παθήσεις τοῦ δακτυλίου (π.χ. αἱμορροΐδες, ραγὰς κ.λ.π.) καὶ ἔτσι ἀποφεύγει τὴν κένωσιν φοβούμενος τὸν πόνον ὁ ὁποῖος θὰ δημιουργηθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κενώσεως.

Τέλος εἰς τὸν τύπο αὐτὸ τῆς δυσκοιλιότητος ἀνήκουν καὶ διάφορες παθολογικὲς καταστάσεις κατὰ τὶς ὁποῖες δὲν λειτουργεῖ φυσιολογικῶς τὸ ἀντανακλαστικὸν τῆς κενώσεως (παραπληγία, ψυχώσεις, νόσος τοῦ Hirshsprung *κ.λ.π.)*

Ὁ τελευταῖος τύπος δυσκοιλιότητος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὀφείλεται εἰς τὸ ὑπόλοιπον ἐκτὸς τοῦ ὀρθοῦ παχὺ ἔντερον. Κατ' αὐτὸν ὑπάρχει βραδεῖα προώθησις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐντέρου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ εἰς τὸν σχηματισμὸν σκληρῶν καὶ ξηρῶν κοπράνων. Εἶναι πάρα πολλὲς οἱ καταστάσεις ἐκεῖνες οἱ προκαλοῦσες τὸν τύπον αὐτὸν τῆς δυσκοιλιότητος. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν πολλὲς παθολογικὲς καταστάσεις, ὅπως ἡ μερικὴ ἀπόφραξις τοῦ ἐντέρου ἀπὸ ὄγκους, πίεση ἢ συμφύσεις, μεταβολικαὶ διαταραχαί, ἀτονία τῶν κοιλιακῶν μυῶν, καχεξία, διάφορα φάρμακα κ.λ.π. Ἕνα ἀπὸ τὰ συχνότερα αἴτια εἶναι τὸ εὐερέθιστον ἔντερον (σπαστικὴ κολῖτις) τὸ ὁποῖον προκαλεῖ διαχωρισμὸ εἰς μικρὰ τεμάχια τῶν κοπράνων ἐντὸς τοῦ ἐντέρου μὲ ἐπακόλουθο τὴν ἀποξήρανσι τούτων. Τὸ συχνότερο ὅμως αἴτιο τῆς δυσκοιλιότητος αὐτοῦ τοῦ τύπου εἶναι ἡ ἀνεπαρκὴς λῆψις καταλλήλου τροφῆς καὶ ὑγρῶν. Τὸ παχὺ ἔντερο διὰ νὰ ἔχῃ κανονικὸ περισταλτισμὸ καὶ νὰ μπορῇ νὰ προωθῇ

τὸ περιεχόμενό του φυσιολογικά, χρειάζεται νὰ εἶναι γεμᾶτο. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὶς τροφὲς οἱ ὁποῖες δὲν πέπτονται καὶ δὲν ἀπορροφῶνται στὸ λεπτὸ ἔντερο ὥστε φθάνουν στὸ παχὺ ἔντερο καὶ ἐκεῖ σχηματίζουν μάζα, ἀπορροφῶντας ὑγρὰ καὶ διωγκούμενες. Τέτοιες τροφὲς εἶναι ὅλα ἐν γένει τὰ λαχανικὰ καὶ φροῦτα. Εἶναι ἑπόμενο λοιπὸν ἄτομα τὰ ὁποῖα καταναλίσκουν καθόλου ἢ ἐλάχιστα λαχανικὰ ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ μικρὰ ποσότητα ὑγρῶν νὰ ἐμφανίζουν δυσκοιλιότητα. Ἡ μορφὴ αὐτὴ τῆς δυσκοιλιότητος ἀποτέλεσμα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ εἴδους τῶν τροφῶν καταλαμβάνει σήμερα τὴν πρώτη θέση μεταξὺ ὅλων τῶν μορφῶν δυσκοιλιότητος. Ἡ κακὴ ἀντιμετώπισις τῶν περιπτώσεων αὐτῶν στὸ παρελθὸν, δηλαδὴ ἡ ἀποφυγὴ τῶν λαχανικῶν λόγῳ τῆς δυσκοιλιότητος, συνετέλεσεν εἰς τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς δυσκοιλιότητος καὶ εἰς τὸ βάπτισμά των ὡς ἀνιάτων. Ὅσον πιὸ προηγμένη εἶναι μία κοινωνία καὶ ὅσο πιὸ περισσότερο καταναλίσκει τροφὲς ποὺ δὲν ἀφήνουν ὑπόλειμα, τόσον συχνότερον συναντᾶται ὁ τύπος αὐτὸς τῆς δυσκοιλιότητος. Ἀντιθέτως σὲ ὑποαναπτύκτους ἡ δυσκοιλιότης σπανίζει. Ἴσως πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνῶστες νὰ θυμηθοῦν ὅτι ἡ δυσκοιλιότης τους εἶχε ἐξαφανισθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ὅταν ἀναγκαστικὰ ἡ τροφή τους ἀπετελεῖτο κυρίως ἀπὸ φυσικὰ προϊόντα.

Ἡ θεραπεία τῆς δυσκοιλιότητος εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸν τύπο εἰς τὸν ὁποῖο ἀνήκει, μὲ τὶς συνθῆκες κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐμφανίσθηκε, καὶ μὲ τὶς τυχὸν συνυπάρχουσες παθολογικὲς καταστάσεις οἱ ὁποῖες δυνατὸν νὰ τὴν προκαλοῦν ἢ νὰ τὴν συντηροῦν. Στὸν ἰατρὸ καὶ ἴσως σὲ ἕνα παρατηρητικὸ καὶ συνεργάσιμο ἀσθενῆ ἔγκειται ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἀνωτέρω καὶ ἡ ἀνάλογος θεραπεία. Τὰ πάρα πολλὰ κυκλοφοροῦντα καθαρτικὰ δὲν λύουν τὸ πρόβλημα δεδομένου ὅτι ἡ δρᾶσις τους εἶναι παροδική. Ἐκτὸς τούτου κατάχρησις καθαρτικῶν δυνατὸν νὰ ὁδηγήση σὲ ἀτονία τοῦ ἐντέρου μὲ ἐπακόλουθο τὴν ἐπίταση τῆς δυσκοιλιότητος. Δεδομένου ὅτι, ὅπως προαναφέρθη, ὁ συχνότερος τύπος δυσκοιλιότητος εἶναι ὁ ὀφειλόμενος σὲ ἠλαττωμένη λήψη φυτικῶν τροφῶν, καλὸν θὰ εἶναι τὰ ἄτομα ποὺ εὑρίσκονται ὑπὸ χρονίαν δίαιταν, νὰ ἀρχίσουν νὰ τρῶνε λαχανικά, διότι μόνον ἔτσι θὰ λύσουν διὰ παντὸς τὸ χρόνιον καὶ δυσεπίλυτον ἢ ἄλυτον πρόβλημά τους.

ἐποχιακά

ΚΑΜΠΥΛΗ ΩΡΩΝ

Καὶ τοῦτος ὁ χειμώνας ὑποχωρεῖ καθὼς σημαίνουν στὸ ἐκκρεμὲς τῆς αἰωνιότητος οἱ πρῶτες Μαρτιάτικες ὧρες. Νικημένος ἀπὸ τοῦ ἥλιου τὶς ἀσημένιες σπαθιές, ἀνηφορίζει στὶς ψηλὲς κορφὲς γιὰ νὰ ξεψυχήση μέσα στὴν ἀπεραντωσύνη τῆς αἰώνιας σιωπῆς τους. Τὰ τελευταῖα συννεφένια προπετάσματα τῆς φυγῆς του λογχίζονται ἀνελέητα ἀπὸ τὸ δυνατὸ φῶς καὶ φεύγουν βιαστικὰ μὲ τὶς παραστικὲς βροχές. Χαμηλὰ οἱ μουσκεμένοι κάμποι σωπαίνουν μέσα σὲ γκριζογάλανες πάχνες ρουφώντας ἡδονικὰ τὸ φῶς ποὺ καταστολάζει ἀπὸ τὰ οὐράνια σὰν βάλσαμο παρηγοριᾶς. Οἱ ἁρμονικὲς ἐποχιακὲς ἐκρήξεις ἀνάμεσα στὸ φῶς καὶ τὴν βροχὴ εἶναι τὸ πρελούντιο. Ἡ εἰσαγωγὴ στὴν συμφωνία τῆς Ἐαρινῆς ἰσημερίας ποὺ θὰ σημάνη τὴν ἀρχὴ τῆς ἀνθοφορίας. Τὴν ἀνάστασι στὴ φύσι καὶ τὴν ψυχὴ μὲ τὸ μυθικὸ συμβολισμὸ τοῦ γυρισμοῦ τῆς Περσεφόνης ἀπὸ τὰ σκοτάδια τοῦ Ἅδη. Νὰ εἶναι τάχα ὁ μακρυνὸς ἀπόηχος τοῦ μύθου ποὺ μᾶς φέρνει τοῦτες τὶς μέρες ἕνα ἀκαθόριστο αἴσθημα θλίψης καὶ νοσταλγίας; Ποιὸς ξέρει τὶ νὰ φέρνουν ὑποσυνείδητα ὡς τὰ σήμερα οἱ βαθειὲς καταβολές μας στὴν αἰωνιότητα... Τέτοιες μέρες οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας εἶχαν τὸν «Ἀνθεστηριῶνα». Τὸν ὄγδοο μῆνα τοῦ Ἀττικοῦ ἡμερολογίου, ποὺ τὸν περνοῦσαν μὲ μυστηριακὲς ἱεροτελεστίες καὶ διασκεδάσεις. Τὰ «Πυθοίγεια» καὶ οἱ «Χόες» ἦταν γιορτὲς ἀφιερωμένες στὸν Διόνυσο καὶ τὴν Δήμητρα. Καὶ μετὰ τὴν εὐωχία ἐρχόταν ἡ ὥρα τῆς πικρῆς περισυλλογῆς. Ἀκολουθοῦσαν οἱ «Χύτροι». Μιὰ πένθιμη ἡμέρα ἀφιερωμένη στὴν ἀνάκλησι τῶν ψυχῶν ποὺ συνοδευόταν μὲ προσφορὲς γιὰ τοὺς νεκρούς. Τέτοιες μέρες ἐμεῖς ἔχομε σήμερα τὴν Ἀποκρηὰ καὶ τὸ Ψυχοσάββατο. Ἀλλὰ ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι κι' ἐφέτος, θὰ βρεθοῦμε ἀκόμη πιὸ μακρυὰ ἀπὸ τὶς προαιώνιες αὐτὲς συνήθειές μας. Διαφορετικὰ θὰ εἴμαστε ἀπροσάρμοστοι στὶς ἀντιλήψεις τοῦ σύγχρονου «ὀπτικοῦ» πολιτισμοῦ μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ πικρὴ ἀλήθεια. Σήμερα ὅλα ξεθωριάζουν καὶ ξεφτίζουν μὲ ἀπίστευτη εὐκολία. Πανδαμάτωρ δὲν εἶναι ὁ χρόνος, ἀλλὰ ἡ ἐφήμερη ἐκλεκτικὴ συνήθεια. Ἡ τακτικὴ τοῦ συρμοῦ ποὺ καταδιώκει τὸν χρόνο μέσα σὲ μιὰ ἀστάθμητη ἐπικαιρότητα. Μονάχα οἱ ἐποχὲς ἀνοιγοκλείνουν τὸν κύκλο τους μέσα σὲ μιὰ ἁρμονικὴ ἐναλλαγὴ τῶν Ὡρῶν. Κι' ἐμεῖς προσμένομε τοῦτες τὶς μέρες τὴν ἀνοιξιάτικη ἡλιοφάνεια σὰν τετελεσμένο γεγονός. Χωρὶς προηγούμενη ἐναρμόνισί μας μὲ τὸ ἀσύγκριτο μεγαλεῖο τῆς αἰωνιότητος καθὼς διολισθαίνει παντοῦ μέσα σὲ μιὰ ἀπόκοσμη φαντασμαγορία ἤχου, χρωμάτων, καὶ φωτοσκιάσεων. Τοῦτες τὶς μέρες γεννιέται μιὰ καινούργια ζωή, πεινασμένη ἀπὸ φῶς καὶ χυμούς. Τὸ μυστικὸ μήνυμα τῆς ἐποχιακῆς ἀλλαγῆς ἔρχεται μὲ τὶς ταξιδιάρικες φωνὲς τῶν πουλιῶν, τὸ τραγοῦδι τῆς σιγανῆς βροχῆς, τῆς μέρας τὰ παράξενα καμώματα, καὶ τῆς νύχτας τοὺς ἀπόκοσμους ψιθυρισμούς. Τὰ πρωϊνὰ ξυπνοῦν μέσα σ' ἕνα χλιαρὸ ἀναρρίγημα ποὺ φτάνει ὡς τὰ ἀκρόριζα τῶν δέντρων καὶ ξυπνάει τριγύρω τοὺς θαμμένους σπόρους ἀπὸ τὴ χειμωνιάτικη νάρκη. Καὶ τὸ χῶμα ραγίζεται, ἀμέτρητες φορὲς ἀπὸ τὸ φούσκωμα τῶν σπόρων ἢ τὸ πέταγμα κάποιου βολβοῦ, ποὺ ἑτοιμάζονται νὰ προβάλουν στὸ φῶς τὴν κανονισμένη ὥρα. Ὅπως κάθε χρόνο. Ὅπως στὴν αἰωνιότητα... Τέτοιες μέρες στέκεται κανεὶς μὲ δέος μπροστὰ στὸ ἀσύλληπτο μεγαλεῖο τῆς Δημιουργίας. Καὶ στὰ χείλη ἔρχεται, αὐθόρμητα ἡ ἀρχὴ τοῦ ψαλμοῦ: «Ἐξομολογήσομαί Σοι ὅτι φοβερῶς ἐνσωματώθης. Θαυμάσια τὰ ἔργα Σου, καὶ ἡ ψυχή μου γιγνώσκει σφόδρα»...

Χ.-

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ Χ.Α.Ν.

Ἡ Χ.Α.Ν. Ἑλλάδος μέσα στὰ πλαίσια τῶν πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιδιώξεών της ἐπραγματοποίησε τελευταῖα εἰδικὲς πνευματικὲς ἐκδηλώσεις τὶς ὁποῖες συνεχίζει μὲ κανονικὸ ρυθμὸ μέχρι σήμερα γιὰ τὸν προσανατολισμό, τὴν πνευματικὴ ἐπικοινωνία, καὶ τὴν ψυχαγωγία τῶν νέων. Τὸ ἀξιόλογο αὐτὸ ἐθνικοκοινωνικὸ ἔργο της στηρίζει, ὅπως εἶναι γνωστό, στὶς ἑλληνο-χριστιανικὲς παραδόσεις, τὰ ὑγιᾶ αἰτήματα καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐποχῆς μας. Σοβαρὴ ἐπιτυχία ἐσημείωσαν τὰ προγράμματα τῶν ὁμίλων της τόσο στὴν Ἀθήνα, τὴν Νίκαια, τὴν Κηφισιά, Θεσ]νίκη ὅσο καὶ σὲ ἄλλα μέρη ποὺ λειτουργοῦν Παραρτήματά της. Ἔτσι πράγματι ἔδωσε τὴν εὐκαιρία σὲ ἑκατοντάδες νέους ἐργαζομένους, φοιτητάς, μαθητὰς καὶ παιδιὰ γενικῶς νὰ χρησιμοποιήσουν δημιουργικὰ τὸν ἐλεύθερο χρόνο τους. Νὰ βροῦν ἀνακούφισι καὶ κατανόησι, νὰ ἀναπτύξουν πρωτοβουλία καὶ κοινωνικότητα καὶ νὰ συνηθίσουν στὴν ὁμαδικὴ ζωὴ γιὰ νὰ γίνουν ὁλοκληρωμένοι ἄνθρωποι. Τελευταῖα μάλιστα, παράλληλα μὲ τὴν ἔναρξι λειτουργίας τῆς «Στέγης Σπουδαστῶν καὶ Ἐργαζομένων» ἄρχισαν τὰ προγράμματα ἐπιμορφώσεως μὲ διαλέξεις, δημόσιες συζητήσεις, προβολὲς ταινιῶν, ξεναγήσεις, ἐκδρομὲς καὶ ἐπισκέψεις σὲ ἀρχαιολογικοὺς χώρους τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ἐξορμήσεις ὡς καὶ ἄλλες μορφωτικὲς καὶ κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ λειτουργοῦν εἰδικοὶ Ὅμιλοι ὅπως ὁ Ἱστορικο-αρχαιολογικὸς καὶ ὁ Φυσιολατρικὸς οἱ ὁποῖοι ὀργανώνουν εἰδικὲς συναντήσεις γιὰ νέους, ἐπιστήμονες καὶ ἄλλους μορφωμένους ποὺ εἶναι μέλη ἢ φίλοι της καὶ εἰσηγοῦνται θέματα κοινωνικοῦ, φυσιολατρικοῦ καὶ μορφωτικοῦ ἐν γένει περιεχομένου.

Τὸ κτίριο τῆς Χ.Α.Ν. Ἀθηνῶν.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΤΟΥ Ι.Κ.Υ.

Τὸ Ἵδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν (Ι.Κ.Υ.) προκήρυξε διαγωνισμὸ γιὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 1975 - 1976 μὲ ἕνδεκα (11) ὑποτροφίες πρὸς μετεκπαίδευσι πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν στὸ ἐξωτερικὸ ἐπὶ 12 - 34 μῆνες. Οἱ ὑπότροφοι θὰ μετεκπαιδευθοῦν σὲ θέματα Ἀστικοῦ, Ἐμπορικοῦ καὶ Ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, Ὀργανώσεως Δικαστηρίων, Δικαίου Ε.Ο.Κ., Κοινωνιολογίας Δικαίου, Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων, Δημοσίας Οἰκονομικῆς, Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Κοινωνιολογίας. Ἐπίσης προκηρύχθη διαγωνισμὸς γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὸ ἐξωτερικὸ μὲ τὴν ἴδια χρονικὴ διάρκεια, (1) ἑνὸς πτυχιούχου τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἔχη ὅμως συμπληρώσει 3ετῆ προϋπηρεσία στὴ Δημοσία Ἐκπαίδευση. Παράλληλα ἀνεκοινώθη ἀπὸ τὸ Ι.Κ.Υ. ἡ προκήρυξι διαγωνισμοῦ γιὰ ἰσόχρονο μετεκπαίδευσι στὸ ἐξωτερικὸ (17) δέκα ἑπτὰ πτυχιούχων (2 βιολόγοι ἢ φυσιογνῶστες, 6 μαθηματικοί, 4 φυσικοί, 3 χημικοὶ καὶ 2 γεωλόγοι ἢ φυσιογνῶστες). Αἰτήσεις πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν μέχρι τῆς 15-4-1975 στὸ Ι.Κ.Υ. (Ἀθῆναι 119, Λυσικράτους 14, τηλ. 32-35-580 ἀπὸ τὸ ὁποῖο καὶ παρέχονται ἀναλυτικὲς πληροφορίες στοὺς ἐνδιαφερομένους.

ΟΔΗΓΙΣΜΟΣ

Πανελλήνιος Ἔκθεσις Ζωγραφικῆς

Μιὰ ὁμορφη ἰδέα, ποὺ κίνησε τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων τῶν Ὁδηγῶν εἶχε τὸ Τμῆμα Κατασκηνώσεων ποὺ προκήρυξε πανελλήνιο διαγωνισμὸ φωτογραφίας γιὰ τοὺς τρεῖς Κλάδους, μὲ θέμα «Ἀπὸ τὴ ζωὴ μας κοντὰ στὴ φύση». Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο, δίνει τὴν εὐκαιρία σὲ χιλιάδες κορίτσια νὰ πλησιάσουν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴ φύση καὶ νὰ ἀποτυπώσουν στὸ φακὸ τὶς ὁμορφιές της.

Τὸ μέγεθος κάθε φωτογραφίας πρέπει νὰ εἶναι 18Χ24, σὲ χρῶμα ἀσπρόμαυρο μάτ, χωρὶς περιθώριο. Σ' ἕνα φάκελλο κολλημένο στὴν πίσω πλευρά, πρέπει νὰ ὑπάρχη τὸ ἀρνητικὸ τῆς φωτογραφίας.

Τὰ ἔργα πρέπει νὰ ἔχουν στὴν πίσω πλευρὰ πλήρη στοιχεῖα τῆς διαγωνιζομένης (Ὁμάδα, ὄνομα, διεύθυνσι) καὶ τὸν τίτλο τοῦ ἔργου.

Τὰ ἔργα πρέπει νὰ παραδοθοῦν μέχρι στὶς 30 Ἀπριλίου 1975 στὸ Τμῆμα Κατασκηνώσεων τοῦ Σ.Ε.Ο. (Ξενοφῶντος 10, Ἀθῆναι 118) ἀπὸ τὸ ὁποῖον μποροῦν, ὅσες θέλουν, νὰ ζητήσουν περισσότερες πληροφορίες γιὰ τὸν διαγωνισμό. Τελικὰ τὸ Τμῆμα Κατασκηνώσεων θὰ ὀργανώση ἔκθεση στὰ πλαίσια τῆς ὁποίας θὰ ἀπονεμηθοῦν Βραβεῖα ἀπὸ εἰδικὴ ἐπιτροπή.

Ἡ ἐξόρμηση δὲ αὐτὴ γιὰ τὴν φύση, συνδυάζεται καὶ μὲ θέματα ποὺ δημοσιεύονται στὸ θαυμάσιο βιβλίο ποὺ κυκλοφόρησε ὁ Κλάδος Ὁδηγῶν «Τὰ καινούργια Μονοπάτια» ποὺ ἀναφέρει ὅτι :

«Ὁ φυσικὸς κόσμος.... εἶναι γεμᾶτος θαύματα.... Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἐξαρτημένη ἀπὸ τὴν φύση κι' ἡ ἐπίδρασή της στὸν χαρακτῆρα τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν εἶναι σημαντική. Ἡ ἑλληνικὴ φύση φτιαγμένη σὲ μέτρα ἀνθρώπινα καὶ ὄχι ὑπερφυσικὰ.... μᾶς δίνει τὴν αἴσθηση τοῦ μέτρου, τῆς ποικιλίας καὶ τῆς ἁπλότητας. Τοῦτο τὸν καιρό, τὸ μοναδικὸ σπίτι τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Γῆ, κινδυνεύει σοβαρὰ νὰ καταστραφῆ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν τεχνικὸ πολιτισμό του. Τί θὰ γίνουμε χωρὶς τὴ Γῆ ; Ποῦ θὰ καταφεύγουμε στὶς δύσκολες ὧρες γιὰ νὰ βρίσκουμε παρηγοριά ;... Ἄνοιγε συχνὰ τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ σου γιὰ νὰ πᾶς ἐκεῖ ποὺ θὰ συναντήσης τὰ δένδρα, τὰ λουλούδια, τὰ πουλιὰ κι ὅλα ὅσα ὁ Θεὸς «ἐν σοφίᾳ ἐποίησε».

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ

Ἕλληνες πτυχιοῦχοι Νομικῶν, Οἰκονομικῶν, Πολιτικῶν καὶ Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν ποὺ γνωρίζουν τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν, μποροῦν νὰ πραγματοποιήσουν μεταπτυχιακὲς σπουδὲς οἱ ὁποῖες διαρκοῦν ἕνα χρόνο καὶ ἀναφέρονται σὲ θέματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνωποιήσεως (Ε.Ο.Κ.).

Ἡ εὐκαιρία γιὰ τὶς σπουδὲς αὐτοῦ τοῦ εἴδους παρέχεται ἀπὸ τὸ Κολλέγιο Εὐρώπης ποὺ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1949 μὲ μορφὴ Ἰνστιτούτου Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν στὴν πόλι BRUGES τοῦ Βελγίου. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνωνται στὸ Κέντρο Πληροφοριῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων (Ἀθῆναι, Ζαλοκώστα 4, τηλ. 630.898). Αἰτήσεις γίνονται δεκτὲς μέχρι τῆς 15-4-1975.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Ἡ προσπάθεια καὶ ὁ μόχθος τῶν παιδιῶν ἐκείνων τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀνδρῶν Χωρ]κῆς ποὺ συνειδητὰ ἔταξαν σὰν κύριο σκοπὸ τῆς ζωῆς τους νὰ σημειώσουν θετικὴ καὶ οὐσιαστικὴ πρόοδο καὶ ἐπιτυχῆ ἐξέλιξι στὶς Γυμνασιακὲς καὶ τὶς Πανεπιστημιακὲς σπουδές τους, ἀπετέλεσε τελευταῖα ἀντικείμενο καὶ θέμα ἀπασχολήσεως τῆς στήλης αὐτῆς τοῦ περιοδικοῦ μας ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη στὰ νιάτα. Σκοπός μας, ὅπως ἐγράψαμε καὶ στὸ παρελθόν, εἶναι νὰ τονώσωμε ἠθικὰ καὶ νὰ ἐνθαρρύνωμε τοὺς νέους ποὺ κοπιάζουν καὶ ἀναλίσκωνται κατὰ κυριολεξία στὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ ἀποκτήσουν γενικὴ μόρφωσι καὶ νὰ διαπλάσουν κατάλληλο χαρακτῆρα, ὥστε νὰ γίνουν προσωπικότητες χρήσιμες γιὰ τὸν ἑαυτό τους, τὴν οἰκογένειά τους καὶ τὴν κοινωνία μας γενικώτερα, ἡ ὁποία ἔχει μεγάλη πράγματι ἀνάγκη ἀπὸ πρόσωπα μὲ ὑγιᾶ αἰσθήματα καὶ σκέψι ἀνθρωπιστική. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἄλλωστε μὲ φροντίδα τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων τοῦ Ἀρχηγείου, ἀπεστάλη συγχαρητήριος ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ Χωρ]κῆς σὲ κάθε ὑποψήφιο νέο ποὺ ἐπέτυχε στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν μας ποὺ ἔγιναν κατὰ τὴν περίοδον 1974 - 1975.

Ἀρκετὲς ἐπιστολὲς τῶν νέων αὐτῶν ποὺ ἔφθασαν ἤδη στὰ χέρια μας ἐκφράζουν εἰλικρινεῖς εὐχαριστίες στὸν κ. Ἀρχηγὸ Χωρ]κῆς γιὰ τὴν πρωτοβουλία αὐτὴ ποὺ εἶχε τὸ Ἀρχηγεῖο νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὴν ἐπιτυχία τους.

Ταὐτόχρονα δέ, τόσο τὰ ἀγόρια ὅσο καὶ οἱ κοπέλλες αὐτὲς ἐκφράζουν τὴν ὑπερηφάνειά τους διότι συμβαίνει νὰ εἶναι τέκνα ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν σὲ ἕνα Σῶμα ποὺ πρωτοπορεῖ στὴν προσφορὰ πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν Πατρίδα. Ἐνῶ παράλληλα ὑπόσχονται ὅτι θὰ προσπαθήσουν νὰ φανοῦν ἀντάξια παιδιὰ τῶν μόχθων τῶν γονέων τους καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἔθνους, ἐμπνεόμενα στὸν ἀγῶνα αὐτὸ τῆς προόδου των ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ Η ΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ νιάτα, ὅπως εἶναι γνωστό, μέσα στὰ ἐνδιαφέροντα καὶ τὶς ἀπασχολήσεις τους ἔχουν συμπεριλάβει ὅλα τὰ εἴδη τοῦ λόγου, προφορικοῦ καὶ γραπτοῦ, γιὰ νὰ ἐκφράσουν κάτι ποὺ αἰσθάνονται μέσα τους καὶ θέλουν νὰ τὸ ἐξωτερικεύσουν καὶ νὰ τὸ προσφέρουν ὥστε νὰ γίνη κτῆμα ὅλων. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀσχολοῦνται μὲ τὸ διήγημα, τὸ μυθιστόρημα, τὴν περιγραφὴ καὶ ἄλλα εἴδη τοῦ πεζοῦ λόγου. Ἄλλοι ὅμως ποὺ αἰσθάνονται μέσα τους πιὸ ἔντονη τὴν φλόγα τοῦ συναισθηματισμοῦ, θέλουν νὰ ἐξωτερικεύσουν μὲ τὴν ποίησι καὶ τὸ στίχο αὐτὸ ποὺ τοὺς διακατέχει καὶ δονεῖ τὸν εὐαίσθητο ἐσωτερικό τους κόσμο. Σὲ αὐτὴ τὴν κατηγορία τῶν νέων ποὺ νοιώθουν βαθειὰ μέσα στὸ εἶναι τους καὶ ζοῦν μιὰ τέτοιας μορφῆς κατάστασι πραγμάτων, γεγονότων καὶ ἐμπειριῶν ποὺ ἀπέκτησαν ἀπὸ τὴν ἐπαφή τους μὲ τὸ γύρω τους κόσμο καὶ τὴν κοινωνία μέσα στὴν ὁποία κινοῦνται καὶ δροῦν, ἀνήκει καὶ ἡ Ἰωάννα Μαυρογιώργη (Τατιανὴ) ποὺ εἶναι μαθήτρια τῆς ΣΤ'. τάξεως τοῦ — Γυμνασίου Θηλέων Τούμπας τῆς Θεσ]νίκης. Ἡ συνεργάτιδά μας αὐτὴ ἔγραψε παλαιότερα τὸ παρακάτω δημοσιευόμενο ποίημα ποὺ εἶναι ἀφιερωμένο σὲ ἕνα μικρὸ Μεσολογγιτόπουλο, καὶ ἐπῆρε τὸ Α΄ βραβεῖο ποιήσεως. Περιγράφει πολὺ παραστατικὰ τὸ παιδὶ ποὺ ζῆ τὴν πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου, πικραμένο καὶ πεινασμένο, τὸ ὁποῖο γιὰ νὰ ἐπιζήση ἄρχισε νὰ τρώη ποντίκια ἀπὸ τὰ πρῶτα πέντε χρόνια τῆς ζωῆς του καὶ πίνει ἁλμυρὸ νερὸ ἀπὸ τὴ θάλασσα γιὰ νὰ ξεδιψάση. Αὐτὸ τὸ παιδὶ ποὺ ζῆ, ὑποφέρει καὶ δεινοπαθεῖ μέσα σὲ κάθε εἴδους στέρησι.

Τὴν μικρὴ ἀλλὰ ἡρωϊκὴ αὐτὴ ὕπαρξι ποὺ στὸ πρόσωπό της ζωγραφίστηκε μὲ ἔντονα χρώματα ἡ ἀθάνατη ἱστορία τοῦ ἱεροῦ τεμένους ποὺ λέγεται «Μεσολόγγι» θέλησε καὶ ἐπέτυχε ἄριστα νὰ μᾶς παρουσιάση μὲ ζωντανὸ τρόπο ἡ ἐκλεκτὴ αὐτὴ μαθήτρια στὴν ὁποία εὐχόμαστε κάθε πρόοδο καὶ ἐπιτυχία.

Σ' ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΟΠΟΥΛΟ

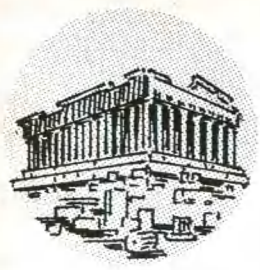
Τ' ἀγέρι παίζει μὲ τὶς χρυσὲς μπουκλες στὸ (μέτωπό σου,
ὅπως θἄπαιζε μὲ τὴ θάλασσα
καὶ θἄκανε τὴ γαλάζια ἐπιφάνειά της ν' (ἀνατριχιάζη
Τὰ μάτια σου εἶναι γαλάζια κι' ἀκίνητα,
κοιτάζουν ἴσια ἐπάνω, ἀδιάφορα, λίγο θολά!
Ἔκλαψες ἴσως.

Δὲν μοιάζεις μὲ τἄλλα παιδιὰ ἐσύ.
Κεῖνα τρέχουν κάτω ἀπ' τὸν ἥλιο,
κι' ὅταν κουραστοῦν ἀποκοιμοῦνται
μ' ἕνα κομμάτι ψωμὶ στὸ χέρι
κι' ἕνα χαμόγελο στὰ χείλη.
Τὰ δικά σου χείλια εἶναι σφιγμένα,
σὲ μιὰ ἔκφραση πίκρας κι' ἀδιαφορίας.
Τὰ δικά σου χέρια δὲν κρατοῦν ψωμί,
ἔχουν γαντζώσει τὰ βρώμικα νυχάκια στὴ [γῆ,
τὴν στιγμὴ τῆς ὕστερης ἀγωνίας.
Τὰ δικά σου ἤρεμα μάτια
κουράστηκαν νὰ βλέπουν τὸν ἥλιο.
Ἐσὺ δὲν ξέρεις νὰ λὲς παραμύθια.
Ἐσὺ ξέρεις μιὰν ἄλλη φρικτὴ ἱστορία
τὴ δ ι κ ι ά σ ο υ.

Στὴν ἀρχὴ πεινοῦσες κι' ἔκλαιγες
ψάχνοντας μέσα στὴ μαρτυρικὴ πόλη.
Ὕστερα ἔπαψες νὰ κλαῖς.
Ἔψαχνες μόνο.
Δοκίμασες στὰ πέντε σου χρόνια
νὰ φᾶς ποντίκια.
Ἔφτασες στὸν ἀπίθανο ἐξευτελισμὸ
τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης
ποὺ πίνει θαλασσινὸ νερό.
Κι' ἀνάβει μέσα της, φωτιά, ἡ δίψα.
Σύμβολο ὑψώθηκες τῆς περηφάνε.ας.

Ὕστερα ἔπαψες καὶ νὰ πεινᾶς.
Καθόσουν σὲ μιὰ γωνιὰ
—στὴ γωνιὰ ποὺ σ' ηὗρε ὁ θάνατος—
μὲ τὰ πόδια μαζεμένα στὴν προισμένη κοιλιὰ
ἕνα ἀνθρώπινο κουβαράκι.
Τὰ μάτια σου καρφώθηκαν.
σ' ἀπελπισμένη ἐπίκληση πρὸς τὰ πάνω.
Σ ὲ Π ο ι ὸ ν Ἄ λ λ ο ν ;

Στὸ πρόσωπό σου ζωγραφίστηκε
ἡ ἱστορία τοῦ τόπου τούτου.
Τὰ γαλάζια σου μάτια ἔγιναν
κομμάτια τ' οὐρανοῦ του,
μικρὸ Μεσολογγιτόπουλο.
Γι' αὐτὸ ὅταν κοιτάζω τὸν οὐρανό μας
νοιώθω τόσο μικρή!

ἀπό τὸν κ

ΕΝΑΣ... ΣΠΕΣΙΑΛΙΣΤΑΣ ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΣ

Ἡ ἀπαράμιλλη ἐφευρετικότης τῶν Ἀστυνομικῶν τῆς Πολιτείας τοῦ Μίτσιγκαν τῆς Ἀμερικῆς εἶχε εὐνοϊκώτατα ἀποτελέσματα εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν τῆς ἐνημερώσεως τοῦ κοινοῦ καὶ ἰδίᾳ τῶν μικρῶν μαθητῶν ἐπὶ τῶν κανόνων τῆς Τροχαίας καὶ τῆς ὁδικῆς συμπεριφορᾶς γενικώτερον. Ἔντυσαν ἕνα ἀνδρείκελον ὡς τροχονόμον ποὺ τοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα «Φρέντυ» καὶ μαζὺ μὲ τὸν ἐγγαστρίμυθον πραγματικὸν συνάδελφον «χειριστὴν» διδάσκει εἰς τὰ παιδιὰ τοὺς κανόνας τῆς ὁδικῆς ἀσφαλείας. Ὁ ἀξιολάτρευτος «Φρέντυ» ἔχει σημειώσει θεαματικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναπτύξεως καλῶν δημοσίων σχέσεων μεταξὺ Ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ ΧΩΡΙΣ... ΕΤΙΚΕΤΤΑ

Ἡ περιέργεια εἶναι ἰδιότης —ἀπόλυτα ἄλλωστε δικαιολογημένη!!! — ποὺ πρέπει νὰ διακρίνῃ ὅλους τοὺς Ἀστυνομικούς, διότι χωρὶς αὐτὴν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φέρουν εἰς αἴσιον πέρας τὴν δύσκολη ἀποστολὴν τους. Ἡ περιέργεια, ὅμως, τοῦ Ἄγγλου «Μπόμπυ» εἶναι ἐκ τῶν... «ὧν οὐκ ἄνευ» καὶ ξεπερνᾶ τὰ ὅρια ὄχι μόνον τοῦ «καλῶς» ἐννοουμένου καθήκοντος, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὴν παροιμιώδη ἀγγλικὴ φλεγματικότητα. Ἡ φωτογραφία μας εἶναι .....ἄκρως ἐπιβεβαιωτικὴ τῶν ἀνωτέρω καὶ δείχνει τὸν εὐσυνείδητον Ἀστυνομικόν, σὲ ..γονυπετῆ στάσιν, νὰ ψάχνῃ γιὰ τὴν ἀνεύρεσι βόμβας κάτω ἀπὸ σταθμευμένο αὐτοκίνητο, ὕστερα ἀπὸ ἀνώνυμη τηλεφωνικὴ καταγγελία.

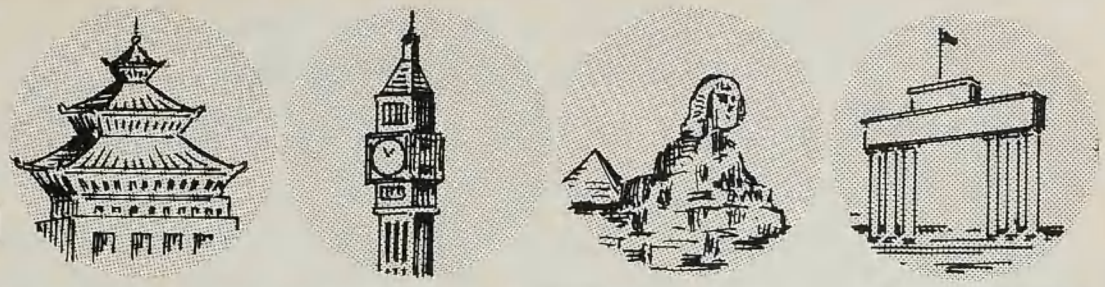

ΜΙΑ... ΜΟΥΣΙΚΟ - ΤΡΟΧΟΝΟΜΙΚΗ ΑΤΡΑΞΙΟΝ

Σὰν Διευθυντὴς στρατιωτικῆς μπάντας, ποὺ μόνον «μπακέττα» τοῦ λείπει, ἐμφανίζεται ὁ γραφικὸς τροχαῖος Τόνυ Ταντάρο, ἰταλικῆς καταγωγῆς, ὅταν ἐκτελῇ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Χάρτφορντ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ρυθμίζοντας τὴν τροχαίαν κίνησιν τῆς πόλεως. Ὁ ἀπίθανος αὐτὸς.. μαέστρος, ποὺ δικαιώνει ἀπολύτως τὴν... καταγωγήν του, δίδει καθημερινὲς «τροχονομικὲς παραστάσεις», τὶς ὁποῖες παρακολουθοῦν μικροὶ καὶ μεγάλοι, ποὺ κυριολεκτικῶς ξετρελλαίνονται ἀπὸ τὴν θεαματικὴ.... ἀτραξιόν του. Τὰ στιγμιότυπα παρουσιάζουν τὸν αὐτοσχέδιο καὶ περιστασιακό... Τοσκανίνι τῆς Τροχαίας σὲ διάφορες πόζες.

όλο όσμο

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΣ

Ὁ βλοσυρὸς καὶ ....«πολλὰ βαρὺς» παραβάτης αὐτοκινητιστὴς δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ καμφθῇ ἀπὸ τὸ γλυκύτατο καὶ ὑποχρεωτικὸ χαμόγελο τῆς ἀξιολάτρευτης τροχονόμου τῶν 18 Μαΐων δίδος Μαίρης —Ἄννας Μπραίητυ, ποὺ μόλις ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Τροχαίαν τοῦ Λονδίνου. Εἶναι ἡ μικροτέρα τροχονόμος τοῦ Σίτυ, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ψήφισιν νόμου περὶ μειώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας διὰ τὴν πρόσληψιν εἰς τὴν Τροχαίαν ἀπὸ 19 εἰς 18 ἐτῶν. Ἀναντιρρήτως ἐπωφελήθη πρώτη ἡ νόστιμη Μαίρη —Ἄνν τῆς εὐεργετικῆς αὐτῆς διατάξεως διὰ νὰ ἀναλάβῃ ὑψηλὰ τροχονομικὰ καθήκοντα καὶ φαίνεται πολὺ ὑπερήφανη καὶ ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὴν δουλιά της. Ἐλπίζομεν ὅτι παρὰ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας της θὰ τὰ καταφέρῃ περίφημα ἢ μήπως ἀμφιβάλλετε;

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ;

Ἡ συνομιλία μὲ τὰ φυτά.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ ὁμιλοῦν εἰς τὰ φυτά, δὲν δύναται, ὅμως, ὁ καθεὶς νὰ λαμβάνῃ ἀπαντήσεις ἀπὸ αὐτά, λέγει ὁ ἀστυνομικὸς Ἄδαμ Κουρύλιεφ, εἰδικὸς ἐπὶ τοῦ χειρισμοῦ τῶν «ἀνιχνευτῶν ψεύδους»,.

Ὁ ὡς ἄνω ἀστυνομικὸς τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Οὐέστλανδ, εἰς τὸ Μίτσιγκαν, λέγει ὅτι τὰ φυτὰ εἶναι τόσον εὐαίσθητα, ὥστε ἀντιδροῦν ἀκόμη καὶ ὅταν κάποιος σκέπτεται, ἁπλῶς, νὰ τὰ κόψῃ.

Ὁ Κουρύλιεφ, ἡλικίας 54 ἐτῶν, ἀποδεικνύει τὴν ἄποψίν του διὰ τοῦ ἀνιχνευτοῦ τοῦ ψεύδους: Συνδέει τὸ ἐξάρτημα τῆς συσκευῆς, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται, συνήθως, διὰ τὴν μέτρησιν τῆς ἐφιδρώσεως τῆς χειρὸς τοῦ ἀνθρώπου, μὲ τὸ φύλλον ἑνὸς φυτοῦ.

Τὰ φυτά, ἐκπέμπουν, διὰ τῶν φύλλων των, ὑγρασίαν, ἀλλὰ ἡ ποσότης τῆς ὑγρασίας αὐτῆς ποικίλλει χάρις δὲ εἰς τὸ γεγονὸς αὐτό, ἡ ἀντίδρασις τῶν φυτῶν ἔναντι τῶν ἀνθρώπων μετρᾶται διὰ τοῦ ἀνιχνευτοῦ τοῦ ψεύδους, καθ' ὃν τρόπον μετρᾶται, ἡ ἀντίδρασις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς ἐρωτήσεις.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀστυνομικὸς λέγει ὅτι ἐδανείσθη ἓν φυλλόδενδρον ἀπὸ γειτονικὸν φυτοπωλεῖον καὶ τὸ ἀφῆκεν εἰς μίαν ἡλιόλουστον γωνίαν. Ἡ βελόνη τῆς συσκευῆς ἐκινεῖτο ἐλάχιστα. Ὅτε, ὅμως, ἐτσίμπησεν ἢ ἐκτύπησε τὸ φυτόν, ἡ βελόνη ἤρχισε νὰ κινῆται «τρελλά», ἀντέδρα δέ, ὡς νὰ κατέγραφε τὸν πόνον ἀνθρώπου.

Τὸ φυλλόδενδρον ἦτο τόσον εὐαίσθητον, ὥστε ἀντέδρα ζωηρῶς ὅταν κάποιος, ἱστάμενος πλησίον, ἐσκέπτετο νὰ τὸ κακομεταχειρισθῇ, λέγει ὁ Κουρύλιεφ.

Ἓν ἀπόγευμα, διηγεῖται, ἀπεφάσισε νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ πείραμα, ἓν ἐκ τῶν φυτῶν τῆς συζύγου του, ἐνῷ ἐκείνη ἀπουσίαζεν ἐκ τῆς οἰκίας. Ἤρχισε νὰ τοῦ ὑποβάλλῃ ἐρωτήσεις ἐνῷ, ταυτοχρόνως, παρετήρει τὴν βελόνην τοῦ «ἀνιχνευτοῦ τοῦ ψεύδους».

—Δὲν ἠμποροῦσα νὰ προκαλέσω ἀντίδρασιν τινὰ εἰς τὸ «φυτόν», λέγει ὁ Κουρύλιεφ. «Ὅταν, ὅμως, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἡ σύζυγός μου ἀπὸ τὴν ὀπισθίαν θύραν, ἡ βελόνη ἤρχισε νὰ κινῆται ζωηρῶς. Ἐζήτησα ἀπὸ τὴν σύζυγόν μου νὰ κάμῃ εἰς τὸ φυτὸν ἐρωτήσεις. Τὸ ἠρώτησεν ἂν ἤθελεν νὰ τὸ μεταφέρῃ εἰς τὸ ὑπνοδωμάτιον, ἢ εἰς παρακειμένην ἐξώθυραν, ἀλλ' ἡ βελόνη δὲν ἐκινήθη. Ὅταν, ὅμως, τὸ ἠρώτησεν ἐὰν ἤθελε νὰ τὸ μεταφέρῃ εἰς τὴν βεράνταν, ἡ βελόνη τοῦ ἀνιχνευτοῦ ἤρχισε, κυριολεκτικῶς, νὰ πηδᾷ.

Ὁ ὑποστηρίζων τὴν περίεργον θεωρίαν λέγει ὅτι γνωρίζει πολλούς, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι τὰ φυτὰ δύνανται νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Εἶναι, ὅμως, ἄγνωστον ἐὰν ἡ ἐπικοινωνία αὐτὴ εἶναι δυνατὸν νὰ μεταφρασθῇ εἰς μίαν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ ἐννοήσουν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ Ἀττάλειοι
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

"Η ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ,,

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Στοιχεῖα ἀπό τήν πολύπλευρη πνευματική δράσι τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

«Σὰν τὸ βουνὸ ποὺ δὲν λυγᾶ στὶς μπόρες καὶ στὰ κρύα,
μὰ πάντα στέκει ἀγέρωχο σὲ κάθε δυσκολία,
ἔτσι στέκει κι ὁ «Παρνασσὸς». . . τὶς δύσκολες τὶς ὧρες. . .
Δὲν ὁμιλῶ γιὰ τὸ βουνό. . . ποὺ κάθονται οἱ κλέφτες.
Μιλῶ γιὰ ἄλλον «Παρνασσὸ» πνευματικὸ καὶ μέγα. . .
Ποὺ θέλει στὰ φτωχὰ παιδιὰ νὰ δώση ὡραῖο δρόμο. . .
καὶ ποὺ τὰ περιβάλει, μὲ πλούσια ἀγκάλη... μὲ γνῶσι καὶ μὲ χάρι...»

Οἱ βαθυστόχαστοι αὐτοὶ στίχοι ποὺ γράφτηκαν ἀπὸ μαθητὰς τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν τοῦ Παρνασσοῦ μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἔναρξι τῆς λειτουργίας των (1872), περιγράφουν μὲ πολλὴ ἐπιτυχία τὴν ἀποστολὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ «τῆς παιδείας τεμένους» ποὺ λέγεται «Παρνασσός». Ἡ ζωὴ καὶ ἡ δρᾶσι του ἔχει συνδεθῆ πολὺ στενὰ μὲ τὴν πολιτιστική, πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς χώρας μας.

Πολὺ εὔστοχα ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ ἐπιφανεῖς ἐκπροσώπους τοῦ πνεύματος, ὡς «ἡ πρώτη τῶν Ἑλλήνων Ἀκαδημία», διότι ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἱδρύσεώς του ἔγινε, χωρὶς ὑπερβολή, πραγματικὸ κέντρο γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀναδημιουργία τοῦ νεοσύστατου τότε Ἑλληνικοῦ Κράτους μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσί του ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγό. Ἡ προσφορὰ τοῦ αἰωνόβιου αὐτοῦ Συλλόγου γιὰ τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία ἔχει ἀναμφίβολα, μεγάλη σημασία.

Ὅταν ἱδρύθη ὁ Παρνασσὸς τὴν 24-6-1865 ἀπὸ τὰ τέσσερα παιδιὰ τοῦ νομισματολόγου Παύλου Λάμπρου ποὺ ἦταν μαθηταὶ Γυμνασίου, τότε τὸ γέννημα τοῦ 8ετοῦς σκληροῦ ἀγῶνος μικρὸ Ἑλληνικὸ κρατίδιο, ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμη κἂν συμπληρώσει 50 χρόνια ἐλεύθερης ζωῆς, ἦτο γεμᾶτο ἀπὸ ἐρείπια ὑλικὰ καὶ πνευματικά. Ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψι ἡ κατάστασι αὐτή, εὔκολον εἶναι νὰ νοιώση κάθε ἄνθρωπος καλῆς θελήσεως, πόσο σημαντικὸ ρόλο ἔπαιξε ἡ δραστηριότης τοῦ Παρνασσοῦ στὸν κοινωνικό, τὸν πολιτιστικὸ καὶ κυρίως στὸν ἐκπαιδευτικὸ τομέα. Μὲ τὴν εὐγενῆ μέριμνα ἀόκνως ἐργασθέντων μελῶν καὶ φίλων του καὶ τὶς παροχὲς εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν του, ἐνίοτε δὲ καὶ μὲ πρωτοβουλίες καὶ οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις τῆς πολιτείας, ἱδρύθη μετεωρολογικὸς σταθμός, ἐνηργήθη ἀπογραφὴ πληθυσμοῦ, ὠργανώθησαν διεθνῆ συνέδρια, ἀνεπτύχθη ἡ μουσικὴ καὶ καλλιτε-

Τὸ κτίριον ὅπου στεγάζεται ὁ Σύλλογος παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση εἰς Ἀθήνας.

χνική κίνησι τοῦ τόπου καὶ ἔλαβαν χώραν πολλὰ ἄλλα σημαντικὰ ἀπὸ πνευματικὴ ἄποψι ἐπιτεύγματα.

Μὲ τὴν ἵδρυσι τοῦ Παρνασσοῦ οἱ ἱδρυτές του ἐπεδίωξαν νὰ δημιουργήσουν ἕνα ἀκόμη Πνευματικὸ γιὰ τὸν τόπο αὐτὸ Ἵδρυμα - παράλληλα μὲ τὸ Ἐθνικὸ Πανεπιστήμιο - μὲ κύριο σκοπὸ τὴν διανοητική, ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ καθιδρύματος παρήλασαν κορυφαῖοι τῆς ἐπιστήμης, τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης ἐκπρόσωποι καὶ μετέδωσαν μὲ ἁπλὸ τρόπο στὸ λαὸ γνώσεις καὶ ἀρχὲς μὲ τὶς ὁποῖες ἀνυψώνεται τὸ πνεῦμα, ἐξευγενίζεται ἡ καρδιά, διαπλάσσεται τὸ ἦθος καὶ μορφώνεται ὁ χαρακτῆρας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ βήματος τοῦ Παρνασσοῦ σὲ κάθε ὑγιῆ πνευματική, καλλιτεχνικὴ καὶ μορφωτικὴ κίνησι καὶ ἡ κοινωνικὴ προσφορὰ τῶν Σχολῶν του εἶναι μία μαρτυρία γιὰ τὴν ὀρθότητα τῆς ἐνεργείας τῶν ἀειμνήστων ἱδρυτῶν του ποὺ ἀποτελεῖ ταὐτόχρονα ἐμπράγματη δικαίωσι τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου των.

Ὁ Παρνασσὸς μὲ τὸ πολυσχιδὲς ἔργον καὶ τὰ πνευματικὰ κεφάλαια ποὺ διέθεσε γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ τόπου, ἐσφυρηλάτησε τοὺς δεσμοὺς τῆς πνευματικῆς ἑνότητος τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ. Παρουσίασε ἔργο ποὺ ξεπέρασε τὸν χρόνο. Ὁ σκοπὸς καὶ οἱ στόχοι του πραγματώνονται μὲ ὁμιλίες, διαλέξεις, δημόσιες συζητήσεις, ἀνακαινώσεις καὶ ἐπιστημονικὲς διατριβές, ποὺ ἀναφέρονται στὴν Ἱστορία τῆς τέχνης, τὴν Ἱστορία Πολιτισμοῦ, τῶν ἐπιστημῶν (Ἰατρικῆς, Φαρμακευτικῆς, Δικαίου, Φιλοσοφίας), τὴν Δημοσία Ἐκπαίδευσι, τὰ Νεοελληνικὰ Γράμματα, τὶς ἑλληνικὲς παροιμίες κ.λ.π. Ὀργανώνει καλλιτεχνικὲς ἐκθέσεις, συναυλίες, μουσικολογικὲς ἑσπερίδες μὲ σκηνικὲς παραστάσεις, ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις κατὰ τὶς ἐθνικὲς ἐπετείους καὶ θρησκευτικὲς ἑορτές. Παρουσιάζει χορωδίες καὶ μαντολινάτες καντάδας. Προκηρύσσει διαγωνισμοὺς (λογοτεχνικούς, ποιητικούς, θεατρικούς) πανελληνίους, καὶ ἀπονέμει βραβεῖα καὶ ἔπαθλα στοὺς νικητάς.

Διαθέτει βιβλιοθήκην καὶ ἀναγνωστήριον καὶ ἐκδίδει χρήσιμα βιβλία, ἐπετηρίδα, ἀπολογισμὸν δράσεως, Ἡμερολόγιον, Δελτίον τοῦ Φυσιογνωστικοῦ Τμήματός του, καὶ ἄλλα ἐκλεκτὰ δημοσιεύματα μὲ τὰ ὁποῖα συμβάλλει σημαντικὰ στὴν ἔρευνα ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων. Ἐπίσης κυκλοφορεῖ τὸ ὁμώνυμον 3μηνιαῖο περιοδικόν του (ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ) τὸ ὁποῖο περιέχει μελέτες, ἀνέκδοτα κείμενα, χρονικά, μουσικοκριτικὰ σημειώματα καὶ διάφορα ἄλλα δημοσιεύματα μὲ ἐκλεκτὸ πληροφοριακὸ ὑλικὸ καὶ σημειώνει συνεχῶς ἀνοδικὴ πορεία ἀπὸ πλευρᾶς ποιοτικῆς στάθμης. Ἔτσι μὲ τὴν πρωτοπόρο προσπάθεια καὶ τὴν πολύμορφη 100χρονη δρᾶσι του γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀνάπτυξι τοῦ λαοῦ, δίκαια, ἐχαρακτηρίσθη ὡς «ἑστία παιδείας» καὶ ὡς «Ἀκαδημία τῆς Ἑλλάδος».

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ἰδιαίτερα ἐπρωτοστάτησε καὶ ἀνέπτυξε πολλαπλῆ, πολύπλευρη καὶ ἀξία μιμήσεως ἐθνικο - κοινωνικὴ δραστηριότητα, εἶναι ὁ τομεὺς τῆς λαϊκῆς παιδείας. Ἔξοχοι ἄνδρες ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν ἡγεσία του καὶ οἱ ὁποῖοι συνέλαβαν τὴν ἰδέα γιὰ τὴν ἵδρυσί του, πολὺ ἐνωρὶς ἀπεφάσισαν καὶ ἀντιμετώπισαν τὴν κοινωνικὴ δυσπραγία τῆς ἐποχῆς των μὲ τὴν ἵδρυσι «Νυκτερινῶν Σχολῶν ἀπόρων παίδων» στὴν Ἀθήνα ποὺ ἐπραγματοποιήθη στὰ 1872.

Μέσα στὴν πρώτη 10ετία ἀπὸ τὴν ἵδρυσί του, τὸ σοβαρώτερο αὐτὸ ἐκπαιδευτικὸ ἔργο τοῦ Παρνασσοῦ ποὺ ἐσημείωσε θετικὴ ἐπιτυχία, ἐξαπλώθηκε ταὐτόχρονα σὲ πολλὲς ἄλλες πόλεις ὅπως ὁ Βόλος, ἡ Καλαμάτα, τὸ Ἄργος, ἡ Πάτρα, ἡ Χαλκίδα, ἡ Ζάκυνθος, τὸ Μεσολόγγι, ἡ Ἄνδρος, ἡ Σύρος, ἡ Λευκάδα, τὸ Ἀργοστόλι, ὁ Πύργος κ.λ.π.

Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἶναι πολὺ μεγάλη. Μπορεῖ δὲ νὰ ἐκτιμηθῆ καλύτερα ὁ δύσκολος ἀγὼν ποὺ διεξήχθη συστηματικὰ καὶ προγραμματισμένα ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους παράγοντας τοῦ Συλλόγου γιὰ τὴν ταχύτερα, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐξάλειψι τοῦ «παιδικοῦ δουλεμπορίου», ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῦτο διεξήγετο ἀσύστολα καὶ εἶχε λάβει τεράστιες διαστάσεις μέσα στὴν τότε ἑλληνικὴ κοινωνία.

Καὶ ἦτο, ὡς ἐκ τούτου, εὐνόητον ὅτι προσέκρουσε ὁ ἀγὼν καὶ ἡ καθ' ὅλα εὐγενὴς καὶ σωτηρία αὐτὴ προσπάθεια σὲ ὠργανωμένα συμφέροντα, στὴν ἔλλειψι κατανοήσεως ἀπὸ πλευρᾶς τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καὶ μάλιστα πολλὲς φορὲς στὴν ἀντίδρασι ἀρκετῶν γονέων τῶν δουλευόντων, κατὰ ἀπάνθρωπο τρόπο, δυστυχῶν καὶ ἄμοιρων νέων ἢ παιδιῶν. Λόγοι στοιχειώδους εὐγνωμοσύνης ἐπιβάλλουν τὸ χρέος σὲ κάθε νεοέλληνα νὰ γνωρίζη καὶ νὰ μὴ ξεχνᾶ τὰ ὀνόματα τῶν εὐγενῶν ἐκείνων συμπατριωτῶν μας οἱ ὁποῖοι παλλόμενοι ἀπὸ ἱερὸν ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴν ταχεῖα ἀναγέννησι τῆς νέας ἑλληνικῆς γενεᾶς, συνέλαβαν γιὰ πρώτη φορὰ καὶ ἐπραγμάτωσαν τὴν ἰδέα γιὰ τὴν ἵδρυσι, τὴν ὀργάνωσι καὶ λειτουργία τοῦ λυτρωτικοῦ αὐτοῦ ἐθνικο - κοινωνικοῦ ἔργου. Οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοὶ ἄνδρες εἶναι οἱ : Σπῦρος Βασιλειάδης, Ν. Λεβίδης, Α. Διομήδης Κυριακός, Μ. Λάμπρος, Δ. Κορομηλᾶς, Γ. Ἀγγελόπουλος, Γ. Ζαβιτσάνος, Ε. Ζαλοκώστας καὶ Ν. Χατζῖσκος.

Οἱ νυκτερινὲς Σχολὲς τοῦ Παρνασσοῦ λειτουργοῦν ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932 στὸ κτίριο τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη τὸ ἴδιο ἔτος ἐπὶ τῶν ὁδῶν Θεμιστοκλέους καὶ Κατακουζηνοῦ καὶ περιλαμβάνει αἴθουσες διδασκαλίας, κινηματογράφου, ἀναγνωστηρίου, κοιτῶνες, λουτρά, ὑπόστεγα Γυμναστικῆς, μουσεῖο φυσικῆς ἱστορίας, ἐργαστήριον φυσικῆς, καὶ ἄλλους κοινόχρηστους χώρους. Ἡ ὀργάνωσι τῶν Σχολῶν ἀντιμετωπίσθη μὲ ἐπιτυχία ἀπὸ τὶς κατὰ καιροὺς Ἐφορεῖες των.

Τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ ἔτος 1872 μέχρι σήμερα. Ἀπὸ τὸ ἔτος 1969 ἄρχισε νὰ λειτουργῆ Μικτὸ Νυκτερινὸ Γυμνάσιο κλασσικοῦ τύπου καὶ φροντιστήριο Ξένων γλωσσῶν. Σχολὴ Λογιστῶν δὲ ἀπὸ τὸ ἔτος 1973. Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν του ὁ Παρνασσὸς ἀπονέμει κάθε χρόνο βραβεῖα καὶ χρηματικὴ ἐνίσχυσι στοὺς μαθητὰς ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν ἀρίστη ἐπίδοσι στὰ μαθήματά τους καὶ τὸ ἦθος τους. Ἔτσι ἀνέδειξε πολὺ καλοὺς μαθητὰς καὶ ἀργότερα χρηστοὺς πολίτες στὴν κοινωνία. Τὸν περασμένο χρόνο μάλιστα οἱ μαθήτριες τοῦ Νυκτερινοῦ του Γυμνασίου, μολονότι ἐργάζονται σκληρὰ γιὰ νὰ ζήσουν καὶ νὰ σπουδάσουν, ἐπέτυχαν ἕνα μεγάλο ἄθλο. Κατώρθωσαν νὰ ἀποσπάσουν πολλὰ βραβεῖα μὲ τὴν ἀρίστη ἐπίδοσι ποὺ ἐπέδειξαν στὰ μαθήματα, τὸ ἔργο καὶ τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἀπορρέουν γενικὰ ἀπὸ τὴν μαθητική τους ἰδιότητα.

Τὸ ἄκρως συγκινητικὸ καὶ εὐχάριστο αὐτὸ γεγονὸς δὲν εἶναι ὑπερβολικό, ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐπὶ δώδεκα βραβευθέντων οἱ δέκα ἦσαν μαθήτριες λίαν ἐπιμελεῖς καὶ φιλόπονες ποὺ δικαιωματικὰ ἐβραβεύθησαν. Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων ἔγινε σὲ ἐπίσημη εἰδικὴ τελετὴ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου διεθνοῦς κύρους Καθηγητὴ τῆς Φιλοσοφίας καὶ Ἀκαδημαϊκὸ κ. Ἰωάννη Θεοδωρακόπουλο ποὺ εἰκονίζεται στὴ φωτογραφία ἀνάμεσα στοὺς βραβευθέντας μαθητὰς καὶ μαθήτριες.

Αὐτὴ εἶναι μέσα σὲ λίγες γραμμὲς μία ὑποτυπώδης σκιαγράφησι τῆς δράσεως τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τῶν Σχολῶν του. Διότι ἀσφαλῶς εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνη μία ἔρευνα ἀπὸ παράγοντες τοῦ Παρνασσοῦ γιὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν θέμα, οἱ ὁποῖοι εἶναι πιὸ ἁρμόδιοι ἀπὸ μᾶς νὰ παρουσιάσουν, ἔστω καὶ συνοπτικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν πλούσια δρᾶσι του.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Καθηγητὴς —Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ι. Θεοδωρακόπουλος ἐν μέσῳ βραβευθέντων μαθητῶν τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν τοῦ Συλλόγου.

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΓΕΝΙΚΑΙ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἡ γεωγραφικὴ θέσις καὶ ἡ ἱστορία τῆς Φινλανδίας, ἡ ὁποία εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν Σκανδιναυικῶν Χωρῶν καὶ τῆς Ρωσσίας ἔπαιξαν σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἐξέλιξίν της. Ἡ μαγευτικὴ αὐτὴ χώρα, μὲ τὶς χιλιάδες γραφικὲς λίμνες καὶ τὰ ἀπέραντα ὑψηλὰ καὶ καταπράσινα βουνά της ἔχει ἔκτασιν 337.000 τετρ. χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν περίπου 4.700.000 κατοίκων. Ἡ θέσις της, ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους της καὶ τὸ κλῖμα της ἐπηρέασαν τόσον τὴν οἰκονομικὴν ὅσον καὶ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας αὐτῆς.

Ὅπως κι' ὅλοι οἱ Φινλανδικοὶ θεσμοὶ ἔτσι κι' ἡ Ἀστυνομία της εἶναι ὑπερήφανη διὰ τὴν μακρὰν ἱστορίαν της, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν 13ον αἰῶνα. Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἐξέλιξις τοῦ Φινλανδικοῦ Ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ διακρίνεται ἀπὸ μίαν συνεχῆ τάσιν ἐνισχύσεως τοῦ συγκεντρωτικοῦ ἀστυνομικοῦ συστήματος. Ἡ τάσις αὐτὴ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κεντρικῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας συνεχίσθη κατὰ τὰ παρελθόντα 700 ἔτη ἀσχέτως τῆς κρατούσης ἑκάστοτε πολιτικῆς καταστάσεως. Ἡ βαθμιαία αὐτὴ ἀλλαγὴ συνεχίσθη βραδέως μὲν ἀλλὰ σταθερῶς κατὰ τὴν περίοδον τῆς Σουηδικῆς κατοχῆς τῆς Φινλανδίας, τὴν περίοδον τῆς ἐπὶ 100 χρόνια Ρωσσικῆς κυριαρχίας καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα 50 χρόνια τῆς ζωῆς τῆς Φινλανδίας ὡς ἐλευθέρας Δημοκρατίας.

Σήμερον, ἡ Φινλανδικὴ Ἀστυνομία, ἀποτελεῖ ἕνα ὄργανο τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἂν καὶ αἱ πόλεις ἐνισχύουν τὸν ἀστυνομικὸν προϋπολογισμὸν κατὰ τὸ 1/3, ἡ δύναμις, ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ δραστηριότης τόσον τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἀστικῶν κέντρων ὅσον καὶ τῆς τοιαύτης τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν καθορίζεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀστυνομικὴ ὀργάνωσις καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη δρᾶ προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τοῦ 1966 καὶ τοῦ Κανονισμοῦ ταύτης τοῦ ἔτους 1969.

Γένοι συνεδέξοι

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΡΥΠΗ
Ταγματάρχου Χωρ)κῆς

Τὸ παρὸν ἄρθρον ἀφιεροῦται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς Φινλανδίας, τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς μέχρι τὸ 1973 ἦτο ὁ ἐξαίρετος συνάδελφος καὶ φίλος ΦΙΛΙΑΡ ΓΙΑΡΒΑ, μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ γράφων συνεξεπαιδεύθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Πουρντοῦ — Ἰντιάνας Η.Π.Α. κατὰ τὸ ἔτος 1956.

Ἡ σημερινὴ δύναμις τῆς Φινλανδικῆς Ἀστυνομίας ἀνέρχεται εἰς 9.100 ἄνδρας συμπεριλαμβανομένου τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ της. Τὸ ὅριον συνταξιοδοτήσεως εἶναι διὰ μὲν τοὺς Χωροφύλακας καὶ τοὺς Ὑπαξιωματικοὺς τὸ 60 ἔτος, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον προσωπικὸν τὸ 67 ἔτος. Οἱ συνταξιοδοτικοὶ νόμοι εἶναι ἀκριβῶς οἱ αὐτοὶ μὲ τοὺς τοιούτους τῶν λοιπῶν κρατικῶν λειτουργῶν.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται ἡ Φινλανδικὴ Ἀστυνομία εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχει μία εἰδικὴ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως ταύτης εἶναι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Φινλανδικῆς Ἀστυνομίας. Ὁ Ἀρχηγὸς ἔχει δύο βοηθούς, τὸν Ὑπαρχηγὸν καὶ τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διεύθυνσις Ἀστυνομίας ἔχει 6 γραφεῖα, ἤτοι : Τὸ Γραφεῖον Διοικητικοῦ, τὸ Γραφεῖον τῶν ἐν στολῇ ἀνδρῶν, τὸ Γραφεῖον Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων, τὸ Τεχνικὸν Γραφεῖον, τὸ Γραφεῖον ὀχημάτων καὶ τὸ Γραφεῖον Ἀλλοδαπῶν. Τῶν ἀνωτέρω Γραφείων προϊστανται Διευθυνταὶ Ἀστυνομικοί. Τὸ πολιτικὸν προσωπικὸν τῶν ἐν λόγῳ Γραφείων ἔχει ἐπίσης ἐμπειρίαν ἐπὶ παντὸς ἀστυνομικοῦ ἔργου.

Ἡ Διοίκησις καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἀστυνομικῆς δραστηριότητος εἰς τὰς 12 Διοικητικὰς Περιφερείας τῆς Φινλανδίας ἀνήκει εἰς τὴν περιφερειακὴν Διοίκησιν. Αἱ περιφερειακαὶ αὐταὶ Διοικήσεις ἐξυπηρετοῦν τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν ἔχουν αὐτοδιοίκησίν τινα. Οἱ περιφερειακοὶ Διοικηταὶ διορίζονται τόσον εἰς τὰς ἀστικάς, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς καὶ ἔχουν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ἀστυνομεύσεως τῆς περιφερείας των. Εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ὑφίστανται ἐν τούτοις εἷς Ἐπιθεωρητὴς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος κατευθύνει καὶ ἐπιβλέπει τὴν ἀστυνομικὴν δραστηριότητα. Κατὰ τὸ 1944 οἱ ἐν λόγῳ Ἐπιθεωρηταὶ ἀνέλαβον καὶ καθήκοντα Δημοσίου Κατηγόρου εἰς σοβαρὰς ὑποθέσεις καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ταύτην ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Εἰσαγγελικῶν ἀρχῶν.

Αἱ μάχιμοι Ὑπηρεσίαι τῆς Ἀστυνομίας εἶναι αἱ κάτωθι :

Ἡ Γενικὴ Ἀστυνομία, ἡ Ἐγκληματολογικὴ Ἀστυνομία, ἡ Ἀστυνομία Ἀσφαλείας καὶ ἡ Μηχανοκίνητος Ὑπηρεσία Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως.

Αἱ βοηθητικαὶ Ὑπηρεσίαι εἶναι : Ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀκαδημία, οἱ Ἀστυνομικοὶ κύνες, τὸ Συνεργεῖον αὐτοκινήτων, ἡ Ἀποθήκη ἐφοδίων - ὑλικοῦ καὶ ἡ Ὑπηρεσία Τηλεπικοινωνιῶν.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Αὕτη ἀποτελεῖ τὴν Ἀστυνομίαν τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων καὶ χωριῶν καὶ τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Περιφερειακῶν Ἀρχῶν. Ἑκάστη πόλις ἀποτελεῖ μίαν ἀστυνομικὴν περιφέρειαν, τῆς ὁποίας προϊσταται εἷς Διοικητὴς (Ἀρχηγός), ὁ ὁποῖος εἰς τοὺς μεγάλους Δήμους πρέπει νὰ εἶναι ἀπαραιτήτως πτυχιοῦχος Νομικῆς. Οἱ Διοικηταὶ Ἀστυνομίας ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Περιφερειακὸν Ἐπιθεωρητὴν Ἀστυνομίας.

Ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐπαρχίας ἢ πόλεως ὁ Διοικητὴς ἔχει ὡς βοηθοὺς ἕνα Ὑποδιοικητήν, ἕνα Γραμματέα, ἕνα Κομισσάριον (Μοίραρχον ἢ Ὑπομοίραρχον) καὶ ἕνα Ὑπαξιωματικόν.

Ἑκάστη Διοίκησις ὡς βασικὰς μονάδας ἔχει τὴν ἐν στολῇ μάχιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἓν Τμῆμα Ἀσφαλείας. Εἰς τὰς μεγαλυτέρας πόλεις ὑπάρχουν ἓν Τμῆμα Τροχαίας καὶ ἓν Τμῆμα Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Αἱ Ἀστυνομικαὶ Διοικήσεις τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν ἔχουν τὴν ἰδίαν διάρθρωσιν μὲ τὰς τοιαύτας τῶν πόλεων, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ πληθυσμοῦ των. Ἡ δύναμίς των ποικίλλει ἀπὸ 95 ἕως 3 ἄνδρας.

Ἡ Ἀστυνομία τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν πλέον τῶν κυρίως ἀστυνομικῶν καθηκόντων εἶναι ἐπιφορτισμένη καὶ μὲ πλεῖστα ἄλλα καθήκοντα διοικητικῆς φύσεως ὡς π.χ. εἴσπραξιν φόρων, ἐκτέλεσιν Δικαστικῶν ἐγγράφων, κατασχέσεις κ.λ.π.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν ἐκτελοῦν ἐπίσης καθήκοντα Δημοσίου Κατηγόρου.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΣΙΝΣΚΙ

Τὸ Ἑλσίνσκι εἶναι πρωτεύουσα τῆς Φινλανδίας. Ἔχει πληθυσμὸν περίπου 520.000 κατοίκους. Ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας τοῦ Ἑλσίνσκι εἶναι ἡ μεγαλύτερη καὶ καλύτερα ὠργανωμένη Ἀστυνομικὴ Ὑπηρεσία τῆς Φινλανδίας. Ταύτης προϊστανται εἷς Διευθυντής, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς βοηθούς, ἕνα Ὑποδιευθυντήν, ἕνα Διευθυντὴν τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ὑπηρεσίας, καὶ ἕνα Νομικὸν Σύμβουλον. Ἡ δύναμίς της ἀνέρχεται εἰς 2.000 ἄνδρας.

Τὰ κυριώτερα Γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας εἶναι τὰ ἑξῆς :

Ἡ Γραμματεία, τὸ Γραφεῖον Οἰκονομικοῦ, τὰ Τμήματα, τὸ Κεντρικὸν Τμῆμα,

ἡ Ἵππος Ἀστυνομία, τὸ Κεντρικὸν Συνεργεῖον, τὸ Τμῆμα Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων, τὸ Τμῆμα Τροχαίας, τὸ Τμῆμα Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τὸ Τμῆμα Ἐλέγχου Διαβατηρίων καὶ Τακτοποιήσεως Ἀλλοδαπῶν.

Ἡ πόλις εἶναι διηρημένη εἰς ἐννέα Τμήματα Ἀστυνομικά, τὰ ὁποῖα ἐκτὸς τῶν κυρίως ἀστυνομικῶν καθηκόντων ἐνεργοῦν τὸν ἔλεγχον τῶν Καταστημάτων (Ξενοδοχείων, Ἑστιατορίων κ.λ.π.). Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἐκτελεῖ καὶ καθήκοντα Δημοσίου Κατηγόρου διὰ τὰ πταίσματα.

Τὸ Κεντρικὸν Τμῆμα ἀποστολὴν ἔχει νὰ ὑποβοηθῇ εἰς τὸ ἔργον των ὅλα τὰ λοιπὰ Τμήματα καὶ τὸ προσωπικόν του ἀποτελεῖ τὴν ἐφεδρικὴν δύναμιν αὐτῶν ὁσάκις παραστῇ ἀνάγκη. Τὸ Τμῆμα τοῦτο κατευθύνει καὶ ἐλέγχει ἅπαντα τὰ περιπολικὰ αὐτοκίνητα καὶ πλοιάρια.

Ἡ ἔφιππος δύναμις χρησιμοποιεῖται μόνον διὰ περιπολίας εἰς ἀραιοκατοικημένας περιοχὰς καὶ εἰς διαφόρους συγκεντρώσεις.

Τὸ Κεντρικὸν Συνεργεῖον ὀχημάτων φροντίζει διὰ τὴν κίνησιν τῶν 107 ὀχημάτων τῆς Διευθύνσεως.

Τὸ Τμῆμα Ἐγκληματολογικῶν Ἀνατητήσεων, διαιρεῖται εἰς 4 γραφεῖα, τοὐτέστιν, Γραφεῖον Ἀνθρωποκτονιῶν καὶ ἑτέρων ἐγκλημάτων βίας, Γραφεῖον Διαρρήξεων, Γραφεῖον Κλοπῶν, καὶ Γραφεῖον Πλαστογραφιῶν - Ἀπατῶν κ.λ.π. Ἐπίσης εἰς τὸ Τμῆμα τοῦτο ὑπάρχει ἡ Γραμματεία, ἓν Τεχνικὸν Γραφεῖον, Γραφεῖον Ἀπολωλότων καὶ Γραφεῖον Παρακολουθήσεως τῶν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολυομένων κρατουμένων.

Τὸ Τμῆμα Τροχαίας εἶναι ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία ταξινομήσεως καὶ καταγραφῆς ἁπάντων τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν Ἐλσίνσκι κυκλοφορούντων ὀχημάτων, χορηγήσεως τῶν πάσης φύσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας, ὁδηγῶν κ.λ.π., ἐλέγχου τῶν μεταφορῶν γενικῶς καὶ ἐλέγχου καὶ ρυθμίσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων.

Τὸ Τμῆμα Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μεριμνᾶ διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην προσώπων, ἐπαιτῶν, ἀλητῶν, ἀλκοολικῶν, ἀνηλίκων κ.λ.π. Ἐπίσης εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν διερεύνησιν τῶν ἐγκλημάτων ναρκωτικῶν.

Τὸ Τμῆμα Διαβατηρίων χορηγεῖ διαβατήρια εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν διαβατηρίων, τὴν καταγραφὴν καὶ τακτοποίησιν τῶν ἀλλοδαπῶν κ.λ.π.

Τὸ Τμῆμα καταγραφῆς, τηρεῖ ἀρχεῖον ταὐτότητος οὐχὶ μόνον τῶν ἀλλοδαπῶν προσωρινῶς διαμενόντων εἰς τὸ Ἐλσίνσκι ἀλλὰ καὶ ἁπάντων τῶν μονίμων κατοίκων τούτου.

Η ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Τὸ Μηχανοκίνητον Τμῆμα, τὸ ὁποῖον συνεστήθη τὸ 1930 λόγῳ τῶν κρατουσῶν τότε ἐκτάκτων ἀναγκῶν, καὶ τὸ ὁποῖον μέχρι τὸ 1933 εἶχεν ἁρμοδιότητα μόνον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἐλσίνσκι, ἤδη ἔχει ἁρμοδιότητα ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

Μεταξὺ τῶν πλείστων ὅσων καθηκόντων τῆς μονάδος ταύτης εἶναι καὶ ἡ διεξαγωγὴ τῆς κυκλοφοριακῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ κοινοῦ, ἡ πρόληψις τῶν ἐγκλημάτων σχετικῶν μὲ τὴν κατάχρησιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων περὶ ναυσιπλοΐας, θήρας καὶ ἁλιείας κ.λ.π. Πρὸς τούτοις συνδράμει τὴν Ἀστυνομίαν εἰς περιπτώσεις πολιτικῶν, κοινωνικῶν κ.λ.π. συγκεντρώσεων, ἀποτελοῦσα τὴν ἐφεδρείαν ταύτης ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

Ἡ «Περιπολία καλῆς θελήσεως» ἡ ὁποία συνεστήθη τὸ 1956, ἀποτελεῖ μίαν καινοτομίαν τῆς Φινλανδικῆς Ἀστυνομίας, καὶ ἔκτοτε ἐπέτυχε νὰ ὑποκινήση τὸ ἐνδιαφέρον καὶ νὰ κερδίση τὴν συμπαράστασιν τοῦ κοινοῦ εἰς τὸ θέμα τῆς Τροχαίας. Σκοπὸς τῆς «Περιπολίας καλῆς θελήσεως» εἶναι νὰ συνδράμῃ τοὺς ὁδηγοὺς εἰς τὸ ν' ἀποκτήσουν καλὰς ἕξεις καὶ νὰ βελτιώσῃ τοὺς κακοὺς ὁδηγούς, νὰ παρέχῃ ὁδηγίας καὶ πάσης φύσεως συνδρομὴν εἰς τοὺς ὁδηγούς. Τὰ ὀχήματα τῆς ἐν λόγῳ μονάδος εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ πάσης φύσεως μέσα διὰ τὴν παροχὴν συνδρομῆς εἰς τοὺς ὁδηγοὺς καὶ διὰ τὴν διενέργεια προληπτικῆς δραστηριότητος ὡς π.χ. ραδιοτηλέφωνα, ραντὰρ ταχύτητος, φωτογραφικὰς μηχανὰς τραφιπάξ, ἅπαντα τὰ ἀπαραίτητα μέσα διὰ τὴν παροχὴν πρώτων βοηθειῶν καὶ συνδρομὴν τεχνικὴν εἰς τοὺς χρήζοντας τοιαύτην.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀπόδοσις τῆς ὁμάδος ταύτης εἰς τὸ πρόβλημα τῆς προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων καὶ συνδρομῆς τοῦ κοινοῦ, ὥστε ὁ Φινλανδικὸς λαὸς εἰς ἀναγνώρισιν τῶν προσφερθεισῶν ὑπηρεσιῶν της ἐδώρισε εἰς τὴν ἐν λόγῳ μονάδα 58 νέα ὀχήματα.

Τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Μηχανοκινήτου Ἀστυνομίας εὑρίσκεται εἰς τὸ Ἐλσίνσκι, ὅπως καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας, εἰς ἑκάστην δὲ ἐπαρχίαν ἔχει ἤδη ἀπὸ μίαν μονάδα. Ἡ Μηχανοκίνητος Ἀστυνομία ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Καίτοι ὅλαι αἱ περιφερειακαὶ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι ἔχουν ἐκπαιδευμένον προσωπικὸν εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος, ὑφίσταται ἡ τάσις μεγαλυτέρας συγκεντρώσεως τῆς δραστηριότητος ταύτης τῆς Ἀστυνομίας. Οὕτω συνεστήθη τὸ 1955 ἡ Κεντρικὴ Ἐγκληματολογικὴ Ὑπηρεσία, μὲ ἁρμοδιότητα ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

Ἔφιπποι ἀστυνομικοὶ τῆς Φινλανδικῆς Ἀστυνομίας εἰς κεντρικὸν δρόμον τοῦ Ἐλσίνσκι. Ἐπιβλητικὴ ἐμφάνισις ἡ ὁποία συνδυάζεται καὶ μὲ οὐσιαστικὸ ἀποτέλεσμα.

Τὸ, ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ, κτίριον ὅπου στεγάζονται αἱ κεντρικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Φινλανδικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸ Ἑλσίνσκι.

Τὸ Ἀρχηγεῖον της ἀπὸ τοῦ 1967 ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Ἑλσίνσκι κι' ἔχει ἀνὰ μίαν μονάδα εἰς ἑκάστην περιφερειακὴν Ἀστυνομικὴν Διοίκησιν, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐνεργεῖ. Ἡ Ὑπηρεσία αὕτη, ὅπως καὶ ἡ Μηχανοκίνητος Ἀστυνομία ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Ἀρχηγείου ἔχει ὡς ἀκολούθως : Τὸ Γενικὸν Γραφεῖον, τὸ Γραφεῖον τῶν Ἀνακρίσεων (τὸ Γραφεῖον τοῦτο ἔχει ἐπίσης τὴν εὐθύνην τῆς ἐπαρχίας Οὐσιμάα), τὸ Γραφεῖον Πληροφοριῶν, τὸ Γραφεῖον Ταυτοτήτων, καὶ τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον.

Πλέον τῶν ἀνωτέρω Γραφείων, ὑπάρχουν τρεῖς Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας (αὐτὸς εἶναι ὁ ἀνώτατος βαθμὸς τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης), οἱ ὁποῖοι εἶναι πτυχιοῦχοι Νομικῆς.

Νέες ἐκδόσεις

ΚΩΣΤΑ ΠΗΓΑΔΙΩΤΗ: «Οἱ ἀποσκευές». Ἕνα νέο ποιητικὸ ἔργο, τὸ τέταρτο στὴ σειρά, τοῦ διαλεχτοῦ συγγραφέα.

Ὁ ποιητὴς ἔχει τὸ χάρισμα νὰ κάνη ποίηση τὶς ἁπλὲς καθημερινὲς καταστάσεις. Τὰ ποιήματά του εἶναι μιὰ ζωντανὴ ἔκφραση ἀνησυχιῶν, στοχασμῶν καὶ ἐλπίδων.

Οἱ στίχοι του μοντέρνοι, ὑποβλητικοί, γεννημένοι ἀπὸ τὴν καθαρὴ ἀποκαλυπτικὴ ποίηση, ἔχουν πυκνωμένη συγκίνηση, διαύγεια, βάθος καὶ ἥμερη λυρικὴ ἀπόσταξη.

Ὁ ποιητὴς ἐκφράζει τὶς ἰδέες του μ' ἕνα καθαρὰ προσωπικὸ ὕφος. Ἰδιαίτερα καταφέρνει νὰ δώση στοὺς στίχους του τὴ συμπύκνωση καὶ τὴν ἐπιγραμματικότητα, στοιχεῖα ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν ἀληθινή, τὴν μεγάλη ποίηση.

Σελίδες 60, ἔκδοση «Νέα Σκέψη», Ἀθῆναι 1974.

• • •

ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΟΥΤΙΒΑ: «Α.Μ. Κορινθιανὸς — Ἡ ζωή του, ἡ ποίησή του».

Μιὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ καλογραμμένη αἰσθητικὴ μελέτη, γύρω ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ ποιητῆ Ἀνδρέα Μιχόπουλου, ποὺ εἶναι πιὸ πολὺ γνωστὸς μὲ τὸ Ψευδώνυμο «Κορινθιανός».

Στὸν πρόλογό του ὁ διαλεχτὸς συγγραφέας γράφει: «... Ἡ ἀγάπη μου καὶ ὁ θαυμασμός μου πρὸς τὸν ποιητὴ καὶ τὸν ἄνθρωπο Ἀνδρέα Μιχόπουλο, τὸν Κορινθιανό, μὲ ὡδήγησε νὰ γράψω λίγες σκέψεις γύρω ἀπὸ τὸ ἔργο του, ποὺ διαπνέεται ἀπὸ ἀνθρωπισμό, ἀπὸ πηγαία ἔμπνευση καὶ ἄκρατο λυρισμό.

Ἡ ποίησή του, ποτισμένη ἀπὸ τὴν ἐναλλασσόμενη ὁμορφιὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς φύσης, φέρει μέσα της τὴν ἀπόλυτη παρουσία τοῦ κάλλους, τῆς θέασης καὶ τοῦ στοχασμοῦ...».

Τὴ μελέτη συμπληρώνουν τὰ θαυμάσια σχέδια καὶ σκίτσα τῶν Φάνη Σακελλαρίου, Μαρίκας Γεωργ. Μιχοπούλου, Χριστάκη Λιάνου καὶ Κώστα Ταρνάρη, καθὼς καὶ ἡ μουσικὴ σύνθεση τοῦ Θεοδ. Δημοσθ. Καρυωτάκη.

Σελίδες 90, ἔκδοση «Κώστ. Παπαδημητρόπουλου», Ἀθῆναι 1974.

• • •

ΠΟΠΗΣ ΚΑΜΠΑΝΗ: «Καλῶς ἦρθες σπουργιτάκι».

Συλλογὴ ἀπὸ δέκα τρία ποιήματα μὲ παραδοσιακὴ μορφή. Εἶναι ὅλα γραμμένα γιὰ παιδιά, ἀναφέρονται σὲ θέματα ποὺ τὰ συγκινοῦν καὶ γι' αὐτὸ τὰ κερδίζουν ἄμεσα.

Οἱ στίχοι ἁπλοί, κατανοητοί, κλείνουν μέσα τους μιὰ λυρικὴ πνοὴ μ' αἴσθημα καὶ συγκίνηση, ποὺ ἐντυπωσιάζει τοὺς μικροὺς ἀναγνῶστες.

Τὴν ἐργασία τῆς ποιητρίας συμπληρώνουν τὰ θαυμάσια σχέδια τοῦ Μιχάλη Νικολινάκου.

Σελίδες 45, ἔκδοση «Τὸ ἑλληνικὸ βιβλίο», Ἀθῆναι 1974.

• • •

ΠΕΡΙΚΛΗ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ: «Ὁδοιπορίη».

Μιὰ νέα σειρὰ ἀπὸ ποιήματα, ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὴ βαθειὰ θρησκευτικότητα τοῦ συγγραφέα, ποὺ εἶναι πτυχιοῦχος τῆς Θεολογίας.

Τὰ ποιήματά του εἶναι γραμμένα σὲ ἐλεύθερο ρυθμικὸ στίχο.

Δυνατοὶ καὶ μεστοὶ οἱ στίχοι του, συγκινοῦν τὸν ἀναγνώστη μὲ τὸν παλμὸ καὶ τὸ θέμα τους.

Ὁ ποιητὴς ὁδοιπορεῖ «μὲ τὴν ἀντάρα μέσ' τὰ μάτια», ἀναζητώντας μὲ ἀγωνία τὸ μοναδικὸ λυτρωτή του, τὸ Θεό.

Σελίδες 30, ἔκδοση «Γιάννη Πασπάτη», Μυτιλήνη 1974.

Φα—κὸς

Τὸ Γραφεῖον Γενικῶν Ὑποθέσεων ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀλληλογραφίαν, τὰ οἰκονομικὰ θέματα, τὸ ὑλικὸν τῶν Ὑπηρεσιῶν κλπ.

Ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Τηλεπικοινωνιῶν τῆς Ἀστυνομίας συνεργάζεται ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ ἀνωτέρω Γραφείου.

Εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ Γραφεῖα τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης ὑπηρετοῦν Μοίραρχοι, Ὑπομοίραρχοι καὶ Ὑπαξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν χρέη ἐρευνητῶν τοῦ ἐγκλήματος, ἰδίᾳ σοβαρῶν καὶ εἰδεχθῶν τοιούτων καθ' ἅπασαν τὴν χώραν. Οὗτοι εἴτε ἐνεργοῦν μόνοι των ἢ συνεργάζονται μετὰ τῆς τοπικῆς Ἀστυνομίας.

Τὸ Ἀνακριτικὸν Γραφεῖον διαθέτει ἐπίσης μίαν ὁμάδα διὰ τὰ ἐγκλήματα ναρκωτικῶν καὶ ἕνα Μοίραρχον ὑπεύθυνον διὰ τὰ θέματα ἀνηλίκων. Τὸ Γραφεῖον τοῦτο ἐκδίδει τὸ Δελτίον Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων.

Εἰς τὸ Γραφεῖον Πληροφοριῶν ὑπάρχει τὸ Ἀρχεῖον Μ.Ο., τὰ ἀρχεῖα κλεπτῶν, διαρρηκτῶν, ληστῶν, ἀπατεώνων, καταδικασθέντων, ἐγκληματιῶν ἐγκλημάτων βίας, ἠθῶν, λαθρεμπόρων, ναρκομανῶν, ἀθιγγάνων κ.λ.π. Πρόσωπα ὕποπτα ἢ διαπράξαντα ἀδίκημά τι φωτογραφίζονται ὑπὸ τῶν Περιφερειακῶν Ἀστυνομιῶν, αἱ δὲ φωτογραφίαι τούτων ἀποστέλλονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀρχεῖον. Ἐπίσης ὑπάρχουν ἀρχεῖα κλαπέντων ποδηλάτων καὶ τοιαῦτα πτωμάτων γνωστῶν καὶ ἀγνώστων ἀτόμων.

Εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ταύτην ὑφίσταται καὶ τὸ Ἐθν. Γραφεῖον τῆς ΙΝΤΕΡΠΟΛ.

Βάσει τριμηνιαίων στατιστικῶν στοιχείων ὅλων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἡ ἀνωτέρω Ὑπηρεσία καταρτίζει τὴν ἐγκληματολογικὴν στατιστικὴν τῆς Χώρας. Ἐπίσης εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίαν τηροῦνται τὰ ἀρχεῖα δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, εἰδικῶν χαρακτηριστικῶν, καὶ παρωνυμίων ἢ ψευδωνύμων.

Τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον εἶναι ἀρκετὰ σύγχρονον καὶ ἐν αὐτῷ ὑπάρχει καὶ εἷς πτυχιοῦχος μηχανικός, ὁ ὁποῖος ἐρευνᾶ τοὺς ἐμπρησμούς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Τὸ σημερινὸν κτίριον τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀκαδημίας ἐκτίσθη εἰς Ἐλσίνσκι τὸ 1961. Ἔκτοτε ἡ ἐκπαίδευσις ὅλων τῶν Ἀστυνομικῶν πραγματοποιεῖται εἰς αὐτό, καθ' ὅσον εἶναι λίαν σύγχρονον καὶ διαθέτει διευκολύνσεις πάσης φύσεως διὰ 300 καὶ πλέον Δοκίμους.

Εἰς τὴν Ἀκαδημίαν λειτουργοῦν τρία Τμήματα, ἤτοι βασικῆς ἐκπαιδεύσεως, Ὑπαξιωματικῶν καὶ Ἀξιωματικῶν διαρκείας ἑκάστη ἀπὸ 5 ἕως 6 μῆνας. Ἐκτὸς τούτων διοργανοῦνται κατ' ἔτος διάφορα ἄλλα εἰδικὰ προγράμματα μετεκπαιδεύσεως ἢ εἰδικοτήτων, ὡς π.χ. ἀσφαλείας, τηλεπικοινωνιῶν, ὁδηγῶν, γυναικῶν ἀστυνομικῶν τροχαίας κ.λ.π.

Οἱ ὑποψήφιοι Χωροφύλακες πρέπει νὰ ἔχουν τὰ κάτωθι προσόντα :

Νὰ ἔχουν ἀφυπηρετήσει τοῦ στρατεύματος εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἔχουν ὑπηρετήσει μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαξιωματικοῦ.

Ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

Ἡλικίαν 20 - 30 ἐτῶν, ὕψος 1,75 μ.

Ἄμεμπτον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς παρελθόν, καλὸν χαρακτῆρα, ὑγείαν φυσικὴν καὶ πνευματικήν.

Οἱ ὑποψήφιοι ὑπόκεινται εἰς ψυχολογικὰ τέστ, φυσικὰ τέστ, καὶ προφορικὰς καὶ γραπτὰς ἐξετάσεις.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Ἀστυνομικῶν γίνεται μὲ μεθοδικότητα, ἡ ὁποία ἄλλωστε εἶναι ἀπὸ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ Φινλανδικοῦ Λαοῦ, καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν καλυτέραν ἀστυνομικὴν συγκρότησιν τῶν Δοκίμων.

Ἡ τροχαία διαπαιδαγώγησις τῶν Φινλανδῶν γίνεται ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ἀπὸ εἰδικευμένους ἀστυνομικοὺς ἀπὸ τὴν μαθητικὴν ἀκόμη ἡλικίαν.

Μετὰ τὴν ἐπιλογήν των καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς βασικῆς ἐκπαιδεύσεως τοποθετοῦνται εἰς διαφόρους μονάδας διὰ πρακτικὴν ἐξάσκησιν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπανέρχονται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς βασικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν ὑποψηφίων ὑπαξιωματικῶν γίνεται μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὰ ἀπαραίτητα προσόντα Χωροφυλάκων ἐχόντων μερικὰ ἔτη ὑπηρεσίας, καὶ ἰδίᾳ ἱκανότητας διοικητικάς. Οἱ ἐπιλεγέντες ὑπόκεινται κατόπιν εἰς τελικὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις. Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν εἶναι διαρκείας 6 μηνῶν. Τὰ σπουδαιότερα μαθήματα τῆς Σχολῆς ταύτης εἶναι : Ἀστυνομικοὶ Νόμοι, Ποινικοὶ Νόμοι, Π. Δικονομία, Ἀστυνομικὴ τακτική, Φυσικὴ Ἀγωγή, Αὐτοάμυνα, Πολιτικαὶ καὶ Κοινωνικαὶ ἐπιστῆμαι, Πρῶται Βοήθειαι, Σκοποβολή, χρῆσις ὅπλων, χρῆσις διαφόρων τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν μέσων, ὁδήγησις ὀχήματος, Δημόσιαι Σχέσεις, Ψυχολογία, Διοίκησις, Παιδαγωγική, Ἰατροδικαστικὴ κ.λ.π.

Εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν εἰσέρχονται κατόπιν ἐξετάσεων Ὑπαξιωματικοὶ μὲ ἀρκετὴν πεῖραν ὑπηρεσίας καὶ ἀνάλογα διὰ τὸν βαθμὸν προσόντα. Ἡ διάρκεια τῆς Σχολῆς ταύτης εἶναι 6 μηνῶν. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐπαγγελματικῶν μαθημάτων τὰ ὁποῖα διδάσκονται ἐπὶ πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου, διδάσκονται, Διοικητικὸν Δίκαιον, Ψυχιατρικήν, Ἰατροδικαστικήν, Ψυχολογίαν, Διοίκησιν καὶ ὀργάνωσιν, κ. λ.π. Ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ κατέχουν ἄδειαν ἱκανότητος ὁδηγοῦ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΚΥΝΕΣ

Ἡ Φινλανδικὴ Ἀστυνομία κάμνει εὐρεῖαν χρῆσιν τῶν ἀστυνομικῶν κυνῶν, εἰς πλείστους ὅσους τομεῖς τῆς δραστηριότητός της. Οἱ κύνες ἐκπαιδεύονται εἰς τὴν Σχολὴν τῆς παλαιᾶς πόλεως Χεμεενλίνα. Χρησιμοποιεῖται κυρίως ἡ ράτσα τῶν κυνῶν Ἀλσατίας, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι λίαν κατάλληλη διὰ πλείστας ὅσας

Εἰς τὰ καθήκοντα τῆς Φινλανδικῆς Ἀστυνομίας ἀνήκει καὶ ἡ ἀστυνόμευσις τῆς θαλάσσης ἀπὸ εἰδικῶς ἐκπαιδευμένους ἄνδρας.

ἀστυνομικὰς ἐνεργείας, ὡς π.χ. ἐρεύνας, διώξεις κακοποιῶν, ἀναζητήσεις ἐξαφανισθέντων, ναρκωτικῶν κ.λ.π.

ΟΧΗΜΑΤΑ — ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΙ — ΥΛΙΚΟΝ

Ἡ Φινλανδικὴ Ἀστυνομία διαθέτει ἱκανὸν ἀριθμὸν ὀχημάτων καὶ ἀστυνομικῶν πλοιαρίων εἰς τοὺς πλείστους ποταμοὺς καὶ λίμνας τῆς Χώρας.

Ἡ συντήρησις τῶν ὀχημάτων, πλοιαρίων καὶ τῶν τηλεπικοινωνιακῶν μέσων γίνεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Συνεργεῖον τοῦ Ἑλσίνσκι. Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ὀχημάτων γίνεται ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τηλεπικοινωνιακοῦ ἀστυνομικοῦ συστήματος ἐγένετο ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν μηχανοποίησιν τῆς Ἀστυνομίας, καὶ τοῦτο πρὸς ἀπόκτησιν μεγαλυτέρας εὐελιξίας καὶ ταχύτητος ἐνεργείας. Ἤδη ἅπασα ἡ χώρα καλύπτεται ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ τηλεπικοινωνιακοῦ δικτύου, τὸ ὁποῖον ηὔξησε σημαντικῶς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐξάρτημα τῆς στολῆς τοῦ Ἀστυνομικοῦ εἶναι καὶ τὸ πιστόλιόν του, τὸ ὁποῖον ὅμως πρέπει νὰ φέρηται ἀφανῶς. Ἐκτὸς τοῦ ἀτομικοῦ ὁπλισμοῦ, ἑκάστη ὑπηρεσία διαθέτει καὶ τοιοῦτον ἐκ τυφεκίων καὶ αὐτομάτων ὅπλων. Ἅπαντες οἱ Ἀστυνομικοὶ λαμβάνουν ἓν ἐτήσιον ἐπίδομα στολῆς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ—ΝΕΟΤΗΣ — ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Ἡ Φινλανδικὴ Ἀστυνομία πιστεύει ἀπολύτως εἰς τὸ ἄξίωμα ὅτι ἡ πρόληψις τοῦ ἐγκλήματος, τῆς ἀπειθείας εἰς τοὺς Νόμους, τῆς ἀταξίας καὶ τῶν ταραχῶν, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῶν σχέσεων ταύτης καὶ τοῦ κοινοῦ, κυρίως δὲ ταύτης καὶ τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος τῆς Χώρας.

Διὰ νὰ κερδίση ἡ Ἀστυνομία τὴν καλὴν θέλησιν, τὴν κατανόησιν τοῦ κοινοῦ, δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ καλή της φήμη, ἡ ὁποία συμβαδίζει μὲ τὴν καλήν, ἀμερόληπτον καὶ ἀποτελεσματικήν της διαγωγήν, ἀλλὰ ἀπαραίτητος εἶναι καὶ ἡ συστηματικὴ καλλιέργεια τῶν Δημοσίων Σχέσεων ἐν τῇ πράξει καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν.

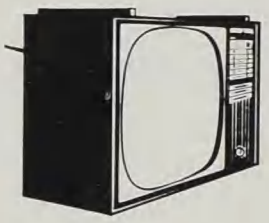
Ἡ προσπάθεια πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἤρξατο πρὸ 30 ἐτῶν ἐν Φινλανδίᾳ, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τροχαίας εἰς τὰ Σχολεῖα ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν. Ἤδη δὲ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἐπεξετάθη καὶ εἰς τοὺς ἐξωσχολικοὺς νέους γενικῶς. Εἴς τινας πόλεις ὑπάρχουν καλῶς ὠργανωμένα πάρκα καὶ πόλεις κυκλοφοριακῆς ἀγωγῆς, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ Ἀστυνομικοὶ διδάσκουν τὸ μάθημα τοῦτο.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1961 ἡ Φινλανδικὴ Ἀστυνομία ἤρχισε νὰ διδάσκη εἰς τὰ Σχολεῖα τὸ μάθημα τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ τῆς Ἐγκληματικότητος ἀνηλίκων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνέβαλεν μεγάλως εἰς τὴν σύσφιξιν τῶν μεταξὺ Ἀστυνομίας καὶ νέων σχέσεων.

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐγκληματολογικὴν Ὑπηρεσίαν ὑφίσταται ἤδη ὁμὰς ὑπὸ Μοίραρχον, ἡ ὁποία ἀσχολεῖται κυρίως μὲ θέματα νεότητος.

Ἡ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις, διαθέτει ἤδη ὠργανωμένην Ὑπηρεσίαν Δημοσίων Σχέσεων, ἡ ὁποία κατευθύνει καὶ συντονίζει τὴν εἰς τὸν τομέα αὐτὸν δραστηριότητα τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία ἐν Φινλανδίᾳ ἔχει ἤδη ἐπιτύχει καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

Μέρος Β'

Τὸ εἰκονοσκόπιον καὶ ἡ ἀνάλυσις τῆς εἰκόνος

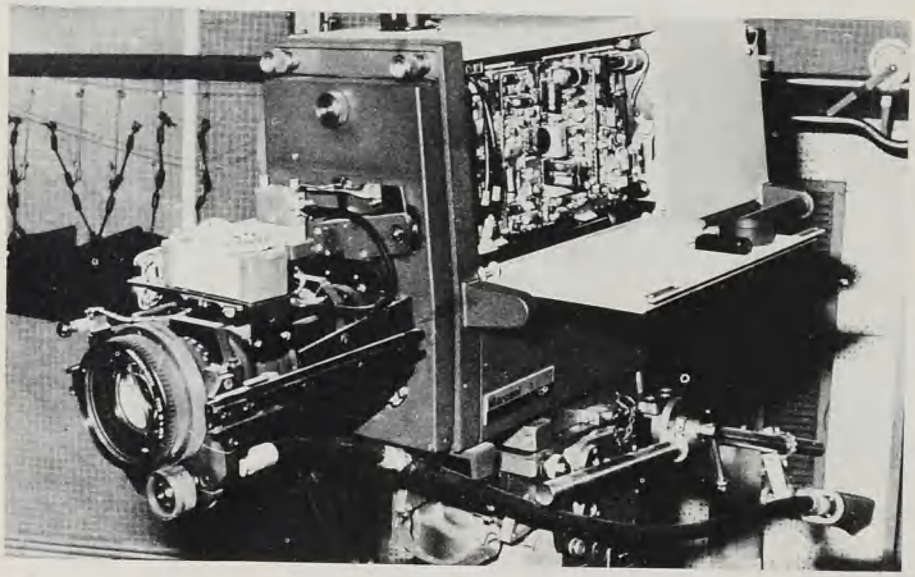
Ὁ ὅρος ΑΝΑΛΥΣΙΣ, ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι τὸ πλῆθος τῶν σημείων τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν μίαν εἰκόνα, μεταβιβάζονται διαδοχικῶς ἓν πρὸς ἓν κατὰ μίαν ὡρισμένην τάξιν καὶ σειράν. Τὸ ἀντίστροφον, ἤτοι ἡ λῆψις τῶν σημείων τούτων ὑπὸ τοῦ δέκτου καὶ ἡ προβολὴ αὐτῶν ἐπὶ τῆς ὀθόνης, κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε σειρὰν καὶ τάξιν, διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς αὐτῆς εἰκόνος, λέγεται ΣΥΝΘΕΣΙΣ. Ὅσον περισσότερα δὲ σημεῖα ἐκ τῆς εἰκόνος διαβιβάζονται, τόσον καὶ ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὁ δέκτης εἶναι σαφεστέρα καὶ πληρεστέρα.

Διὰ νὰ γίνῃ καταληπτὴ ἡ ὅλη λειτουργικὴ διαδικασία τοῦ τηλεοπτικοῦ συστήματος, τὴν ὁποίαν περιγράφομεν εἰς τὴν συνέχειαν, θὰ ἀκολουθήσωμεν ἕνα πλάνον μὲ λεπτομερῆ ἐξέτασιν, ὅσον ἐπιτρέπουν αἱ διαστάσεις τοῦ παρόντος, τῶν ἐπὶ μέρους στοιχείων του. Εἰς τὸ τέλος, θὰ συνοψίσωμεν τὰ ἀναπτυχθέντα καὶ μὲ ὀλίγην ἀκόμη φαντασίαν, θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ σχηματισθῇ μία ὁλοκληρωμένη εἰς τὰς γενικὰς γραμμὰς εἰκών, περὶ τοῦ τί εἶναι καὶ πῶς λειτουργεῖ ἡ τηλεόρασις.

Ὑποθέτομεν ὅτι ἐπιχειρεῖται ἡ μετάδοσις μιᾶς φωτογραφίας ἢ ἄλλου σχεδιαγράμματος. Διὰ νὰ γίνῃ εὐκολώτερον κατανοητὸν τὸ χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῆς κλασσικῆς τηλεοράσεως σύστημα ἐκπομπῆς τῆς εἰκόνος, καταφεύγομεν εἰς τὴν ἄμεσον παρατήρησιν τῆς πρὸς ἐκπομπὴν φωτογραφίας ἢ σχεδιαγράμματος δι' ἑνὸς φακοῦ. Κατ' αὐτήν, θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τούτων ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα πλῆθος σημείων διαφόρου λαμπρότητος, μεταξὺ τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μαύρου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀσπρομαύρων φωτογραφιῶν ἢ σχεδίων. Ἡ ταυτόχρονος σύνθεσις ὅλων αὐτῶν τῶν σημείων ἐντὸς τοῦ χώρου εἰς τὸν ὁποῖον κεῖται ἕκαστον καὶ ἡ προβολὴ αὐτῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας μᾶς παρέχει τὸ περιεχόμενον τῆς φωτογραφίας ἢ τοῦ σχεδιαγράμματος.

Ἐὰν παρατηρήσωμεν ἐπίσης διὰ φακοῦ, τὴν λευκόφαιον ἐπιφάνειαν ἑνὸς χάρτου, θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ὁ χρωματισμὸς αὐτὸς προκύπτει ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν λευκῶν καὶ μαύρων σημείων καὶ ὅτι ἡ μικρὰ ἢ μεγάλη ἀναλογία τῶν μαύρων σημείων ἐναντι τῶν λευκῶν, προσδίδει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν ὄψιν τοῦ ἀνοικτοῦ ἢ τοῦ βαθέος λευκοφαίου.

Κάμερα λήψεως τῆς εἰκόνος (εἰκονοσκόπιον) εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τηλεοράσεως τῆς Υ. ΕΝ .Ε. Δ.

Τὸ μηχάνημα τὸ ὁποῖον ΕΞΕΡΕΥΝΑ τὴν εἰκόνα, σημεῖον πρὸς σημεῖον, πρέπει νὰ δέχεται τὴν φωτεινότητα τῶν σημείων τούτων κεχωρισμένως καὶ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ μετατρέπῃ αὐτὴν εἰς ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἀνάλογον.

ΗΛΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗ
Ταγμ)ρχου Χωρ)κῆς

Τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν ἔχει ἀναλάβει τὸ φωτοκύτταρον, δηλαδὴ τὴν μετατροπὴν τοῦ φωτὸς εἰς ἠλεκτρικὸν ρεῦμα. Ἐπιτυγχάνεται δὲ τοῦτο, λόγῳ τῆς ἰδιότητος τοῦ φωτοκυττάρου νὰ ἐκπέμπῃ ἠλεκτρόνια εὐθὺς ὡς ἐπ' αὐτοῦ προσπέσῃ φῶς καὶ μάλιστα τὰ ἐκπεμπόμενα ἠλεκτρόνια εἶναι εἰς ἀριθμὸν ἀνάλογον τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτὸς τὸ ὁποῖον προσπίπτει ἐπ' αὐτοῦ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ φωτοκύτταρον, προσβαλλόμενον ἀπὸ ἕνα μεταβαλλόμενον φωτισμόν, γίνεται ἀναλόγως θετικόν. Εἰς τὴν συνέχειαν, θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι τὰ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον καταστάντα θετικὰ φωτοκύτταρα, ἀποκτοῦν καὶ πάλιν τὰ ἠλεκτρόνιά των. Κατὰ τὴν ἐπαναπόκτησιν ὅμως τῶν ἀπωλεσθέντων ἠλεκτρονίων, δημιουργεῖται ἕνα ἀσθενὲς μὲν ἀλλὰ ἀπολύτως μεταβαλλόμενον, ἀναλόγως πρὸς τὸν βαθμὸν θετικότητός των καὶ ἐπομένως ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τοῦ προκαλέσαντος τὴν κατάστασιν αὐτὴν φωτισμοῦ, ἠλεκτρικὸν ρεῦμα. Τὸ ἠλεκτρικὸν αὐτὸ ρεῦμα, τροφοδοτεῖ ἕνα ἐνισχυτήν, ὁ ὁποῖος τὸ ἐνισχύει, εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνωνται σημαντικαὶ αἱ

ἀσθενεῖς μεταβολαὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τοῦ φωτοκυττάρου.

Ἴσως γεννηθῇ τὸ ἐρώτημα, διὰ ποῖον λόγον δὲν ἐξερευνῶνται ταυτοχρόνως ὅλα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν εἰκόνα σημεῖα καὶ νὰ διαβιβάζωνται ὁμοίως ταυτοχρόνως εἰς τὸν δέκτην, ὅπως ἡ εἰκὼν τοῦ κινηματογράφου. Ἂν συνέβαινεν τοῦτο, τότε τόσον εἰς τὸν πομπὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ δέκτην θὰ ἀπαιτοῦντο ἰσάριθμα πρὸς τὰ σημεῖα ἐνισχυταὶ καὶ πλῆθος ἄλλων διατάξεων αἱ ὁποῖαι συμμετέχουν εἰς τὴν λειτουργίαν κατὰ τὴν ἐκπομπὴν ἑνὸς μόνον σημείου. Θὰ εἴχωμεν τότε ὑπερογκώδεις συσκευάς, τόσον εἰς τὸν πομπὸν ὅσον καὶ διὰ τὸν δέκτην, ἡ δὲ ἀγοραστικὴ ἀξία των θὰ ἦτο ἀπρόσιτος διὰ τοὺς πολλούς.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ἡ ἀνάλυσις τῆς εἰκόνος, ἡ ἐκπομπὴ καὶ ἡ σύνθεσις τῶν σημείων εἰς εἰκόνα, γίνεται διαδοχικῶς, ὥστε ὅλα αὐτὰ νὰ ἀντιμετωπίζωνται δι' ἑνὸς ἁπλουστέρου συστήματος ὀργάνων.

Ἀνωτέρω ἐξητάσθη ἡ περίπτωσις μεταβιβάσεως φωτογραφιῶν ἢ σταθερῶν σχημάτων. Πῶς ὅμως εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάλυσις καὶ μεταβίβασις κινουμένης εἰκόνος, προκειμένου περὶ τῶν συγχρόνων τηλεοπτικῶν Σταθμῶν;

Τὸ πρόβλημα, καίτοι περιπλέκεται, ἐν τούτοις εὑρίσκει τὴν λύσιν του. Περιπλέκεται διότι εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς σταθερᾶς εἰκόνος, ἡ ἀνάλυσις— μετάδοσις—σύνθεσις, δὲν περιορίζεται ἀπὸ τὸν χρόνον εἰς σημαντικὸν βαθμόν. Προκειμένου ὅμως περὶ μεταβαλλομένης εἰκόνος ἡ διαδικασία αὐτὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ εἰς ταχύτατον ρυθμόν, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ πλήρης ἐξερεύνησις—μετάδοσις καὶ σύνθεσις ἑκάστης εἰκόνος, ἡ ὁποία θὰ διαφέρῃ ἐλάχιστα ἀπὸ τὴν ἀμέσως προηγουμένην της. Μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὡς καὶ εἰς τὸν κινηματογράφον, θὰ ἔχωμεν παραγωγὴν φυσιολογικῶς κινουμένης εἰκόνος. Τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἐπομένως ἡ ἐπέμβασις, εἶναι ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἀναγκαίου χρόνου συμπληρώσεως τῆς ἀνωτέρω διαδικασίας, ὥστε χάριν τοῦ μεταισθήματος, ἡ αὐταπάτη νὰ εἶναι τελεία.

Ὡς γνωστόν, ἐὰν μία σειρὰ εἰκόνων, ἐλάχιστα διαφερουσῶν μεταξύ των, προβληθοῦν διαδοχικῶς πρὸ ἡμῶν, εἰς χρόνον ἄνω τῶν 16 εἰκόνων ἀνὰ δευτερόλεπτον, τότε ὁ ὀφθαλμός μας δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἀντικατάστασιν. Διὰ μίαν σταθερὰν εἰκόνα, ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι προβάλλονται ἐντὸς δευτερολέπτου 25 εἰκόνες. Μία καλῆς ποιότητος εἰκὼν πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τοὐλάχιστον 500.000 σημεῖα κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Εἰς ἕνα δευτερόλεπτον ἑπομένως θὰ μεταδίδωνται 25Χ 500.000, ἤτοι 12.500.000 σημεῖα.

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ἐπιταχύνοντες τὸν ρυθμὸν τῆς ἀναλύσεως τῆς εἰκόνος εἰς σημεῖα, προλαμβάνομεν διὰ τῆς διπλῆς αὐτῆς αὐταπάτης, νὰ παρουσιάσωμεν καὶ τὸν ἀπαραίτητον ἀριθμὸν σημείων συνθέσεως μιᾶς καλῆς ποιότητος εἰκόνος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκόνων, ὥστε νὰ μὴ γίνεται ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν ἀντιληπτὴ ἡ ἀντικατάστασις ἑκάστης εἰκόνος.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ταχύτης ἐξερευνήσεως σημείων καὶ διαδοχῆς εἰκόνων ἀνὰ δευτερόλεπτον, κατωρθώθη ἡ παραγωγὴ πολυπληθῶν φωτοκυττάρων, ὑπερβαινόντων εἰς ἀριθμὸν τῶν σημείων εἰς τὰ ὁποῖα ἀναλύεται ἑκάστη εἰκών. Τὸ ὅλον θέμα ἀντιμετωπίσθη ἐπιτυχῶς διὰ τοῦ ἐφευρεθέντος τὸ ἔτος 1933 ὑπὸ τοῦ ZWORYKIN Εἰκονοσκοπίου.

Ἐπειδὴ τὸ Εἰκονοσκόπιον τοῦ ZWORYKIN καὶ ὁ ἀντίστοιχος καθοδικὸς σωλὴν ἢ λυχνία εἰκόνος τοῦ Δέκτου συγκεντρώνουν τὸ περισσότερον ἐνδιαφέρον ἀπὸ πλευρᾶς τεχνικῆς τῆς τηλεοράσεως, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν λειτουργίαν τούτων, διὰ τῆς χρήσεως, ὅσον εἶναι δυνατόν, ὀλιγωτέρων καὶ πλέον ἁπλουστευμένων τεχνικῶν ὅρων.

ΕΙΚΟΝΟΣΚΟΠΙΟΝ

Τὸ ΕΙΚΟΝΟΣΚΟΠΙΟΝ, ὅπως φαίνεται καὶ εἰς τὸ παρακείμενον σχῆμα, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς κύρια μέρη:

1. Τὰ φωτοηλεκτρικὰ κύτταρα.
2. Τὸ πυροβόλον τῶν ἠλεκτρονίων.
3. Ἀπὸ τὰ πηνία ἢ πλάκες ἀποκλίσεως.
4. Ἀπὸ ὡρισμένα βοηθητικὰ ἠλεκτρόδια.
5. Ἀπὸ τὸ περίβλημα, τὸ ὁποῖον περικλείει ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐν κενῷ ἀέρος.

Δι' ἕκαστον ἐκ τῶν ἀνωτέρω, δίδομεν μίαν μικρὰν περιγραφήν, διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ κατανόησις τῆς λειτουργίας τοῦ Εἰκονοσκοπίου.

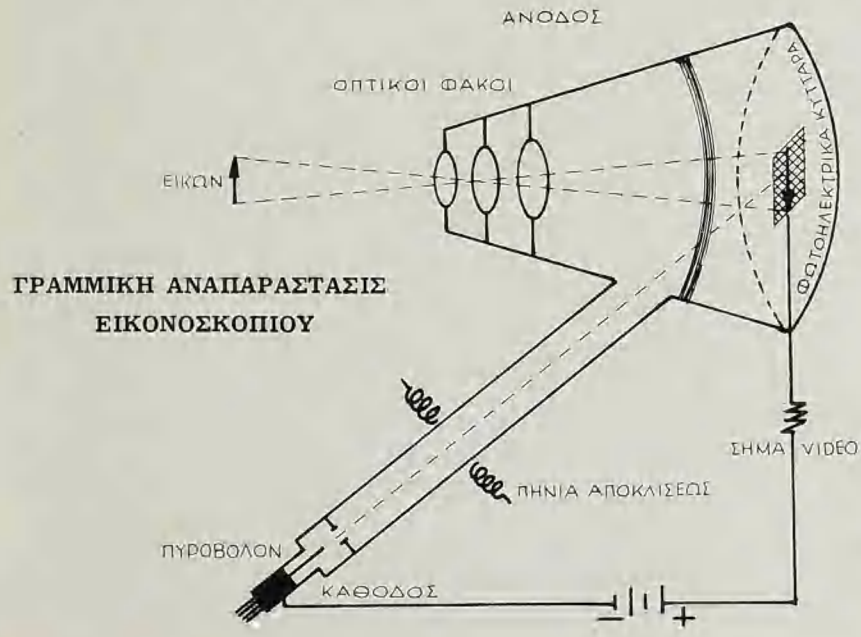
ΦΩΤΟΚΥΤΤΑΡΑ

Τὰ φωτοκύτταρα περὶ τῶν ὁποίων ἐγένετο λόγος προηγουμένως, εἶναι στοιχειώδεις πυκνωταί, ἐλαχίστων διαστάσεων. Οἱ πυκνωταὶ αὐτοὶ χρησιμοποιοῦν κοινὸν μονωτικὸν ἐκ φύλλου μίκας καὶ τὸν ἕνα ἐκ τῶν ὁπλισμῶν ὁμοίως κοινόν, ἐξ ἀλουμινίου. Ὁ ἕτερος ὁπλισμὸς εἶναι ἰδιαίτερος δι' ἕκαστον πυκνωτὴν καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄργυρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπικάθηται λεπτὸν στρῶμα Καισίου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ τὴν φωτοευαίσθητον ὕλην. Τὰ φωτοκύτταρα δημιουργοῦν μίαν ἐνιαίαν ἐπιφάνειαν ἐπίπεδον ἐν εἴδῃ μωσαϊκοῦ.

ΠΥΡΟΒΟΛΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΩΝ

Εἰς τὴν βάσιν τοῦ Εἰκονοσκοπίου, ὑπάρχει ἕνα ἠλεκτρόδιον (κάθοδος), τὸ ὁποῖον ὅταν θερμανθῇ καταλλήλως, ἐξακοντίζει ἠλεκτρόνια διὰ μέσου τοῦ κενοῦ τοῦ εἰκονοσκοπίου, πρὸς τὴν ἔναντι αὐτοῦ πλάκα τῶν φωτοκυττάρων. Εἰς τὴν πραγματικότητα, τὰ ἠλεκτρόνια τὰ ὁποῖα ἀπελευθερώνει ἡ κάθοδος, ἑλκονται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς πλακὸς τῶν φωτοκυττάρων ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν θετικὸν δυναμικὸν τῶν παρεμβαλλομένων ἠλεκτροδίων τῶν ἀνόδων. Μία διάταξις κατορθώνει νὰ συγκεντρώνῃ τὰ ἠλεκτρόνια αὐτὰ εἰς μίαν πολὺ λεπτὴν δέσμην. Ἀπὸ τὴν λεπτότητα τῆς δέσμης αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν φωτεινὴν κηλίδα, ἐξαρτᾶται κατὰ πόσον ἡ εἰκὼν μεταδίδεται μὲ μεγάλην ἢ μικρὰν εὐκρίνειαν καὶ λεπτομέρειαν.

ΑΝΟΔΟΣ. Πρόκειται περὶ ἑνὸς ἠλεκτροδίου ἄνωθεν τοῦ πυροβόλου. Τὸ ἠλεκτρόδιον αὐτὸ φέρει ὑψηλὴν θετικὴν τάσιν, τοιαύτην ὥστε νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ προσελκύῃ τὰ ἠλεκτρόνια τὰ ὁποῖα ἀπελευθερώνει ἡ πλάκα τῶν φωτοκυττάρων. Παρόμοια ἠλεκτρόδια, πλησιέστερον πρὸς τὸ πυροβόλον, ὑπάρχουν κατὰ μῆκος τῆς διαδρομῆς τῆς ἠλεκτρονικῆς δέσμης καὶ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῶν ἠλεκτρονίων τῆς δέσμης ταύτης.

ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΚΟΝΟΣΚΟΠΙΟΥ

ΠΗΝΙΑ Ἢ ΠΛΑΚΕΣ ΑΠΟΚΛΙΣΕΩΣ

Τὰ πηνία ἀποκλίσεως ἢ πλάκες, ἀναλόγως πρὸς τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα—ἠλεκτροστατικὸν ἢ μαγνητικὸν—εὑρίσκονται κατὰ μῆκος τῆς διαδρομῆς τῆς ἠλεκτρονικῆς δέσμης καὶ ἀμέσως μετὰ τὸ σύστημα διὰ τοῦ ὁποίου κατορθοῦται ἡ συγκέντρωσις τῶν ἠλεκτρονίων εἰς λεπτὴν δέσμην. Προορισμὸς των εἶναι νὰ κατευθύνουν τὴν ἠλεκτρονικὴν δέσμην ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἄνω πρὸς τὰ κάτω καὶ νὰ ἐπαναφέρουν ταύτην εἰς τὴν ἀρχήν, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ «ΣΑΡΩΣΙΣ».

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐξαρτήματα, μετὰ τῶν κυκλωμάτων των, εἶναι ἐγκλωβισμένα ἐντὸς θαλάμου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχει ἀφαιρεθῇ τελείως ὁ ἀήρ, διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ σύγκρουσις τῶν ἠλεκτρονίων μετὰ τῶν σωματιδίων αὐτοῦ.

Τὸ Εἰκονοσκόπιον, συμπληρώνει ἕνας φακός, ὅμοιος πρὸς ἐκεῖνον τῶν φωτογραφικῶν μηχανῶν, ὁ ὁποῖος ἑστιάζει τὴν πρὸς ἐκπομπὴν εἰκόνα ἐπὶ τῆς πλακὸς τῶν φωτοκυττάρων.

Μαθιές στὰ περασμένα

Τὰ πρῶτα μέτρα ὁδικῆς κυκλοφορίας

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΤΕΝΙΑΔΗ
Δημοσιογράφου

Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ τοῦ 1975 ὡς «ἔτους Συγκοινωνίας» φέρει στὴν ἐπικαιρότητα τὰ πρῶτα μέτρα ποὺ ἐλήφθησαν πρὸ 140 ἐτῶν γιὰ τὴ συγκοινωνία στὴ χώρα μας καὶ γιὰ τὴν ἀστυνόμευσι τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν.

Ἔτσι ἡ Ὑπηρεσία Τροχαίας Κινήσεως, ὅπως τὴν ὀνομάζομε σήμερα, ἀνετέθη στὴ Χωροφυλακή, μὲ τὴν ὑποτυπώδη φυσικά, μορφὴ ποὺ οἱ τότε συνθῆκες ἐπέβαλαν, μὲ σχετικὴ διάταξι τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος, ὁ ὁποῖος ἐδημοσιεύθη στὶς 17 Μαΐου 1835 καὶ ὥριζε ὅτι : «Ἐνωμοτίαι τῆς Χωροφυλακῆς ἔχουν καθῆκον νὰ ἐκτελοῦν τὴν Ἀστυνομίαν εἰς τοὺς μεγάλους δρόμους, νὰ διατηροῦν ἐλευθέραν τὴν κοινωνίαν (συγκοινωνίαν) καὶ τὰς διόδους καὶ νὰ ἀναφέρουν ἐπὶ τούτῳ ὅλας τὰς παραβάσεις εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς. Καὶ περαιτέρω: Ὑποχρεώνουν τοὺς ὁδηγοὺς τῶν ἐζευγμένων ἁμαξῶν ἢ ἄλλων ζευγῶν, καθὼς καὶ τοὺς ὁδηγοὺς τῶν φορτηγῶν νὰ μένουν πλησίον αὐτῶν, ὅταν εὑρίσκωνται εἰς δημοσίας ὁδοὺς ἢ πλατείας, συλλαμβάνουν καὶ ὁδηγοῦν ἔμπροσθεν τοῦ δημογέροντος ἢ τοῦ βοηθοῦ του τοὺς παρεμποδίζοντας ὁποιαν-

Εἰδυλλιακὴ εἰκόνα τῆς Ἀθήνας στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Ἡ ὁδὸς Πανεπιστημίου εἶναι μιὰ ἥσυχη λεωφόρος μὲ ἀραιοὺς διαβάτες καὶ ἐλάχιστα τροχοφόρα (πίναξ ἐποχῆς).

δήποτε δημοσίαν δίοδον. Συλλαμβάνουν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, ἀλλογίστως ἢ ἀπροσέκτως τρέχοντες ἔφιπποι ἢ μὲ ἁμάξας ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον, πληγώσουν κανένα ἢ προξενήσουν ὁποιαδήποτε ζημίαν εἰς δημοσίας ὁδοὺς ἢ ἄλλα κοινὰ μέρη. Ἐξασφαλίζουν τὴν ἐσωτερικὴν κοινωνίαν τοῦ Βασιλείου, ὥστε νὰ ἠμποροῦν ὅλοι οἱ ἔμποροι, τεχνῖται καὶ λοιποὶ ὁδοιπόροι νὰ διαβαίνουν ἀσφαλῶς».

Ἀργότερα, ἐλήφθησαν, μὲ εἰδικὰ διατάγματα, ἄλλα μέτρα γιὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἐλευθέρας συγκοινωνίας εἰς τοὺς δημοσίους δρόμους. Ἔτσι, στὶς 1 Δεκεμβρίου 1836, μὲ διάταγμα «περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν» ὡρίζοντο τὰ ἑξῆς: «Αἱ ὁδοὶ εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν καὶ νὰ καταμηνύουν τοὺς παραβάτας εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀρχήν. Χρεωστοῦν δὲ καὶ οἱ ἰδιῶται νὰ καταμηνύουν τὰ τοιαῦτα πταίσματα».

«Τὰ παραπάτια (πεζοδρόμια) εἶναι προσδιορισμένα διὰ τοὺς πεζούς, τὸ δὲ μέσον τῶν μεγάλων ὁδῶν διὰ τὴν διάβασιν τῶν ζώων καὶ τῶν ἁμαξῶν. Ἑπομένως ἀπαγορεύεται τὸ νὰ πηγαίνῃ τις ἔφιππος μὲ ἁμάξας καὶ μὲ χειραμάξας ἢ νὰ διέρχεται εἰς τὰ παραπάτια ἢ νὰ περνᾶ ἐκεῖθεν ζῶα. Ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς πεζοὺς ἐμποδίζεται τὸ νὰ κατέρχωνται εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ. Αἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντώμεναι ἅμαξαι χρεωστοῦν νὰ παραμερίζωσιν ἀμοιβαίως πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ὁδοῦ, ὥστε νὰ διαβαίνωσι πάντοτε δεξιὰ ἡ μία τῆς ἄλλης. Οἱ παραβάται τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον εἴκοσι δραχμῶν τὸ πολύ. Ἕκαστος ὅμως παραβάτης ἐκτὸς τοῦ προστίμου, εἶναι ὑπόχρεος νὰ διορθώσῃ καὶ τὰς βλάβας ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἔχει τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὸ πρόστιμον, κρατεῖται διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ὁδῶν τόσας ἡμέρας, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ διττὸν τοῦτο χρέος του, ἀναλόγως τοῦ τρέχοντος ἡμερομισθίου..».

Ἀλλὰ ἡ ἀπροθυμία τῶν ὁδηγῶν τῶν τροχοφόρων νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τὶς διατάξεις τῶν κανονισμῶν αὐτῶν, ὑπεχρέωσε τὸ Κράτος νὰ λάβῃ καὶ τὰ ἀκόλουθα μέτρα, μὲ

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τῆς Ἑλληνικῆς Χωρ]κῆς ἔξω ἀπὸ τὸν στρατῶνα τους στὴν Ἀθήνα περὶ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος. Τὸ ἄλογο κυριαρχοῦσε στὶς μετακινήσεις καὶ ἡ ἔφιππος Χωροφυλακὴ ἦταν ἐπίλεκτο τμῆμα τοῦ Σώματος (πίνακ ἐποχῆς).

διάταγμα τῆς 12 Ἰανουαρίου 1837 :

«Ὁσάκις ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν, εἴτε ἐντὸς τῶν πόλεων, εἴτε ἐπὶ τῶν κατασκευασθέντων μεγάλων δρόμων συναντῶνται ἅμαξαι, ἔφιπποι κλπ. ὀφείλει ἕκαστος νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὰ δεξιά, διὰ νὰ μένῃ οὕτως ἡ δίοδος ἐλευθέρα ἀπὸ ἀμφότερα τὰ διαβαίνοντα μέρη. Ὅταν οἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντώμενοι ταχυδρόμοι σαλπίζουν τὸν τῆς ὑποχωρήσεως σαλπισμόν, ὅλοι οἱ καθ' ὁδὸν χρεωστοῦν νὰ ὑποχωροῦν καὶ νὰ περνοῦν εἰς τὰ δεξιὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἁμαξῶν ἢ ἵππων. Εἰς τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν ὑπόκεινται ὅταν τὸ Ταχυδρομεῖον φθάνῃ ἅμαξαν τρέχουσαν ἔμπροσθεν ἢ ἐφίππος κλπ. καὶ θέλει νὰ περάσῃ ἐμπρός.

Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον πέντε δραχμῶν, πρὸς ὄφελος τῶν ταχυδρομικῶν ταμείων. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἡ καταμήνυσις γίνεται ἀπὸ μέρους τοῦ ἡνιόχου καὶ ταχυδρόμου πρὸς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ ἀνήκουσα καταδίωξις ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου».

Καὶ αὐτὰ μὲν ὡς πρὸς τὶς διατάξεις περὶ ὁδικῆς κυκλοφορίας. Γιὰ νὰ σχηματίσῃ ὅμως ὁ ἀναγνώστης μιὰ ἰδέα τῆς καταστάσεως τῆς χώρας ἀπὸ ἀπόψεως ὁδικῶν συγκοινωνιῶν, κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κατασκευὴ δημοσίων ὁδῶν ἄρχισε τὸ 1834 καὶ ὅτι, μέχρι τὸ 1868 εἶχαν κατασκευασθῆ ἐθνικοὶ δρόμοι μήκους τριακοσίων μόνον χιλιομέτρων, γιὰ τὴ συντήρησι τῶν ὁποίων διετίθετο ὑπὸ τοῦ Κράτους πίστωσις 300.000 δραχμῶν ἐτησίως.

Ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς δίδει, κατὰ τὰ μέσα τοῦ 1869, τὴν ἀκόλουθη εἰκόνα τῆς συγκοινωνιακῆς ἀθλιότητος τῆς χώρας :

«Ἵπποι καὶ ἡμίονοι—γράφει ἡ «Ἀθηνᾶ» — μεταφέρουν τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν. Ἅμαξιται ὁδοὶ ὀλίγισται ὑπάρχουν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ μόνον εἰς τὰ πέριξ τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν μεγαλυτέρων πόλεων. Ἡ μεταφορὰ σάκκων ἀλεύρων ἀπὸ Λεβαδείας εἰς Πειραιᾶ ἀπαιτεῖ πολὺ περισσοτέραν δαπάνην ἀπὸ ἐκείνην τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν ἀπὸ Ὁδησσοῦ εἰς Ἀθήνας. Μυριάδας λίτρων ἐξαιρέτου οἴνου ἀπόλυνται ἢ φθείρονται κατ' ἔτος, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως εὐκόλου μεταφορᾶς. Διότι οἱ κύριοι προτιμῶσι ἢ νὰ πωλήσωσιν αὐτὸν ἐπιτοπίως ἀντὶ δύο λεπτῶν τὴν λίτραν, ὡς συνέβη κατὰ τὴν προτελευταίαν συγκομιδὴν τοῦ οἴνου εἰς τὴν Πελοπόννησον ἢ νὰ ἀφίσωσι τὰς ἀμπέλους ἀτρυγήτους, παρὰ νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς δαπάνας μεταφορᾶς ἐπιζημίους καὶ νὰ ἀφεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ληστῶν..... Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐφρόντιζε νὰ διαθέσῃ τὰ πρὸς καταστροφὴν τῆς ληστείας

'Η 'Αθήνα τῶν μέσων τοῦ περασμένου αἰῶνος. Μικρὴ εἰδυλλιακὴ πρωτεύουσα τοῦ νεοσυστάτου 'Ελληνικοῦ Κράτους χτισμένη γύρω ἀπὸ τὸν λόφο τῆς 'Ακροπόλεως. Πόσα ἄλλαξαν ἀπὸ τότε ! !

δαπανόμενα χρήματα πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου περισφίγγοντος τὰ μεθόρια αὐτῆς, πρὸ πολλοῦ ἡ ληστεία θὰ εἶχεν ἐκλείψει, ἡ δὲ γεωργία καὶ τὸ ἐμπόριον θὰ προήγοντο διὰ τῆς εὐκόλου μεταφορᾶς τῶν προϊόντων . . . .»

Ἂς σημειωθῆ, ἐξ ἄλλου, ὅτι μέχρι τῆς λειτουργίας τοῦ σιδηροδρόμου 'Αθηνῶν - Πειραιῶς (τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1869) ἡ συγκοινωνία τῶν δύο πόλεων ἐξυπηρετεῖτο μὲ ἅμαξες, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1835 συμβάσεως μετὰ τοῦ Βαυαροῦ Στρόγκ. Καὶ ὅτι ἡ ἁμαξιτὴ ὁδὸς ποὺ συνέδεε τὴν πρωτεύουσα μὲ τὸ ἐπίνειόν της κατεσκευάσθη τὸ 1835.

'Ο ἀριθμὸς τῶν ἁμαξῶν ποὺ ἐκτελοῦσαν τὴ συγκοινωνία αὐτὴ ἦταν περιορισμένος καὶ γι' αὐτὸ διετίθεντο ἐπικουρικῶς καὶ ἄλογα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι ἐκείνων ποὺ ἐπιθυμοῦσαν νὰ κάμουν τὴ διαδρομὴ ἔφιπποι. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1836, ὅπως γράφει ἡ ἐφημερὶς «'Ελληνικὸς Ταχυδρόμος» ὁ ἀριθμὸς τῶν ἁμαξῶν ποὺ ἐκτελοῦσαν τὴ συγκοινωνία 'Αθηνῶν - Πειραιῶς, ἔφθασε τὶς 500. Καὶ προσθέτει ὅτι «διατίθενται καὶ μικρὰ τινα «παμφορεῖα» διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων. Ἅμαξαν 5 θέσεων διαθέτει καὶ τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας».

Χαριτωμένη εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθη ἀγγελία ποὺ δημοσιεύει ἡ 'Αθηναϊκὴ ἐφημερὶς «Σωτὴρ» στὸ φύλλο τῆς 22 Δεκεμβρίου 1835. «Μὲ εὐχαρίστησίν μας - γράφει ὁ «Σωτὴρ» - ἀναγγέλλομεν ὅτι διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς μεταξὺ τῶν 'Αθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς συγκοινωνίας, ἐσυστήθη κατάστημα εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τοὺς κ.κ. Β. Πιτσόλην καὶ Σια. 'Ο σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι νὰ παραλαμβάνη καὶ νὰ διευθύνη κατὰ τὴν ἐπιγραφήν, ὅλας τὰς πραγματείας κλπ. μὲ τὸν ταχύτερον, ἀσφαλέστερον καὶ οἰκονομικώτερον τρόπον. 'Οστις τῶν κατοίκων 'Αθηνῶν ἐπιθυμεῖ νὰ παραδώση ἢ νὰ παραλάβη τι ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦτο, ἂς διευθύνεται εἰς τὸν κ. Φιλαλήθη, εἰς τὸν δρόμον τῆς 'Αγορᾶς ἀριθ. 41».

Θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ σημειωθῆ ὅτι ἐπεκράτει δυσπιστία ὡς πρὸς τὴν χρησιμότητα, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ὠφελιμότητα τοῦ σιδηροδρόμου, τὴν ὁποία δυσπιστία ηὔξανε ἡ σφοδρὰ πολεμικὴ τῶν θιγομένων ἀπὸ τὴ λειτουργία τοῦ συγκοινωνιακοῦ αὐτοῦ μέσου ἀγωγιατῶν, χανιτζήδων κ.λ.π. 'Ενῶ ἀπὸ πολλοὺς πλουσίους ἐθεωρεῖτο, ἀντιοικονομική.

Τὸ ἀκόλουθο ἀνέκδοτο εἶναι χαρακτηριστικὸ τῆς νοοτροπίας αὐτῆς τῶν εὐπόρων 'Αθηναίων.

'Ο γνωστὸς τραπεζίτης Σερπιέρης, προκειμένου νὰ διαθέση κεφάλαια στὴν 'Εταιρεία τοῦ Σιδηροδρόμου 'Αθηνῶν - Πειραιῶς (ἀτμηλάτου κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς λειτουργίας του) θέλησε νὰ βεβαιωθῆ γιὰ τὸ ἐπικερδὲς τῆς ἐπιχειρήσεως. Καὶ στεκόταν ἐπὶ πολλὲς ὧρες καθημερινῶς στὸ μέσον περίπου τῆς διαδρομῆς γιὰ νὰ μετρᾶ τὰ ἁμάξια ποὺ περνοῦσαν καθὼς καὶ τοὺς ἐπιβαίνοντας αὐτῶν. Καὶ τελικῶς κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι.... ἡ ἐπιχείρησις ἦτο ἀσύμφορη.

'Αλλὰ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον θέμα τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας σιδηροδρόμων στὴ χώρα μας καὶ τῶν συγκοινωνιῶν γενικά, ἴσως μᾶς δοθῆ εὐκαιρία νὰ ἀσχοληθοῦμε σὲ ἄλλο φύλλο τῆς «'Επιθεωρήσεως Χωροφυλακῆς».

Μιὰ ἱστορικὴ φωτογραφία. 'Ο πρῶτος "Ελλην Τροχονόμος Χωρ]λαξ ρυθμίζει τὴν κυκλοφορία στὰ Χαυτεῖα τῶν 'Αθηνῶν (1910) μὲ αὐτὸ τὸ ἰδιότυπο φορητὸ ἐπινόημα. Στὴν 'Αθήνα δειλὰ - δειλὰ κάνουν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὴν ἐμφάνισί τους τὰ πρῶτα ἰδιωτικῆς χρήσεως αὐτοκίνητα.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΑΡΘΡΟ ὡμιλήσαμε γιὰ τὴν παραποίησι τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ χῶρο τῶν διαφόρων αἱρέσεων καὶ ποὺ τὴν ὑπηρετοῦν ἕνα σωρὸ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται. «Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ» κατὰ τὸν Παῦλον (Β' Κορ. ια' 13).

Σήμερα μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ κάνωμε ἕνα ἀκόμη βῆμα στὴν ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὶς ἀλλοιώσεις τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ. Παραχαράκται τοῦ Χριστιανισμοῦ βρίσκονται ἡ τοποθετοῦν τὸν ἑαυτόν τους μέσα στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν τὴν δύναμι νὰ προκαλοῦν ἐντυπωσιακὰ φαινόμενα σὲ τρίτους ἢ καὶ στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό τους. «Ἔχουν τὴ δύναμι», ἀλλ' αὐτὴ ἡ δύναμις δὲν εἶναι τῆς πρὸς Θεὸν Πίστεως ποὺ θαυματουργεῖ, ὅταν καὶ ὅπου ὑπάρχει. Δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, «τὸ ὑπὲρ πᾶν Ὄνομα», πρὸ τοῦ ὁποίου «πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων» (Φιλιπ. β', 10). Δὲν εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Ἔχουν τὴν δύναμι», ἀλλ' αὐτὴ ἡ δύναμις δὲν εἶναι κἂν δική τους. Δὲν μποροῦν νὰ τὴν διαθέτουν ὅπως καὶ ὅπου θέλουν. Ἁπλῶς εἶναι τυφλὰ καὶ ἄβουλα ὄργανα αὐτῆς τῆς δυνάμεως διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἡ ξένη ἀπ' αὐτοὺς δύναμις κάνει ἁπτὴ τὴν παρουσία της. «Ἔχουν τὴν δύναμι». Ἀλλὰ τίνος λοιπὸν εἶναι αὐτὴ ἡ δύναμις ; Εἶναι ἡ δύναμις τῶν δαιμονίων, ἡ ὁποία καὶ κάνει τὴν ἐμφάνισί της ὡς δύναμις Θεοῦ γιὰ νὰ παραπλανᾶ τοὺς ἀνθρώπους.

Παραχαράκται συνεπῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ Ἐξορκισταί, οἱ Μάγοι, οἱ Πνευματισταί, οἱ Ὁραματισταὶ καὶ οἱ Ὁραματίστριες, ποὺ ἐνεργοῦν ἐντυπωσιακὰ φαινόμενα ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των χρησιμοποιοῦν προσευχές, εἰκόνες, θυμίαμα καὶ ἄλλα εἴδη της χριστιανικῆς λατρείας καὶ δίδουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦν τὸ ἔργο τους. Ἡ παραχάραξις καὶ ἡ ἀπάτη ἔγκειται ἐδῶ ἀκριβῶς, στὸ γεγονὸς ὅτι ἐνεργοῦν ἐν ὀνόματι καὶ ἐν δυνάμει τῶν δαιμονίων, κατορθώνουν ὅμως νὰ δίδουν τὴν ἐντύπωσι τοῦ θρησκευομένου καὶ πιστοῦ ἀνθρώπου. Στὴν περίπτωσι αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ποὺ διέσωσε ὁ Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος. «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι» (Κεφ. ιγ' 6).

Τὴν ἀποκάλυψι αὐτοῦ τοῦ εἴδους τῶν παραχαρακτῶν μᾶς τὴν προσφέρει ἡ ἁγ. Γραφή. Ὁ Ἀπ. Παῦλος ὁμιλεῖ γιὰ τὶς μεταμορφώσεις καὶ τὶς μεταμφιέσεις τοῦ ἀρχιεργάτη τοῦ ψεύδους καὶ πρώτου ἀπατεῶνος, τοῦ Διαβόλου, ὁ ὁποῖος στὸν κῆπο τῆς Ἐδὲμ μεταμορφώθηκε σὲ φίδι γιὰ πρώτη φορὰ καὶ κατώρθωσε νὰ παρασύρῃ ἔξω ἀπὸ τὴν ἀγκάλη τοῦ Θεοῦ τὸν πρῶτο ἄνθρωπο, ἔκτοτε δὲ πραγματοποιεῖ ἀλλεπάλληλες μεταμορφώσεις γιὰ νὰ ἐπιτυγχάνῃ πάντοτε τὸν ἴδιο ἀντικειμενικὰ σκοπό, τὴν παραπλάνησι τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ τὸ θράσος ποὺ ἔχει δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ μετασχηματίζεται ἀκόμη καὶ σὲ ἄγγελο φωτός. Νὰ τί λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος στὴν προκειμένη περίπτωσι : «αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός». Καὶ προσθέτει «οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης» (Β' Κορ. ια' 14—15).

Μιὰ καταπληκτικὴ περίπτωσις τέτοιας μεταμορφώσεως καὶ ἀπάτης ἔχομε ἀποθησαυρισμένη μέσα στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Πρόκειται γιὰ μιὰ δαιμονισμένη κοπέλλα, τὴν ὁποίαν συνήντησαν ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας καθὼς εἰσῆλθαν στὴν πόλι τῶν Φιλίππων. Εἶναι γνωστὴ ὡς ἡ μαντευομένη τῶν Φιλίππων. Ὄχι μόνον δὲν ἔκανε κάτι ποὺ νὰ ἀντίκειται ἐξωτερικὰ στὸ ἔργο ἢ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀντιθέτως ὑπῆρξε καὶ διαπρύσιος κῆρυξ τῶν δύο Ἀποστόλων. «Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, ἔλεγε περὶ αὐτῶν, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας». Καὶ μάλιστα καθὼς σημειώνει ὁ Λουκᾶς «τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας» (Πράξ. ιστ', 16—19).

ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΑΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Παν. Ἀρχιμανδρίτου
ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ ΛΕΝΗ
Ταγμ)ρχου—Ἱεροκήρυκος Χωρ)κῆς

Εἶναι τόσο ἀπατηλὴ καὶ φαίνεται τόσο ἀξιόπιστη μιὰ τέτοια παραχάραξις τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς δυνάμεως ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν πρὸς Αὐτὸν πίστιν, ὥστε καὶ πεπειραμένοι ἀκόμη χριστιανοὶ δυσκολεύονται νὰ τὴν ἀντιληφθοῦν. Στὴν ἐποχή μας εἴχαμε - καὶ ἀκόμη ὑπάρχει — μιὰ τέτοια περίπτωσις ποὺ ἀνεστάτωσε ἐδῶ καὶ 3 - 4 χρόνια πρὶν τὴν Ἀθηναϊκὴ Κοινωνίαν. Μιὰ γυναῖκα ἰσχυρίζετο ὅτι ὡραματίζετο τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ὡμίλει μαζί Του. Γιὰ πιστοποίησι αὐτῆς τῆς συνομιλίας ὁ Κύριος, καθὼς ἐκείνη ἰσχυρίζετο, ἄφηνε πάνω στὸ σῶμα της κάθε φορὰ τὰ σημάδια τῆς διαβάσεώς Του ἐμφανῆ πάνω στὸ σαρκίο της, καὶ μάλιστα σὲ μέρος ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἡ γυναικεία αἰδημοσύνη δὲν ἀφήνει ἀκάλυπτο. Πράγματι δὲ ὑπῆρχαν πάνω της τέτοια σημάδια, τὰ ὁποῖα διετηροῦντο ἐπί τινας ὥρας μετὰ τὴν «φανέρωσιν» τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔπειτα διελύοντο. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ προσηύχετο, ἔκανε κηρύγματα, εἶχε γεμᾶτο τὸ σπίτι της ἀπὸ εἰκόνες, ἔβιδε τὴν ἐντύπωσι ἁγίας. Δὲν χρειάσθηκε μάλιστα παρὰ λίγος καιρὸς γιὰ νὰ γίνῃ γνωστὴ καὶ ὡς «ἡ ἁγία» τοῦ Ἀθηναϊκοῦ προαστίου. Πολλοὶ εὐσεβεῖς ἄνθρωποι ἔτρεχαν στὸ σπίτι της γιὰ νὰ γνωρίσουν αὐτὴν τὴν σύγχρονη «ἁγίαν» καὶ μὲ ἐγκληματικὴν ἀφέλειαν ἐπίστευαν τὰ ὅσα ἐκείνη διηγεῖτο περὶ τοῦ ἑαυτοῦ της. Μάλιστα δὲ αὐτὴ ἡ «ἁγία» ἔσπευδε μὲ πληθωρικὴν φιλοδοξίαν νὰ ἀποκαλύπτῃ τὸ στῆθος της, ὅπου ἦσαν τὰ σημάδια, γιὰ νὰ πεισθοῦν οἱ θαυμασταί της περὶ τῆς δῆθεν δυνάμεως τοῦ Θεοῦ (!) καὶ νὰ προσκυνήσουν τὴν «ἁγιωσύνη της».

Τώρα κανεὶς δὲν ὁμιλεῖ γι' αὐτήν. Οἱ «πιστοί» της συνεχίζουν βεβαίως νὰ τὴν λατρεύουν. Ἡ κοινωνία ὅμως ἔπαυσε νὰ ἐνδιαρεται γι' αὐτήν. Ἡ ἰδιωτική της ζωὴ ἦταν κάθε ἄλλο παρὰ ἀνάξια μιᾶς ἁγίας. Παρὰ ταῦτα ἡ ἐμφάνισίς της ἀποτελεῖ μιὰ τυπικὴ περίπτωσι παραχαράξεως τῆς χριστιανικῆς ὑποθέσεως. Ὁ Διάβολος ἐνεργοῦσε πάνω της καὶ παρουσίαζε τὰ ἔργα του ὡς ἔργα πίστεως καὶ δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὴν ἴδια παραχάραξι τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὴν ἴδια ἀπάτη εἰς βάρος τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἔχομε καὶ στὴν περίπτωσι τῶν μάγων.

Τὸ 1970 ἀπὸ τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖο τῶν Ἀθηνῶν καταδικάσθηκε σὲ 5 μῆνες φυλακὴ γιὰ μαγγανεία ἡ Στ. Χ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης ἕνας μάρτυς περιέγραψε τὸ σκηνικὸ τῆς μαγικῆς ἱεροτελεστίας ὡς ἑξῆς : ««Ἐμπαινε ἡ κατηγορουμένη σ' ἕνα σκοτεινὸ δωμάτιο ποὺ εἶχε διακοσμηθῆ μὲ εἰκόνες. Ξάπλωνε σ' ἕνα κρεββάτι, τοποθετοῦσε στὸ στῆθος της ἕνα σταυρὸ καὶ ἔβγαζε ἀνάρθρες κραυγές, τὶς ὁποῖες ἀποκρυπτογραφοῦσε ἡ ἀδελφή της. «Τώρα κατεβαίνει τὸ πνεῦμα τοῦ Μεγαλειοτάτου (ἐννοῦσε τοῦ Θεοῦ) ἔλεγε, ἐνῶ παράλληλα τὰ κεριά, τὸ λιβάνι, οἱ εἰκόνες, οἱ θόρυβοι δημιουργοῦσαν μιὰ ἀτμόσφαιρα δέους καὶ πολλὲς φορὲς φρίκης» (βλ. Ἐπίκαιρα - Ρεπορτὰζ Σοφίας Μαλτέζου).

Φίλε ἀναγνῶστα,

Πᾶν ὅ,τι λάμπει δὲν εἶναι χρυσός, λέγει μιὰ παροιμία. Καὶ κατ' ἀκολουθίαν. πᾶν ὅ,τι ἐμφανίζεται ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι πάντοτε ὁ Χριστός. Τὰ σημεῖα καὶ τέρατα ποὺ οἱ παραχαράκται τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐμφανίζουν ἐνώπιόν μας δὲν εἶναι «ἐν δυνάμει» Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι προϊὸν ἀπάτης. Ὁ ἀρχιεργάτης τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, ὁ Διάβολος, χρησιμοποιεῖ ὄργανα καὶ μεθόδους ἀπατηλάς, γιὰ νὰ μᾶς ξεγελάσῃ καὶ νὰ μᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν πηγὴν τῆς σωτηρίας, τὸν Χριστόν. Χρειάζεται λοιπὸν προσοχή. Ὁ κίνδυνος εἶναι μεγάλος. Κάθε φορὰ ποὺ ἔχομε κάποια ἀμφιβολία ἂς σπεύσωμε νὰ ἐρωτήσωμε ἀνθρώπους ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ μᾶς βοηθήσουν. Οἱ παραχαράκται τοῦ Χριστιανισμοῦ βρίσκονται ἀνάμεσά μας, ἐμφανίζονται καὶ αὐτοὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπιτελοῦν σημεῖα καὶ τέρατα, ἀλλ' ἐν δυνάμει Διαβόλου. Ἀλλοίμονον ἐὰν γίνωμε θύματά των.

Η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ *Καί* Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΣΥΝΤΟΜΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΡΧΑΙΗ ΚΟΙΤΙΔΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ.

«Ἡ Χωροφυλακὴ τῆς Ἠπείρου καὶ ἡ Ἤπειρος τῆς Χωροφυλακῆς!....». Ἡ προμετωπίδα αὐτὴ τοῦ κειμένου μας, ἂς μὴ θεωρηθῆ ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸν ἔντεχνα σχεδιασμένο δημοσιογραφικὸ τίτλο, ἀλλὰ τὴν συντομογραφία ἑνὸς μεγάλου τίτλου τιμῆς γιὰ τὴν Χωροφυλακή, ἀφοῦ ἀστυνομεύει σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς περισσότερο ἱστορικὲς περιοχὲς τῆς Χώρας μας: Στὴν Ἤπειρο... Ἐκεῖ ὅπου ἀκούστηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ λέξις «ΕΛΛΗΝ» καὶ πολλὲς φορὲς τὸ σάλπισμα Ἐθνικῶν Ἀγώνων. Στὴν γενέτειρα ἡρώων, μεγάλων διδασκάλων, καὶ Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν.....

Τὸ δίπτυχο «Ἤπειρος — Χωροφυλακὴ» ἀποτελεῖ ἐπίσης καὶ τὴν συντομογραφία ἑνὸς μεγάλου ἱστορικοῦ συμπεράσματος ποὺ προκύπτει ἀπὸ τοὺς κατὰ καιροὺς κοινοὺς ἀγῶνες τοῦ Σώματος καὶ τοῦ γενναίου Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ ἐναντίον ξένων καὶ ξενοδούλων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος μας.

Ὅταν στὶς 21 Φεβρουαρίου 1913 πρώτη ἡ Χωροφυλακὴ μαζὶ μὲ τρεῖς ἴλες ἱππικοῦ ἔμπαινε θριαμβευτικὰ στὴν ἀπελευθερωμένη πόλι τῶν Ἰωαννίνων, εἶχαν προηγηθῆ ἡ ἱστορικὴ μάχη τοῦ Γριμπόβου, ἡ δρᾶσις τοῦ ἡρωϊκοῦ Ταγματάρχου Χωροφυλακῆς Σπυρομήλιου στὸ ἐσωτερικὸ τῆς κατεχομένης ἀκόμη Ἠπείρου, καὶ οἱ σκληροὶ ἀγῶνες ἐναντίον τοῦ Τουρκοαλβανικοῦ ἐνόπλου στοιχείου, ἀπὸ τὰ ἀνταρτικὰ Σώματα τοῦ Ὑπομοιράρχου Καρύδη καὶ Ἀνθυπομοιράρχου Βασιλείου.

Ἡ πρώτη ἐπομένως «ἐγκατάστασις» τῆς Χωροφυλακῆς στὴν Ἤπειρο δὲν συνδέεται μὲ τυπικὲς διαδικασίες, ἀλλὰ μὲ τὴν συμμετοχή της σὲ ἀγῶνες καὶ θυσίες.

Ἀπὸ τότε καὶ μέχρι σήμερα ἔχουν συμπληρωθῆ 62 ὁλόκληρα χρόνια.

Στὸ διάστημα αὐτὸ ἡ Χωροφυλακὴ στάθηκε στοργικὰ καὶ ἀποφασιστικὰ στὸ πλευρὸ τοῦ Ἠπειρώτη, καὶ ἐκεῖνος μὲ φλογερὸ πατριωτισμὸ στὸ πλευρὸ τῆς Χωροφυλακῆς. Ἡ Ἱστορία, ὁ ἀδέκαστος αὐτὸς κριτὴς τῶν αἰώνων, ἔχει καταγράψει πολλοὺς καὶ λαμπροὺς κοινοὺς ἀγῶνες Χωροφυλακῆς καὶ Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ. Ἀγῶνες «ὑπὲρ πάντων» οἱ ὁποῖοι ἐδραίωσαν τὴν Ἐθνικὴ κυριαρχία καὶ ἀσφάλεια σ' ἕνα τόπο, ποὺ ὑπῆρξε ἡ πανάρχαια κοιτίδα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὕστερα ἀπὸ ὅλα τὰ ἀδιάσειστα αὐτὰ ἱστορικὰ δεδομένα, πῶς νὰ μὴ αἰσθάνεται σήμερα ὑπερηφάνεια ἡ Χωροφυλακὴ γιὰ τὴν Ἤπειρο καὶ ἡ Ἤπειρος γιὰ τὴν Χωροφυλακή;

Η ΚΟΝΙΤΣΑ εἶναι ἀμφιθεατρικὰ χτισμένη στὶς πλαγιὲς τῆς Τύμφης. Στὰ πόδια της κυλάει ὁ Ἀῶος, ἐνῶ ὁλόγυρα κρέμονται σκαρφαλωμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πανέμορφα χωριά. Ἡ πόλις, στὸ χρονικὸ διάστημα 1940 - 1948, δοκιμάστηκε σκληρὰ ἀπὸ τὶς Ἰταλικὲς καὶ τὶς συμμοριακὲς ἐπιθέσεις. Τὸ ἐπιβλητικὸ Στρατιωτικὸ Νεκροταφεῖο της, ὅπου φυλάσσονται τὰ ὀστὰ ὅλων τῶν πεσόντων στὶς μάχες τοῦ Γράμμου, εἶναι ἕνας τόπος Πανελληνίου προσκυνήματος. Ἐδῶ κάθε φορὰ ἔρχονται ἀπὸ ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς Ἐπικρατείας ἑκατοντάδες ἄνθρωποι γιὰ νὰ ἀποτίσουν φόρο τιμῆς σ' αὐτοὺς ποὺ ἔπεσαν γιὰ νὰ σταθῇ ἡ Ἑλλάδα ἐλεύθερη στὸ πανάρχαιο λίκνο της. Μεγάλη ὑπῆρξε καὶ ἡ συμβολὴ τῆς Χωροφυλακῆς γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς Ἐθνικῆς κυριαρχίας στὴν μαρτυρικὴ αὐτὴ πόλι. Ἀπὸ τοὺς κατὰ καιροὺς ἀγῶνες της, ἱστορικὴ ἔχει μείνει ἡ δρᾶσις στὴν περιοχὴ αὐτὴ τοῦ 24ου Τάγματος Χωροφυλακῆς. Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 48, ὅταν ἡ Κόνιτσα περισφιγγόταν ἀσφυκτικὰ ἀπὸ ἰσχυρὲς συμμοριακὲς δυνάμεις, ἐπραγματοποίησε μιὰ ἐπικὴ προέλασι ἀπὸ τὸ Καλπάκι, καὶ μπῆκε πρῶτο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα Ἐθνικὰ τμήματα στὴν πολιορκημένη πόλι. Ἡ Κόνιτσα, εἶναι ἕδρα Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ποὺ ἀστυνομεύει - μαζὶ μὲ 5 Σταθμοὺς Χωροφυλακῆς - ἕνα Δῆμο, 24 Κοινότητες, καὶ 7 συνοικισμούς. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἐδαφικῆς δικαιοδοσίας του, ἀντιστοιχεῖ στὸ συγκρότημα τῆς Πίνδου. Τὸ πολυδαίδαλο ἐκεῖνο ὀρεινὸ σύμπλεγμα μὲ τὶς ἀτέλειωτες πριονωτὲς ράχες, ποὺ πλάθει τὴν σπονδυλικὴ στήλη τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου. Τὰ χωριὰ ἐδῶ βρίσκονται σὲ μεγάλες ἀποστάσεις ἀπὸ τὴν ἕδρα τῶν Σταθμῶν καὶ ἀσύγκριτα μεγαλύτερες ἀπὸ τὴν ἕδρα τοῦ Τμήματος. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Σταθμὸς τοῦ Διστράτου ἀπέχει 52 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Κόνιτσα, ἐνῶ οἱ ἀποστάσεις ἄλλων χωριῶν ποὺ ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας σ' αὐτήν, ὑπερβαίνουν τὰ 20 χιλιόμετρα. Ὅπως οἱ Πάδες (32), Παληροσέλι (28), Ἐλεύθερον (22, κ.λ.π. Καὶ ἀνάμεσα σ' ὅλα τὰ χωριὰ παρεμβάλλονται ἄγρια βουνὰ καὶ φαράγγια. Ὅταν ἡ Πίνδος σαρώνεται τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὰ μανιασμένα στοιχεῖα τῆς φύσεως, τότε, ἡ ἐπικοινωνία μεταξύ τους γίνεται ἀπὸ δύσκολη μέχρι ἀκατόρθωτη. Οἱ δρόμοι σὲ πολλὰ σημεῖα γίνονται ἀδιάβατοι ἀπὸ τὸ χιόνι καὶ τοὺς πέτρινους ἢ χωμάτινους ὄγκους ποὺ κατρακυλᾶνε ἀπὸ ἀπότομες καὶ γυμνὲς βουνοπλαγιές. Πῶς ἐξυπηρετοῦνται οἱ κάτοικοι στὶς ὧρες τοῦ ἀποκλεισμοῦ ὅταν συμβῇ ξαφνικὰ ἕνας σοβαρὸς τραυματισμὸς καὶ γενικὰ ὅταν προκύψῃ περίπτωσις ἀμέσου ἀνάγκης: Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Μοίραρχος κ. Γεώργιος Σκουράκης μᾶς ἐξηγεῖ: Οἱ κάτοικοι τῶν μακρυνῶν περιοχῶν, γιὰ ὁποιοδήποτε σοβαρὸ θέμα τοὺς ἀπασχολεῖ, ζητοῦν ἀπὸ τὸ τηλέφωνο τὴν βοήθεια τῆς Ἀστυνομίας. Τὸ μοναδικὸ «Λάντ—Ρόβερ» τοῦ Τμήματος σπεύδει παντοῦ. Ὅταν οἱ ὁδικὲς συνθῆκες δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ καταλήξῃ στὸν προορισμό του, τότε, θὰ συνεχίσῃ τὴν προσπάθεια κάποιο ἀπὸ τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα τῆς περιοχῆς. Ἐὰν καὶ αὐτὴ ἡ λύσις δὲν ἀποδώσῃ, οἱ Χωροφύλακες θὰ χρειαστῇ νὰ πεζοπορήσουν μερικὰ χιλιόμετρα μέσα στὸ χιόνι, τὴν λάσπη ἢ τὴν βροχὴ γιὰ νὰ ὁλοκληρώσουν τὴν μεγάλη κοινωνικὴ ἀποστολή τους. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο λειτουργεῖ ἐδῶ ἡ «Ἀμεσος Ἐπέμβασις Χωροφυλακῆς.»

Οἱ κάτοικοι τοῦ Μετσόβου βλέπουν στὸ πρόσωπο τοῦ Χωροφύλακος τὸν ἀληθινὸ φίλο καὶ τὸν εἰλικρινῆ συμπαραστάτη στὰ καθημερινά τους προβλήματα.

Χωρὶς ραδιοτηλέφωνα, μαγνητοταινίες, περιπολικά, εἰδικὰ κυκλώματα τηλεοράσεως, καὶ χαρακτηριστικοὺς ἀριθμοὺς τηλεφωνικῆς κλήσεως. Ὁ ψυχικὸς ὅμως δεσμὸς ποὺ ἑνώνει τὴν χωροφυλακὴ μὲ τὸν πολίτη, εἶναι ἱκανὸς νὰ ὑπερνικᾶ ἀκόμη καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως. . .

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις κατηφορίζομε ἀπὸ τὴν Κόνιτσα ἀκολουθώντας μιὰ διαδρομὴ ἀνάμεσα ἀπὸ ἕνα τοπίο μὲ ἐντυπωσιακὲς ἐναλλαγές. Στὴν ἔξοδο μιᾶς ἐπιβλητικῆς χαράδρας, ἀκριβῶς δίπλα ἀπὸ τὴν νέα, προβάλλει σὰν ἀπολιθωμένο ὑπερφυσικὸ δαχτυλίδι, ἡ λίθινη μονότοξη γέφυρα τῆς Κονίτσης. Ἕνα ἀληθινὸ ἀριστούργημα τοῦ εἴδους της ποὺ ἄντεξε στοὺς αἰῶνες γιὰ νὰ θυμίζῃ κάθε φορὰ τὸ ἀπαράμιλλο ὕψος τῆς Ἠπειρώτικης τεχνικῆς. Ὁ συνοδὸς Χωροφύλαξ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τὰ παλαιότερα χρόνια, κάτω ἀπὸ τὴν «καμάρα» τῆς γέφυρας, ὑπῆρχε κρεμασμένη μιὰ καμπάνα ποὺ ἠχοῦσε μόνη της ὅταν εἶχε σφοδρὸ ἄνεμο. Ἔτσι οἱ περαστικοὶ κάθε φορὰ ποὺ ἄκουγαν τὴν καμπάνα στὸ βάθος τῆς χαράδρας, ἔπαιρναν τὰ μέτρα τους γιὰ νὰ μὴ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὰ ὁρμητικὰ ρεύματα. Μὲ τὴν συζήτησι, ἔχομε φθάσει στὶς ἀπότομες στροφὲς τῆς «Βίγλας». Ἀπὸ ἐδῶ τὸ θέαμα εἶναι μοναδικό. Δεξιά μας ὅπως βλέπομε πρὸς τὴν Κόνιτσα πυργώνονται στὰ ὕψη οἱ περήφημες χιονοσπέπαστες κορφὲς τοῦ Πάπιγκου, τῆς Γκαμήλας καὶ τοῦ Βίκου. Στὸ βάθος προβάλλουν ἀγέρωχα ἡ Τύμφη καὶ ὁ Σμόλικας, ἐνῶ ὁ Γράμμος μόλις ἀχνοφαίνεται τυλιγμένος μέσα σὲ μιὰ χαμηλὴ νέφωση. Μὲ τὸ βαθὺ σούρουπο περνᾶμε τὸ Καλπάκι. Ἀπὸ ἐδῶ ὁ δρόμος τοῦ γυρισμοῦ στὰ Γιάννενα μᾶς εἶναι πιὰ γνώριμος. Κατηφορίζομε λίγα χιλιόμετρα ἀκόμη ὅταν τὰ βλέπομε νὰ μᾶς γνέφουν ὁλοφώτιστα μὲ τὸ σχῆμα ἑνὸς λαμπεροῦ δικεφάλου ἀητοῦ. Τὸ ὁδοιπορικό μας στὰ βόρεια διαμερίσματα τοῦ Νομοῦ κλείνει μὲ ἕνα ἀκόμη ἐντυπωσιακὸ θέαμα. . .

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ πρωϊνὸ μᾶς βρίσκει καθ' ὁδὸν πρὸς τὸ Μέτσοβο. Ἕνας χλωμὸς ἥλιος παίζει κυνηγητὸ μὲ κάτι περαστικὰ σύννεφα καὶ ἀγωνίζεται νὰ ἀσημώσῃ τῆς λίμνης τὰ νερὰ ποὺ ἀνατριχιάζουν ἀπὸ τὶς κρύες ἀνάσες τοῦ χειμῶνα ποὺ κατεβάζει ἀπὸ ψηλὰ τὸ Μιτσικέλι. Στὸ Πέραμα σταθμεύομε γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ φημισμένο σπήλαιο. Θαυμάσια τακτοποιημένο καὶ ἠλεκτροφωτισμένο, ἀποκαλύπτει στὸ ἔκπληκτο βλέμμα τὸ μεγαλεῖο τῶν αἰώνων μέσα σὲ μιὰ φαντασμαγορία χρωμάτων καὶ σχημάτων. Ἀφήνομε τὸ Στρούνι, προσπερνᾶμε τὴν μαγευτικὴ Ντραμπάτοβα καὶ προσκυνᾶμε νοερὰ μὲ τὸ βλέμμα τὸ ἔρημο σήμερα Μοναστήρι τῆς Παναγίας «Ντουραχάνης». Στὰ 1434—λέει ἡ τοπικὴ παράδοσι—ἕνας Τοῦρκος σερασκέρης μὲ τὸ ὄνομα Ντουραχὰν Πασᾶς, ξεκίνησε μέσα στὸ καταχείμωνο ἀπὸ τὰ Τρίκαλλα, γιὰ νὰ πνίξῃ μιὰ ἀνταρσία ποὺ εἶχε ξεσηκωθῇ στὴν Βόρειο Ἤπειρο. Ἐδῶ ἔφτασε μιὰ ὁλοσκότεινη νύχτα φορτωμένη μὲ δυνατὸ χιονιά. Ἀφοῦ στάθηκε νὰ ξαποστάσῃ στὸ μικρὸ ἐξωκκλήσι τῆς Παναγίας, προτοῦ νὰ φέξῃ κίνησε γιὰ τὰ Γιάννενα ἀκολουθώντας τὸν γρηγορώτερο δρόμο. Ἔτσι χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ πέρασε μὲ τὸ βαρυφορτωμένο ἀσκέρι του πάνω ἀπὸ τὰ παγωμένα νερὰ τῆς λίμνης. Σὰν βγῆκε στὴν ἀντικρυνὴ στεριὰ ἔμαθε γιὰ τὸν φοβερὸ κίνδυνο ποὺ πέρασε, καὶ ἔχτισε ἐκκλησία καὶ Μοναστήρι στὴν χάρη τῆς Παναγίας τῆς «Ντουραχάνης» ὅπως ἔμεινε γνωστὴ ὡς τὰ σήμερα. Μὲ τὰ σχετικὰ σχόλια ἀπὸ τὴν παράδοσι ποὺ ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν συνοδό μας σκαρφαλώνομε στὸ Μιτσικέλι. Ἡ διαδρομὴ εἶναι ἐξαίσια καθὼς ἀντικρύζομε ἀπὸ ψηλὰ τὴν ὄμορφη Ἠπειρωτικὴ πρωτεύουσα ἀκουμπισμένη στὸν κόρφο τῆς χιλιορταγουδισμένης λίμνης. Ἀπὸ τὴν γέφυρα τῆς Μπαλντούμας ὡς τὸ εἰδυλλιακὸ Βοτονόσι, δεξιά μας ἔχομε τὸν Ἄραχθο κοντὰ στὶς πηγές του. Οἱ κορδέλλες τοῦ δρόμου φιδολυγίζουν πάνω ἀπὸ ἐπιβλητικὲς λαγκαδιὲς ἀντικρυστὰ ἀπὸ ἀτέλειωτες κορυφογραμμὲς ποὺ φεύγουν κυματίζοντας στὸν ὁρίζοντα. Ἀπὸ τὶς περισσότερες δασωμένες πλαγιὲς κατρακυλάει τὸ μαῦρο ἔλατο καὶ ἡ ἀγέρωχη ὀξυά. Τὸ Μέτσοβο ποὺ προβάλλει σὲ λίγα δεξιά μας, φωλιάζει σὲ μιὰ ἀπάνεμη βουνοπλαγιὰ τριγυρισμένο ἀπὸ τὸν Ζυγό, τὸ Περιστέρι, καὶ τὴν Κατάρα. Κατηφορίζομε πρὸς τὴν πατρίδα τῶν Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν Ἀβέρωφ, Στουρνάρα, καὶ Τοσίτσα. Τὴν περήφανη αὐτὴ ἀητοφωλιὰ τῆς Πίνδου, ποὺ ἔχει περάσει στὴν ἱστορία μὲ τὴν ἔνδειξι: Πηγὴ ἀγάπης γιὰ τὸν συνάνθρωπο, καὶ αἰώνιο σύμβολο Ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ εὐγνωμοσύνης.. Τὸ σημερινὸ Μέτσοβο ἀποτελεῖ κάτι τὸ ἐντελῶς ξεχωριστὸ γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ χῶρο. Συνεχῶς βελτιώνεται, ἐξωραΐζεται, καὶ γενικὰ ἐξελίσσεται σ' ἕνα διεθνῶν ἀξιώσεων τουριστικὸ θέρετρο γιὰ ὅλες τὶς ἐποχές, χωρὶς ὡστόσο νὰ χάνῃ τίποτε ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴ ὁμορφιά του. Πνοὴ τοῦ Μετσόβου εἶναι τὸ «Τοσίτσειον Ἵδρυμα» δημιούργημα τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Εὐαγγέλου Ἀβέρωφ—Τοσίτσα. Ἀπὸ τὸν πρῶτο χρόνο τῆς ἱδρύσεώς του παρέχει ἐργασία ἡ προσοδοφόρα ἐπαγγελματικὰ κίνητρα γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς, συντηρεῖ Μαθητικὰ Οἰκοτροφεῖα καὶ Φοιτητικὲς Ἑστίες, συμβάλλει στὴν Κοινοτικὴ καὶ Πολιτιστικὴ ἀνάπτυξι τοῦ τόπου, καὶ προβάλλει τὸ Μέτσοβο καὶ τὴν Ἤπειρο γενικώτερα, στὴν Ἑλληνικὴ καὶ Διεθνῆ τουριστικὴ ἀγορά... «... Ὁ τουρισμὸς καλύπτει τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀπὸ τὴν ὅλη ὑπηρεσιακή μας δραστηριότητα. . .» θὰ μᾶς πῇ ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Μετσόβου Ὑπαμοίραρχος κ. Δημήτριος Τσέλιος. Ὁ ἴδιος προσθέτει ἐπίσης ὅτι οἱ κάτοικοι εἶναι φιλήσυχοι καὶ νομοταγεῖς. Συχνὰ καταφεύγουν στὸ Τμῆμα γιὰ ν' ἀκούσουν τὴν γνώμη τοῦ Διοικητοῦ, ἀκόμη καὶ γιὰ θέματα ποὺ δὲν ἀνήκουν στὴν ἁρμοδιότητα τῆς Χωροφυλακῆς, συνήθως ὑποθέσεις ἀστικῆς φύσεως. Ὅπως μᾶς ἐξηγεῖ ὁ κ. Τσέλιος πρόκειται γιὰ ἕνα τοπικὸ ἔθιμο ποὺ τὸ ἀκολουθοῦν πιστὰ οἱ κάτοικοι ἄσχετα ἂν διαθέτουν περιωρισμένη ἢ εὐρύτερη πνευματικὴ μόρφωσι. Ἂν ἐξετάσωμε τὴν πατροπαράδοτη αὐτὴ συνήθεια κάτω ἀπὸ κοινωνικὸ πρῖσμα, προκύπτει χωρὶς ἀμφιβολία ὅτι οἱ φιλήσυχοι Μετσοβίτες ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀξιοζήλευτη προσήλωσί τους στὶς παραδόσεις τοῦ τόπου μας, βλέπουν τὸν Χωροφύλακα ὄχι ἀποκλειστικὸ διώκτη καὶ τιμωρό, ἀλλὰ καὶ φίλο ἔμπιστο, εἰλικρινῆ καὶ σοβαρό. Ὁ θαυμασμός μας γιὰ τὸ Μέτσοβο μεγαλώνει καθὼς πραγματοποιοῦμε ἕνα περίπατο στὰ γραφικὰ καλντερίμια μὲ τὰ πανέμορφα σπίτια καὶ τὶς πεντακάθαρες αὐλὲς τριγυρισμένες ἀπὸ στιλβωμένα ξύλινα κάγκελα. Περιδιαβαίνομε ἀκόμη καὶ τὶς πλατεῖες μὲ τὰ ἀναπαυτικὰ παγκάκια ἀκουμπισμένα ἀντικρυστὰ μὲ λαγκαδιὲς ποὺ ἀχολογοῦν παράξενα μέσα στὴν γκριζογάλανη ἄχνα τῆς ἀπεραντωσύνης, βαθύσκια ρουμάνια, καὶ ἀσημόχρωμες νεροσυρμὲς ποὺ γκρεμίζονται στοῦ Μετσοβίτικου τὸ ρέμα. Εἴδαμε καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Μετσόβου,. Καλωσυνάτους γέρους καὶ νέους, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὴν παληὰ καὶ τὴν κανούργια φρουρὰ τῆς ἀνόθευτης παραδόσεως. Εἴδαμε ἀκόμη στὶς γειτονιὲς τοῦ Μετσόβου νέους μὲ «δίμιτες» καὶ «τσαρούχια» καὶ νέες μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες. Ὅταν τὸ τοπικὸ χρῶμα παραμένῃ ἀξεθώριαστο στὸ κοσμοπολίτικο Μέτσοβο τί ἔχουν νὰ ἀπολογηθοῦν αὐτοὶ ποὺ ἐπιμένουν νὰ αὐτοαποκαλοῦνται «μοντέρνοι», «σύγχρονοι» καὶ «σωστοί» τέως κάτοικοι χωριῶν καὶ ἤδη Ἀθηναῖοι. . . χωριατοαστοί;

Μετὰ τὸν εὐχάριστο περίπατο ἐπακολουθεῖ ἕνα εὐλαβικὸ προσκύνημα στὸν Μητροπολιτικὸ ναὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπου ἀποθαυμάζομε μὲ κατάνυξι τὰ ἐντοιχισμένα ψηφιδωτὰ τῆς Ραβέννας, τὰ θαυμάσια ξυλόγλυπτα καὶ ὑψηλῆς τέχνης ὁλόχρυσα δισκοπότηρα. Τὸ «Ἀρχοντικὸν Τοσίτσα» ποὺ ἐπισκεπτόμεθα στὴν συνέχεια, εἶναι ἕνα ἐπιβλητικὸ οἰκοδόμημα μὲ γνήσια παραδοσιακὴ μορφή, χτισμένο στὸ σημεῖο ὅπου ὑπῆρχε παλαιότερα τὸ Ἀρχοντικὸ τῆς οἰκογενείας Τοσίτσα. Στεγάζει ξενῶνα γιὰ καλλιτέχνες, καὶ διανοουμένους, βιβλιοθήκη μὲ 500 περίπου τόμους ἀπὸ σπάνιες ἐκδόσεις, καθὼς καὶ μία μεγάλη σειρὰ ἀπὸ ἐνδιαφέροντα ἐκθέματα: Ἐγχώρια ὑφαντά, χάλκινα καὶ ἀσημένια ἀντικείμενα οἰκιακῆς χρήσεως, καὶ συλλογὲς ἀπὸ Βυζαντινὰ νομίσματα καὶ εἰκόνες. Ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν συλλογὴ τοῦ Ἱδρύματος Τοσίτσα, ἔχει ἀφιερωθῇ στὸ ἀνακαινισμένο ἀπὸ τὰ θεμέλια ἱστορικὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ποὺ βρίσκεται στὸ βάθος τοῦ Μετσοβίτικου φαραγγιοῦ, κοντὰ στὸ ὁμώνυμο ποτάμι. Πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἦταν καταδικασμένο στὴν ὁριστικὴ ἐρήμωσι Ὥσπου ὁ σημερινὸς Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Εὐάγγελος Ἀβέρωφ—Τοσίτσας μετὰ ἀπὸ προσεκτικὴ μελέτη τῆς ἐρειπωμένης ἐκκλησίας—χτισμένης πρὸ τοῦ 1300— ἀπεκάλυψε κάτω ἀπὸ τοὺς μαυρισμένους τοίχους θαυμάσιες τοιχογραφίες. Αὐτὸ ἦταν ἡ ἀρχή, γιὰ νὰ ξαναγίνῃ τὸ Μοναστῆρι ὅπως ἦταν στὴν ἐποχὴ τῆς μεγάλης ἀκμῆς του. Τὸ Ἵδρυμα Τοσίτσα κατέβαλε τὸ 80 ο)ο περίπου τῶν δαπανῶν.

Τὴν ὑπόλοιπη δαπάνη ἐκάλυψε τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ οἱ κ.κ. Ἰάκωβος Πολίτης καὶ Γεώργιος Μπούμπουλης. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Ἵδρυμα Τοσίτσα συλλογὴν ἀπὸ εἰκόνες ἀφιέρωσε ἡ κυρία Κουταρέλλη, καὶ ὀρειχάλκινα Βυζαντινὰ ἀντικείμενα τοῦ 6ου—13ου αἰῶνος ὁ κ. Ὑπουργός. Ταὐτόχρονα μὲ τὴν ἀνακαίνισι τοῦ Μοναστηριοῦ καὶ μὲ πρωτοβουλία πάλι τοῦ ἰδίου, ἔγινε ἡ διαμόρφωσι τῆς ὁρμητικῆς κοίτης τοῦ Μετσοβίτικου, καὶ ἡ δενδροφύτευσις τῆς περιοχῆς. Ὁ συγγραφεὺς τῆς «Γῆς τῆς Ὀδύνης» ἀναπολώντας στὶς ἐπίμονες προσπάθειες γιὰ νὰ βλαστήσῃ ὁ τόπος στὸ Μετσοβίτικο φαράγγι, σ' ἕνα σημεῖο τοῦ βιβλίου του «Στὸ Μοναστῆρι τοῦ Ἅη—Νικόλα—Περίπατοι σὲ παληὰ καὶ νέα χρόνια» γράφει:

> «. . . Εὐλόγησε ὁ Θεὸς τὴν προσπάθειά μας: Τὰ πρῶτα καλοκαίρια μέσα στὶς χειρότερες κάψες, ἔστειλε ὁ Θεὸς τὰ σύννεφά του, καὶ πότισε τρεῖς — τέσσερις φορές, ὅ,τι εἴχαμε σπείρει καὶ φυτέψει. Καὶ σὲ λίγα χρόνια ὁ παντέρμος τόπος εἶχε ἀλλάξει ὄψη. Εἶχε γίνει πράσινος. . . Καταπράσινος..».

Ἔτσι ξεκίνησαν οἱ προσπάθειες γιὰ νὰ γίνῃ ἕνας τόπος ἀπὸ ἀφιλόξενος ἥμερος. Σήμερα, στὸ ἄλλοτε γυμνὸ φαράγγι κυματίζουν πυκνὰ ἄλση ἀπὸ λεῦκες, ἰτιές, πεῦκα, λυγαριές, καὶ ἕνα σωρὸ ἀκόμη καλλωπιστικοὺς θάμνους. Ἀξίζει νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ὄμορφη αὐτὴ γωνιὰ ὅποιος βρεθῇ περαστικὸς ἀπὸ τὸ Μέτσοβο. . .

Ἡ εὐχάριστη περιπλάνησί μας στὴν γραφικὴ κωμόπολι συμπληρώνεται μὲ μιὰ ἄλλη—ἐναέρια αὐτὴ τὴ φορὰ—ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ τελεφερίκ. Ἔτσι μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσωμε σὲ πανοραμικὴ ἄποψι τὸ Μετσοβίτικο τοπίο μέσα ἀπὸ μιὰ κρυστάλλινη ἀτμόσφαιρα ὅμοια μὲ διάφανη σουρντίνα στὴν ἁρμονία ἤχων καὶ χρωμάτων ποὺ κατηφορίζουν ἀπὸ τὶς βουνοπλαγιές, καὶ χάνονται ξέμακρα σὲ ἀπάτητους γκρεμοὺς καὶ σκιερὲς χαράδρες. Τὸ χιόνι βρίσκεται ἀκόμη στὶς ψηλότερες κορφές. Ἔτυχε νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ Μέτσοβο τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ χειμῶνα ὅταν δὲν εἶχαν προβάλλει οἱ ἐπίμονοι χιονιάδες. Μόλις ὅμως τὸ κατάλευκο σεντόνι τῆς φύσεως σκεπάσῃ γιὰ τὰ καλὰ τὶς δύο πίστες κάτω ἀπὸ τὸ τελεφερίκ, ἐδῶ ποὺ ἐμεῖς σήμερα ρεμβάζομε, γίνεται σωστὸ πανηγῦρι. Τότε φτάνουν ἀτέλειωτα καραβάνια μὲ φίλους τοῦ βουνοῦ ἀπὸ ὁλόκληρη σχεδὸν τὴ Χώρα. Ἄλλοι ἐπιδίδονται στὸ σκί, καὶ ἄλλοι ἀπολαμβάνουν τὴν ἀσύλληπτη ὁμορφιὰ τῶν λευκοντυμένων βουνῶν, Καὶ τὶς ὧρες ποὺ ὁ εὐχάριστος κάματος ἀποζητάει τὴν ξεκούρασι, ἀπολαμβάνουν τὴν θαλπωρὴ τῆς ζεστασιᾶς μπροστὰ σὲ κάποιο τζάκι μὲ τὴν συντροφιὰ τοῦ γλυκοῦ Μετσοβίτικου κρασιοῦ καὶ κάποιων μακρυνῶν θρύλων ἱστορημένων ἀπὸ ντόπιους πρεσβύτες. Ἀλλὰ καὶ οἱ νεώτεροι δὲν λείπουν ἀπὸ τὸ χειμωνιάτικο πανηγῦρι το Μετσόβου. Τὰ μέλη τοῦ τοπικοῦ Ὁμίλου

62α ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Λαμπραὶ ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις εἰς τὴν Ἠπειρωτικὴν πρωτεύουσαν

Μὲ μεγαλοπρέπειαν καὶ εἰς ἀτμόσφαιραν ἐθνικῆς ἐξάρσεως ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων ἑόρτασε τὴν 21-2-1975 τὴν 62αν ἐπέτειον τῆς ἀπελευθερώσεώς της.

Τὸν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν ἐλάμπρυνε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Μιχαὴλ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα, τὴν πρωΐαν αἱ μουσικαὶ τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Στρατοῦ περιῆλθον τὴν πόλιν, παιανίζουσαι ἐθνικὰ θούρια καὶ ἐμβατήρια.

Τὴν 10.30′ π.μ. εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐτελέσθη ἐπίσημος Δοξολογία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφείμ, συμπαραστατουμένου ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Νικοδήμου καὶ Παραμυθίας κ. Τίτου.

Εἰς τὴν Δοξολογίαν παρέστησαν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Ἀβέρωφ, ὁ Α′ Ἀντιπρόεδρος Βουλῆς κ. Σταμάτης, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Βασιλειάδης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Στρατιωτικοῦ του Γραφείου Ταξίαρχος κ. Τσῶνος, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν κ. Φούφας, οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Καλογιάννης Ἰωάννου καὶ Πανούρης, ὁ Ἀρχηγὸς Ἐνόπλων Δυνάμεων κ. Ἀρμπούζης, οἱ Ἀρχηγοὶ Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας, Χωρ]κῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Λιμενικοῦ Σώματος καὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας κ.κ. Ντάβος, Ἐγκολφόπουλος, Οἰκονόμου, Κουτσιανᾶς, Τζαβέλας, Ἀμαραντίδης καὶ Ἀδαμόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας κ. Πύρρος, οἱ Νομάρχαι Ἰωαννίνων, Ἄρτης, Πρεβέζης, Θεσπρωτίας, Πειραιῶς, Διαμερίσματος Ἀττικῆς, ὁ Δήμαρχος Ἰωαννιτῶν μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὸ Δικαστικὸν Σῶμα, αἱ Πρυτανικαὶ Ἀρχαί, Προϊστάμενοι Ὑπηρεσιῶν ἐκπρόσωποι Συλλόγων, Μπιζανομάχοι, Κρῆτες, ἀντιπροσωπεῖαι Σχολείων—Ἱδρυμάτων καὶ πλῆθος κόσμου.

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου ἀπὸ εἰδικῆς ἐξέδρας παρηκολούθησαν μεγαλειώδη παρέλασιν τῆς μαθητιώσης καὶ σπουδαζούσης νεολαίας καὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Τὴν παρέλασιν ἤνοιξεν ἑξὰς Τροχονόμων τῆς Τροχαίας Ἰωαννίνων, παρῆλασαν δὲ μοτοσυκλεττισταὶ τροχονόμοι, περιπολικὰ αὐτοκίνητα Χωρ]κῆς Ἠπείρου καὶ Διμοιρία ἀνδρῶν τῆς Διοικήσεως Χωρ]κῆς Ἰωαννίνων. Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω τμήματα ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ὑπεδέχθησαν μὲ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς παρελάσεως ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κατηυθύνθησαν εἰς τὴν εἰδικὴν ἐξέδραν τῶν ἀναπήρων καὶ ἐχαιρέτησαν αὐτούς, ἀποτίοντες φόρον τιμῆς.

Τὴν 1ην μ.μ. ὁ Διοικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας κ. Πύρρος ἔδωσε δεξίωσιν εἰς τὴν Λέσχην Ἀξιωματικῶν Φρουρᾶς Ἰωαννίνων, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, οἱ Βουλευταί, ἡ Ἡγεσία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐκπρόσωποι Συλλόγων καὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δεξιώσεως τὸ χορευτικὸν συγκρότημα τῆς Παγκρητίου Ἑνώσεως Ἀθηνῶν ἐχόρευσε Κρητικοὺς χορούς.

ἀλλὰ καὶ μεμονωμένοι χιονοδρόμοι κάνουν ἐντυπωσιακὲς παρουσίες στὶς δύο πίστες. Αὐτὰ μᾶς ἐξηγεῖ ὁ Ὑπομοίραρχος κ. Τσέλιος—παληὸς ὀρειβάτης καὶ σκιὲρ—ποὺ εἶναι καθὼς μάθαμε ὁ ἐπικεφαλῆς ἑνὸς χιονοδρομικοῦ «τὴμ» ἀπὸ λιλλιπούτειους Μετσοβίτες χιονοδρόμους, τοὺς ὁποίους καὶ ἐξοικειώνει μὲ τὰ διάφορα μυστικὰ τοῦ θεαματικοῦ αὐτοῦ σπόρ.

ΑΦΗΝΟΜΕ ΤΗΝ ΓΡΑΦΙΚΗ αὐτὴ κωμόπολι δίνοντας ὑπόσχεσι στὸν ἑαυτό μας ὅτι σὲ πρώτη εὐκαιρία θὰ τὴν ἐπισκεφθοῦμε ὄχι μὲ ὑπηρεσιακὴ ἀποστολή, ἀλλὰ σὰν ἀνέμελοι τουρίστες. Τὴν ἴδια ὑπόσχεσι δίνομε καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα ὅταν ἐγκαταλείπομε τὴν ὄμορφη Ἠπειρωτικὴ πρωτεύουσα μὲ προορισμὸ τὴν Ἡγουμενίτσα. Ἀκολουθοῦμε ἕνα δρόμο μὲ ἀτέλειωτες κορδέλλες, ποὺ ξετυλίγονται ἀνάμεσα ἀπὸ λαγκαδιές, γυμνὰ ψηλώματα, καὶ μικροσκοπικὲς κοιλάδες. Ὁ γραφικὸς Καλαμᾶς ποὺ τὸν συναντᾶμε ἀπὸ τὰ πρῶτα χιλιόμετρα, φαίνεται σὰν νὰ παίζει κυνηγητὸ μὲ τὸ φίδι τῆς ἀσφάλτου, καθὼς προβάλλει κάθε φορὰ ἀναπάντεχα μπροστά μας, χάνεται, καὶ ξαναφαίνεται. Τελευταία φορὰ θὰ τὸν καμαρώσωμε ἀπὸ ψηλὰ νὰ ἀστράφτῃ ἀσημένιος μέσα στὴν ἀντηλιά, καθὼς κυλάει μὲ νωχελικὰ γυρίσματα στὸν κάμπο τῆς Νεράϊδας. Ἀπὸ τοῦτο τὸ κεφαλοχῶρι καὶ γιὰ μερικὰ χιλιόμετρα ἀκόμη τὸ ποτάμι παρακολουθεῖ ἀπὸ κοντὰ τὸν δρόμο, θαρρεῖς καὶ πασχίζει νὰ παραβγῇ μαζί του στὸ τρέξιμο κατὰ τὸν κάμπο ποὺ κυματίζει καταπράσινος κατὰ τὴ θάλασσα. Σὲ λίγο θὰ φανῇ καὶ τὸ Ἰόνιο ἀνάμεσα ἀπὸ λόφους φορτωμένους μὲ ἐλαιῶνες καὶ μερικὰ ἀκρόσπιτα τῆς Ἡγουμενίτσας. Ἔχομε φτάσει ἤδη στὴν Θεσπρωτικὴ πρωτεύουσα. Μιὰ καινούργια πολιτεία ποὺ χτίστηκε σχεδὸν ἀπὸ τὴν ἀρχή, πάνω ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῆς κατοχικῆς θεομηνίας. Τὸ προπολεμικὸ ἀσήμαντο χωριὸ ἔχει ἐξελιχθῇ σήμερα σ' ἕνα πολυσύχναστο ἀστικὸ κέντρο μὲ ἀσφυκτικὴ τουριστικὴ κίνησι τοὺς θερινοὺς μῆνες. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι στὸ διάστημα Ἀπριλίου —Ὀκτωβρίου 1974 μὲ τὶς γνωστὲς γιὰ τὸν τουρισμὸ ἀνασταλτικὲς συνθῆκες, ἀπὸ τὴν Δυτικὴ αὐτὴ πύλη τῆς Ἑλλάδος εἶχαν εἴσοδο ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ 10.906. Ἕλληνες, 10.062 ξένοι, καὶ 4.841 ὀχήματα. Στὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα εἶχαν ἔξοδο πρὸς τὸ ἐξωτερικὸ 14.204 Ἕλληνες, 11.204 ξένοι καὶ 4.755 ὀχήματα. Ἐὰν στὰ ἄτομα αὐτὰ προσθέσωμε καὶ ἐκείνους ποὺ εἶχαν προορισμὸ ἢ ἀφετηρία τὴν Κέρκυρα, τότε, ὁ ὅρος «ἀσφυκτικὴ κίνησις» ποὺ προαναφέραμε δὲν εἶναι ἁπλὸ σχῆμα λόγου. Αὐτὰ θὰ μᾶς πῇ ἀργότερα ὁ Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως Χωρ]κῆς Θεσπρωτίας Ἀντισυνταγματάρχης κ. Πέτρος Μαθιουδάκης, γιὰ νὰ προσθέσῃ ὅτι οἱ ὑπηρεσίες τουρισμοῦ, τροχαίας, τάξεως, καὶ ἀσφαλείας, ἑνώνουν καὶ συντονίζουν τὶς προσπάθειές τους προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσουν μιὰ ἄνετη διέλευσι ἢ παραμονὴ στὶς χιλιάδες Ἕλληνες καὶ ξένους τουρίστες, ποὺ κατακλύζουν κάθε φορὰ τὴν Θεσπρωτικὴ πρωτεύουσα. Ἐδῶ ὅπως καὶ σὲ δεκάδες ἄλλα τουριστικὰ κέντρα τῆς Χώρας μας ὅπου δημιουργοῦνται ἐφήμερες πολυεθνικὲς κοινωνίες, εἶναι φυσικὸ νὰ διαμορφώνεται κάθε φορὰ καὶ ἀπὸ ἕνα νέο μωσαϊκὸ ἀντιλήψεων καὶ ἀπαιτήσεων. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ἡ Χωροφυλακὴ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχει ὑλοποιήσει μὲ ἐπιτυχία ἕνα μοντέρνο σύστημα Ἀστυνομεύσεως ποὺ ἀποβλέπει στὴν ἐξυπηρέτησι, προστασία, καὶ διακριτικὸ ἔλεγχο τῶν ξένων, καὶ παράλληλα στὴν καλλιέργεια ὑψηλῆς τουριστικῆς συνειδήσεως στὶς διάφορες ἐπαγγελματικὲς τάξεις. Περιττὸν νὰ διευκρινισθῇ ὅτι τὸ τελευταῖο αὐτὸ προϋποθέτει στενὴ καὶ γεμάτη ἀπὸ ἀμοιβαία κατανόησι συνεργασία Ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ. Σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τῆς συνεργασίας καὶ τῆς κατανοήσεως μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι οἱ φιλήσυχοι καὶ προοδευτικοὶ κάτοικοι τῆς Ἡγουμενίτσας δείχνουν συγκινητικὴ προθυμία. Ἕνα χαρακτηριστικὸ δεῖγμα τῆς καλῆς θελήσεώς τους ἀπέναντι στὴν Χωροφυλακή, εἶναι ἡ λειτουργία ἀπὸ χρόνια στὴν πόλι τοῦ «Ὁμίλου Φίλων Χωροφυλακῆς Ἡγουμενί-

Ο κ. ΑΡΧΗΓΟΣ ΧΩΡ]ΚΗΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΑΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ὁ Ἀρχηγὸς Χωρ]κῆς Ὑποστράτηγος κ. Νικόλαος Κουτσιανᾶς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ 62ᾳ ἐπετείῳ ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων ἐπεσκέφθη μεθοριακὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα, Σταθμοὺς καὶ Φυλάκια συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου Δ]τοῦ Χωρ]κῆς Ἠπείρου Συντ]ρχου κ. Πουλουπούλου. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς ἐγένετο δεκτὸς μὲ θερμὰς ἐκδηλώσεις ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς μὲ τοὺς ὁποίους συνεζήτησεν εἰς ἀτμόσφαιραν ἐγκαρδιότητος καὶ ἐπεθεώρησε τὰς Ὑπηρεσίας Χωρ]κῆς εἰς τοὺς ἄνδρας τῶν ὁποίων ἀπηύθυνε συμβουλὰς καὶ παραινέσεις καὶ ἤκουσε τὰ αἰτήματά των.

Εἰς τὴν πρώτην φωτογραφίαν ὁ κ. Ἀρχηγὸς συνομιλεῖ μὲ κατοίκους τοῦ Δελβινακίου, ὅπου κατὰ τὸ παρελθὸν διετέλεσε Δ]τὴς Ὑποδιοικήσεως, εἰς τὴν δευτέραν ἀπευθύνει συμβουλὰς εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ ἀκριτικοῦ Σταθμοῦ Χωρ]κῆς Κτισμάτων καὶ εἰς τὴν τρίτην ἐνημεροῦται ὑπὸ Ἀξ]κοῦ εἰς τὸ μεθοριακὸν φυλάκιον Κακαβιᾶς παρὰ τὰ Ἑλληνο — Ἀλβανικὰ σύνορα εἰς τοὺς φρουροὺς τοῦ ὁποίου διένειμε καὶ ἀναμνηστικὰ δῶρα.

«.....στὴν πόλι μας ἀνέκαθεν ὑπάρχει στενὸς δεσμὸς καὶ ἀμοιβαῖα ἐκτίμησις μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ Χωρ]κῆς», τονίζει μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ο.Φ.Χ. Ἡγουμενίτσης, Δημοσιογράφος κ. Δημ. Σαλούκας.

τσης». Τὸ σημερινὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀποτελοῦν οἱ κ. κ. Δημήτριος Σαλούκας —Πρόεδρος, Ἰωάννης Βασιάδης — Γραμματεύς, Ἀντώνιος Χονδρόπουλος — Ταμίας, Ἀναστάσιος Παππᾶς καὶ Βασίλειος Κουτσοκώστας—Μέλη. Ὁ Ὅμιλος ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καθημερινή του συμπαράστασι πρὸς τὸ ἔργο τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὴν διοργάνωσι διαφόρων ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, ἔχει ὁλοκληρώσει τὶς σχετικὲς ἐνέργειες γιὰ τὴν ἀνέγερσι ἀναθηματικῆς στήλης πεσόντων ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς σὲ κεντρικὸ σημεῖο τῆς πόλεως. Κατὰ τὴν σύντομη παραμονή μας στὴν Θεσπρωτικὴ πρωτεύουσα, δὲν παραλείψαμε νὰ συναντήσωμε τὸν Πρόεδρο τοῦ Ὁμίλου κ. Σαλώκαν, παληὸ δημοσιογράφο καὶ ἐκδότη τῆς τοπικῆς ἐφημερίδος «Ἐλεύθερον Βῆμα», ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων μᾶς εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «... Στὴν πόλι μας ἀνέκαθεν ὑπάρχει στενὸς δεσμὸς καὶ ἀμοιβαία ἐκτίμησις μεταξὺ πολιτῶν καὶ Χωροφυλακῆς. Ἐδῶ ὁ κόσμος εἶναι φιλήσυχος καὶ τὸν Χωροφύλακα τὸν βλέπει σύμβουλο καὶ συμπαραστάτη...».

Ἀποχαιρετᾶμε τὸν κ. Πρόεδρο καὶ τὴν ὄμορφη πόλι του, ἀφοῦ προηγουμένως σταθμεύομε γιὰ λίγο δίπλα ἀπὸ τὸ Διοικητήριο καὶ περιεργαζόμαστε ἕνα θαυμάσιο οἴκημα ποὺ χτίζεται γιὰ νὰ στεγάσῃ ὅλες τὶς Ὑπηρεσίες Χωροφυλακῆς Ἡγουμενίτσας.

ΤΟ ΣΥΝΤΟΜΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΜΑΣ

συνεχίζεται μὲ προορισμὸ τὴν Πρέβεζα. Λυπούμεθα εἰλικρινὰ ποὺ ὁ περιωρισμένος χρόνος μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν εἰδυλλιακὴ Πάργα. Ἔτσι ἀκολουθᾶμε ἀναγκαστικὰ τὸν ὁδικὸ ἄξονα Ἡγουμενίτσα—Παραμυθιά—Πρέβεζα. Μιὰ ὑπέροχη διαδρομὴ πλαισιωμένη μὲ ἔντονο Ἠπειρώτικο χρῶμα ἀσταμάτητη ἐναλλαγὴ τοπίων, ἀπὸ ἄγρια πετροβούνια, κατάφυτους λόφους, μικρούς κάμπους, καὶ γραφικὲς κοιλάδες, μὲ ὀνομαστοὺς ἀρχαιολογικοὺς καὶ ἱστορικοὺς τόπους. Γιὰ τὴν Χωροφυλακὴ τῆς Πρεβέζης καὶ τὴν Πρέβεζα τῆς Χωροφυλακῆς θὰ μπορούσαμε νὰ γράφαμε πολλά, ἐὰν δὲν μᾶς εἶχε προλάβει ἕνα χειρόγραφο τοῦ ἐκλεκτοῦ δημοσιογράφου καὶ ἀνταποκριτοῦ τοῦ ΕΙΡΤ Πρεβέζης — Λευκάδος κ. Παύλου Γιακουμάτου. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ — ὀφείλομε νὰ ὁμολογήσωμε — ἦταν ἡ αἰτία ποὺ μᾶς παρεκίνησε νὰ πραγματοποιήσωμε τὸ σύντομο ὁδοιπορικό μας στὴν Ἤπειρο. Πιὸ συγκεκριμένα: Πρὶν ἀποφασίσωμε τὸ ὁδοιπορικὸ αὐτό, στὰ Γραφεῖα μας εἶχε φτάσει ἕνα σημείωμα τοῦ κ. Γιακουμάτου μὲ θέμα «Ἡ Χωροφυλακὴ τῆς Πρεβέζης» ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴν ἰδέα νὰ ξεκινήσωμε τὸ ρεπορτάζ. «Ἡ Χωροφυλακὴ τῆς Ἠπείρου καὶ ἡ Ἤπειρος τῆς Χωροφυλακῆς». Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, κρίναμε ἀπαραίτητο νὰ παραχωρήσωμε στὸ σημεῖο αὐτὸ τὴν θέσι μας στὸν κ. Γιακουμάτο, ἀφοῦ προηγουμένως τὸν εὐχαριστήσωμε γιατί μᾶς ἔδωσε— ἔστω καὶ ἐν ἀγνοίᾳ του —τὴν εὐκαιρία νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴν ἡρωϊκὴ Ἤπειρο. Τὴν πανάρχαιη κοιτίδα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅπως σημειώνομε καὶ στὸν ὑπότιτλο τοῦ κειμένου μας. Τὸ σχετικὸ μὲ τὴν Χωροφυλακὴ τῆς Πρεβέζης κείμενο τοῦ ἐκλεκτοῦ δημοσιογράφου ποὺ τὸ «προσαρτήσαμε» ἐδῶ ὕστερα ἀπὸ τὴν εὐγενικὴ συγκατάθεσί του, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀπ' τὸ 1833 μέχρι σήμερα, συνέχεια 142 χρόνια, τὸ ἡρωϊκὸ καὶ ἄφθαστο Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, ἦταν, εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ σ' ὅλους τοὺς Ἑλληνικοὺς αἰῶνας, ἕνας ἄσβεστος Ἑλληνικὸς Πυρσὸς μιὰ ἄσβεστη Ἑλληνικὴ Φλόγα, ποὺ φωτίζει καὶ θερμαίνει τὶς καρδιὲς καὶ τὶς ψυχὲς ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Τὸ Σῶμα αὐτὸ πάντα στάθηκε ὁ ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης, ἡσυχίας καὶ τάξεως στὴν τόσο πολύπαθη Χώρα μας. Πάντοτε καὶ παντοῦ ἔδωσε καὶ συνεχῶς δίνει τὸ ἀνθρωπιστικό, τὸ καλωσυνᾶτο, τὸ χαμογελαστό, καὶ Ὅταν χρειάζεται τὸ ἡρωϊκό του «ΠΑΡΩΝ». Μέσα σ' αὐτὲς τὶς λίγες γραμμὲς κλείνεται μὲ δάφνες στολισμένη, ὅλη ἡ συμπυκνωμένη Ἑλληνικὴ καὶ Χριστιανική, μὰ κι' ἀνθρώπινη δραστηριότητα καὶ δράση ἀλλὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἑλληνικῆς μας Χωροφυλακῆς. Ἀποκορύφωμα δέ, ὅλων αὐτῶν, εἶναι καὶ ἐσαεὶ θὰ παραμείνῃ τὸ Ζάλογγόν της καὶ τὸ Μεσολόγγι της ποὺ μὲ τρεῖς λέξεις καὶ μόνο ἐκφράζεται: «Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη» μὰ καὶ ἄλλες δυὸ ἀκόμη: Δεκέμβριος 1944». Ναί: Τότε ποὺ ὡς Ἑλλάδα, εἶχαν μείνῃ μόνο δυὸ τετράγωνα, στὴν Ἀθήνα, κι' αὐτὰ τὰ πῆρε στὰ χέρια της ἡ Χωροφυλακή, μαζὶ μὲ τὸν δοξασμένο μας Ἑλληνικὸ Στρατό, ποὺ, ἂν καὶ λίγος σὲ ἀριθμὸ τότε, ἔδειξε πόσο πολὺς καὶ μεγάλος εἶναι στὴν ψυχή. Ἕνα κομμάτι τοῦ ἡρωϊκοῦ αὐτοῦ Σώματος εἶναι καὶ ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς Πρεβέζης, ποὺ γι' αὐτήν, ἀφοῦ εἶναι κοντά μας, ζῇ μαζί μας, κοπιᾷ, μοχθεῖ, γιὰ τὴν ἡσυχία, τὴν γαλήνη ,τὴν τάξι καὶ τὴν εὐνομία τὴν δική μας θὰ πρέπει νὰ ἀφιερώσωμεν λίγες γραμμὲς γιὰ τὴν ἐλαχίστη ἔνδειξη, ἀλλὰ γιατί ὄχι καὶ ὡς ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης μας καὶ τῆς βαθειᾶς εὐγνωμοσύνης μας στὴν Χωροφυλακὴ τοῦ τόπου μας, τὴν Ἑλληνικὴ Χωροφυλακή μας, τὴν Διοίκηση Χωροφυλακῆς Πρεβέζης, τὴν προστάτισσα, τὴν συναρωγό, τὴν συμπαραστάτισσά μας. Καὶ γιὰ νὰ μὴ φανοῦμε ἐπιλήσμονες, θὰ πρέπει πρῶτα νὰ τονίσουμε τοὺς ἀποτελεσματικοὺς κόπους καὶ μόχθους ἑνὸς παλιοῦ μας Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Πρεβέζης, τοῦ τότε Ταγματάρχου καὶ τώρα Ὑποστρατήγου—Α' Ἐπιθεωρητοῦ Χωρ]κῆς κατὰ πάντα ἀξίου Ἀξιωματικοῦ καὶ λαμπροῦ ἀνθρώπου τοῦ κ. Νικολάου ΠΟΡΙΚΟΥ, ποὺ μὲ τόσους κόπους καὶ τόσες προσπάθειες ἀνεκαίνισε καὶ ἐστέγασε, ὅπως τοὺς ἀξίζει, πλείστους ὅσους Σταθμοὺς Χωρ]κῆς τῆς δικαιοδοσίας του, ἀνήγειρε στὸν Λοῦρο Πρεβέζης μικρὸ ναΐδριο τιμώμενο εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Εἰρήνης προστάτιδος τοῦ Σώματος. Βέβαια σ' ὅλα αὐτὰ συνέβαλαν τόσο καὶ οἱ ὁπλῖται, ὅσον καὶ αἱ Κοινότητες Λούρου, Νικοπόλεως, Κρανέας, Ν. Σινώπης, Καναλλακίου καὶ ἄλλων Κοινοτήτων ὅπου ἐδρεύουν Σταθμοὶ Χωρ"]κῆς τῆς περιοχῆς, καὶ τοῦτο γιὰ τρανὴ ἀπόδειξη τῆς πραγματικῆς ἀγάπης καὶ στοργῆς τοῦ εὐγενικοῦ λαοῦ μας, τόσο στὸ ἡρωϊκὸ αὐτὸ Σῶμα, ὅσο καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Νικολάου ΠΟΡΙΚΟΥ καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν ἀνδρῶν τῆς Διοικήσεώς μας. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, ὁ λαὸς τοῦ νομοῦ Πρεβέζης καὶ ἰδιαίτερα τῆς περιοχῆς Δ]σεως Χωρ]κῆς Πρεβέζης, εἶναι λαὸς εὐγενής, φιλήσυχος, νομοταγής, μὲ μηδενισμένην σχεδὸν τὴν ἐγκληματικότητα πάσης κατηγορίας καὶ βαθμίδος, λαὸς ἀγνὸς Ἑλληνικὸς μὲ Ἠπειρώτικα καὶ Ἑπτανησιώτικα ἀγνὰ αἰσθήματα, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ ἀγνοήσωμε πόσο συνέβαλε σ' αὐτὸ καὶ τὸ ἐκπολιτιστικὸ κοντὰ στ' ἄλλα, Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, ἀπ' τὴν 21ην Ὀκτωβρίου 1912 ἡμερομηνίαν ἀπελευθερώσεως τῆς Πρεβέζης καὶ τοῦ Νομοῦ της ἀπ' τὸν Τουρκικὸ ζυγό, μέχρι σήμερα, κι' ὁλοένα προσπαθεῖ καὶ μοχθεῖ πάντα γιὰ τὸ καλό, καὶ γιὰ τὴν προκοπὴ καὶ ἄνοδο αὐτοῦ τοῦ αἱματοποτισμένου τόπου, ἀλλὰ καὶ εἰς ὕψιστον βαθμὸν ἱστορικοῦ. Σήμερα, ἡ Δ]σις Χωρ]κῆς Πρεβέζης ἔχει στὴν δικαιοδοσία της 4 Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ 11 Σταθμοὺς Χωρ]κῆς. Τὴν ὅλη Διοίκησιν τῆς περιοχῆς ἔχει εἰς χεῖρας του σήμερον ἐπιτελεῖον ἐξαιρέτων καὶ λαμπρῶν Ἀξιωματικῶν ἐπιστημονικῶς, ἀνθρωπιστικῶς, στρατιωτικῶς ὡς καὶ ἀστυνομικῶς ἄριστα κατηρτισμένων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Διοικητὴν Ἀντ]ρχην κ. Βασίλειον ΠΟΛΥΖΟΝ καὶ Ὑποδ]τὴν τὸν κ. Λάμπρον ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ. Μὲ τέτοιους Ἀστυνομικούς, πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ Νομός μας νὰ μὴν ἔχῃ ὑψώσῃ ἀπὸ καιροῦ τὴν λευκὴν σημαίαν τοῦ μηδενισμοῦ πάσης παρανομίας, πάσης ἐγκληματικότητος, καὶ παντὸς ἀτυχήματος καὶ ἰδίᾳ τροχαίου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Πρεβέζης; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ἀγαποῦνται εἰς λίαν ὑψηλὸν βαθμὸν ἀπὸ ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Νομοῦ μας;

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΩΣ ΑΝΩΜΑΛΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΚΟΛΑΚΗ
Δικηγόρου Θεσ]νίκης

Α'
ΜΕΡΟΣ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ — ΕΝΝΟΙΑ

Ἡ κατηγορία τῶν ἐν λόγῳ ἐγκλημάτων διαλαμβάνει τὰς παθολογικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ σεξουαλικοῦ ἐνστίκτου (Sexualtribe). Τὰ προβλήματα τούτου, τὰς παρεκκλίσεις δηλονότι, τὰς ἀνωμαλίας καὶ τὰς διαστροφὰς τῆς σεξουαλικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου (Homosexual) ἡ παλαιοτέρα ψυχιατρικὴ περιέγραφεν ὑπὸ τὸν τίτλον «ψυχοπαθητικὴ προσωπικότης σεξουαλικῶν διαστροφῶν». Σήμερον γνωρίζομεν πολὺ περισσότερα διὰ τὴν ἀνώμαλον γενετήσιον ζωὴν (Pathologische Homosexual), ἐλάχιστα δὲ διὰ τὴν φυσιολογικὴν σεξουαλικὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Westphal πρῶτος (1870) ἐδημοσίευσε συστηματικὴν ψυχιατρικὴν μελέτην σεξουαλικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἀνθρώπου μετὰ περιπτώσεως ὁμοφυλοφιλίας. Ἐπρότεινε μάλιστα τὸν ὅρον «ἀντίθετος σεξουαλικὴ αἴσθησις».

Ὁ Kraft - Ebing ἐθεώρει τὰς σεξουαλικὰς διαταραχὰς ὡς ἀποτέλεσμα ἐκφυλιστικῆς ἐξεργασίας ὀφειλομένης πιθανῶς εἰς κληρονομικὴν ἐπιβάρυνσιν.

Ὁ Kraepelin ὀνομάζει τὴν ἀνώμαλον σεξουαλικὴν συμπεριφορὰν ἀναστροφὴν ἢ ἀντιστροφὴν τοῦ ἐνστίκτου.

Ὁ Bloch ἀπέδωσε τὰς σεξουαλικὰς διαστροφὰς εἰς συγγενῆ προδιάθεσιν. Ἐσημείωσε δὲ ὅτι αὗται παρατηροῦνται καὶ ἐπὶ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς φυσιολογικῶν ἀτόμων. Τέλος ὑπεστήριξεν ὅτι ὁ σωματικὸς (ὀργανικὸς) παράγων, ὅστις προκαλεῖ τὴν συγγενῆ προδιάθεσιν πρὸς σεξουαλικὴν διαστροφὴν εἶναι πιθανῶς χημικὸς ἢ ὀργανικὸς (χημικὸς) σχετιζόμενος περισσότερον πρὸς τὰς σεξουαλικὰς ἐπιθυμίας τοῦ ἀτόμου ἢ πρὸς τὴν βιολογικὴν λειτουργίαν τῆς ἀναπαραγωγῆς.

2. ΑΙ ΜΟΡΦΑΙ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΩΝ ΓΕΝΕΤΗΣΙΩΝ ΑΝΩΜΑΛΙΩΝ

Αἱ ἀνωμαλίαι τῆς γενετησίου λειτουργίας εἶναι τόσο ποικίλαι, ὥστε ἡ περιγραφὴ αὐτῶν εἶναι ἀνέφικτος.

Γενετήσιος διαστροφὴ εἶναι ἡ ἐκ τοῦ κανονικοῦ σκοποῦ τῆς λειτουργίας ἐκτροπὴ τῆς γενετησίου ὁρμῆς, οἷον ροπὴ πρὸς πρόσωπον τοῦ αὐτοῦ φύλου, ζῶων κλπ. Ἡ ἐπιχειρουμένη διάστροφος γενετήσιος πρᾶξις δυνατὸν νὰ ὀφείληται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀτόμου πρὸς ποικιλίαν ἀπολαύσεως. Ἡ ἐπανάληψις ὅμως ταύτης δημιουργεῖ ἕξιν καὶ διαστροφήν. Ἡ τέλεσις ὅμως πράξεως γενετησίου διαστροφῆς δὲν ἐπιμαρτυρεῖ καὶ τὸ ἀκαταλόγιστον τοῦ ἀτόμου.

Γενετησίους διαστροφὰς (ἀλγολαγνείαν, σαδισμόν, μαζοχισμόν, ὁμοφυλοφιλίαν), ἔχουν καὶ ἄτομα ὑγιῆ ἰατρικῶς ἄνευ ψυχικῆς νόσου. Πάντως αὗται εἶναι σπουδαῖαι διαταραχαὶ τῆς προσωπικότητος. Ἀπαντῶνται εἰς χαρακτῆρας ἀνωμάλους, ἀσταθεῖς. Αἱ γενετήσιοι ἀνωμαλίαι εἶναι βέβαιον ὅτι ὀφείλονται καὶ εἰς ὁρμονικὰς καὶ ἐνδοκρινεῖς διαταραχάς.

Ἐκ τῶν γενετησίων ἀνωμαλιῶν χαρακτηριστικαὶ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι

α) πρώϊμος γενετήσιος ὡρίμανσις.

Ἄγει εὐθέως καὶ παρορμητικῶς εἰς ἔγκλημα κατὰ τῶν ἠθῶν κατὰ παίδων ἰδία. Αὕτη εἶναι ἐπικίνδυνος. Ἥνεκα τῆς ἀώρου ἡλικίας, ἐλλείπουσιν αἱ ἐκ τῶν ἠθικῶν συναισθημάτων ἀναστολαί.

Ἡ ὑπερέντασις τῆς γενετησίου ὁρμῆς, ἡ γενετήσιος ὑπεραισθησία (σατυρίασις, ἐπὶ ἄρρενος, νυμφομανία ἐπὶ θήλεος) ἄγει εἰς ἔγκλημα κατὰ τῶν ἠθῶν (βιασμούς, ἐπιθέσεις κατὰ παίδων, πορνείαν).

β) Ἡ ἀλγολαγνεία.

Ἐξ ὅλων τῶν γενετησίων ἀνωμαλιῶν μείζονα σημασίαν καὶ σπουδαιότητα παρουσιάζει ἡ ἀλγολαγνεία (ὁ σαδισμὸς καὶ ὁ μαζοχισμός).

1ον. Ὁ σαδισμὸς ἐνεργητικὴ μορφὴ τῆς ἀλγολαγνείας εἶναι γενετήσιος ἀπόλαυσις ἐνίοτε συνοδευομένη καὶ ὑπὸ ἡδυπαθοῦς ὀργασμοῦ εἰς ἕτερον, δι' ὃ καὶ ἄγει εἰς πράξεις σκληρότητος καὶ βαναυσότητας.

2ον. Ὁ μαζοχισμός, εἶναι ἡ παθητικὴ μορφὴ τῆς ἀλγολαγνείας. Εἶναι γενετήσιος ἀπόλαυσις διεγειρομένη ἐκ πράξεων αἵτινες προκαλοῦν, εἰς ἑαυτὸν πόνον, ταπείνωσιν, ἀηδίαν. Ἄγει εἰς δουλικὴν ὑποταγὴν δουλολαγνείαν. Ἡ ἀλγολαγνεία μάλιστα εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος οὐχὶ σπανίως ἄγει εἰς τὸν φόνον (φονολαγνείαν).

3ον. Ὁ φετιχισμὸς (Fetihismus). Εἰς τὸν φετιχισμὸν ἡ γενετήσιος ἀπόλαυσις διεγείρεται ἢ συντελεῖται μόνον ἐξ ἰδιαιτέρων μελῶν τοῦ σώματος, τῆς ψαύσεως μελῶν τοῦ γυναικείου σώματος (μαστοί, γλουτοί, κνῆμαι) ἢ ἀψύχων ἀντικειμένων (Fetisch περίαπτον) τῶν βοστρύχων τῆς κεφαλῆς, τοῦ ρινομάκτρου, τοῦ ἀρώματος τῆς χειρός. Τοιαῦτα ἀντικείμενα εἶναι πηγὴ ἰσχυρᾶς ἀπολαύσεως ἡ δὲ θέα τοῦ ἀντικειμένου διεγείρει τὸ ψυχικῶς ἀνώμαλον ἄτομον πρὸς ἄμεσον ἀπόκτησιν ἢ ἁρπαγὴν αὐτοῦ κατὰ τρόπον ὅστις προκαλεῖ ἔγκλημα (κλοπή, φθορὰ ξένης ἰδιοκτησίας). Ὁ πόθος δὲ διὰ τὴν ἀπόκτησίν των, ἡ ψαῦσις καὶ ἡ κατοχὴ τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν ἀντικαθιστοῦν ὁλικῶς ἢ μερικῶς τὴν συνουσίαν καὶ προκαλοῦν τὸν ὀργασμόν.

Ὁ Binet ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ φετὶχ συνδέεται πρὸς τὰς πρώτας σεξουαλικὰς ἐντυπώσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Ὁ φετιχισμὸς εἶναι κυρίως διαστροφὴ τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου.

4ον. Ἡ ὁμοφυλοφιλία (Homosexual). Παρατηρεῖται καὶ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν καὶ μεταξὺ τῶν γυναικῶν. Ἀνευρίσκεται εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς εἰς ὅλους τοὺς πολιτισμοὺς εἰς ὅλους τοὺς λαούς, καὶ εἰς ὅλας τὰς φυλάς. Ἡ διαστροφὴ αὕτη παρουσιάζεται συχνὰ συνδεδυασμένη μετὰ ψυχοθεραπείας. Εἰς τὴν ἀνδρικὴν ὁμοφυλοφιλίαν ἡ διαστροφὴ ἀνευρίσκεται εἰς τὴν ἐρωτικὴν κλίσιν πρὸς ἄρρενας εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν παιδεραστείας (ἐνεργητικὴ ὁμοφυλοφιλία) εἴτε ὑπὸ τὴν ἀνδροφιλίαν (παθητικὴ ὁμοφυλοφιλία) εἴτε ὑπὸ τὴν μικτὴν μορφὴν ἥτις εἶναι καὶ ἡ συνηθεστέρα.

Ὅτι δὲν ὑφίσταται σαφὴς διαχωρισμὸς μεταξὺ ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς ὁμοφυλοφιλίας ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν μικτῆς ὁμοφυλοφιλίας, κατὰ τὴν ὁποίαν λαμβάνει χώραν ἡ ἀναστροφὴ τοῦ σεξουαλικοῦ ρόλου.

Ἡ παιδεραστία εἶναι συχνὰ ἀποτέλεσμα κόρου εἰς τὰς ὁμαλὰς σεξουαλικὰς ἀπολαύσεις ἢ διακινεῖται, ὅπου ὑφίστανται λανθάνουσαι τάσεις, συνεπείᾳ παροδικῆς ἢ μακροχρονίου γενετησίου ἀνάγκης (μακρὰ ἐκστρατεία, ἐγκάθειρξις εἰς τὰς φυλακὰς καὶ στρατόπεδα, τρόφιμοι εἰς ἐσωτερικὰ σχολεῖα).

Οἱ παιδεραστὰι (οὐρανισταὶ) ἀντὶ τῆς φυσιολογικῆς ἕλξεως τὴν ὁποίαν οἱ κατὰ φύσιν ἔχοντες ἄνδρες αἰσθάνονται πρὸς τὸ θῆλυ, ῥέπουν πρὸς ἄτομα τοῦ ἰδίου φύλου καὶ ἀντλοῦν τὴν αἰσθησιακήν των ἀπόλαυσιν ἐκ τῶν μετ' αὐτῶν σχέσεών των.

Οἱ κύναιδοι (ἀνδρόφιλοι) εἶναι οἱ συστηματικοί, καθ' ἕξιν καὶ κατ' ἐπάγγελμα, παθητικοὶ ὁμοφυλόφιλοι καὶ συχνάκις παλαιὰ θύματα παιδεραστῶν. Εἶναι χαρακτῆρες ψυχροί, παθητικοὶ καὶ ἀδιάφοροι μὲ ἐλαττωματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἠθικῶν ἀναστολῶν, ἀναιδεῖς, ἀναίσχυντοι, ἄβουλοι καὶ εὔπιστοι.

Ἡ ἐπικρατοῦσα ἀντίληψις ὅτι οἱ παθητικοὶ ὁμοφυλόφιλοι ἀναγνωρίζονται ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν χαρακτηριστικῶν καὶ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς των, δὲν εἶναι ἀπολύτως ὀρθή. Ὑπάρχει μέγας ἀριθμὸς παθητικῶν ὁμοφυλοφίλων, οἱ ὁποῖοι καλύπτουν δι' ἀκριβῶς ἀντιθέτου ἐξωτερικῆς συμπεριφορᾶς τὴν διαστροφήν των.

Πλεῖστοι ἐκ τῶν ἀρρένων ἑταιριζομένων δὲν εἶναι πραγματικοὶ ὁμοφυλόφιλοι ἀλλὰ συνέρχονται μετὰ παιδεραστῶν πρὸς πορισμὸν ἀκόπου κέρδους. Εἰς τοῦτο συντείνει καὶ ἡ ἐλλειπὴς τῶν νέων ἐπίβλεψις μετὰ τὴν μεταπολεμικὴν ἐποχήν, καὶ ἡ ἔλλειψις οἰκονομικῶν πόρων πρὸς ἀπολαύσεις καὶ διασκεδάσεις.

Δέον εἶναι νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ὅτι ἐν ὁμοφυλοφιλίᾳ εἶναι δυνατὸν πλείονες διαστροφαὶ τῆς μιᾶς νὰ συνυπάρχωσιν ἐν τῷ ἀτόμῳ, ὡς σαδισμὸς μετὰ μαζοχισμοῦ.

5ον. Ὁ λεσβιασμὸς (λεσβιακοὶ ἔρωτες). Ἡ ὁμοφυλοφιλία μεταξὺ τῶν θηλέων διαχωρίζεται εἰς τριβαδισμὸν (τριβικὴ ἀσέλγεια) καὶ εἰς λεσβιακοὺς ἔρωτας (σαπφισμός, αἰδοιολειχία). Ἡ τριβικὴ ἀσέλγεια παρατηρεῖται κυρίως ἐπὶ γυναικῶν εἰς τὰς ὁποίας ἡ ὕπαρξις συγγενῶν ἢ ἰδιοσυστατικῶν ἀνωμαλιῶν περὶ τὴν σωματικὴν κατασκευήν των καὶ ἰδιαιτέρως περὶ τὴν διάπλασιν τῶν ἐξωτερικῶν ὀργάνων, διευκολύνει τὴν ἀνώμαλον ταύτην σεξουαλικὴν συμπεριφοράν.

Ἐφ' ὅσον πραγματοποιηθῇ ἔστω ἅπαξ ἡ ἀνώμαλος ἱκανοποίησις τοῦ ὁρμεμφύτου τότε ἡ ἐπανάληψις τῆς ἰδίας πράξεως σταθεροποιεῖ τὴν ἀνωμαλίαν.

Ἡ γενετήσιος αὕτη διαστροφὴ ἀπαντᾶται συνήθως μεταξὺ τῶν κοινῶν γυναικῶν. Αὗται ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐπαφῆς μετὰ τοῦ ἄρρενος παύουσι πράγματι νὰ αἰσθάνωνται γενετήσιον ὄρεξιν. Διὰ τοῦτο ἐκτρέπονται πρὸς ἱκανοποίησίν των εἰς πράξεις ὁμοφυλοφίλους μεταξύ των.

6ον. Ἡ νεκροφιλία (Necrophilie). Εἶναι ἀνωμαλία καθ' ἣν ἐπὶ τῇ θέᾳ νεκροῦ ἢ διὰ τῆς ἐν τῇ φαντασίᾳ ἀναπολήσεως πτώματος δημιουργοῦνται εὐχάριστοι ἢ γενετήσιοι συγκινήσεις ἄγουσαι εἰς ἀσελγεῖς πράξεις ἢ συνουσίαν ἐπὶ τοῦ πτώματος.

Κατ' ἐξοχὴν σπανία διαστροφὴ ἡ νεκροφιλία ἀφορᾷ τὰς σεξουαλικὰς σχέσεις ζῶντος καὶ νεκρῶν. Αὗται ἄλλοτε περιορίζονται εἰς νεκροφιλικὰς φαντασιώσεις ἢ ἐπιθυμίας σεξουαλικοῦ περιεχομένου στρεφομένας εἰς νεκροὺς (νεκροφιλία) ἄλλοτε ἄγονται μέχρι τῆς μετὰ πτώματος σεξουαλικῆς πράξεως (νεκροβασία).

Ἡ νεκροφιλία εἶναι συνήθως προνόμιον τοῦ ἄρρενος, μαρτυρεῖ δὲ βαρεῖαν καὶ βαθεῖαν διαταραχὴν τῆς προσωπικότητος τοῦ νοσοῦντος. Ἀπὸ ψυχοδυναμικῆς σκοπιᾶς, φαίνεται ὅτι τὸ ἀσυνείδητον κίνητρον τῆς νεκροφιλίας εἶναι ὁ φόβος καὶ τὸ ἄγχος, ὅ,τι ἐπιδιώκει νὰ ἀποφύγῃ ὁ νεκρόφιλος εἶναι ἡ ἐνδεχομένη ἀποδοκιμασία, ἡ ἀπώθησίς του καὶ ἡ περιφρόνησις τὴν ὁποίαν φοβεῖται εἰς τὰς μεταξὺ ζώντων καὶ φυσιολογικῶν ἀτόμων σεξουαλικὰς σχέσεις του. Διὰ τῆς διαστροφῆς τῆς νεκροφιλίας ἐκλέγει οὗτος πρὸς διασφάλισίν του τὸν καλύτερον τρόπον καὶ ἀκολουθεῖ τὴν εὐκολωτέραν ὁδόν. Οἱ νεκροὶ δὲν αἰσθάνονται. Εἶναι ἀκίνητοι.

Ἡ τοιαύτη ἐπὶ τοῦ πτώματος ἀσέλγεια δὲν δύναται νὰ τιμωρηθῇ ὡς βιασμὸς (ἄρθρ. 330 Π.Κ.). Ἡ τιμωρία προϋποθέτει θῦμα ζωῆς, μόνον ἂν ἐξετάφη τὸ πτῶμα πρὸς ἀσέλγειαν κολάζεται ὡς πρᾶξις (τυμβωρυχία ἄρθρ. 373 Π.Κ.).

7ον. Ἡ κτηνοβασία, ζωοφιλία, ἢ σωδομισμὸς (Bestialite).

Ὁ ὅρος κτηνοβασία ἢ ζωοβασία καθιερώθη ὑπὸ τοῦ Kraft - Ebing καὶ σημαίνει τὴν σεξουαλικὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως ζώου τινὸς ὡς σεξουαλικοῦ ἀντικειμένου.

Ἡ ζωοβασία εἶναι συχνὴ γενετήσιος ἀνωμαλία. Παρατηρεῖται δὲ κυρίως ἐν τῇ ὑπαίθρῳ, μεταξὺ ἀγροτῶν καὶ ποιμένων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκδηλοῦται ὡς ἀποτέλεσμα ἀνάγκης καὶ συγχρωτισμοῦ μετὰ τῶν ζώων.

Τὸ ἄτομον ἢ παρακολουθεῖ τὴν συνουσίαν τῶν ζώων (αἰγοπρόβατα, ἄλογα, κύνες) καὶ διεγείρεται μέχρις ὀργασμοῦ ἢ ἰδίως ἐπὶ ἀνδρῶν, ἀποπειρᾶται καὶ συνήθως πραγματοποιεῖ πλήρη συνουσίαν (κτηνοβασίαν).

Γυναῖκες τινες, οὐχὶ δὲ μόνον τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν, διερεθίζουσι καὶ προκαλοῦσι τὰ ζῶα ἰδία δὲ τοὺς κύνας, εἰς αἰδοιολειχίαν ἢ ἀκόμη καίτοι σπανίως, εἰς ἐπιτέλεσιν γενετησίου πράξεως.

8ον. Παρενδυσία.

Ἐπὶ παρενδυσίας (ἑτεροφυλενδυσία ἢ ἐονισμὸς) τὸ ἄτομον προτιμᾷ ὅπως περιβάλλεται δι' ἐνδυμάτων καὶ νὰ ζῇ τὴν ζωὴν τοῦ ἀντιθέτου φύλου, ἐπιτυγχάνον οὕτω τὴν σεξουαλικὴν ἱκανοποίησίν του. Ὁ Hirsrhheld ὁ ὁποῖος καθιέρωσε πρῶτος τὸν ὅρον παρενδυσία ὑποστηρίζει τὸ αὐτοτελὲς τῆς διαστροφῆς καὶ ἀποχωρίζει ταύτην ἀπὸ τῆς ὁμοφυλοφιλίας.

Ἡ δυναμικὴ ἐν τούτοις τῆς παρενδυσίας εἶναι σχεδὸν ὁμοία πρὸς ἐκείνην τῆς ὁμοφυλοφιλίας μετὰ τῆς ὁποίας καὶ συνδυάζεται συχνάκις, χωρὶς τοῦτο ν' ἀποτελῇ τὸν κανόνα.

Ἐπὶ παρενδυσίας, τὸ πάσχον ἄτομον ταυτίζεται καὶ ἐξωτερικῶς πρὸς τὸ ἄτομον τοῦ ἑτέρου φύλου, τοῦ ὁποίου καὶ ὑποδύεται τὸν σεξουαλικὸν ρόλον.

9ον. Ἡ αἰδοιοδειξία ἢ ἐπιδειξιμανία (ἐκθεσιασμὸς Exhibitionismus).

Χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀκατανίκητον παρόρμησιν τοῦ ἀτόμου πρὸς ἐπίδειξιν τῶν γεννητικῶν του ὀργάνων. Ἐπὶ ἀνδρῶν, τὴν ἐπίδειξιν τοῦ πέους συνοδεύει συχνὰ καὶ ἡ ἐπιτέλεσις αὐνανισμοῦ. Αἱ γυναῖκες ἀρέσκονται εἰς ἐπίδειξιν τμημάτων ἢ καὶ ὅλου τοῦ σώματός των γυμνοῦ. Ἡ πλέον ἐξιδανικευμένη μορφὴ ἐπιδειξιομανίας, εἶναι εἰς

τὰς γυναῖκας, ὁ χορός, ἡ ἠθοποιΐα, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μοντέλλου καὶ μανεκέν.

Ἐπίδειξιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τελοῦσιν συνηθέστερον οἱ ὀλιγοφρενεῖς οἱ προσβεβλημένοι ἐκ ψυχικῶν νόσων (ἐπιληψία, γεροντικὴ ἄνοια, οἰνοφλυγία).

Οἱ αἰδοιοδεῖκται ἀφιέμενοι ἄνευ αὐστηροῦ ἐλέγχου εἶναι λίαν ἐπικίνδυνοι. Εἶναι σφάλμα νὰ νομίζηται ὅτι οὗτοι εἶναι ἄτομα δειλὰ ἢ ὑπεραισθησιακά. Τινὲς ἔχουσι ροπὴν εἰς βιαιότητας κατὰ παίδων, βιασμοὺς καὶ ἀλγολαγνείαν.

Στατιστικαὶ δεικνύουν ὅτι 10,50]ο τῶν αἰδοιοδεικτῶν ἔχουσιν ἤδη τελέσει βιασμόν. Ὁ Vaeler περιγράφει περίπτωσιν αἰδοιοδείξιας μετ' ἀλγολαγνείας, κλοπῶν, ἀπατῶν, καθ' ἣν ὁ δράστης ἡλικίας 35 ἐτῶν εὐνουχιασθεὶς δὲν ὑπετροπίασεν πλέον.

10ον. Ἡ ἡδονοβλεψία (Voyerism), συνυπάρχει συχνάκις μετὰ τῶν φιλεπιδεικτικῶν τάσεων τῶν ὁποίων καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἐνεργητικὸν σκέλος. Ὁ λαθροθεατὴς προτιμᾶ νὰ βλέπῃ λαθραίως ἀντὶ νὰ ἐκθέτῃ τὰ γεννητικά του ὄργανα.

Οἱ ἐπιδειξιμανεῖς καὶ οἱ ἡδονοβλεψίαι ἀνήκουν περισσότερον εἰς τὸ ἄρρεν φῦλον. Ὅσον ἀφορᾶ τὸ συμβολικὸν περιεχόμενον τῆς διαστροφῆς τῆς ἐπιδειξιμανίας, ὑποστηρίζεται ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν ἀσυνειδήτου προσπαθείας ὅπως οἱ πάσχοντες μὲ τὴν ἐπίδειξιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων των πείσουν ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ὅτι δὲν στεροῦνται ἀνδρικότητος (Fenchel). Ἄλλοι ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ πάσχοντες ἐξ αὐτῆς, ὠθοῦνται κατὰ παρορμητικὸν τρόπον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως, ἡ δὲ παρόρμησις αὕτη συνοδεύεται κατὰ κανόνα ὑπὸ ἄγχους καὶ φοβιῶν, ἰδιαιτέρως δὲ ὑπὸ κλειστοφοβίας. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ ἐπιδειξιμανία ἐμπίπτει εἰς τὰ κλινικὰ πλαίσια τῆς ψυχαναγκαστικῆς ἀντιδράσεως.

Ἀξιοσημείωτον εἶναι ἐπίσης ὅτι ἄνδρες τινὲς ἔχουσι τὴν ροπὴν πρὸς παρατήρησιν τῆς γενετησίου πράξεως ἄλλων (Voyeurs) (μπανισταί). Παρατηροῦν τὰς ἐν δημοσίοις λουτροῖς λουομένας γυμνὰς γυναῖκας. Διατρυποῦσι τοὺς τοίχους τῶν δημοσίων ἀφοδευτηρίων καὶ παρατηροῦσι τὰς ἀφοδευούσας γυναῖκας. Οὕτω διεγείρονται γενετησίως καὶ αὐνανίζονται ἀκολούθως. Τὴν διέγερσιν προκαλεῖ τὸ συναίσθημα τῆς ἀηδίας καὶ τῆς ἀποστροφῆς ὅπερ εἶναι ἀμφιθυμικόν. Εἰς τινα ἄτομα ἐπὶ τοσοῦτον τυγχάνει ηὐξημένον τὸ ἀμφιθυμικὸν συναίσθημα ὥστε γενετήσιος διέγερσις ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς καταπόσεως οὔρων ἢ τῆς γεύσεως κοπράνων (οὐροπόται, κοπροφάγοι, κοπρόφιλοι, κοπρολάγνοι).

11ον. Ἔφαψία.

Καὶ αὕτη εἶναι προνόμιον τοῦ ἄρρενος Συνίσταται εἰς τὴν διερέθισιν τοῦ γεννητικοῦ ἐμβόλου διὰ τῆς προστρίψεως ἐπὶ τοῦ σώματος ἑτέρου, πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ πάθους των. Οἱ νοσοῦντες ἐπιδιώκουν τὸ ἔργον των εἰς συνωστισμοὺς ἔνθα ἐξικνοῦνται μέχρις ὀργασμοῦ. Θεωροῦνται ἄτομα κατὰ τὰ ἄλλα φυσιολογικά.

12ον. Νυμφομανία καὶ σατυρίασις.

Ἀποτελοῦν γενετησίους διαστροφὰς χαρακτηριζομένας ἐκ τῆς ποσοτικῆς αὐξήσεως τῆς σεξουαλικῆς ἐπιτυχίας.

Ἡ νυμφομανία (μητρομανία) συνίσταται εἰς ὑπερβολικὴν ἀφροδισίαν διέγερσιν τῆς γυναικός, ἡ ὁποία ἐξικνεῖται μέχρι καταργήσεως τῶν ἠθικῶν ἀναστολῶν, κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὰς σεξουαλικὰς σχέσεις. Εἶναι συχνὴ σεξουαλικὴ διαστροφή. Παρατηρεῖται δὲ τόσον ἐπὶ φυσιολογικῶν ἀτόμων, ὅσον καὶ ἐπὶ παθολογικῶν καταστάσεων ὀφειλομένων εἰς ψυχικὰς νόσους (σχιζοφρενία) ἐπὶ ὀλιγοφρενιῶν. Ἐπὶ ὀργανικοῦ ψυχοσυνδρόμου (γεροντικὴ ἄνοια).

Ἡ σατυρίασις εἶναι ἀνδρικὴ γενετήσιος διαστροφή, παράλληλος πρὸς τὴν νυμφομανίαν καὶ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν διηνεκῆ ἢ κατὰ καιροὺς παρὰ φύσιν διέγερσιν τῆς σεξουαλικῆς ὁρμῆς, ἥτις συνοδεύεται καὶ ὑπὸ στύσεως μὴ κατευναζομένης καὶ μετ' ἀλλεπαλλήλους συνουσίας.

13ον. Ὁμαδικαὶ διαστροφαί.

Ὁ ὅρος ἐπιφυλάσσεται διὰ πᾶσαν σεξουαλικὴν διαστροφήν, ἡ ὁποία προϋποθέτει συμμετοχὴν πλειόνων τῶν δύο προσώπων.

Μεταξὺ τῶν ὁμαδικῶν διαστροφῶν αἱ πλέον συνήθεις εἶναι : Τὰ ὄργια, ἡ ὁμαδικὴ ἡδονοβλεψία (ὀφθαλμολαγνεία) ἡ ὁμαδικὴ ἐπιδειξιμανία, ὁ ὁμαδικὸς βιασμὸς γυναικός ἢ ἡ ὁμαδικὴ ἐκπαρθένευσις κορασίδος, καθ' ἣν ὁμὰς ἀνδρῶν βιάζει ἢ διακορεύει ἓν καὶ τὸ αὐτὸ θῆλυ, ἡ ὁμαδικὴ ὁμοφυλοφιλία (ἀλληλοβασία).

3. ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΩΣ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΣΧΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΑΥΤΑ

Καθόσον ἀφορᾶ τὴν συχνότητα τῶν σεξουαλικῶς ἀνωμάλων ἐγκλημάτων (πλὴν τοῦ ἐγκλήματος τοῦ φόνου ἐξ ἀλγολαγνείας) ὁ ἀριθμὸς τῶν λοιπῶν καταδικασθεισῶν πράξεων γενετησίων ἐγκλημάτων δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν περιπτώσεων αἱ ὁποῖαι ἔρχονται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἀντιπροσωπεύει μόνον ποσοστὸν αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν.

Εἰς τὰς ἀστυνομικὰς καὶ δικαστικὰς ἀρχὰς φθάνουν περισσότεραι περιπτώσεις καταγγελίας τελέσεως τῶν βδελυρῶν τούτων ἐγκλημάτων. Αἱ δυσχέρειαι ὅμως διαλευκάνσεως καὶ αἱ προσπάθειαι αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνόχων ἀλλὰ καὶ πολλάκις ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ἵνα ἀποφευχθῇ ἕνα τοιοῦτον ἔγκλημα (ἰδίᾳ ὅταν στρέφεται κατὰ θήλεος) εἶναι τεράστιαι. Φοβούμενοι τὸ σκάνδαλον, τὴν ποινὴν καὶ τὸν τρομερὸν κοινωνικὸν ἀντίκτυπον καταβάλλουν μυρίας προσπαθείας ἀποκρύψεώς του. Σπανιώτατα οἱ δρᾶσται ὁμολογοῦν.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας πολλάκις ἐπέρχεται ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν κατηγορουμένων δι' ἀπαλλακτικῶν βουλευμάτων. Ὅθεν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ τελούμεναι πράξεις εἶναι πλειότεροι ἀλλ' εἴτε δὲν ἀνακαλύπτονται καὶ οὕτω δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ καταδίκη τῶν ἐνόχων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, εἴτε καὶ ὅταν φθάνουν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἡ καταδίκη των τυγχάνει πολλάκις προβληματική, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν δυσχερειῶν ὡς πρὸς τὴν ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν των.

Κατὰ τὰ στατιστικὰ δεδομένα ἐπὶ τῶν γενετησίων ἐγκλημάτων ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ ἔτη 1926 - 1956, 1951 - 1956 καὶ 1957 - 1960 διαπιστοῦμεν ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 21 αὐτῶν ἐτῶν κατεδικάσθησαν ἐν συνόλῳ ἐν Ἑλλάδι 2010 ἄτομα. Ἀναλογία κατ' ἔτος 96 προσώπων περίπου, ἤτοι 10 καταδίκαι ἐπὶ 1.000.000 κατοίκων κατ' ἔτος.

Ἂν καὶ δὲν ἔχωμεν ἀκριβεῖς ἀριθμοὺς πράξεων ὁ H. Rohleder ἀναφέρει περιπτώσεις εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Ὁ Dussal περιγράφει τινὰς περιπτώσεις εἰς τὴν Γαλλίαν. Τέλος ὁ Malinowski ἔχει ὁμιλήσει διὰ τὴν Πολωνίαν καὶ διὰ τὰς Καναρίους Νήσους. Ὁ Alfred Ebner ἀναφέρει περιπτώσεις εἰς Γερμανίαν. Ἀναφέρει μάλιστα ὅτι τὰ ἐγκλήματα ταῦτα, ἠλαττώθησαν διαρκοῦντος τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ἀλλ' ἀποτόμως ηὐξήθησαν μετὰ τὸν πόλεμον. Πρὸ τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου αἱ περιπτώσεις ἐν Γερμανίᾳ ἀνήρχοντο εἰς 400 - 500 κατ' ἔτος ἀλλὰ μετὰ τὸν πόλεμον ηὐξήθησαν εἰς 1010.

Αἱ ἀνακαλυφθεῖσαι περιπτώσεις εἰς τὴν Βρεταννικὴν Κοινοπολιτείαν (Ἀγγλία, Οὐαλία, Σκωτία, Καναδᾶς, Νέα Ζηλανδία καὶ Αὐστραλία) φαίνεται ὅτι κυμαίνονται. Παρατηρεῖται καὶ μικρὰ ἐλάττωσις διαρκούντων τῶν πολέμων καὶ αὔξησις κατὰ τὴν ἀμέσως μεταπολεμικὴν περίοδον. Κατὰ τὸ ἔτος 1937 ἡ Νέα Ζηλανδία εἶχε τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν ἀνακαλυφθεισῶν περιπτώσεων 9 περίπου περιπτώσεις ἐπὶ 1.000.000 κατοίκων ἐν ᾧ ὁ Καναδᾶς καὶ ἡ Σκωτία εἶχον 5, 1 καὶ 3,94 ἀντιστοίχως. Ἡ Ἀγγλία καὶ Οὐαλία εἶχον ποσοστὸν 1,4

Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις δὲν φαίνεται νὰ ἐπηρεάζῃ σπουδαίως τὸ ποσοστὸν τῶν περιπτώσεων ἂν καὶ μία σχετικὴ αὔξησις ἐσημειώθη εἰς τὸν Καναδᾶν, Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλίαν διαρκούσης τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τοῦ 1932.

Οἱ λόγοι τῆς αὐξομειώσεως ταύτης εἶναι λίαν δύσκολον νὰ προσδιορισθοῦν. Τὸ μόνον ἀποδεδειγμένον εἶναι ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν περιπτώσεων, ἐλαττοῦται διαρκοῦντος τοῦ πολέμου καὶ αὐξάνεται ἀμέσως κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον.

Καθόσον ἀφορᾶ τὸν τόπον τελέσεως, ἡ ἐγκληματικότης ὡς γνωστὸν παρουσιάζει διαφόρους διακυμάνσεις οὐ μόνον ἀπὸ χώρας εἰς χώραν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν τῆς αὐτῆς χώρας.

Τοῦτο ὀφείλεται συνήθως εἴτε εἰς διαφορὰς κλιματολογικῶν συνθηκῶν εἴτε εἰς διαφορὰς τῶν ἠθίμων, τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως, τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων κλπ.

Βάσει τῶν δεδομένων τῶν ἐτῶν 1957—1960, καὶ τῶν ὑπὸ κρίσιν περιπτώσεων ἐπὶ 42 καταδικασθέντων ἀτόμων κατώκουν: Εἰς οἰκισμοὺς κάτω τῶν 2.000 κατοίκων 26 πρόσωπα. Εἰς οἰκισμοὺς ἀπὸ 2.000 ἕως 10.000 κατοίκων 7 πρόσωπα. Εἰς οἰκισμοὺς ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων 9 πρόσωπα.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τελέσεως (δηλαδὴ ἐὰν ἡ πρᾶξις ἔλαβε χώραν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν βίας ἢ δια βιασμοῦ ἢ ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀπειρίας καὶ τῆς χαμηλῆς νοημοσύνης τοῦ θύματος ὑπὸ τοῦ δράστου), Ἐκ τῆς καθ' ὅλου ἐρεύνης διεπιστώθη ὅτι, πλὴν τριῶν περιπτώσεων ἅπασαι ἐτελέσθησαν εἴτε διὰ βιασμοῦ εἴτε ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν βίας διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀπειρίας τοῦ θήλεος ἢ τοῦ ἄρρενος.

Ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς τελέσεως. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ κλίματος καὶ γενικῶς ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔτους ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος εἶναι ἀναμφισβήτητος. Τὸ φυσικὸν περιβάλλον, ἤτοι τὸ κλῖμα, αἱ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους, ἐπιδροῦν μεγάλως ἐπὶ τῆς ψυχικῆς καὶ τῆς νευρικῆς καταστάσεως τῶν ἀτόμων.

'Ο Πλάτων ἀναφέρει τὴν μεγάλην ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἡ θερμοκρασία, τὸ ὕδωρ καὶ οἱ ἄνεμοι ἐπὶ τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ κόσμου τῶν ἀνθρώπων. 'Εκ τῶν στατιστικῶν δεδομένων Κρατῶν προκύπτει ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐγκληματικῶν πράξεων. Οὕτω κατὰ τὴν Γαλλικὴν στατιστικὴν τῶν ἐτῶν 1827—1875, τὰ κατὰ τῶν ἀνηλίκων καὶ παίδων ἐγκλήματα, τὰ τελούμενα κατὰ τὸν μῆνα 'Ιούνιον, εἶναι διπλάσια τῶν τελουμένων κατὰ τῶν μῆνα Δεκέμβριον. 'Επίσης, βάσει τῶν δεδομένων τῆς Γερμανικῆς ἐγκληματολογικῆς στατιστικῆς τῶν ἐτῶν 1883—1892 τὰ μετὰ βίας κατὰ τῶν ἠθῶν τελούμενα εἶναι ὑπερδιπλάσια τὸν μῆνα 'Ιούλιον ἐν συγκρίσει τῶν καθ' ἕκαστον μῆνα τοῦ χειμῶνος τελουμένων.

'Ανάλογον φαινόμενον παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας ὡς εἰς Δανίαν, Φινλανδίαν, 'Αγγλίαν, Αὐστρίαν, Πολωνίαν κλπ. 'Αλλὰ καὶ ἐν 'Ελλάδι παρατηρεῖται ἀνάλογον φαινόμενον. Τὰ κατὰ τῶν ἠθῶν ἐγκλήματα κατὰ τὰ στατιστικὰ δεδομένα τῶν ἐτῶν 1926—1930 τὰ ὁποῖα ἐπεξεργάσθη ὁ Καθηγητὴς Γαρδίκας ἦσαν κατὰ τὴν ἄνοιξιν 42, τὸ θέρος 55, τὸ φθινόπωρον 40 καὶ τὸν χειμῶνα 40.

Καὶ ἡ ἡλικία παίζει ἀναμφισβήτητον ρόλον εἰς τὴν ἐγκληματικότητα. Τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται ἀπὸ τὰς ἐγκληματολογικὰς στατιστικὰς τῶν διαφόρων χωρῶν. 'Η ἡλικία θεωρεῖται εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων βιολογικῶν παραγόντων καὶ παρουσιάζει ποικιλίαν διακυμάνσεων τῆς συχνότητος καὶ τοῦ εἴδους τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τὰ διάφορα στάδια αὐτῆς. 'Υπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Γαρδίκα ἐξητάσθησαν τὰ ἐγκληματολογικὰ στατιστικὰ δεδομένα τοῦ ἔτους 1933 ὡς πρὸς τὰ κατὰ τῶν ἠθῶν ἐγκλήματα κατὰ διαφόρους ἡλικίας.

'Εκ τῶν διαφόρων αἰτίων τὰ ὁποῖα ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος τὸ ἐπάγγελμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινεῖται τὸ ἄτομον, καίτοι ἐμφανίζει δυσχερείας τινάς, ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος, φαίνεται ὅτι ἀσκεῖ ἐπίδρασιν. 'Ως πρὸς τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον ἤσκουν οἱ δρᾶσται τῶν ὑπὸ κρίσιν περιπτώσεων κατὰ τὰ στατιστικὰ δεδομένα τῶν ἐτῶν 1957—1960 ἐπὶ 34 κατηγορηθέντων ἢ καταδικασθέντων, γεωργοί—ἁλιεῖς ἦσαν 15, ἐργάται 12, πλανόδιοι ὀπωροπῶλαι 2, ἔμποροι 1, ἄνευ ἐπαγγέλματος 3, καθηγητὴς σωματικῆς ἀγωγῆς 1. 'Εκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ποσοστὸν 73,5 ο]ο ἀποτελεῖται ἐκ γεωργῶν— ἁλιέων—ἐργατῶν.

Καὶ ἡ παιδεία τέλος ἀποτελεῖ σπουδαῖον παράγοντα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι διαμορφώνονται καὶ διαπλάθουν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ παρέχουν τὴν δύναμιν ν' ἀντιτάσσεται εἰς τὸ ἔγκλημα. 'Υποβοηθεῖ τοῦτο νὰ χαλιναγωγῇ τὰ πρωτόγονα ἐνστικτά του καὶ νὰ συντονίζῃ ταῦτα πρὸς τὴν κοινωνικὴν ζωήν του. 'Ως ἐκ τούτου ἡ ἐπίδρασις τῆς παιδείας ἐπὶ τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς πάλης κατὰ τοῦ ἐγκλήματος εἶναι μεγίστη καὶ ἀναμφισβήτητος. Οὕτω ἐπὶ τῶν ἄνω 35 κατηγορηθέντων ἢ καταδικαθέντων στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἦσαν 26, ἀγράμματοι 3, ἀγνώστου παιδείας 4 καὶ ἀνωτέρας 1.

Τὸ Β' μέρος εἰς τὸ ἑπομ. τεῦχος

Φιλοτελικὰ ΝΕΑ

ΙΣΡΑΗΛ : Στὶς 15 'Ιανουαρίου ἐκυκλοφόρησαν 3 σειρὲς γραμματοσήμων. Μία σειρὰ παιδικὸ σχέδιο διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τοῦ ISRAEL ἐκ τριῶν γραμματοσήμων 0.01—0.35—2.00 L.

'Η δεύτερη σειρὰ ἐργασίας ἐκ τριῶν ἐπίσης γραμματοσήμων 0.30—0.80—1.20 L.

Τὸ τρίτον ἕνα γραμματόσημον τῶν 2.50 L διὰ τὸ 'Ιωβηλαῖον τοῦ 'Εβραϊκοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ βουνὸν Σκόπους τῆς 'Ιερουσαλήμ, τὸ ὁποῖον ἱδρύθη τὴν πρώτην 'Απριλίου 1925.

Τὸν Μάρτιον θὰ κυκλοφορήσῃ ἕνα γραμματόσημον μὲ τὴν προσωπογραφίαν τοῦ Χ. Τρούμαν ἀξίας 5 L.

Τὸν Μάρτιον ἐπίσης θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ δεύτερον μέρος τῆς σειρᾶς ἡ ἀρχιτεκτονικὴ στὸ 'Ισραήλ, μὲ 3 διαφορετικὲς παραστάσεις.

Αἱ ἀξίαι τῶν ἀνωτέρω γραμματοσήμων εἶναι 0.80—0.90 καὶ 1.30 L 'Ισραήλ.

ΕΘΝ. ΚΙΝΑ — (ΦΟΡΜΟΖΑ) : 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου Ἔτους ἐκυκλοφόρησαν 2 γραμματόσημα ἀπεικονίζοντα λαγόν.

Τὸν 'Ιανουάριον ἐκυκλοφόρησαν 2 γραμματόσημα τῶν 4,5 S Κίνας μὲ ἀπεικονίσεις ἀκροβατῶν.

Στὶς 25 Φεβρουαρίου κυκλοφόρησε μιὰ ὡραιοτάτη σειρὰ ἀπὸ 8 γραμματόσημα μὲ ἀπεικονίσεις ἐκδηλώσεων διὰ τὸ ΝΕΟ ΕΤΟΣ.

Οἱ ἀνωτέρω πίνακες εὑρίσκονται εἰς τὸ 'Εθνικὸν Μουσεῖον τῆς TAIWAN καὶ εἶναι τῆς περιόδου 1736—1795.

ΣΕ· Υ· ΧΕΛΑΙ : 'Επὶ τῇ ἐπισκέψει εἰς τὴν Νῆσον τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς 'Αγγλίας ἐξεδόθησαν τὴν 8ην Φεβρουαρίου 4 γραμματόσημα.

ΒΕΡΜΟΥΔΑΙ : 'Επ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Παγκοσμίου Πρωταθλήματος «Μπρίτζ» ἐξεδόθησαν τὴν 27 'Ιανουαρίου 4 γραμματόσημα ποὺ ἀπεικονίζουν διάφορα χαρτιὰ τῆς τράπουλας.

'Επίσης διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους εἰς τὴν Νῆσον θὰ κυκλοφορήσουν 2 γραμματόσημα.

ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ : Διὰ τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν γραμματοσήμων «INTERPEX» 1975 θὰ κυκλοφορήσουν τὴν 14 Μαρτίου 4 γραμματόσημα καὶ ἕνα ἀναμνηστικὸ φύλλον—Μπλόκ.

ΝΗΣΟΙ ΚΑ· Ι· ΜΑΝ : Διὰ τὰς 'Εορτὰς τοῦ Πάσχα θὰ κυκλοφορήσουν 2 γραμματόσημα καὶ ἕνα φύλλον—Μπλὸκ μὲ θρησκευτικὰς παραστάσεις.

ΓΚΑΜΠΙΑ : 'Επ' εὐκαιρίᾳ τῆς 10ης 'Επετείου ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς 'Ανεξαρτησίας τῆς χώρας ἐκυκλοφόρησαν τὴν 18 Φεβρουαρίου 4 γραμματόσημα.

ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ : Τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου κυκλοφόρησε μία σειρὰ μὲ ἀπεικονίσεις Πινάκων ΕΤΡΟΥΣΚΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

'Ο Φιλοτελιστὴς

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ἐπιθεώρησις

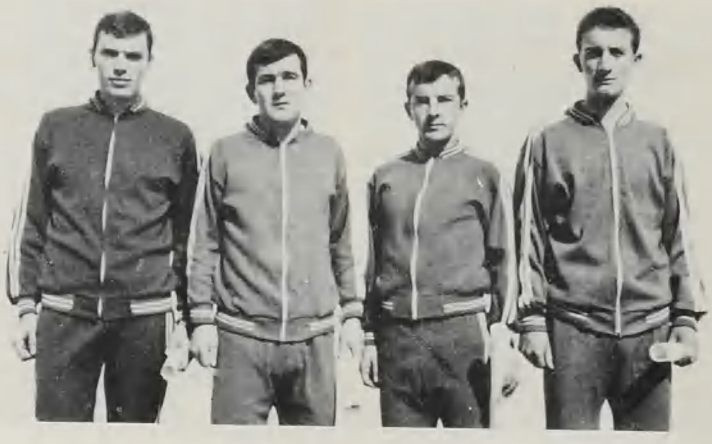
ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΑΘΛΗΤΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ ΑΓΩΝΩΝ ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ἑπτὰ νίκες (τέσσερις πρῶτες ἀτομικές, μία πρώτη ὁμαδική, μία δεύτερη ἀτομικὴ καὶ μία τρίτη ἐπίσης ἀτομικὴ) ἦταν ὁ ἐντυπωσιακὸς ἀπολογισμὸς ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ 11 ἀθλητῶν τῆς Χωροφυλακῆς στὰ ἐτήσια περιφερειακὰ πρωταθλήματα ἀνωμάλου δρόμου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Οἱ νίκες αὐτὲς τῶν ἀθλητῶν μας κατανέμονται ὡς ἑξῆς:

Ι. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Στάδιον Καραϊσκάκη 2-2-1975). Ἡ Σχολὴ Ὑπενωμοταρχῶν ἔλαβε μέρος στὰ 5.000 μ. Β΄. κατηγορίας ἀνδρῶν, καὶ κατέκτησε τὴν πρώτην ὁμαδικὴ νίκη. Ἀπὸ τοὺς 8 Δοκίμους ποὺ ἔλαβαν μέρος, σπουδαῖες νίκες ἀπέσπασαν οἱ Γεώργιος Μαλλιαχόβας (1ος), Νικόλαος Ἀθανασιάδης (2ος), Χρῆστος Κουτσελᾶς (3ος) καὶ Κωνσταντῖνος Θεοχάρης (4ος). Ἡ νικήτρια ὁμάδα, ποὺ προπονεῖ ὁ παλαιὸς πρωταθλητὴς δρόμων ἀντοχῆς Χωροφύλαξ κ. Γεώργιος Ἀποστολόπουλος, ἄφησε ἄριστες ἐντυπώσεις καὶ χειροκροτήθηκε θερμὰ ἀπὸ τοὺς φιλάθλους. Ὅπως μᾶς εἶπε ὁ κ. Ἀποστολόπουλος, οἱ ἀθληταὶ του πρόκειται νὰ λάβουν μέρος στὸν λαϊκὸ ἀνώμαλο δρόμο ποὺ ὀργανώνει ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια μὲ ἐπιτυχία ἡ ἐφημερίδα «Ἀθλητικὴ Ἠχώ», καὶ στὸν ἐτήσιο ἀγῶνα ἀνωμάλου δρόμου Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας. Στὶς περισυνὲς ἀντίστοιχες διοργανώσεις, ἡ προηγούμενη τάξις τῶν Δοκίμων Ὑπενωμοταρχῶν εἶχε ἀποσπάσει μία πρώτη ὁμαδικὴ νίκη, καὶ πολλὲς ἄλλες ἀτομικές. Θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ ἐφέτος ἡ περισυνὴ ἐπιτυχία; Ἀπὸ ὅ,τι πληροφορούμεθα οἱ νεαροὶ δρομεῖς τῆς Σχολῆς αἰσιοδοξοῦν. Ὀψόμεθα λοιπόν. . .

ΙΙ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ: (Ὀλυμπιακὲς ἐγκαταστάσεις Ἀμαρουσίου 16-2-75). Ἔλαβαν μέρος οἱ Χωροφύλακες Κούσης, Κούρτης, καὶ Γεωργακόπουλος. Οἱ Κούσης—Κούρτης ἔτρεξαν ἐκτὸς συναγωνισμοῦ καὶ ἐπεκράτησαν μὲ σημαντικὴ διαφορὰ ἀπὸ τοὺς πρώτους—ἐντὸς βαθμολογίας—νικητές. Συγκεκριμένα: Ὁ Κούσης ἐτερμάτισε πρῶτος στὰ 10.000 μ. ἀνδρῶν μὲ χρόνο 30.52.4 ἔναντι 31.13.0 τοῦ Κίσσα, ἐνῷ ὁ Κούρτης, στὰ 6.000 μ. νέων ἐτερμάτισε καὶ αὐτὸς πρῶτος μὲ χρόνο 18.00.8, ἔναντι 19.05.8 τοῦ συναδέλφου του Γεωργακοπούλου (πρώτου ἐντὸς βαθμολογίας ὅπως καὶ ὁ Κίσσας). Ἡ συμμετοχὴ τῶν Χωροφυλάκων Κούσης καὶ Κούρτη εἶχε τὸν χαρακτῆρα τῆς δοκιμῆς ἐν ὄψει τῶν ἀγώνων ἀνωμάλου δρόμου Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ πρωταθλήματος Ἑλλάδος, ποὺ θὰ διεξαχθοῦν τὸν τρέχοντα μῆνα στὴν Ἀθήνα καὶ τὸ Ἀγρίνιο ἀντιστοίχως.

Ἡ ὁμὰς ἀνωμάλου δρόμου τῶν Δοκίμων Ὑπενωμοταρχῶν ἡ ὁποία διεκρίθη εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ περιφερειακοῦ πρωταθλήματος Πειραιῶς.

ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἀθλητισμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων, κατήρτισε τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγωνιστικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ 1975 μεταξὺ ὁμάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ἡ αὐλαία τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν ἀνοίγει στὶς 23 Μαρτίου μὲ τὸν ἀγῶνα ἀνωμάλου δρόμου ποὺ θὰ διεξαχθῇ στὸν χῶρο τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ὁμίλου Γκόλφ Γλυφάδας, μὲ τὴν διοργάνωσι τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ]κῆς. Τὸ ὑπόλοιπο πρόγραμμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ: 22 - 27 Ἀπριλίου (Σκοπευτήρια Ε.Σ.Υ. -Κ.Ε.Β.Ο.Π.). Τὴν διοργάνωσι τῶν ἀγώνων ἔχει ἀναλάβει τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΠΑΛΗ: 23 - 25 Μαΐου (Ἰωάννινα). Τὴν διοργάνωσι τῶν ἀγώνων ἔχει ἀναλάβει τὸ Ἀρχηγεῖον Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

ΚΟΛΥΜΒΗΣΙΣ — ΥΔΑΤΟΣΦΑΙΡΙΣΙΣ: (Κέρκυρα), Τὴν ὀργάνωσι τῶν ἀγώνων ἔχει ἀναλάβει τὸ Ἀρχηγεῖον Ναυτικοῦ.

Η΄. «ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ»: (Ἀγῶνες στίβου Ἐνόπλων Δυνάμεων —Ἀνωτάτων Σχολῶν) Βέροια 17 - 18 Μαΐου.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ Ε.Δ. ΚΑΙ Σ.Α.

Ἐξ ἄλλου τὸ ἐφετεινὸ πρόγραμμα τῶν πρωταθλημάτων μεταξὺ τῶν Παραγωγικῶν Σχολῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ 27 - 29 Μαρτίου (Σκοπευτήρια Ε.Σ.Υ. —Κ.Ε.Β.Ο.Π.). Διοργανώτρια ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων.

ΞΙΦΑΣΚΙΑ: 15 - 16 Ἀπριλίου. Ὁ χῶρος διεξαγωγῆς θὰ ἐξευρεθῇ ἀπὸ τὴν διοργανώτρια Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς.

ΚΟΛΥΜΒΗΣΙΣ: 15 Μαΐου (Κολυμβητήριον Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων). Διοργανώτρια ἡ Σχολὴ Ἰκάρων.

ΜΠΑΣΚΕΤ: 7 - 11 Ἀπριλίου. Ὁ χῶρος διεξαγωγῆς θὰ ἐξευρεθῇ ὕστερα ἀπὸ κοινὴ συμφωνία ὅλων τῶν Παραγωγικῶν Σχολῶν οἱ ὁποῖες συμμετέχουν στὴν διοργάνωσι. Τέλος ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ δεξίωσις ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἀγώνων, θὰ γίνῃ στὶς 31 Μαΐου στὴν αἴθουσα τελετῶν τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωρ]κῆς.

ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ Σ.Ι.Σ.Μ.

Τὸ 1975 ἡ Ἑλλὰς θὰ λάβῃ μέρος στὰ ἑξῆς πρωταθλήματα τοῦ Σ.Ι.Σ.Μ.:

Σκοποβολῆς 6 - 14 Ἰουνίου (Φινλανδία).

Μπάσκετ 18 - 28 Ἰουνίου (Θεσσαλονίκη).

Ποδοσφαίρου 29 Ἰουνίου—13 Ἰουλίου (Δυτ. Γερμανία)

Ἀλεξιπτωτισμοῦ 17 - 27 Ἰουλίου (Γαλλία).

Ναυτικοῦ Πεντάθλου 24 - 30 Αὐγούστου (Σουηδία).

Βόλλεϋ Ὀκτώβριος 1975 (Ὁλλανδία)

ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ...ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ... ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

Περίοδο ἐξαιρετικῆς φόρμας διανύει ὁ πρωταθλητὴς τοῦ ὕψους Χωροφύλαξ Δημήτριος Πατρώνης, ὁ ὁποῖος σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες προπονήσεις του πέρασε μὲ εὐχέρεια τὰ 2,20 μέτρα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ καὶ ἡ 3η θέσις ποὺ κατέκτησε στὸ Διεθνὲς μῆτιγκ τῆς Τσεχοσλοβακίας (26-2-1975) μὲ 2.16 μ., δείχνουν ὅτι ὁ νεαρὸς πρωταθλητής μας ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ δημιουργήσῃ ἐφέτος ἕνα νέο ρεκόρ.

• • •

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς «Ὀλυμπιακῆς ἡμέρας» ποὺ θὰ γίνῃ στὶς 6 Ἀπριλίου, ὁ ΣΕΓΑΣ ἐκάλεσε 15 γνωστοὺς Εὐρωπαίους Μαραθωνοδρόμους γιὰ νὰ τρέξουν στὴν κλασσικὴ διαδρομή. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκλήθησαν οἱ Τσιντόλο (Ἰταλία), Τζέκερς (Οὐγγαρία), Λινκόσκυ (Πολωνία), Μπλάντεκ (Τσεχοσλοβακία), Μπαουκόνεν (Φιλανδία), Κούζακ (Ἰρλανδία)κ.λ.π.

• • •

Στὶς 12 Φεβρουαρίου ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμάδα τῆς Χωροφυλακῆς, σὲ φιλικὸ ἀγῶνα ποὺ ἔδωσε στὸ Μαρκόπουλο Ἀττικῆς, ἐνίκησε τὸν τοπικὸ Σύλλογο «ΜΑΡΚΟ» μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 9 - 3. Σκόρερς ἀπὸ πλευρᾶς Χωροφυλακῆς ἦταν οἱ Ρεμοῦνδος (3), Σπυρόπουλος (2) Ζερβουδάκης (2), Κάχρης, καὶ Μωϋσίδης. Ἡ φιλικὴ αὐτὴ συνάντησις σκοπὸ εἶχε τὴν ἐνίσχυσι τοῦ τοπικοῦ Συλλόγου.

Ε' ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΕΡΟΒΟΛΩΝ ΟΠΛΩΝ

FIFTH EUROPEAN AIR WEAPONS CHAMPIONSHIPS

LONDON 1975
FEB 19TH - 23RD

Μὲ συμμετοχὴ 260 σκοπευτῶν ἀπὸ ὅλες τὶς Εὐρωπαϊκὲς Χῶρες—πλὴν τῆς Πορτογαλίας —διεξήχθησαν στὸ Λονδῖνο μεταξὺ 19 - 23 Φεβρουαρίου, οἱ Ε' Πανευρωπαϊκοὶ ἀγῶνες ἀεροβόλων ὅπλων Ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἔλαβαν μέρος οἱ πρωταθληταὶ Μοίραρχος Δημήτριος Κοτρώνης, Χωροφύλαξ Πελοπίδας Ἡλιάδης. Ἀστυφύλαξ Βασίλειος Βασιλόπουλος, καὶ ὁ ἔφηβος Δημήτριος Μπάλτας. Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν ἀγώνων ἦταν ἡ ἄψογη διοργάνωσις τῶν Βρεττανῶν, ἡ ἔλλειψις ἐντυπωσιακῶν ἐπιδόσεων, καὶ ἡ πλήρης σχεδὸν ἐπικράτησις τῶν Ρώσων. Οἱ τελευταῖοι ἐπὶ συνόλου 6 ἀγωνισμάτων, ἀπέσπασαν τέσσερις πρῶτες ἀτομικὲς νίκες (τυφέκιον καὶ πιστόλιον γυναικῶν—πιστόλιον γυναικῶν καὶ ἐφήβων) καὶ ἰσάριθμες πρῶτες ἐπίσης ὁμαδικὲς νίκες. Πρῶτες ἀτομικὲς νίκες ἀπέσπασαν ἐπίσης ἡ Γαλλία (τυφέκιον ἀνδρῶν) καὶ Δυτ. Γερμανία (τυφέκιον ἐφήβων), ἐνῶ πρῶτες ὁμαδικὲς ἡ Ἀνατ. Γερμανία (τυφέκιον ἀνδρῶν) καὶ Πολωνία (τυφέκιον ἐφήβων). Ἱκανοποιητικὲς—μέχρι ἑνὸς σημείου—μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθοῦν οἱ ἐπιδόσεις τῶν πρωταθλητῶν μας. Στὸ πιστόλι ἀνδρῶν, μεταξὺ 70 σκοπευτῶν, ὁ Μοίραρχος Κοτρώνης κατετάγη 9ος μὲ 379]400, ἐνῶ ὁ Ἀστυφύλαξ Βασιλόπουλος 24ος μὲ 368] 400. Στὸ τυφέκιον ἀνδρῶν ὁ Χωροφύλαξ Ἡλιάδης ἐπέτυχε 371]400 καὶ κατετάγη 13ος μεταξὺ 60 σκοπευτῶν. Τέλος στὸ πιστόλι ἐφήβων, ὁ Μπάλτας ἐπέτυχε 370] 400 καὶ κατετάγη 14ος μεταξὺ 25 σκοπευτῶν.

ΔΙΑΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Συνεχίστηκαν καὶ τὸν περασμένο μῆνα στὸν χῶρο τοῦ Ἐθνικοῦ Σκοπευτηρίου Ὑμηττοῦ οἱ Ε'. Διασυλλογικοὶ ἀγῶνες σκοποβολῆς, μὲ συμμετοχὴ σκοπευτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Ἑταιρίας, Δ. Ε.Η., Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Σχολῶν Εὐελπίδων, Ναυτικῶν Δοκίμων, Ἰκάρων, καὶ Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Στοὺς ἀγῶνες αὐτούς, οἱ σκοπευταὶ καὶ σκοπεύτριες τῆς Χωροφυλακῆς εἶχαν τὶς ἀκόλουθες κατατάξεις:

ΑΓΩΝΕΣ τῆς 2-2-1975:

Τυφέκιον «0,22 ὀρθίως 40β. «Χωροφύλαξ Ἡλιάδης 3ος (352]400). Χωροφύλαξ Βασιλειάδης 7ος, Ὑπεν]ρχης Ρούσης 16ος, Χωροφύλαξ Δημούλας 18ος. Στὸ ἴδιο ἀγώνισμα ἡ Χωροφύλαξ Τσέλλου κατέλαβε τὴν 2α θέσι μεταξὺ τῶν γυναικῶν μὲ 279]400.

Τυφέκιον «0,22 γονυπετῶς 40β». Χωροφύλαξ Ἡλιάδης 3ος (372]400). Ὑπεν]ρχης Ρούσης 13ος, Χωροφύλαξ Δημούλας 15ος. Στὸ ἴδιο ἀγώνισμα ἡ Χωροφύλαξ Τσέλλου κατέλαβε τὴν 2α θέσι μεταξὺ τῶν γυναικῶν μὲ 320]400).

Τυφέκιον «0,22 τριῶν στάσεων». Χωροφύλαξ Ἡλιάδης 4ος (1109]1200), Ὑπενωμοτάρχης Ρούσης 14ος, Χωροφύλαξ Δημούλας 15ος. Στὸ ἴδιο ἀγώνισμα ἡ Χωροφύλαξ Τσέλλου κατέλαβε τὴν 2α θέσι μεταξὺ τῶν γυναικῶν μὲ 960]1200.

Ὁ Χωρ]λαξ Ἡλιάδης Πελ. μεταξὺ τῶν διακριθέντων εἰς τοὺς διασυλλογικοὺς ἀγῶνας σκοποβολῆς.

ΑΓΩΝΕΣ τῆς 9-2-1975.

Τυφέκιον 0,22 ΣΤΑΝΤΑΡΤ 3Χ20: Χωροφύλαξ Ἡλιάδης 1ος (559]600), Χωροφύλαξ Βασιλειάδης 10ος, Ὑπεν]ρχης Ρούσης 12ος, Χωροφύλαξ Δημούλας 13ος.

Τυφέκιον 0,22 ΣΤΑΝΤΑΡΤ 3Χ20 γυναικῶν Χωροφύλαξ Τσέλλου 2α (481]600)

Περίστροφον 0,38 Μοίραρχος Κοτρώνης 3ος (565]600).

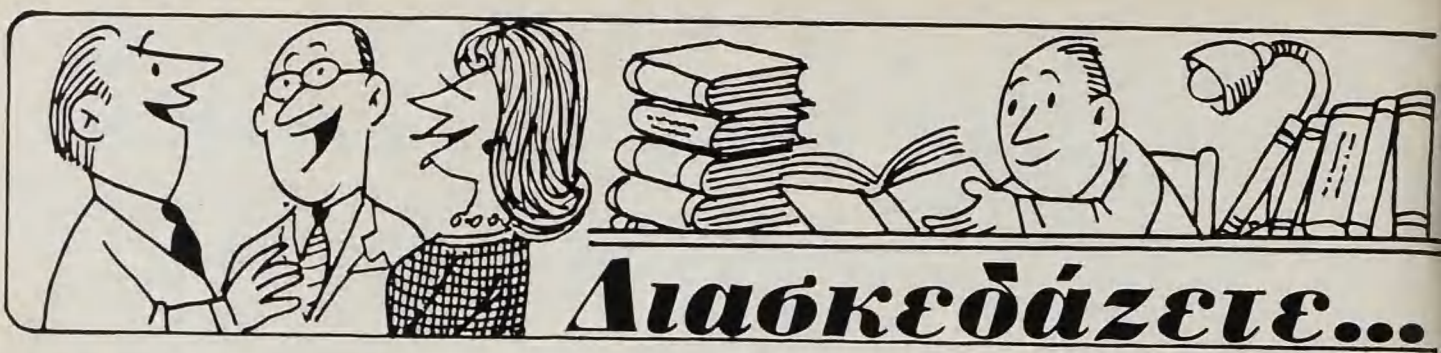
ΑΓΩΝΕΣ τῆς 16-2-1975

Τυφέκιον 0,22 πρηνηδὸν 60β. Χωροφύλαξ Ἡλιάδης 8ος, Ὑπεν]ρχης Ρούσης 17ος, Χωροφύλαξ Δημούλας 26ος, Χωροφύλαξ Τσέλλου 27η (3η μεταξὺ γυναικῶν) καὶ Χωροφύλαξ Ἀλεξιᾶ 30ὴ (4η μεταξὺ γυναικῶν .

Ἐλεύθερον πιστόλιον 50 μ. Μοίραρχος Κοτρώνης 1ος (544]600), Ἀνθ]ρχος Γαλατιανὸς 6ος, Χωροφύλαξ Βασιλειάδης 13ος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Λόγῳ πληθώρας κειμένων τὰ ὁποῖα ἅπτονται τῆς ἐπικαιρότητος ἕνεκα τῆς ἐπικειμένης ἐπετείου τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, αἱ στῆλαι «Ἄνθρωποι καὶ ἄνθρωποι» καὶ «Γνωριμίες», μετετέθησαν διὰ τὸ ἑπόμενον τεῦχος.

Διασκεδάζετε...

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 63

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1 Μερικοὶ λογαριάζουν. . . χωρὶς αὐτὸν . . —Ἀγγλικὸ σύμφωνο.

2 Ἔγινε καὶ γιὰ τὰ θύματα τῆς τουρκικῆς θηριωδίας στὴν Κύπρο—Χρήσιμη γιὰ μεταγγίσεις (καθαρ.).

3 Ὅποιος ἀνακατεύεται σ' αὐτὰ κινδυνεύει ἀπὸ τὶς. . . κότες—Γυναικεῖο ὑποκοριστικό, κύριο πρόσωπο στὸ «Γλάρο» τοῦ Τσέχωφ.

4 «. . . ἕτοιμος», γνωστὸ προσκοπικὸ ἔμβλημα —Ἀπαραίτητα στὰ αὐτοκίνητα.

5 Ἔχουν τοὺς ὀπαδούς τους.

6 Τοῦ λέοντος εἶναι. . . μεγάλη —Φιγούρα τῆς τράπουλας (ἀντιστρ.).

7 Σύγχρονο θεραπευτικὸ μέσο (αἰτιατ.) —Ξενικός. . . ρυθμός.

8 Ἰρλανδικὴ διασημότητα — Βιβλικὸς προφήτης — Ἀκολουθεῖ ἕνα συλλογισμό.

9 Προσφιλής, γιὰ τούς. . . γαλλομαθεῖς — «. . . Μπούλμπα», τίτλος νουβέλλας τοῦ Γκόγκολ.

10 Καλύπτεται ἁλόκληρη ἀπὸ παγετῶνες.

11 Προσφέρονται σὲ δεξιώσεις — Ἀνήκουν στὰ ἑσπεριδοειδῆ.

12 Πρωτεύουσα τῆς Ὑεμένης (ἀντιστρ.) — Κινδυνεύουν περισσότερο τὸ καλοκαίρι.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1 Παρακμή, ὑλικὴ ἢ ἠθική.

2 Ἡ μὴ πρόσκλησή της σ' ἕνα γάμο τῆς μυθολογίας μας εἶχε ὀλέθριες συνέπειες —Ἀρχαῖο ρῆμα ἀγάπης — Μισὴ ἄπνοια (ἀντ.).

3 Ἐπίλεκτο μέλος του ἡ Τουρκία — Σύμφωνο τοῦ ἀλφαβήτου μας — Σημεῖο τοῦ πενταγράμμου (ἀντ.).

4 «Γιόκο. . .», ἡ σύζυγος ἑνὸς Μπήτλ — Γίνονται ἀπὸ στρατιωτικούς.

5 Σημαίνει καὶ τὸν ὑποχείριο ἑνὸς πάθους — Ἡ τουρκικὴ ξέπεσε, τελευταῖα, ξανὰ (γεν.).

6 Μάρκα ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων — Μουσικὴ νότα.

7 Ὁ πληθυντικὸς τοῦ 12β καθέτως.

8 Ἀντίστροφη γραφὴ τοῦ ἀριθμοῦ 670 — Τὰ ἀποκαλύπτουν οἱ. . . μαργαρίτες (μὲ ἄρθρο).

9 Ἦταν καὶ ὁ Βιργίλιος (ἀντ.) — Κοινὰ λέγεται μύτη.

10 Μέρος τῆς μονομαχίας (ἀντ.) — Σύζυγος τοῦ Ἀλκινόου καὶ μητέρα τῆς Ναυσικᾶς.

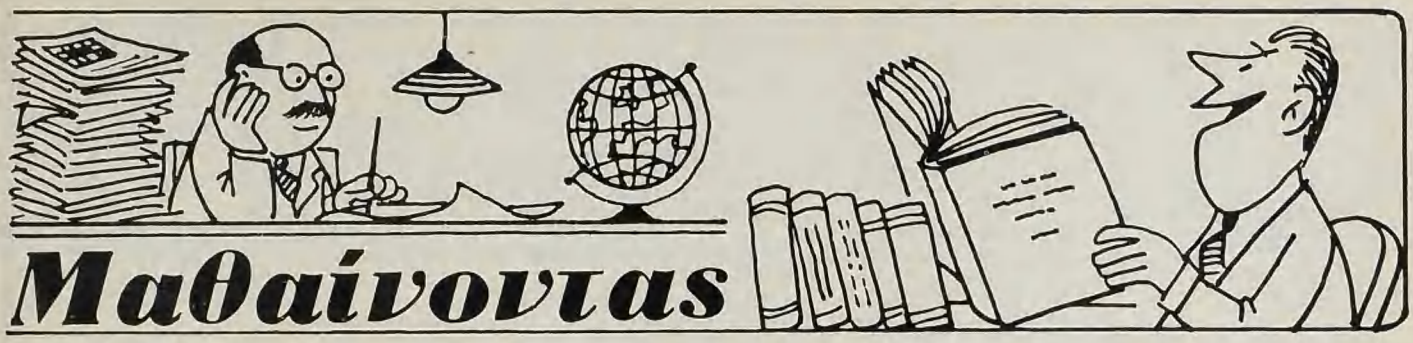
11. Ὑπῆρξε καὶ μία Αὐστριακὴ — Θαλασσινὸ ἀεράκι.

12 Ἡ πίεσή του εἶναι δύναμη, στὴν καθαρεύουσα (ἀντ.) — Ἔχει τὸ. . . σκοπό του.

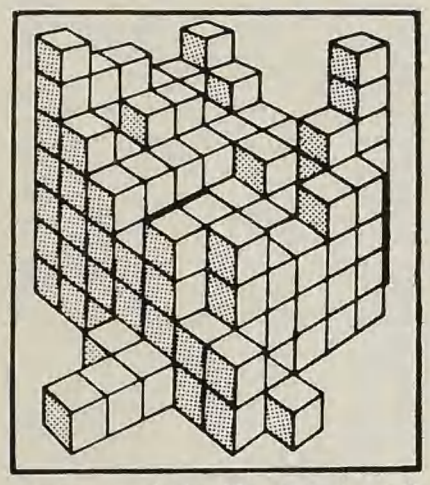
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΒΑΛΙΤΣΕΣ

Στὸν μεθοριακὸ σταθμὸ ἔχει ἀναφερθῆ ἡ ὕπαρξι λαθρεμπόρου πολυτίμων λίθων καὶ ὁ ἀστυνόμος παρακολουθεῖ τὸν ἔλεγχο ποὺ κάνουν οἱ τελωνειακοὶ σὲ τρεῖς βαλίτσες. Σὲ μιὰ στιγμὴ τὸ ἐξασκημένο μάτι του ἀντιλαμβάνεται κάτι ποὺ τοῦ δείχνει, πὼς σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς βαλίτσες κρύβονται τὰ λαθραῖα. Ποιὰ εἶναι ἡ βαλίτσα αὐτὴ καὶ τί τὸν ἔκανε νὰ τὴν ὑποπτευθῆ;

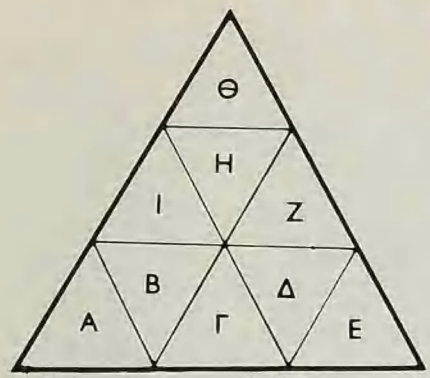
Μαθαίνοντας

ΟΙ ΚΥΒΟΙ

Πόσοι συνολικὰ κύβοι, θεατοὶ καὶ ἀθέατοι, ὑπάρχουν στὸ παραπάνω σκίτσο;

Ἀριθμητικὸ παιχνίδι

Στὰ γράμματα, ποὺ βρίσκονται μέσα στὰ τριγωνάκια τοῦ παραπάνω σχεδίου, ἀντιστοιχοῦν οἱ ἀριθμοὶ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10, ἕνας ἀριθμὸς σὲ κάθε γράμμα. Μπορεῖτε νὰ ἀντικαταστήσετε τὰ γράμματα αὐτὰ μὲ ἀριθμοὺς σὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ ἐπιτύχετε τοὺς ἀκόλουθους συνδυασμούς:

Α + Β + Γ + Δ + Ε = 23
Ε + Δ + Ζ + Η + Θ = 23
Α + Β + Ι + Η + Θ = 23

ΛΥΣΕΙΣ

εἰς τὴν σελίδα 191

Γνωρίζετε ὅτι:

★ ΟΙ ΡΩΣΟΙ τὴν ἐποχὴ τῆς Αἰκατερίνης Β΄ ὅταν ἤθελαν ν' ἀφήσουν γένια ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ πληρώνουν φόρο γιατὶ τὸ μούσι ἐθεωρεῖτο τότε πολυτέλεια. Ὅποιος δὲν συμμορφωνόταν ἐτιμωρεῖτο μὲ φυλάκιση.

★ ΟΙ ΝΟΡΒΗΓΙΚΕΣ ἀκτὲς εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ μικρὰ νησάκια. Ὑπάρχουν περίπου 150 χιλιάδες ἀπ' αὐτά!

★ ΤΟ ΛΕΜΟΝΙ περιέχει κατὰ 3,1% περισσότερη ζάχαρη ἀπὸ τὸ καρπούζι, ἀλλὰ δὲν εἶναι γλυκὸ γιατὶ περιέχει σὲ μεγάλη ποσότητα κιτρικὸ ὀξὺ ποὺ δημιουργεῖ ἔντονη ξινὴ γεύση.

★ Η ΖΑΧΑΡΗ ἔγινε γνωστὴ στὴν Ἑλλάδα κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὅταν οἱ στρατιῶτες του τὴν ἔφεραν ἀπὸ τὴν Ἀσία. Στὴν ἀρχὴ ἡ ζάχαρη ὀνομαζόταν «μελοκάλαμο» ἢ «μέλι στερεό».

★ ΕΧΕΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΘΗ ὅτι ὅταν οἱ μέλισσες πετοῦν σὲ σμήνη ὁ καιρὸς θὰ εἶναι καλὸς καὶ θὰ κάνη ζέστη.

★ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ἐστιατόριο ἄνοιξε στὸ Παρίσι τὸ 1763. Ἰδιοκτήτης του ἦταν ἕνας φούρναρης.

★ΤΟ ΥΨΟΣ τοῦ ἀνθρώπου κανονίζεται ἀπὸ τὴν ὑπόφυση τοῦ ἐγκεφάλου δηλαδὴ τὸ νωτιαῖο μυελό.

★ ΤΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ παραγωγὴ τυριοῦ τὴν ἔχει ἡ Ἰταλία καὶ ἀκολουθοῦν ἡ Γαλλία, ἡ Δ. Γερμανία καὶ ἡ Ὁλλανδία.

★ ΤΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ τῆς τσέπης κατασκευάστηκαν γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1500 ἐνῶ τὰ ἐκκρεμῆ ἑνάμισυ αἰώνα ἀργότερα.

★ ΤΑ ΞΕΡΑ ξύλα περιέχουν 15% νερὸ ἐνῶ τὰ χλωρὰ 40%. Αὐτὸ φυσικὰ ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὸ φυτὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται τὸ ξύλο.

★ ΕΚΤΟΣ ἀπὸ τὸν Πάρι, τὴν ὡραία Ἑλένη τὴν ἀπήγαγε ἐπίσης καὶ ὁ Θησέας, ἀλλὰ τὴν ἐλευθέρωσαν τὰ ἀδέλφια της, ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης.

★ ΤΑ ΜΙΚΡΑ τῆς λευκῆς ἀρκούδας ὅταν γεννηθοῦν τὸ χειμώνα, δὲν ξεπερνοῦν σὲ μέγεθος ἕνα κουνέλι καὶ μεγαλώνουν πολὺ ἀργά. Ὁ πατέρας τους ἐγκαταλείπει τὴ μητέρα τους πρὶν ἀκόμη αὐτὴ γεννήση.

★ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ χρόνια πρὸ Χριστοῦ οἱ Πέρσες χρησιμοποιοῦσαν ταχυδρομικὰ περιστέρια γιὰ νὰ στέλνουν διάφορα μηνύματα.

★ ΤΑ ΠΡΩΤΑ μπαλλάκια τοῦ πὶγκπὸγκ κατασκευάζονταν ἀπὸ φελλό.

Ωρολογια
κοσμηματα

αντζουλη

ΣΤΑΔΙΟΥ 48 (ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ) ΤΗΛ. 3218-239 ΤΗΛ. 3210-357

ΑΘΗΝΑΙ

Νέα τοῦ μηνός

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Α' 3μήνου τρέχοντος ἔτους προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Ανθυπασπιστοῦ (15) δέκα πέντε 'Ενωμοτάρχαι καὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Ενωμοτάρχου (187) ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑπτὰ 'Υπενωμοτάρχαι. 'Επίσης κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα προήχθησαν (110) ἑκατὸν δέκα Χωροφύλακες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπενωμοτάρχου.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

'Αξιωματικοί: Ἓξ (6) εἰς Δ.Ε.Υ. ('Αθήνας), ἐπὶ 20ήμερον, διὰ θέματα δακτυλοσκοπίας, ἐξερευνήσεως τόπου ἐγκλήματος κ.λ.π. (6-25]2]75) τέσσαρες (4) εἰς Σ.Ε.Α.Ε.Τ.Ε. ('Αθήνας), ἐπὶ 6μηνον (ἔναρξις 10-2-1975) καὶ δύο (2), ἐπὶ (10) δέκα ἑβδομάδες εἰς Κ.Ε.Π.Ε. ('Αθήνας), διὰ θέματα προγραμματισμοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ (ἔναρξις 28-1-75).

'Υπαξιωματικοί: Πέντε (5) εἰς Δ.Ε.Υ. ('Αθήνας) διὰ θέματα φωτογραφικῆς τέχνης (24]2-15]3]75), εἷς (1) εἰς Υ.Α.Ε.Π.Π. ('Αθήνας) διὰ θέματα ἀεροπειρατείας (17-22)2)75.
Δύο (2[ἄνδρες διὰ «Πληροφοριακὰ Συστήματα Διοικήσεως» εἰς CONTROL DATA ('Αθήνας) ἐπὶ 3μηνον (ἔναρξις 21-1-75).

Χωροφύλακες: Πεντήκοντα πέντε (55) εἰς Σχολὴν 'Οδηγῶν Χωρ)κῆς ('Αθήνας - Μακρυγιάννη) δι' ὁδήγησιν δικύκλου, ἐπὶ 2μηνον (25)2-25)4)75.

ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ — ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΧΩΡ]ΚΗΣ

Τὸ θέμα τῆς ἐμφανίσεως καὶ καλαισθήτου παραστάσεως ἐνέχει ἰδιάζουσαν σοβαρότητα διὰ κάθε μορφωμένον κοινωνικῶς ἄνθρωπον τῆς ἐποχῆς μας. Πολὺ δὲ μεγαλυτέραν ἀναμφιβόλως σπουδαιότητα παρουσιάζει τοῦτο διὰ τὰ ἐκπροσωποῦντα τὸ Κράτος 'Αστυνομικὰ ὄργανα καὶ ὑπαλλήλους αὐτοῦ ἐν γένει ποὺ ὑποχρεοῦνται ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἀποστολῆς των, νὰ συναλλάσσωνται συχνὰ μὲ τὸν πολίτην. Τὸν πολιτισμένον, τὸν προοδευτικόν, τὸν νομιμόφρονα, ἀλλὰ ταὐτόχρονα καὶ μὲ τὸν ἀδυνάτου χαρακτῆρος, τὸν πεισμονα, τὸν ἰδιόρυθμον πολίτην, τὸν ἐγκληματίαν ἐκ περιστάσεως ἢ καθ' ἕξιν καὶ κατ' ἐπάγγελμα, τὸν κοινωνικῶς καὶ ἐθνικῶς ἐπικίνδυνον ἢ ἔχοντα χρείαν συνδρομῆς πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὸν ὁμαλὸν καὶ νομιμόφρονα βίον. Διὰ νὰ εἶναι λοιπόν, ἐν προκειμένῳ, εἰς θέσιν ὁ σύγχρονος 'Αστυνομικὸς νὰ πλησιάσῃ αὐτὸν τὸν τύπον τοῦ «πολίτου» ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ, ἔχει ἀφ' ἑνὸς μὲν νομικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ τὰ κατάλληλα ἐφόδια, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιβάλλεται νὰ ἀκολουθῇ ἑκάστοτε ὡρισμένην τακτικὴν διὰ μίαν, ὅσον εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατόν, νόμιμον καὶ πολιτισμένην συναλλαγὴν καὶ ἁρμονικὴν συνεργασίαν μαζί του ἵνα ἐπιτύχῃ εἰς τὸ ἔργον καὶ τὴν πολύμορφον ἐπαγγελματικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀποστολήν του. Εἶναι ἄλλως τε πασιφανὲς ὅτι ὁ 'Αστυνομικὸς σήμερον διὰ νὰ εἶναι πράγματι ἐπιτυχημένος ὡς ὄργανον κρατικόν, ὀφείλει πάντοτε νὰ ἐνεργῇ μὲ διακριτικότητα, ὀξυδέρκειαν, κατανόησιν, ἀντικειμενικότητα καὶ ἀνδροπρέπειαν ἀλλὰ καὶ ἀγάπην ἡ ὁποία «οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς». Ἄρα δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδιώκῃ μὲ ἐπιμονὴν καὶ συνέπειαν τὴν δημιουργίαν ἁρμονικῶν σχέσεων δι' εἰλικρινοῦς ἐπαγγελματικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς (κριτήριον συμπεριφορᾶς) καὶ ἀψόγου ἐξωτερικῆς παραστάσεως (κριτήριον ἐμφανίσεως — παρουσιάσεως) διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ καὶ τῆς 'Υπηρεσίας του συμφέρον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιτυχῆ διὰ τοῦ προσώπου του εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ κρατικὴν ἐκπροσώπησιν γενικώτερον.

'Επιβάλλεται ἑπομένως ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ συνιστᾶται ὡς ἐκ τούτου ἐκθύμως ἡ ἄψογος ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις καὶ ἀξιοπρεπὴς παράστασις ὅλων τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος ὅταν ἐκτελοῦν ἐν στολῇ ἢ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ τὸ πολύμορφον ἀστυνομικὸν καθῆκον των.

Παράλληλα ὅμως ὑποχρέωσις ἐπιτακτικὴ ὅλων εἶναι καὶ ἡ κατὰ πάντα καλαισθητικὴ καὶ ἀξιοπρεπής, ὄχι ἐξεζητημένη, ἐμφάνισις καὶ διακίνησις ἐν μέσῳ τοῦ ἀστυνομευομένου κοινοῦ κατὰ τὸν ἐκτὸς ὑπηρεσίας των χρόνον (ἐν στολῇ ἢ πολιτικῇ περιβολῇ).

'Απαραίτητον λοιπὸν εἶναι νὰ συνειδητοποιηθῇ ἐγκαίρως ὅτι εὐθύνη πρωταρχικὴ ἑκάστου εἶναι νὰ μεριμνᾶ πάντοτε διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ καθ' ὅλα πολιτισμένην κοινωνικήν ἐμφάνισίν του καὶ παράστασιν, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ὑπηρεσιακῶν εὐθυνῶν ἢ κοινωνικῆς θέσεως. 'Επ' αὐτοῦ ἄλλωστε τὸ 'Αρχηγεῖον Χωροφυλακῆς, ἐξέδωσε προσφάτως τὴν ὑπ' ἀρ. 303]8]3γ ἀπὸ 10-1-75 'Εγκύκλιον ἡ ὁποία τοποθετεῖ τὸ θέμα ὡς ἀνωτέρω τοῦτο ἀναπτύσσεται.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΡΧΗΓΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ Α.Δ.Χ. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς καθιερωθείσης τακτικῆς ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Σώματος, διὰ τὴν ἄμεσον ἐπαφὴν ταύτης μὲ τὰς ἐπὶ μέρους ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς τῆς ἐπικρατείας, ὁ 'Αρχηγὸς Χωρ]κῆς 'Υποστ]γος κ. Νικόλαος ΚΟΥΤΣΙΑΝΑΣ μετέβη κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς Πάτρας καὶ ἐπεσκέφθη τὴν ἐκεῖσε 'Ανωτέραν Δ]σιν Χωροφυλακῆς Δυτ. Ἑλλάδος, ὅπου ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν 'Αξ]κῶν εἰς τὴν Λέσχην Χωρ]κῆς τῆς πόλεως. 'Ο κ. 'Αρχηγὸς συνέστησεν ἀγαστὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν καὶ τῶν πολιτῶν, τὰ ἔννομα συμφέροντα τῶν ὁποίων περιφρουρεῖ καὶ προασπίζει ἡ 'Ελληνικὴ Χωροφυλακή. Εἰς τὴν φωτογραφίαν στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ εἰς τὴν Λέσχην Χωρ]κῆς Πατρῶν.

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΧΡΟΝΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ν.Δ. 142]1974

Διὰ τοῦ Ν. Δ. 142 τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Α') 318]1-11-79, ἀνεγνωρίσθη ὁ διανυθεὶς χρόνος εἰς τὸ Σῶμα ὑπὸ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὀργάνων του ἀπὸ 1-11-1949 μέχρι 1-11-1974, ηὐξημένος εἰς τὸ διπλάσιον. Ὁ χρόνος ὅμως αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε (5[ἔτη συνολικῶς καὶ λογίζεται ὡς τοιοῦτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας. Προϋπόθεσιν βασικὴν διὰ τὸν διπλασιασμὸν αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἡ ἐκ τοῦ Σώματος ἔξοδος τοῦ ἐνδιαφερομένου μετὰ ὅμως ἀπὸ τὴν συμπλήρωσιν 25ετοῦς πραγματικῆς εἰς τὸ Σῶμα ὑπηρεσίας κ.λ.π. ὅπως ἐσχολιάσαμεν ἀναλυτικῶς εἰς προηγούμενον τεῦχος. Πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ εὐεργετικοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. ἐξεδόθησαν αἱ Α.Π. 509]1]3β καὶ)28γ π. ἔτους Διαταγαὶ τῆς Δ]νσεως Οἰκονομικοῦ τοῦ Ἀρχηγείου. Αὗται καθορίζουν τὸν τρόπον χορηγήσεως βεβαιώσεως τοῦ ὡς εἴρηται χρόνου ὑπηρεσίας. Ἡ βεβαίωσις αὕτη χορηγεῖται ἀπὸ τὴν Δ)νσιν Προσωπικοῦ τοῦ Ἀρχηγείου ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἄνδρας τοῦ Σώματος. Ἡ Διεύθυνσις Στρατολογίας τοῦ Ἀρχηγείου εἶναι ἁρμοδία διὰ τὴν χορήγησιν βεβαιώσεως μόνον διὰ τοὺς μὴ ζητήσαντας τοιαύτην πρὸ τῆς ἐξόδου των ἐκ τοῦ Σώματος, συμφώνως πρὸς τὸ Ν. 4448)1964 ἄρθρ. 1 παρ. 2 .Οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρέπει νὰ ὑποβάλουν ἱεραρχικῶς εἰς τὰς Διοικήσεις κ. ἀ. ὑπηρεσίας Χωρ)κῆς ποὺ τηροῦν ἀτομικὰ βιβλιάρια τῶν ἀνδρῶν, αἴτησιν χαρτοσημασμένην μὲ ἀνάλογον χαρτόσημον (5—5—5—) πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ)Α. Χ. Ἁρμόδιον πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ Τμῆμα Β' Ἀξιωματικῶν διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀνθυπασπιστὰς καὶ τὸ Τμῆμα Γ' διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ὑπαξ)κοὺς καὶ Χωρ)κας. Ἡ οὕτω χορηγουμένη βεβαίωσις ἀποτελεῖ πρόσθετον δικαιολογητικὸν ἐπισυναπτόμενον εἰς τὰ λοιπὰ τοιαῦτα ποὺ καθορίζει ἡ Α.Π. 56)1971 βασικὴ Διαταγὴ τῆς Δ)νσεως Οἰκονομικοῦ τοῦ Ἀρχηγείου. Εὐνόητον εἶναι ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὑποβολὴ ἁρμοδίως ἀπὸ τοὺς δικαιουμένους τοιαύτης βεβαίωσεως οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἤδη συμπληρώσει πλήρη συντάξιμον χρόνον καὶ δικαιοῦνται νὰ λάβουν πλήρη σύνταξιν (50]50. Μέχρι τοῦδε ἐλήφθη μέριμνα ὥστε νὰ χορηγηθοῦν, κατὰ προτεραιότητα, σχετικαὶ βεβαιώσεις εἰς τοὺς καταληφθέντας ὑφ' ὁρίου ἡλικίας ἄνδρας καὶ ἐξελθόντας τοῦ Σώματος τὴν 31-12-1974.

Ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε διεπιστώθη ἀθρόα ὑποβολὴ αἰτήσεων ἀπὸ Ὑπαξ)κοὺς καὶ Χωρ)κας συμπληρώσαντας ἤδη 25ετῆ πραγματικὴν εἰς τὸ Σῶμα ὑπηρεσίαν, διὰ τοῦτο ἀπεφασίσθη ἁρμοδίως ὅπως χορηγοῦνται τοιαῦται βεβαιώσεις εἰς ὅσους ἐκ τῶν δικαιούχων ὑπέβαλον ἤδη αἴτησιν ἀπολύσεως ἐκ τοῦ Σώματος, διὰ τὴν ἔγκαιρον ἐξυπηρέτησίν των.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου σχετικὴ εἶναι ἡ Α. Π. 509)1)3ζ π. ἔ. Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου.

ΤΑ ΟΣΤΑ 17 ΗΡΩΩΝ ΕΙΣ ΚΕΝΟΤΑΦΙΟΝ

Προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ.κ. Ἀγαθονίκου ἐτελέσθη τὴν 11ην πρωϊνὴν τῆς Κυριακῆς (9-2-1975) εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ταξιαρχῶν Λεγραινῶν Σουνίου, Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τῶν ὀστῶν 17 κατοίκων οἱ ὁποῖοι ἀγρίως ἐδολοφονήθησαν τὴν 24ην Ἰουλίου 1944 εἰς τὴν Πάρνηθα ὑπὸ τῶν κατακτητῶν Γερμανῶν.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν πρὸ τοῦ Κενοταφείου τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη εἰδικῶς εἰς περίοπτον θέσιν τοῦ Νεκροταφείου, τὰ ὀστᾶ μετέφερον ἐν πομπῇ οἱ ἄνδρες τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐτοποθέτησαν ταῦτα ἐντὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὰς συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις τῶν παρισταμένων συγγενῶν τῶν θυμάτων.

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο κατάθεσις στεφάνων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς κ. Κωβαίου ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς Συντ]ρχου κ. Κουρκουλάκου Παναγιώτου Β' Ὑποδ]ντοῦ Δ.Α.Π. Πρωτεούσης, τοῦ Δημάρχου Λαυρεωτικῆς, τῆς Κοινότητος Ἀγ. Κων]νου Καμαρίζης, τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Λεγραινῶν καθὼς καὶ ἐκπροσώπου τῆς Ἑνώσεως Φ.Ε.Μ. Μοσχάτου. Ἀκολούθως ὁ Νομάρχης κ. Κωβαῖος ἀπεκάλυψε μαρμαρίνην πλάκαν μὲ τὰ ὀνόματα τῶν δολοφονηθέντων.

Τὴν δλην τελετὴν εἶχεν ὀργανώσει ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Ἁγ. Νεκταρίου Καμαρίζης Λαυρίου, Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Βιτάλης, ὅστις ἐξεφώνησε συγκινητικὸν λόγον.

Τὰ ὀστᾶ εὑρέθησαν προσφάτως (30 χρόνια ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως) σὲ ὁμαδικὸ τάφο κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκσκαφῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων. Ἀπὸ τὰ προσωπικὰ ἀντικείμενα ἑνὸς ἑκάστου, ὡρολόγια, δακτυλίδια, βέρες κ.λ.π., διεπιστώθη, ὅτι, πρόκειται περὶ τῶν ἐν λόγῳ θυμάτων. Μερίμνῃ τοῦ Παν. Ἀρχιμανδρίτου Νεκταρίου Βιτάλη μετεφέρθησαν εἰς Λεγραινά, ὅπου καὶ ἐτοποθετήθησαν ἐντὸς τοῦ Κενοταφείου. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ]κῆς καταθέτει στέφανον εἰς τὸ κενοτάφιον τῶν φονευθέντων.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΥΝΑΙΤΕΡΙΣΜΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘ]ΣΤΩΝ ΧΩΡ]ΚΗΣ

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀπὸ 5-2-1975 ἀνακοίνωσιν τοῦ Ο.Σ.Α.Α. Χωρ]κῆς, καλοῦνται τὰ μέλη αὐτοῦ ὅπως προσέλθουν εἰς τὴν ἐτησίαν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ποὺ θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν 16-3-1975 καὶ ὥραν 10.30' εἰς τὸ Κινηματοθέατρον τῆς Σ.Ο.Χ. (Ἀθῆναι, Μεσογείων 96). Κατ' αὐτὴν θὰ γίνῃ λογοδοσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀρχαιρεσίαι δι' ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ἔγκρισις Προϋπολογισμοῦ 1975, Ἰσολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ χρήσεως 1974 καὶ θὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις ἐφ' ὡρισμένων ἄλλων θεμάτων ἀφορώντων ζωτικὰ συμφέροντα τῶν μετόχων του.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 61 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ» μηνὸς Ἰανουαρίου 1975 καὶ εἰς τὰς σελίδας 4 καὶ 5 ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τῆς Συντάξεως σχετικῶς μὲ τὴν συμπλήρωσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου. Τὴν ἔκδοσιν ταύτην τοῦ περιοδικοῦ περιέβαλε δι' ἀμερίστου ἐνδιαφέροντος ὁ Ἐπίτιμος Ἀρχηγὸς Χωρ]κῆς, Ἀντισ]γος ἐ. ἀ. κ. Ἀναστάσιος Καρυώτης, Ἀρχηγὸς τότε τοῦ Σώματος, ὅστις καὶ συνέδραμε προσωπικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδοτικῆς ταύτης προσπαθείας πρὸς ἀπόκτησιν ἐπισήμου δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου ὑπὸ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

«Ἐκ τῆς Διευθύνσεως».

επικαιροτητες

Ἡ μεγαλοψυχία τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἶναι σύμφυτη μὲ τὴν ζωή τους καὶ ἀποτελεῖ προέκτασι τῆς ἀποστολῆς τους. Εἶναι ἀκόμη ὁ γνώμων καὶ ἡ συνισταμένη τῶν ἐνεργειῶν τους καὶ ὁ «ἁδρομοδείκτης» τοῦ ἠθικοῦ χρέους καὶ τοῦ καθήκοντος, τὰ ὁποῖα ἀπὸ κοινοῦ ψηφιδώνουν τὸν ψυχισμό τους καὶ τὴν ὑπερτάτην ἀρετὴν τῆς ἐπιτελέσεως τῆς ἀποστολῆς τους μὲ δικαιοσύνην ἀμεροληψίαν καὶ ἀνιοδοτέλειαν. Τὴν ἱεραποστολικὴν ἀντίληψιν περὶ καθήκοντος ἐκδηλώνουν πάντοτε ἐμπράκτως, χωρὶς νὰ ἀναμένουν καμμίαν ἀνταμοιβήν, ἀλλὰ μὲ μόνην προσδοκίαν τὴν ἀναγνώρισιν τῶν προσπαθειῶν τους ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος, ὡς δίκαιος καὶ ἀλάνθαστος τιμητής, ἀναγνωρίζει καὶ ἐπιβραβεύει τὸ δυσχερὲς καὶ πολυσύνθετον ἔργον ποὺ ἐπιτελεῖ ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ἐπιστολὴ ποὺ δημοσιεύομεν κατωτέρω καὶ ἀντιπροσωπευτικὴ τῶν ὅσων—προοιμιακῶς —ἀναφέρομεν:

Ἐν Κηφισίᾳ τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου 1975

Πρὸς

Ἐπιθεώρησιν Χωροφυλακῆς

Ἰουλιανοῦ 36—Ἀθῆναι

Κύριοι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν διὰ τῆς παρούσης ὅπως διαβιβάσητε τὰς θερμά μου εὐχαριστίας εἰς τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Ἀστ. Τμήματος Κηφησίας διὰ τὴν ἄψογον συμπεριφορὰν των πρὸς ἐμέ, κατὰ τὴν διαμονήν μου εἰς Νοσοκομεῖον Ἀτυχημάτων «ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ» ὡς κρατούμενος διὰ θεραπείαν.

Εἶναι τιμή μου ὡς Ἕλλην νὰ διαπιστώνω ἰδίοις ὄμμασι τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν ἄψογον στάσιν καὶ μεταχείρισιν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιέβαλον καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς παραμονῆς μου ὅπερ καὶ θὰ συνεχισθῇ ἄγνωστον πόσον καιρό.

Βλέποντάς ὅλας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις δικαιοῦνται ἔστω καὶ ἀπὸ ἕναν κατάδικο νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν εὐσυνηδεισίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιτελοῦν τὴν ἀποστολήν των, ἀψηφώντας τὴν κούρασιν καὶ νὰ εὑρίσκονται πάντοτε πλησίον μου ἐξυπηρετῶντας με. Ὑποβάλω τὰ σέβη μου εἰς τοὺς κάτωθι κυρίους.

Ταγματάρχην: Μπαλαφούτην Ἰωάννην

Ὑπομοίραρχον: Νικόλαον Κουβαρᾶν

Ἀνθυπομοίραρχον: Κροκίδη Ἠλίαν καὶ τοὺς

Χωροφύλακας: Βασίλειον Σταύρου, Ἐπαμ. Τζανετέα καὶ Λάμπρον Πατρόζον

Διατελῶ μεθ' Ὑπολήψεως

Βύρων Λιοδάκης

Ἡ Ἑλληνικὴ Χωρ]κὴ εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνθρώπου, μετὰ τοῦ ὁποίου συμπάσχει καὶ ἀγωνιᾷ, ὅταν ἀντίξοοι συνθῆκαι παρουσιασθοῦν ὡς ἐμπόδιον εἰς τὸν δρόμον του. Διὰ νὰ ξεπερασθοῦν, ὅμως, αἱ δυσκολίαι καὶ νὰ ἀπαλυνθῇ ὁ ἀνθρώπινος πόνος ἡ Χωροφυλακὴ ἐπιστρατεύει τὸ ἠθικὸν δυναμικὸν ποὺ διαθέτει καὶ ὀρθώνει τὸ μαγαλειῶδες ἀνάστημά της, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ συμβολή της νὰ ἀποβαίνῃ θετικὴ καὶ ἐποικοδομητική. Τέλος, στόχος καὶ αὐτοσκοπός της, εἶναι νὰ ἐξαλείψῃ —κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατὸν—τὴν δυστυχίαν ποὺ πλήττει τὸν συνάνθρωπον, οὕτως ὥστε καλύτεραι ἡμέραι νὰ ἀνατείλουν διὰ τὴν κοινωνίαν μας. Συμμερίζεται, ἀπολύτως, τὴν μοῖραν τῶν ἀναξιοπαθούντων καὶ διὰ τοῦτο συμπαρίσταται εἰς ὅλους ἐνεργῶς. Ἀπτὸ παράδειγμα ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ]κῆς τοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ Ἐνωμ]ρχου κ. Τσαντίκου Ζαχαρίου (Θαλῆ Μιλησίου 12 —Ν. Σμύρνη —Ἀθῆναι), τοῦ ὁποίου ὁ 22ετὴς υἱὸς προσεβλήθη ἐκ σοβαρᾶς νόσου καὶ ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην ἐντατικῆς θεραπείας. Οὗτος διὰ συγκινητικῆς ἐπιστολῆς του ηὐχαρίστησε τὸν κ. Ἀρχηγὸν διὰ τὴν χειρονομίαν τοῦ Σώματος καὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἐκ λόγῳ ἐπιστολήν του διὰ τῶν ἑξῆς:

«...Βεβαιωθῆτε, κ. Ἀρχηγέ, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ αὕτη ἐνίσχυσις, πέραν τοῦ ὅτι καλύπτει μικρὸν μέρος τῆς τεραστίας οἰκονομικῆς ἀφαιμάξεως, ἦν μοὶ ἐπεφύλαξεν βάσκανος μοῖρα, πληροῖ τὴν ψυχήν μας θάρρους ὅτι τὸ Σῶμα, οὗτινος ἀπαξίως προϊστάσθε, συνεπὲς πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ παραδόσεις του, σπεύδει ἀμέσως νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ἀναξιοπαθοῦντα μέλη του...».

●

Ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας Θεσ]νίκης διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ φιλαλληλίας, καθὼς καὶ τὴν ἔμπρακτον συμπαράστασίν της πρὸς τοὺς τροφίμους τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων τῆς πόλεως, συνεκέντρωσε διὰ προαιρετικοῦ ἐράνου τῶν ἀνδρῶν της τὸ ποσὸν τῶν 32350 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον διέθεσε πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν, ὡς ἀκολούθως:

1)	ΑΣΥΛΟΝ ΠΑΙΔΙΟΥ	Δρχ. 22.350
2)	ΣΧΟΛΗ ΚΩΦΑΛΑΛΩΝ	» 5.000
3)	ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ «ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	» 5.000

Ἐπίσης οἱ ἄνδρες τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Προαστίων Πρωτ]σης, ἐξεδήλωσαν τὰ φιλάλληλα αἰσθήματά των καὶ ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὸ χρέος ἀγάπης καὶ συμπαραστάσεως πρὸς τὰ ὀρφανά, γέροντας καὶ πάσης φύσεως ἐνδεεῖς συνανθρώπους μας ἀποστείλαντες εἰς τὸ Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τὸ συγκεντρωθὲν διὰ προαιρετικοῦ ἐράνου χρηματικὸν ποσὸν τῶν 29.592 δραχμῶν.

Ἡ Γενικὴ Δ]νσις Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μὲ ἔγγραφόν της πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς ἐξαίρει τὴν ὅλην δραστηριότητα τοῦ Δ]τοῦ τῆς Δ.Χ. Ρόδου Ἀντ]ρχου κ. Δημ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ εἰς τὴν κατάσβεσιν τῆς ἐκδηλωθείσης προσφάτως πυρκαϊᾶς μεγάλων διαστάσεων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ρόδου. Τὸ Ἀρχηγεῖον ἀπένειμεν πρὸς τοῦτον ἔπαινον διότι παρὰ τὸν κάματον ἐκ προηγουμένων προσπαθειῶν του διὰ τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς, ἀνέλαβεν νέαν πρωτοβουλίαν τεθεὶς ἐπικεφαλῆς Δοκίμων Χωρ]κῶν ὅπου διὰ σθεναρᾶς ἐπεμβάσεώς του, προέβη εἰς πλήρη κατάσβεσιν τοῦ πυρός.

●

Ἡ πατριωτικὴ ἔξαρσις τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὰς παρούσας ἱστορικὰς διὰ τὸ Ἔθνος στιγμὰς συνεχίζεται μὲ τὴν αὐτὴν ἔντασιν καὶ ἐκδηλώνεται πάντοτε ἐμπράκτως πρὸς τὰς ἐνδόξους Ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς Χώρας. Εἰς ἔνδειξιν, λοιπόν, συμπαραστάσεως, ἀλλὰ καὶ συμβολῆς εἰς τὴν προσπάθειαν ἀρτίου ἐξοπλισμοῦ των, ὁ ὑπηρετῶν εἰς τὸν Σταθμὸν Χωρ]κῆς Ν. Ἀρτάκης —Εὐβοίας Χωροφύλαξ κ. Εὐάγγελος ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ προσέφερεν ὑπὲρ αὐτῶν τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν. Τὴν εὐγενικὴν αὐτὴν χειρονομίαν, ἡ ὁποία τυγχάνει δηλωτικὴ τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς, ἐπήνεσε δι' ἐπιστολῆς του ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων Στρατηγὸς κ. Διονύσιος ΑΡΜΠΟΥΖΗΣ πρὸς τὸν κ. Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος.

●

Ὡς πρᾶξις γνησίου πατριωτισμοῦ θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἐπίσης ἡ ἀξιοθαύμαστος, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπιστικὴ ἐνέργεια τοῦ Ὑπεν]ρχου κ. Φωτίου ΝΙΩΤΗ, Δ]τοῦ Φυλακίου Χωρ]κῆς ΡΟΒΙΩΝ —ΕΥΒΟΙΑΣ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ ἀμερίστου ἐνδιαφέροντός των συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἀποστολὴν ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο δεμάτων τροφίμων καὶ ἱματισμοῦ εἰς τοὺς δεινῶς δοκιμαζομένους ἐκ τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς ἀδελφοὺς μας Κυπρίους. Τὰ ἀποσταλέντα εἴδη προσεφέρθησαν οἰκειοθελῶς ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις Κυπριακὴ Πρεσβεία ηὐχαρίστησε θερμῶς τοὺς δωρητὰς διὰ συγκινητικῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἀνωτέρω Ὑπεν]ρχην.

●

Τὰ ἀνθρωπιστικὰ καὶ φιλάλληλα αἰσθήματα τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς ἀποτελοῦν τὸν γνώμονα καὶ τὴν συνισταμένην ὅλων τῶν ἐνεργειῶν των, γεγονός, τὸ ὁποῖον ἔχει κατ' ἐπανάληψιν ἐπαινεθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν μέσων ἐνημερώσεως. Συμπαρίσταται εἰς ὅλους ἀδιακρίτως μὲ στοργὴν ἀγάπην καὶ συμπόνοιαν. Ἀπτὴ ἀπόδειξις ἡ πρόσφατος ἐνέργεια τῆς Α.Δ.Χ. Δυτ. Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐπραγματοποίησε προαιρετικὸν ἔρανον, μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῆς δυνάμεώς της καὶ τὸ συγκεντρωθὲν ποσὸν ἐξ 86.460 δραχμῶν τὸ παρέδωσε εἰς τὴν σύζυγον τοῦ ἀποβιώσαντος ἐξ ἐγκεφαλικοῦ ἐπεισοδίου Ὑπεν]ρχου Βασιλείου ΛΟΥΛΑ, ποὺ κατέλειπεν σύζυγον καὶ δύο ἄρ-

ρενα τέκνα ἡλικίας 6 καὶ 9 ἐτῶν.

Ἐπίσης ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἀνωτέρας ἐνηργήθη προαιρετικὸς ἔρανος μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἐπιτελείου της καὶ τῆς Δ]σεως Χωρ]κῆς Ἀχαΐας, τὸ δὲ συγκεντρωθὲν χρηματικὸν ποσόν, ἀνερχόμενον εἰς 15.673 δραχμάς, διετέθη διὰ τὴν ἀγορὰν εἰδῶν ὑποδήσεως, προσφερθέντων εἰς 75 τροφίμους τοῦ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ.

Μὲ πρωτοβουλίαν τέλος τῶν Δ]σεων Χωροφυλακῆς ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ, ΑΙΤΩΛΙΑΣ, ΖΑΚΥΝΘΟΥ, ΗΛΕΙΑΣ καὶ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ τῆς αὐτῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως, ἐνηργήθη προαιρετικὸς ἔρανος μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῆς δυνάμεώς των, τὸ δὲ χρηματικὸν ποσὸν ἐξ 29.489 δραχμῶν διετέθη ὑπ' αὐτῶν διὰ διαφόρους φιλανθρωπικοὺς σκοπούς.

Καὶ ἄλλαι Διοικήσεις Χωροφυλακῆς δὲν ὑστέρησαν εἰς παρομοίας πρωτοβουλίας. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν τὴν Διοίκησιν Χωρ]κῆς Εὐβοίας, ἡ ὁποία διὰ προαιρετικοῦ ἐράνου τῶν ἀνδρῶν της συνεκέντρωσε τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν 2.750 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον καὶ παρέδωσε εἰς τὸν Χριστιανικὸν Μορφωτικὸν καὶ Φιλανθρωπικὸν Σύλλογον Χαλκίδος «Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» παρὰ τοῦ ὁποίου ἐξεφράσθησαν ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ θερμαὶ εὐχαριστίαι. Ἐπίσης ἡ Δ]σις Χωρ]κῆς Ξάνθης προσέφερε διάφορα εἴδη εἰς τὸ Κέντρον Παιδικῆς Μερίμνης Ξάνθης, αἱ μαθήτριαι τοῦ ὁποίου ἐξέφρασαν, τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην των.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς δὲν ὑστέρησε εἰς κοινωνικὴν προσφοράν, ἀλλ' ὅπως πάντοτε ἐπέδειξεν ἀμέριστον ἀγάπην πρὸς τὸν συνάνθρωπον, τὴν ὁποίαν πλειστάκις μετουσίωσεν εἰς θετικὴν καὶ ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν. Ὡς ἀνθρωπιστικὴ καὶ ἀλτρουϊστικὴ πρᾶξις θεωρεῖται ἡ ἐνέργεια τοῦ Δ]τοῦ τῆς Δ.Χ. Βεροίας Ἀντ]χου κ. Χαραλάμπους ΨΗΛΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, τοῦ ὁποίου τὸ ἄμετρον ἐνδιαφέρον διέσωσε ἐκ βεβαίου θανάτου τὸν Κων]νον ΠΑΛΑΜΟΥΤΗΝ, κάτοικον Βερροίας Πίνδου 2.

Πράγματι ἐμερίμνησε ἀμέσως καὶ παρεσχέθη εἰς τὸν κινδυνεύοντα ἀσθενῆ ἱκανὴ ποσότητα αἵματος, τὴν ὁποίαν προσέφεραν οἱ: α) Ἐνωμ]ρχης κ. Νικόλαος ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ τῆς Υ.Χ. Βεροίας, β) Χωρ]λαξ κ. Στέργιος ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΙΔΗΣ τοῦ Τ.Α. Βεροίας καὶ γ) Χωρ]λαξ κ. Κων]νος ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ τοῦ Τ.Α. Ναούσης. Ἐπίσης προσῆλθον αὐθορμήτως καὶ προσέφεραν ἀνὰ μία μονάδα αἵματος διὰ τὰς ἀνάγκας πασχόντων ἢ κινδυνευόντων γενικῶς οἱ 1) Ἀνθ]στὴς κ. Χρῆστος ΜΠΟΝΕΛΗΣ τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ]κῆς εἰς τὸ Ἱπποκράτειον Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Κοζάνης οἱ κάτωθι ἄνδρες τῆς ὁμωνύμου Δ]σεως 1) Ὑπομ]ρχος κ. Βαρσάμης ΒΑΓΙΩΝΑΣ, 2) Ὑπομ]ρχος κ. Περικλῆς ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, 3) Ἀνθ]ρχος κ. Βασίλειος ΜΠΟΛΟΜΙΤΗΣ, 4) Ἐνωμοτάρχης κ. Δημήτριος ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ, 5) Ἐνωμ]ρχης κ. Γεώργιος ΠΑΠΑΝΤΩΝΗΣ 6) Ὑπεν]ρχης κ. Ἰωάννης ΒΕΣΚΟΣ 7) Ὑπεν]ρχης κ. Δημήτριος ΓΑΛΙΚΑΣ, 8) Ὑπεν]ρχης κ. Βασίλειος ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ 9) Χωρ]λαξ κ. Βασίλειος ΤΣΙΑΜΗΤΡΟΣ, 10) Χωρ]λαξ κ. Ζαχαρίας ΚΟΡΔΑΤΟΣ, 11) Χωρ]λαξ κ. Κων]νος ΤΖΑΛΑΣ, 12) Χωρ]λαξ κ. Ἰωάννης ΚΡΕΜΟΣ 13) Χωρ]λαξ κ. Σταῦρος ΨΥΡΡΟΠΟΥΛΟΣ, 14) Χωρ]λαξ κ. Μιχαλάκης ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ, 15) Χωρ]λαξ κ. Βασίλειος ΜΠΟΣΜΟΣ καὶ 16) Χωρ]λαξ κ. Ἀθανάσιος ΠΑΤΕΛΗΣ.

Τέλος προσῆλθαν καὶ προσέφεραν αἷμα εἰς τὸ Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Ρεθύμνης —Κρήτης οἱ Δόκιμοι Χωρ]κες τοῦ Π.Σ.Ο.Χ. Κρήτης 1) Εὐάγγελος ΚΑΤΣΙΚΑΡΕΛΛΗΣ καὶ 2) Θεόδωρος ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

Ἐγγράφους εὐχαριστίας

ἐξέφρασαν :

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. ΚΑΕΟΠΑΣ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Χωρ]κῆς Ὑποστ]γον κ. Νικόλαον ΚΟΥΤΣΙΑΝΑΝ διὰ τὴν ἔνθερμον καὶ ἀποφασιστικὴν συμπαράστασιν ὡς καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΩΡ]ΚΗΣ, εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἱερᾶς καὶ ἱστορικῆς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου «ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ».

•

Ὁ Ὑποστράτηγος Χωρ]κῆς Π.Δ. κ. Ἀντώνιος ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ (Γυθείου 71 - Πειραιεύς) πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Χωρ]κῆς Ὑποστ]γον κ. Νικόλαον ΚΟΥΤΣΙΑΝΑΝ διὰ τὴν συμπαράστασιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ Σώματος πρὸς τὴν τάξιν τῶν παλαιμάχων τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς.

•

Ἐπίσης ὁ Ἔφεδρος Ἐνωμ]ρχης κ. Σωτήριος ΠΑΠΑΔΕΑΣ (Καποδιστρίου 26 Ρόδος) διὰ παρομοίας ἐπιστολῆς του ἐκφράζει τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας του καὶ τὴν ἄμετρον εὐγνωμοσύνην του διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους.

•

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν κ. Κων]νος ΦΡΟΝΤΖΟΣ πρὸς τὸν Ἀνώτερον Δ]τὴν Χωρ]κῆς Ἠπείρου Συντ]χην κ. Σωτήριον ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΝ διὰ τὰ φιλάλληλα αἰσθήματα, τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν ἐν γένει συμβολὴν καὶ συμπαράστασιν τῆς Χωρ]κῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας.

ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς διὰ τὴν θετικὴν συμβολὴν καὶ ἐποικοδομητικὴν συμπαράστασιν τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὸ ἐπίμοχθον ἔργον των.

•

Ὁ κ. Χρῆστος ΠΟΠΠΗΣ, ἔμπορος ὑποδημάτων, Κομνηνῶν 21 - Θεσ]νίκη, πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς διὰ τὴν ἀμέριστον συμπαράστασιν τῶν Διοικητῶν τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας καὶ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἐδέσσης, ὡς καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀνδρῶν διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν συνδρομὴν εἰς τοῦτον, κατὰ τὸ ἐπισυμβὰν προσφάτως ἀτύχημα εἰς τὸν 6ετῆ υἱόν του.

•

Ὁ κ. Θεόδωρος ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ καὶ ἡ σύζυγός του Εὐφημία, κάτοικοι Ἀθηνῶν (Δορυλαίου 4 - Πλατ. Μαβίλη) πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς διὰ τὰς προσφερθείσας πρὸς αὐτοὺς ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ Δ]τοῦ τῆς Δ]σεως Χωρ]κῆς Λευκάδος Ἀντ]χου κ. Παν. ΣΠΥΡΑΚΗ καὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας.

•

Ὁ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΕΚΔΡΟΜΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣ]ΝΙΚΗΣ «ΤΡΙΤΩΝ» πρὸς τὴν Δ]νσιν Ἀστυνομίας Θεσ]νίκης διὰ τὴν συμβολὴν καὶ τὴν ἐν γένει συμπαράστασίν της εἰς τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν ἀγώνων δρόμου ἐπὶ ἀνωμάλου ἐδάφους.

•

Ὁ κ. Νικόλαος ΣΙΩΚΑΣ, κάτοικος Πλαταμῶνος - Πιερίας πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς διὰ τὴν ἐν γένει δραστηριότητα τοῦ Χωρ]κος τοῦ οἰκείου Σταθμοῦ Χωρ]κῆς κ. Δημητρίου ΧΡΥΣΙΚΟΥ, ὁ ὁποῖος ἐξέθεσε εἰς ἄμεσον κίνδυνον τὴν ζωήν του κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνατεθείσης δυσχεροῦς ἀποστολῆς.

•

Αἱ ἡμερήσιαι ἐφημερίδες Χανίων - Κρήτης «ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ», «ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» καὶ «ΚΗΡΥΞ» δημοσιεύουν εὐχαριστίας καὶ κολακευτικώτατα σχόλια διὰ τοὺς ἄνδρας τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ὁμωνύμου Διοικήσεως, οἱ ὁποῖοι δι' ἀόκνων προσπαθειῶν καὶ συντόνων ἐνεργειῶν ἐπέτυχον τὴν ἐξάρθρωσιν σπείρας ἐπικινδύνων διαρρηκτῶν.

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΑΡ. 63

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Ξ	Ε	Ν	Ο	Δ	Ο	Χ	Ο	Σ	■	Α	Ρ
2	Ε	Ρ	Α	Ν	Ο	Σ	■	Χ	Ο	Α	Ν	Η
3	Π	Ι	Τ	Ο	Υ	Ρ	Α	■	Ν	Ι	Ν	Α
4	Ε	Σ	Ο	■	Λ	Α	Σ	Τ	Ι	Χ	Α	■
5	Σ	■	■	Κ	Ο	Μ	Α	Τ	Τ	Α	■	■
6	Μ	Ε	Ρ	Ι	Σ	■	Ν	Τ	Α	Μ	Α	■
7	Ο	Ρ	Ο	Ν	■	Σ	Τ	Υ	Λ	■	Υ	■
8	Σ	Ω	■	Η	Λ	Ι	Α	Σ	■	Α	Ρ	Α
9	■	■	Α	Μ	Ι	■	■	Τ	Α	Ρ	Α	Σ
10	Α	Ν	Τ	Α	Ρ	Κ	Τ	Ι	Κ	Η	■	Μ
11	■	Π	Ο	Τ	Α	■	■	Κ	Ι	Τ	Ρ	Α
12	Α	Α	Ν	Α	Σ	■	Δ	Α	Σ	Η	■	■

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΒΑΛΙΤΣΕΣ

Εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 βαλίτσα. Κυττάζοντας τὰ ἐσωτερικὰ πλευρά της, παρατηρεῖ ὅτι αὐτὰ εἶναι μικρότερα ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ καὶ γι' αὐτὸ ἡ βαλίτσα θὰ ἔχη διπλὸ πάτο.

ΟΙ ΚΥΒΟΙ

Ὑπάρχουν 164 συνολικὰ κύβοι.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

Α = 2, Β = 4, Γ = 10, Δ = 6, Ε = 1, Ζ = 8, Η = 3, Θ = 5, Ι=9.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΕΡΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Ὑπό τοῦ Διοικητοῦ τῆς Δ.Χ. Πιερίας

Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὁμίλου Φίλων Χωρ]κῆς Πιερίας καὶ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς γενικωτέρας ἐκστρατείας τοῦ Σώματος διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς διαδόσεως τῶν ναρκωτικῶν εἰς τὴν χώραν μας καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ ἀπὸ τὰς καταστρεπτικὰς ἐπιδράσεις των, τὴν 26-1-1975 εἰς τὴν πόλιν τῆς Κατερίνης ἐδόθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Χωρ]κῆς Πιερίας Ἀντ]ρχου κ. ΤΕΡΖΗ Φιλοποίμενος ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ναρκωτικῶν.

Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέλυσεν ἐμπεριστατωμένως, τὸ ὅλον θέμα καὶ ἐπεσήμανε τοὺς κινδύνους ἐκ τῆς χρήσεως ναρκωτικῶν οὐσιῶν. Εἰδικώτερον ἀνεφέρθη εἰς τὴν νεολαίαν, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς ἀπειρίας της τυγχάνει εὐμετάβολος καὶ παρασύρεται εὐκολώτερον εἰς τὴν χρῆσιν ναρκωτικῶν, ἐκάλεσε δὲ εἰς συνεργασίαν ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς παράγοντας πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κακοῦ, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τῆς οἰκογενείας, τοῦ Σχολείου, τῆς Ἐκκλησίας κ.λ.π.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν, ἡ ὁποία ἔκαμε ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινὸν τῆς Κατερίνης, παρέστησαν ὁ Μητροπολίτης Κίτρους κ. ΒΑΡΝΑΒΑΣ, ὁ Γεν. Γραμματεὺς Βορείου Ἑλλάδος κ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωρ]κῆς Κεντρ. Μακεδονίας Συντ]ρχης κ. Γεώργιος ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου Φίλων Χωροφυλακῆς Πιερίας Δικηγόρος κ. Χρῆστος ΜΠΟΥΣΚΕΛΗΣ μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁμίλου, ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος τῆς πόλεως, καθὼς καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κοινοῦ. Εἰς τὰς φωτογραφίας μας στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν διάλεξιν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΑΦΩΝ ΚΟΥΡΚΟΥΝΤΗ Ο.Ε.

ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ – ΤΣΑΜΑΔΟΥ 16
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ – ΤΗΛ. 422-728

Ὡς προερχόμενος ἐκ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας θέτω εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν καὶ Ὁπλιτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς, ἅπαντα τὰ εἴδη τοῦ Καταστήματός μας.

- **ΑΝΔΡΙΚΑ: Κουστούμια, σακκάκια, πανταλόνια, γραβάτες, ὑποκάμισα, ἐσώρουχα κ.λ.π.**
- **ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ: Φορέματα, ταγιέρ, κουστούμια, πανταλόνια, φοῦστες, πλεκτὰ κ.λ.π.**
- **ΠΑΙΔΙΚΑ: Κουστούμια, φορεματάκια κ.λ.π.**

Ἅπαντα τὰ εἴδη μας, παρέχονται μὲ εὐκολίας πληρωμῆς ἐπὶ μικρᾷ προκαταβολῇ, μὲ ἔκπτωσιν 10% ἐπὶ τῶν ἀναγραφομένων τιμῶν μας καὶ ἐξόφλησιν τοῦ τοῦ ὑπολοίπου εἰς 10μηνιαίας δόσεις.

Σημ. Ἐπὶ τῶν ἀγοραζομένων τοῖς μετρητοῖς ἐμπορευμάτων ἡ παρεχομένη ἔκπτωσις ἀνέρχεται εἰς 20%.

HELLENIC GENDARMERY REVIEW

OFFICIAL MONTHLY PUBLICATION
OF THE GENDARMERY'S HEADQUARTERS
PUBLISHED BY THE PUBLIC RELATIONS BUREAU

ADDRESS : No 36 IOULIANOU Str. Athens - Greece

MARCH 1975, VOLUME 6 , No 63

YEARLY SUBSCRIPTION FOR ABROAD

1.— U.S.A. $ 12
2.— South America-Canada $ 14
3.— Australia $ 20
4.— Western Europe Countries $ 7

The subscription include postage by air mail.

COVER PAGE

«LIBERTY OR DEATH», this was the decision of the Greeks in 1821 for the liberation of their own beloved country

IN THIS ISSUE

In the present article Major JOHN TRIPIS tries to outline the POLICE OF FINLAND. The writer dedicate the article to his friend, Commissioner FJLAR JARVA who was until recentely the Chief of the Finnish Police.

THE POLICE OF FINLAND

BY
JOHN TRIPIS
Gendarmery Major

INTRODUCTION

Suomi have made it a meeting ground between the Scandinavian countries and Russia. Finland has an area of 337.000 square Kilometers and a population of 4.700.000 inhabitants. The thousands of lakes connecting rivers and islands as wellas the vast forests have influenced the economic and political life of this country.

Like other institutions, the Police Force is proud of a long hustory of development reaching back into the 13th century. The outstanding feature of this development has been the continuous strengthening of the power of the national government in the police field. The change toward centralization of the Police authority has continued for the past seven hundred years without regard to the political situation. This gradual change continued slowly but surely in Finland during centuries of allegiance of the Swedish Crown, more than a hundred years as a Russian Grand Duchy and for the past fifty years as an independent republic.

At present, the Suomi-Finish Police is an organ of the national government. Even though towns contribute one third of Police expenditure, the strength, organisation and operations of both rural and urban police are exclusively determined by authorities of the national government.

This article is dedicated to the Finnish Police whose chief until recently was the excellent brother-officer and friend commissioner FJALAR JARVA with whom the writer Major John Tripis was in U.S.A. in 1956 and attended the Public Safety course at Purdue University — Indiana

The police organization and the principles ot police work are based on the Police Act ot 1966 and on the Police statute ot 1969.

The whole strength ot the Finish Police is at present about 9.100 men including the secretarial personnel. The compulsory rétirement age is 60 years tor the constables and overconstables and 67 years tor other ranks-and persons. The pension laws are exactly the same as tor other state officials.

THE DIRECTION OF POLICE

Supreme direction of the police rests upon the Minister of Interior who has a special department for Police affairs in his ministry. The Chief of this Department serves as a professional Chief of Police throughout Finland and is called Commander-in-Chief- His immediate assistant and deputy is called the Inspector General of Police.

The Department of Police Affairs is divided into six bareaus; these are the Administrative Bureau, the uniformed Police Bureau; the Criminal Police Bureau, the technical Bureau, the Motorvehicle Bureau and the Alien Bureau. These Bureaus are headed by Chiefs, policemen, who are administrative government officials as well. The Chief service officers of these Bureaus also have experience in all kinds ol police work.

The direction and supervision for the police activities in the twelwe administrative provinces of Finland are the responsibility of the provincial governments. These provinces only serve the purposes of national government administration and have no self-gorernment. Provincial governors are appointed and they carry on control over urban and rural local administrative areas. They are also responsible for the police in their respective provinces. An Inspector of Police in each province, however, provides the professional direction and supervision. In 1944 these inspectors were also given prosecution responsilibities in serious cases. As prosecutors, the inspectors of police are directly subordinate to the Chancellor of Justice and they superintended the public prosecutors of the provinces.

The active part of the Police Force consists of the General Police, the Central Criminal Police, the Security Police, and the Mobile Police. The supporting units are the Police Academy, the Police Kennels, the Police Motor Pool, the Police Armory, the police Equipments Depot, and the Police Communications Depot.

THE GENERAL POLICE

The general or local police operates under the provincial government. The provinces are divided into police districts which generally correspond with local authority areas. i. e. municipalities. Eacjtown constitutes a Police district, while a rural police district may include one or more municipalities. New towns, established after the 1st ol January 1959 are at present still rural police districts or parts of them.

Police districts are headed by police Chief. A law degree is required of Police Chiefs of the

lar gest towns and rural districts.

The Police Chiefs are directly subordinate to the provincial Inspectors of Police.

Depending on the size of the urban police department the policeman next in rank may be an assistant police chief, a policesecretary, a police commissary (cartain, lieutenant) or an overconstable (sergeant).

The main divisions in town Police forces consist of departments of criminal Investigation and uniformed police. In addition, larger towns may have traffic and social divisions. The uniformed police operates from precinct stations und the criminal police usually acts from the police herdquarters of the town. Detectives are specialized in investigation of certain types of crimes but they also have a good general knowledge of general criminal investigation work.

Rural districts may also have'assistant chiefs in their police force, depending on the population and the size of the district. These assistants mostly direct the work of prosecutors instead of the Chief. The largest rural districts act very much in the same way as town districts, i.e. they have the same special divisions as the towns. The largest rural district has a staff of 95 and the smallest only of 3 persons.

The rural police is in charge of a considerable number of administrative duties as well, such as tax collection, distraint execution of sentences etc.

Continuing a practice which envolved when Finland was under the swedish Crown, the rural Chiefs also serve as public prosecutors in their districts. In many of Finland's isolated and sparsely settled rural districts, the police chief in the outstanding public figure people depend on in fact he is sort of a «father confessor».

THE POLICE DEPARTMENT OF HELSINKI

Helsinki, the capital of Finland has about 520.000 inhabitants and it is only natural that the Helsinki Department is the largest of all police units in Finland and also the best organized. The police Chief here has the rankof Police Comander and under him are the assistant chief, the chief of C.I.D. and the Juridical assistant. The whole staff is now about 2000 men-, but the department has many duties outside the actual police work.

The main divisions of the department are the Secretarial Division, the Division of Economics, the Precincts, the central Division, the Mounted Division, the Division of Motor vehicles the Criminal Investigation Department, the Traffic Division, the social Division, the Division for Passports and the Division of Registration.

The city area is divided into nine precincts. Their staff performs all the duties of the uniformed police and investigates crimes which do not belong to the criminal investigation Department. In addition to the normal police work the precincts also inspect certain professions, The Chiet of the precinct also acts as a public prosecutor in misdemeanours tried by reports only.

The central Division has dutis in the whole city area in assisting the precincts, and its personnel serves as police reserve, when nee ded. The radio cars and boats also operate under the central Division.

The Moundet Division is mainly used for patrolling the sparsely settled suburbs and forests areas and at gatherings. The Division of Motor vehicles takes care of all the 107 motor vehicles of the Department.

The Criminal Investigation Department is divided into four special groups i.e. a group investiga-

Mounted Policemen somewhere in the capital of Finland

ting murders and other crimes of violence, a burglary group, a theft-group, and a group investigating frauds and embezzlements. A fifth group assists other police departments and units in criminal matters when action is needed in the city area. The C.I.D. also has its own-secretarial bureau, a technical bu reau, a lost property office and a bureau for prisoners on probation.

The Traffic Division is the central Bureau for the registration of all motor vehicles used, in the Helsinki area. it issues driver's licences and other licences needed in traffic, keeps an eye on professional transportation, and helps the city officials in organizing the traffic. It is also an important factor in the general traffic safety work.

The Social Division takes care of matters concerning persons in need of public welfare or cure of like vagrants, streetwalkers, alcoholists ete. The final decision in these cases is made by other state or municipal officials.

One part of the social Division forms a group investigating crimes against the Narcotics Act. This kind of crime is quite new in Finland.

The Division for passports issues all passports for the city residents. It is responsible for the passpost control duties in the airports and harbours of the city, and it also registrates foreigners visiting or living in Helsinki.

The Divisson of Registration keeps the address register of permanent residents and visitors and other registration provided by law.

THE MOBILE POLICE

The M.P. was formed in 1930 as a direct result of general disturbances which swept over the country. Until the year 1933 the entire force was in Helsinki, but with strength increasing, its members were stationed in each province. The M.P. heads the Traffic safety work of the Police. It also rests upon this force to prevent crimes against alcohol laws, to enforcs regulations concerning transportation by water ways, hunting and Fishing and to support the genera police in maintaining law and order at social, political and other mass gatherings of people. The M.P. serves also as a highly mobile reserve for action in the country if required and by setting policemen in Police Districts to perform the duties of local police when increased work makes the local police inadequate.

A speciality of the M.P. work, which hasaroused interest in other coutries is the «Good Will» Traffic Patrol which started in 1956. The purpose of these «Good will» traffic Patrols is to correct faulty driving habits and to provide assistance and advice to motorists etc. The vehicles of these units carry nearly one hundred different items of equipment for assistance in their prevention-enforcement work.

Radios, radar speed-meters and Traffipax photographic equipments as well as first aid and automotive repair kits are included.

Although they devote much time to prevent traffic accidents, the «Good will» patrols do not neglect the traffic enforcement part of their mission. In 1967 the Finnish people donated 58 cars for this purpose.

The organiszation of the M.P. is the same as that of the Gentral Griminal Police ie. It has its headquarters in Helsinki and a group in each province. Also this Unit is directly subordinute to the Ministry of the Interior.

THE CENTRAL CRIMINAL POLICE

Although all districts have a trained staff for criminal investigations, the development goes towards a greater centralization of criminal investigation work.

In 1955 the Central Criminal Police was established with the whole country as its operation area. Its HQs are in Helsinki and since 1967 the C.C.P. has an investigative group in every province. These groups get most of their duties from the Police Districts through the provincial Inspectors of Police. The C.C.P. is directly subordinate to the Ministry of the Interior.

With regard to its work, the Headquarters is divided into five Bureaus: ie. the General Bureau, the Bureau of investigation (this Bureau also acts as provincial group for the province of Unsimaa), the Bureau of Information, the Bureau of Identifications and the Crime Laboratory. In addition to the these bureaus are three criminal Inspectors—the highest rank of investigators — with a law degree.

The Police Headquarter in Helsinki

The General Bureau takes charge of correspondence and economics. The central Police Radio Station works in connection with this Bureau. This station also keeps up contact with other countries.

In the Bureau of Investigations and in the provincial groups commissaries (captain and Lts) and overconstables (sergeants) act as field investigators investigating heinous and difficult crimes throughout the country. It also comprises a group for drug offenses and a

Police Cadets attending various courses in the Police Academy of Finland during their training time

commissary for guiding the youth work of the Police. The editorial staff of the Police Bulletin works in this Bureau. Every working day a bulletin is published for police officials, giving information about persons wanted etc. and advertisements of different kinds.

A part of the Bureau of Information is the Modus Operandi file which includes burglars, thieves etc. Persons guilty or suspected of a crime are photographed by the police districts and two pictures are sent to the photo file from which photoes are sent to several Pol. districts to be used in investigations.

The prison officials send information to the prisoner file when a person is sent to prison, transferred to another prison or released. This Bureau takes also files for lost or stolen vehicles, Bicycles, lost per sons or property, corpses etc.

The Central Criminal Police is the National Center of Interpol and the Bureau of Information is in charge of Interpol matters.

This Bureau makes also the crime statistics. It keeps the central figerprints file etc.

The Crime Iaboratory receives all traces from places of crimes all over country and investigates them sceintifically. It has a chemical and an optical department and a graduate engineer for investigation of fires.

THE POLICE ACADEMY

In 1961 a new Academy was built and thus it was centralized the training of Police officers. In the Academy all the necessary room for accommodation of trainees, class-rooms, special classes, training laboratories, for photographing and scientific investigations, a permanent exhibition for poli cemen, a pistol range as well as kinds of modern training implements.

The Academy has accommodation for more than 300 policemen and courses are arranged for aspirants, constables, overconstables and commissioned officers lasting about 5-6 months. Many kinds of special courses are held for detective work, uniformed duties, ra-

Police officers teach traffic regulations in schools

diomen, policedrivers, and Policewomen.

Before getting an appointment for a constable position the aspirant must pass the first course. The qualifications for these aspirant-courses are that the man must have completed the lower secondary school and Military service with a degree of non-commissioned officer, that he is aged between 20 and 30 years, is healthy and has normal senses.

His height must be at last 175.m. The aspirants must be reliable, of good reputation and fit for police work.

First the men willing to become aspirants have to pass psychological tests and after that attend other examinations including physical tests. The aspirants receive free accomodation and food and a small daily allowance.

When the aspirants have completed the course successfully they are appointed to constable duties in different police precincts. After field practice they are qualified to be commanded back to the Academy to the constable courses for basic police training.

The next stage is the overconstable class, and constables with some years of service after the constable class may report for this higher stage. In the selection for this class much attention is paid to the suitability for supervision duties. After this class the constables have the competence to be appointed overconstables (sergeants).

To be admitted to the class trainining commissioned officers, a pol ceman having served some years as overconstable must report for the entrance examination, which is a very exacting one. The class itself is not easy either and it is estimated that in certain respects instruction is as competent as at the university. Men attending these courses get free accomodation and food at the Academy and receive their salary from their units.

The most important basic subjects at these courses are the police laws, criminal laws, Legal procedure, police tactics and desk work, physical training, including wrestling and Judo and eivil defence.

Naturally the teaching of these subjects is more detailed and intensive at the higher courses.

Aspirants are also taught political and social sciences, typing, first aid, shooting and firearms, motor vehicles, technical implements, manners and public relations.

At the constable courses teaching starts with such basic subjects as tactics and techniques of criminal investigation and elementary knowledge of eivil laws and photographing as well. Nowadays every police man must have a driving licence.

The overconstable class is also taught psychology superrisory duties, leadership, pedogagy and medical and psychological jurisprudence.

The course for commissioned officers have lecture on adminisrtative laws, psychiatric jurisprudence at university level, psychology and secraterial work.

As instructors of the special courses are used several experts of various fields.

POLICE DOGS

The Police kennels in the ancient town Hameenlinna train dogs for police work and also arrange courses for policemen on how to use the dogs. The most common dogs in police work are Alsatians and the Finnish Police has acquired favorable experiences using them especcially for patrolling port areas and for tracing fugitives and other criminals as well as of using dogs for searching for disappeared persons in vast areas.

A new branch for police dogs is to help investigation in searching for hidden narcotics, the training for this duty being in operation.

MOTOR VEHICLES

Motor vehicles are certainly the most important among the technical equipment used by the police. The standard of the Finnish Police cars is generally high and the Patrol cars of the Mobile Service satisfy the highest demands. An effort is made steadily to increase the number of cars. The Motorcycles are also of good quality but the rigorous climate prevents using them effectively. Motor vehicles are inspected at least once every year by car-inspectors working directly under the Ministry of Interior and

in many parts of the country there are mechanics who perform regular inspections and make small repairs of motor — vehicles — large repairs and special installations such as fitting up radios sirens and photo-equipment are made by the Police Motor Pool in Helsinki. The Finish Police have also a very great amount of police Boats for the long coast line and the numerous lakes and rivers.

The developing of communications has been going on for a long time alongside with the efforts to increase mobility. The radio-netw work covering the whole country has proved to be of great value especially in criminal investigation work. Policemen in many towns see to the sufety of citizens by patrolling in radio-cars anywhere in the country is able to be constantly in touch with the police radio network of course policemen have also at their disposal portable radios. The Police communications Depot takes care of all this equipment.

In Finnland a pistol is part of the policeman's personnel equipment and they ought to wear it on duty but not visibly. For special tasks an automatic pistol or a gas-weapon may also be carried but these weapons should be returned to the despository of the unit when the task is finished. In practice the use of firearms should be avoided as far as possible and so firing a shot is an exception, not the rule.

Each policeman gest his first uniform from the Police Equipments Depot and after that he receives a small yearly allowance for repairs and renewals. Also clothes men have the same allowance.

PUBLIC RELATIONS

One of the best ways to prevent crimes, disorder and disturbances is to have good relations with all people and especially with the young people.

To achieve goodwill the police needs not only the good reputation which goes with a fair, impartial and effective behaviour and work but also active measures in Public Relations work.

Thirty years ago the Finnish police took the first steps with youngsters by starting to teach traffic regulations in schools. This workis now an important task not only in schools but among all children. In some towns there are miniature traffic-towns where policemen guide children. The Mobile Police has several special cars for instruction, with morable traffic-towns, bicycles and all other necessary equipment.

Since 1961 men from the criminal Police have given lessons in schools about criminal law and delinquency from the angle of young people. This has been successful preventive Public Relations work.

To-day a special Policeman in the Central Criminal Police guides — coordinates and supervises all police work with young people, including all kinds of voluntary spare-time work, and he cooperates with other officials and associations in this branch.

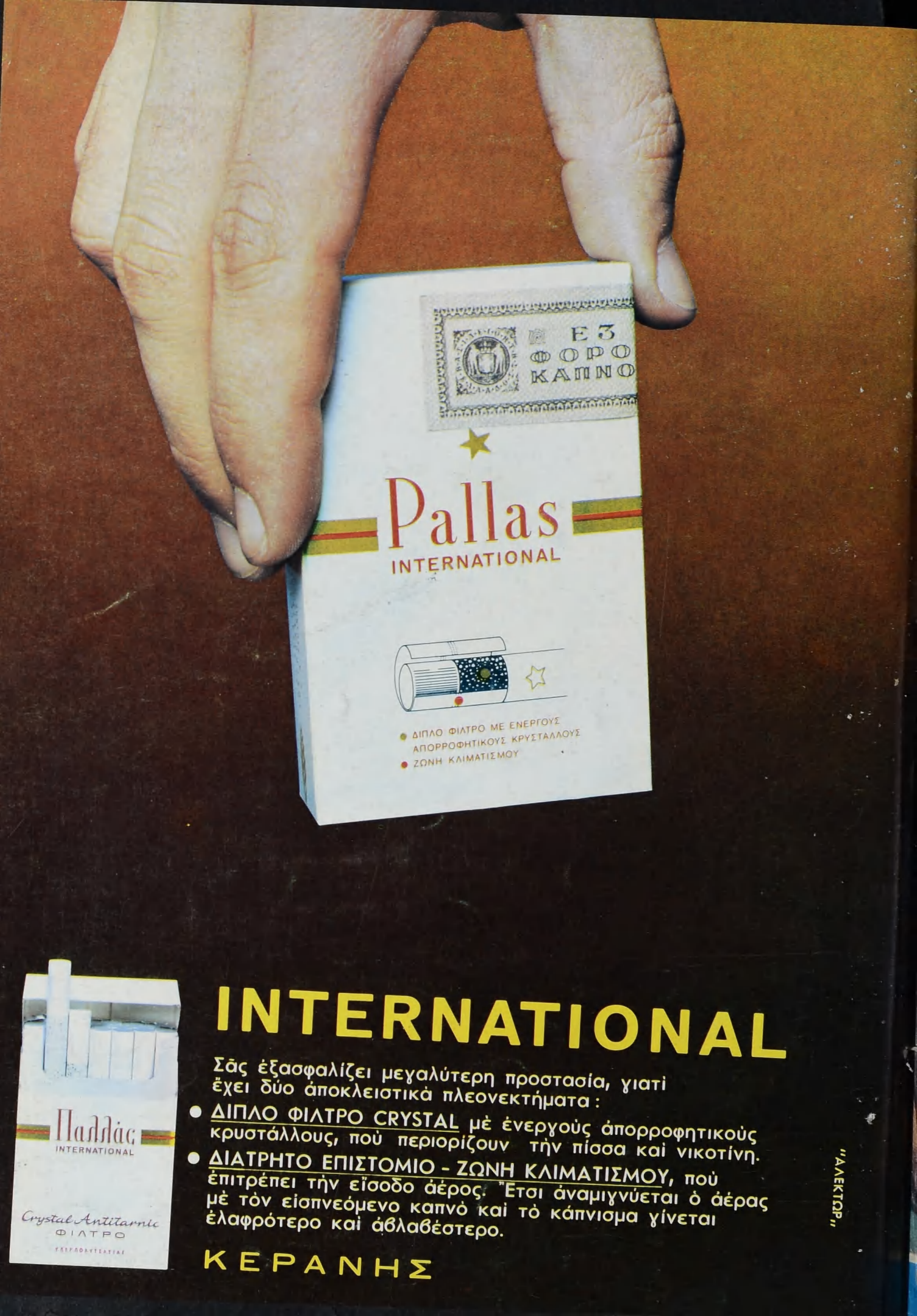
The Police Direction of the Ministry of the Interior has an Information secretary. With his staff he is responsible for the Public Relations and information activities carried out by the Police, and this Bureau annually organizes the National Police Day, the main event of which is placed every year in a different place. On this day the mass communication media have articles of all sorts and broadcasts about the police and its work and the police buildings are kept open for visitors.

Every year this day has a new device, such as:

— The policeman, one of us.
— The police, wants help.
— Cooperation is power.
— The police in a changing society.

Η "ΜΕΡΕΝΤΑ"
εἶναι ἀποκλειστικὸ
προϊὸν καὶ καύχημα
τῆς σοκολατοποιΐας
"ΠΑΥΛΙΔΟΥ" Α.Ε.

INTERNATIONAL

Σᾶς ἐξασφαλίζει μεγαλύτερη προστασία, γιατὶ ἔχει δύο ἀποκλειστικὰ πλεονεκτήματα :

- ΔΙΠΛΟ ΦΙΛΤΡΟ CRYSTAL μὲ ἐνεργοὺς ἀπορροφητικοὺς κρυστάλλους, ποὺ περιορίζουν τὴν πίσσα καὶ νικοτίνη.
- ΔΙΑΤΡΗΤΟ ΕΠΙΣΤΟΜΙΟ - ΖΩΝΗ ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ, ποὺ ἐπιτρέπει τὴν εἴσοδο ἀέρος. Ἔτσι ἀναμιγνύεται ὁ ἀέρας μὲ τὸν εἰσπνεόμενο καπνὸ καὶ τὸ κάπνισμα γίνεται ἐλαφρότερο καὶ ἀβλαβέστερο.

ΚΕΡΑΝΗΣ

"ΑΛΕΚΤΩΡ"